SERIE NOUĂ - 495 • ANUL XLIII • 16 NOIEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 46 (2245)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

16 NOIEMBRIE

1869 Deschiderea oficială a Canalului de Suez.
1907 Oklahoma devine al 46-lea stat al SUA.
1965 URSS lansează stația automată Venus III spre planeta Venus.

S-a născut în această zi

1953 Griff Rhys Jones, actor și scriitor britanic.

Peste 30 de ani

Pământul va fi „înghiontit" de un asteroid

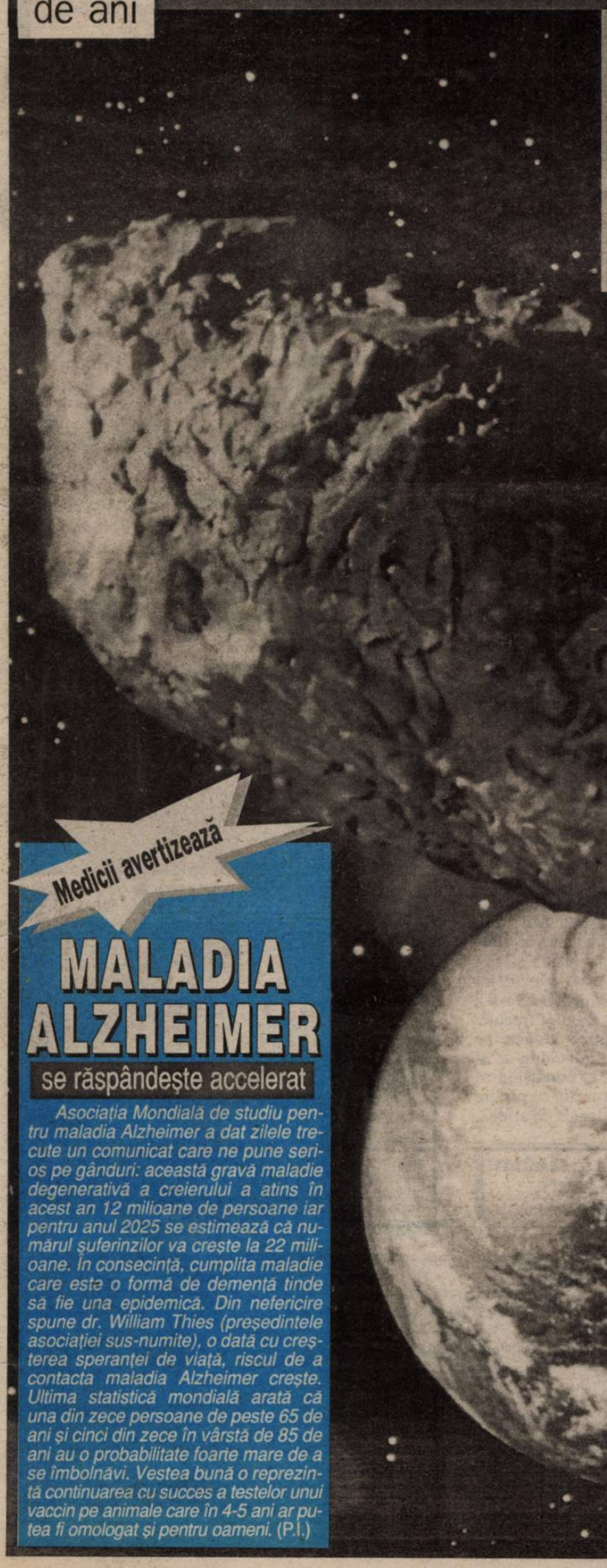

De la 29 septembrie și până la finele săptămânii trecute, astronomii de la Observatorul din Hawaii și specialiștii în exploatarea spațiului cosmic din Pasadena (SUA) s-au gândit cum să formuleze încă o veste alarmistă: peste exact treizeci de ani, Pământul va fi izbit de un corp (asteroid) încă neidentificat. Nu va fi un bobârnac, căci puterea impactului va fi similară unei explozii nucleare și va provoca un important cutremur...

Întârzierea de peste 30 de zile a difuzării catastroficei știri se datorează și neputinței de a stabili natura obiectului „inamic", care – spun tot astronomii californieni – ar putea fi artificial, adică un „deșeu voluminos" abandonat în spațiu de vreo misiune spațială, poate chiar... americană. Deloc de neglijat este și aspectul privind probabilitatea ridicată a fenomenului, exprimată ca fiind „2 șanse la mie", cea mai mare dintre estimările de până acum în asemenea cazuri! Cum astfel de „apocalipse" se cam vând la kilogram în ultimii ani, ne întrebăm dacă nu cumva și pe la unele observatoare serioase ale lumii nu bântuie „sindromul Hâncu". Cu tot respectul pentru cei ce scrutează cerul, ne întrebăm și cine-și asumă răspunderea pentru industria panicii înflorită la cumpăna mileniilor? Bombă de presă, autoreclamă, apa la moară sectelor fataliste? Vom reveni în 2030 cu răspunsul. *(P.I.)*

Medicii avertizează

MALADIA ALZHEIMER

se răspândește accelerat

Asociația Mondială de studiu pentru maladia Alzheimer a dat zilele trecute un comunicat care ne pune serios pe gânduri: această gravă maladie degenerativă a creierului a atins în acest an 12 milioane de persoane iar pentru anul 2025 se estimează că numărul suferinzilor va crește la 22 milioane. În consecință, cumplita maladie care este o formă de demență tinde să fie una epidemică. Din nefericire spune dr. William Thies (președintele asociației sus-numite), o dată cu creșterea speranței de viață, riscul de a contacta maladia Alzheimer crește. Ultima statistică mondială arată că una din zece persoane de peste 65 de ani și cinci din zece în vârstă de 85 de ani au o probabilitate foarte mare de a se îmbolnăvi. Vestea bună o reprezintă continuarea cu succes a testelor unui vaccin pe animale care în 4-5 ani ar putea fi omologat și pentru oameni. (P.I.)

Paşi spre

FIINŢA BIONICĂ

Un oraș în adâncurile

MĂRII NEGRE?

femina club

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

POVESTEA

unui pacient

CARDIAC

VIDEOJOCURILE

pentru depresivi

Ce se mai zvonește la

HOLLYWOOD

HOROSCOP

Biblioteca Județeană

Un regizor independent

VINCENT GALLO
şi drumul spre catharsis

Pentru această săptămână, partea finală a interviului cu Vincent Gallo.

– Am auzit că erai cât pe ce să pui mâna pe un milion de dolari. Cum a fost?

– Da, aveam un prieten care era prieten cu un gangster din Sicilia. Ala voia să finanţeze un film în care să joace prietenul meu şi eu să fiu regizor. Ne-am întâlnit într-o cameră de hotel la Hotel Plaza din New York. Pe divan era o servietă. Tipul a deschis-o. Ai văzut vreodată un milion de dolari *cash*? Erau fişicuri de bacnote de 100 dolari, era ceva senzaţional. Nu-mi aduc aminte să fi văzut în

viaţa mea ceva mai frumos, cu excepţia, poate, a unei fete pe când eram elev.

– Dar ştiu că n-ai luat banii. De ce?

– Sunt un maniac al controlului, un tip care vrea să controleze fiecare detaliu al creaţiei sale. M-am gândit că e un moment mare în viaţa mea. Întotdeauna am zis că banii sunt un lucru foarte important în viaţa mea. Dintr-o dată mi-a venit în minte că aş putea muri a doua zi şi că mai este un lucru important pentru viaţa mea: impactul. Continuu să-mi doresc bani, dar nu cu riscul pierderii impactului artistic asupra spectatorului. Nu-mi pot permite să fac un al doilea film şi acela să fie prost. Dacă acest lucru s-ar întâmpla, atunci *Buffalo 66* ar fi ras de pe faţa Pământului.

– Ştiu că ai o colecţie de 5.500 de casete video, dar că nu te-ai uitat decât la vreo zece din ele.

–Trebuie să ştii că am văzut toate filmele lui Passolini, toate filmele lui Bresson, toate ale lui Ozu, toate filmele lui Godard, ale lui Kubrik. Am văzut totul. Spre deosebire de băieţeii âştia cu aere pretenţioase gen Quentin Tarantino sau Jim Jarmusch, eu pot să alcătuiesc şi o listă cu cele mai bune 10 filme, care realmente sunt cele mai bune 10.

– Şi care ar fi lista asta?

– Ei, până la urmă sunt mai mult de zece. Primul ar fi *Sperietoarea*, primul film al lui Jerry Schatzman cu Pacino şi Hackman. Cred că l-am văzut de mai bine de 60 de ori. Filmul Elainei May, *A New Leaf* cu Walter Mathau. Filmul lui Robert Rossen *Mickey One* cu Warren Beatty. *Lilith*, tot al lui Rossen, cu Beatty şi Jean Seberg. Rossen a regizat filme care au câştigat 20 de premii Oscar, dar dacă întrebi astăzi 20 de tineri lupi de pe la Hollywood despre el, nici măcar nu ştiu cine a fost. Scorsese nu este de pe aceeaşi planetă cu Rossen. *Vrăjitorul din Oz*, bineînţeles. *Black Sunday*, făcut de Mario Bava. *The boy in the plastic bubble* cu John Travolta. *Fingers* al lui James Toback. *Two for the road* al lui Stanley Donen, cu Audrey Heburn şi Albert Finney. Filmul lui Ozu, *Autumn afternoon*. În fine, filmul lui Robby Benson, *Moartea lui Richie*, despre un adolescent care este în relaţii foarte rele cu părinţii lui. N-am văzut un film mai bun decât ăsta şi de aceea mi-am dorit ca Ben Gazzara, care a jucat rolul tatălui în filmul lui Benson, să joace rolul tatălui lui Billy şi în filmul meu, *Buffalo 66*.

– În afară de film şi pictură, te preocupă şi proiectele muzicale, cânţi într-o formaţie numită Bunny şi, între timp, strângi bani pentru viitorul tău film, The Brown Bunny.

– În „Brown Bunny" este vorba despre doi fraţi care traversează ţara ca să întâlnească o fată. Eu sunt unul din fraţi şi asta e tot ce pot spune. E o poveste neagră, tragică.

– Care s-a întâmplat în realitate?

– Nu, dar ca şi în *Buffalo 66*, şi aici este vorba despre o tragedie emoţională. Din nou, despre catharsis.

GEORGE CUŞNARENCU

CRONICA SĂPTĂMÂNII

Robbie Williams – Sing When You're Winning

Noul album al celui a cărui plecare a însemnat începutul sfârşitului pentru *Take That* este, o spun din capul locului, încă un succes indiscutabil pentru *Robbie Williams*! Şi când ne gândim că în momentul plecării din *Take That* cei mai mulţi l-au considerat pe *Robbie* sinucigaş... În ciuda renumelui său de om dificil şi controversat, *Mister Williams* s-a impus de o manieră categorică în peisajul sonor britanic şi continental, albumul de faţă vizând cucerirea Americii, singurul loc unde *Robbie* este relativ ignorat. Produs de *Guy Chambers* şi *Steve Power*, editat de casa *Capitol*, *„Sing When You're Winning"* are toate atuurile pentru a se impune şi peste Atlantic, *Williams* ajungând acum la o deplină maturitate artistică atât din punct de vedere musical, cât şi din cel al textelor melodiilor propuse publicului. De altfel, încă de la debut *Robbie* a stat bine la capitolul „lyrics"...

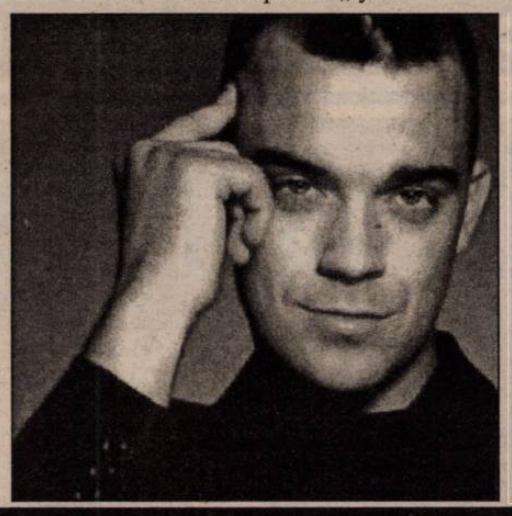

Primul extras pe single a fost *„Rock DJ"*, o excelentă combinaţie de stiluri, inteligent metisate, ca de altfel şi restul albumului care strânge laolaltă rock – *„Let Love Be Your Energy"*, dance clasic (*"Supreme"*, care mie unuia îmi aminteşte de *Gloria Gaynor* şi al ei celebru hit *„I Will Survive"*) şi pop (grozav acest *„Better Man"*!). Toate acestea fac din noul album al lui *Williams* mai mult decât un simplu succes comercial şi îi adaugă acestuia încă un binemeritat titlu în discografia sa! *„Sing When You're Winning"* are calitatea de a te face să-l reasculţi, iar şi iar, fiind încă de pe acum, nu mi-e teamă s-o spun, un etalon pentru ceea ce înseamnă „contemporan pop" la superlativ. Să cântăm, deci, atunci când învingem, să ne bucurăm de ceea ce avem şi să nu ne întristăm de ceea ce ne lipseşte... Poate aceasta este chiar definiţia fericirii, ce ziceţi?

ŞTIRI pe bandă rulantă

„My Kind Of Christmas" al treilea album, în mai puţin de un an, al bombei pop *Christina Aguilera*

a apărut recent, de această dată solista se lasă influenţată de hip-hop! Cum mâine-poimâine vin Sărbătorile, vă recomand un excelent remake de pe acest album - *„(Have Yourself A) Merry Little Christmas"* care beneficiază de suportul unei orchestre de 70 de persoane...

Veteranii britanici de la *Waterboys* revin în topuri cu albumul *„A Rock in The Weary Land"*, editat de casa *RCA*, primul după o absenţă de şapte ani. Rămâne de văzut (şi de ascultat, în primul rând) ce s-a păstrat din gloria trecutului...

Eveniment mult aşteptat de lumea muzicală, întâmplat pe 31 octombrie: *Tom Petty & The Heartbreakers* au lansat la casa *MCA* colecţia *„Anthology: Through The Years"*, cele două CD-uri conţinând 34 de melodii, şlagăre sau needitate vreodată, plus ceva prospături! Nu lipsesc evergreens ca *„Stop Draggin' My Heart Around"*, *„Breakdown"*, *„So You Want To Be A Rock'N'Roll Star"*, *„Learning To Fly"*, *„Into The Great Wide Open"* sau *„Waiting For Tonight"*...

Rod Stewart continuă să fie activ discografic, ziua de 14 noiembrie

fiind programată să marcheze lansarea noului său album – *„Human"*, primul din recentul contract cu *Atlantic Records*. Urmează o continuare ca la Radio Erevan: ziua de 14 este corectă dar luna va fi alta – februarie! Anul următor! Din motive tehnice...

Mister John Taylor, de la *Duran Duran*, şi-a văzut în sfârşit împlinit

visul de a filma şi la Hollywood! El va apărea într-o adaptare a celebrei nuvele *„A Christmas Carol"* a lui *Dickens*. Ca de obicei, americanii au schimbat titlul (acesta este acum *„A Diva's Christmas Carol"*), uitând şi mare parte din povestea originală! În film mai apar *Vanessa Williams* şi *Rozanda „Chilli" Thomas* de la *TLC*...

S-a mai destrămat un cuplu din lumea muzicală! De această dată este vorba de *Puff Daddy* şi *Jennifer Lopez*, *Miss Lopez* decizându-se, în sfârşit!, să rupă pisica şi să-l lase pe *Daddy* amantelor sale! *The New York Post* a confirmat, zilele trecute, ruptura care îl găseşte pe *Daddy* confruntându-se şi cu justiţia, el nereuşind să clarifice acuzaţia cu privire la posesia ilegală de arme...

Rubrică realizată de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: Ever increasing circles/Tomorrow the world (ianuarie 2000) ● Big chance (septembrie 1999) ● Live – One night only (martie 1999) ● The Bee Gees (martie 1999) ● Claustrophobia (octombrie 1997) ● To be or not to be (octombrie 1997) ● The Legend begins (iulie 1997) ● Still waters (martie 1997) ● Spotlinght on Bee Gees (februarie 1994) ● Forever young (noiembrie 1993) ● Size isn't everything (septembrie

1993) ● Life in a tin can (iulie 1992) ● You wouldn't know (iunie 1992) ● Tomorrow the world (ianuarie 1992) ● Bee Gees first (martie 1991) ● High civilisation (martie 1991) ● Tales from the brothers Gibb (noiembrie 1990) ● Very best of the Bee Gees (noiembrie 1990) ● One (aprilie 1989) ● Their most beautiful songs (octombrie 1988) ● Love songs (mai 1988) ● Main course (mai 1988) ● Very best of Bee Gees (mai 1988) ● ESP (septembrie 1987) ● 1967-1970 (decembrie 1985) ● The Best of the Bee Gees Vol. 1 (noiembrie 1984) ● Music for the millions (martie 1983) ● The Early days (iulie 1982) ● Greatest hits (octombrie 1979) ● Spirits having flown (februarie 1979) ● To whom it may concern (noiembrie 1972) ● Trafalgar (decembrie 1971) ● Two years on (ianuarie 1971) ● Marley Purt Drive (noiembrie 1970) ● Sound of love (iunie 1970) ● Cucumber castle (mai 1970) ● The Best of the Bee Gees (noiembrie 1969) ● Odessa (aprilie 1969) ● Rare, precious and beautiful vol. 3 (martie 1969) ● Rare, precious and beautiful vol. 2 (decembrie 1968) ● Idea (septembrie 1968) ● Rare, precious and beautiful vol. 1 (aprilie 1968) ● Horizontal (februarie 1968) ● First (august 1967).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Cojocaru Ionel

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

ÎNTREBĂRILE MILENIULUI

Există şi forme de viaţă inteligentă în UNIVERS?

Iată o întrebare pe care omul şi-a pus-o de foarte multă vreme, dar la care primele răspunsuri (până acum parţiale) şi primele cercetări sistematice aparţin secolului şi mileniului nostru.

Majoritatea oamenilor de ştiinţă consideră că probabilitatea existenţei vieţii şi în alte regiuni ale Cosmosului este una substanţială. În sprijinul acestui punct de vedere pot fi invocate cinci argumente principale:

1. Descoperirea în ultimii ani a 10 exoplanete, planete asemănătoare celor pe care le cunoaştem din Sistemul Solar, dar care se rotesc în jurul altor stele. Concluzia: se poate considera că în Univers există corpuri cereşti pregătite să adăpostească viaţa;

2. În nucleele de gheaţă ale unor comete, cum ar fi Halley sau Hyaakutake, au fost găsite molecule prebiotice. Concluzia: „cărămizile" pe care natura le-a folosit pentru a clădi viaţa au fost distribuite de către comete în întregul Univers;

3. Sonda cosmică Galileo a găsit pe Europa, unul din sateliţii planetei Jupiter, condiţii favorabile existenţei bacteriilor;

4. Pe un meteorit de origine marţiană au fost descoperite urme de viaţă microscopică şi, în fine,

5. Se pare că NASA a descoperit apă pe Marte...

Şi dacă apa înseamnă întotdeauna că viaţa „este pe aproape", nu se poate încă spune cât mai trebuie să aşteptăm până vom obţine dovada finală sau, de ce nu, până la primul contact efectiv cu ET... *(M.D.)*

Paşi spre fiinţa bionică

Braţe şi picioare ARTIFICIALE

MIHAELA DOROBANŢU

Eficienţa membrelor artificiale, a protezelor, a cunoscut de curând un progres formidabil prin punerea la punct a unei mâini artificiale care chiar dacă se limitează încă la a deschide şi închide pumnul, reuşeşte totuşi să apuce diferite obiecte, cu două sau trei degete.

Realizată în cadrul Centrului de proiectare ortopedică al Universităţii Oxford, de către o echipă condusă de Dr. Peter Kyeberd, noua proteză cântăreşte doar 500 de grame şi este acţionată de semnale electrice provenite de la muşchii antebraţului. Acestea sunt captate şi amplificate de doi electrozi, fiind apoi transmise la o serie de circuite care stimulează mişcarea degetelor.

Mai mult, noua mână artificială are capacitatea de a stabili de „câtă" forţă este nevoie pentru a ţine un anume obiect şi, dacă este nevoie, să o amplifice dacă şi atunci când obiectul este în pericol să fie scăpat, să cadă. Cum? Performanţa este departe de a fi una simplă şi implică folosirea unor... microfoane situate în falange, sensibile la vibraţiile provocate de un obiect pe care mâna este pe cale de a-l scăpa, declanşând astfel „aportul" de putere necesar. Mai trebuie de asemenea

să adăugăm că specialiştii Clinicii de ortopedie din Einbgurgh, unde este experimentat braţul artifical, nu au uitat nici problemele de estetică, imaginând un înveliş exterior pentru braţ care să-i dea un aspect plăcut şi în acelaşi timp să permită o întreţinere uşoară.

Spectaculoasele rezultate ale bioinginerilor britanici au atras atenţia Uniunii Europene care a prevăzut finanţarea unui proiect de realizare a unor mâini artificiale complet modulare. Dar emulaţia produsă de aceste rezultate nu se opreşte aici: un grup de cercetători suedezi s-au angajat în fabricarea unor proteze încă şi mai sensibile şi în extinderea lor la restul organismului, inclusiv picioarele şi în particular genunchiul.

Miniaturizarea şi informatizarea dispozitivelor electronice inserate în aceste proteze sunt alte două domenii care sunt puternic stimulate, ca să nu mai vorbim de aparatura avansată concepută pentru aprofundarea studiilor privind comportarea articulaţiilor corpului omenesc. La rândul său, secţia de cercetări locomotoare a spitalului din Oswestry a pus la punct aparatul numit VVG – Video Vector Generator- pentru identificarea cauzelor imediate sau mai îndepărtate a originii oricăror defecţiuni de funcţionare a aparatului nostru locomotor.

Putem deci fi ceva mai liniştiţi în ceea ce priveşte generaţiile mileniului trei: din multe puncte de vedere ele vor fi mai sănătoase şi mai lipsite de griji decât suntem noi astăzi...

Noi urme de apă pe Marte

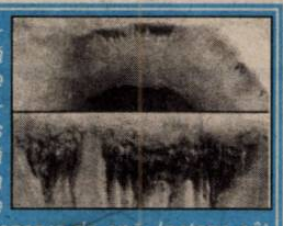

Marte ne oferă o nouă surpriză. Imagini uluitoare luate de sonda americană Mars Global Surveyor surprind urme evidente ale unor scurgeri de apă. Imaginile indică faptul că pe Marte a curs apă în ultimul milion de ani şi nu în urmă cu câteva miliarde de ani aşa cum s-a crezut. E foarte posibil ca în straturile profunde ale solului marţian să existe rezerve de apă. Ipoteza cât se poate de fascinantă se izbeşte totuşi de un paradox. Dacă aceste urme, depistate pe un perete al unui crater, indică acţiunea apei, cum e posibil ca sursele de apă să se acomodeze cu temperaturi de suprafaţă care coboară până la minus 150 grade Celsius şi la o presiune atmosferică de 100 de ori mai mică decât cea de pe Pământ? După ce se vor afla răspunsuri la toate enigmele legate de Planeta Roşie nu mai rămâne decât un singur lucru de făcut: scoaterea marţienilor din bârlog... (D.M.)

GHEŢARII TROPICALI

IRINA STOICA

Între gheţarii tropicali şi cei din regiunile temperate există o diferenţă esenţială. Faţă de variaţiile de vreme ale anotimpurilor, comportamentul lor este absolut invers. În timp ce gheţarul alpin se topeşte în timpul verii, gheţarii tropicali se topesc în timpul sezonului umed (din noiembrie până în martie) în acelaşi timp în care ei acumulează chiar zăpadă. Cu toate că gheţarii tropicali reprezintă mai puţin de cinci la sută din gheţarii montani de pe planetă, prezenţa lor este deosebit de importantă deoarece ei sunt cei care, prin topire, alimentează cu apă potabilă oraşe mari din America de Sud, ca La Paz, Lima sau Quito. Tot aceste ape acţionează uzinele hidroelectrice ale oraşelor şi de aceea autorităţile boliviene sunt neliniştite de reculul observat în ultimii ani. La cererea acestora, Institutul de Cercetare pentru Dezvoltare a studiat fenomenul. Ţinând sub observaţie, mai mulţi ani, un gheţar bolivian, echipa condusă de Pierre Ribstein a demonstrat că umiditatea şi nu temperatura este cea care determină topirea acestor gheţari.

Pe un gheţar – de orice fel – gheaţa se depune în amonte pe o zonă de acumulare, apoi coboară încet într-o altă zonă în care se formează curentul. Cele două zone sunt separate printr-o linie de echilibru în care cantitatea de apă pierdută este egală cu gheaţa formată. Din 1980 reculul acestei linii situată din ce în ce mai sus se traduce prin încălzirea globală a climatului.

La tropice temperatura variază puţin de la un anotimp la celălalt chiar dacă în cursul unei zile diferenţele de temperatură pot atinge 20 de grade. În schimb variaţiile de precipitaţii sunt foarte mari, 83 la sută dintre acestea căzând în anotimpul umed.

Staţia instalată pe pantele gheţarului tropical bolivian Zongo, care se întinde la o altitudine situată între 4900-6000 m la nord de La Paz, a măsurat precipitaţiile, temperatura, direcţia vântului, energia absorbită de gheţar. Evaluând, de asemenea, torentul, a stabilit că este de trei ori mai mare în timpul sezonului umed.

Datele culese arată că, în timpul anotimpului uscat, energia solară absorbită de gheţar contribuie la trecerea apei din stare solidă direct în stare gazoasă. Încălzirea climei contribuie deci la micşorarea torentului de apă şi la o scădere a precipitaţiilor. După glaciologi fluctuaţiile climatice provoacă dispariţia mantalei de zăpadă de la suprafaţa gheţarilor.

Se crapă, dar nu se rupe!

O echipă de cercetători americani specializaţi în ştiinţa materialelor a studiat la microscop electronic o cochilie de mare din zona Antilelor în timp ce au supus-o unor presiuni variabile. În urma investigaţiilor au ajuns la concluzia că multitudinea de straturi de carbonat de calciu din care e formată cochilia, cu mult mai solidă decât toate materialele compozite de sinteză, sunt înzestrate cu două mecanisme de eliberare a energiei. La presiuni mici, propagarea microfracturilor este asigurată de straturile exterioare. În momentul în care presiunea exercitată asupra cochiliei este mai mare se produc fracturi puţin mai mari, energia eliberată în acest caz fiind mai importantă. De astă dată sunt afectate straturile profunde ale cochiliei. Datorită ingenioasei microarhitecturi formate din lamele încrucişate, crăpăturile nu se propagă prea departe. Cochilia se fracturează, dar nu se rupe. Obiectul viitoarelor cercetări va consta în extrapolarea acestui mecanism simplu dar ingenios în realizarea materialelor de sinteză. (D.M.)

planet@IT

Operaţiunea Luna, în Cipru

În Cipru, a pirata şi a copia ilegal produse software este la fel de normal ca şi în România. Ca şi la noi în ţară, unde nu se fac statistici în domeniul fraudei de pe piaţa de software, nici în Cipru nu ar interesa pe nimeni, dar au fost alţii interesaţi să vadă procentul exact al celor care folosesc soft ilegal. Firma americană Business Software Alliace (BSA), reprezentantă a liderelor mondiale de pe piaţa de software, a estimat că în Cipru un total de 70 la sută din utilizatorii de computere foloseşte ilegal soft, iar între 14.000 şi 20.000 de computere vândute anul trecut în această ţară au fost echipate cu programe piratate. În dolari, înseamnă o sumă cuprinsă între 19 şi 21 de milioane pe care producătorii de programe utilitare nu au primit-o de la ciprioţi. BSA luptă pentru respectarea drepturilor de autor, iar companiile pe care le reprezintă sunt Microsoft Corp sau Novell. BSA împreună cu poliţia locală a confiscat într-un raid mii de pachete ce conţineau discuri compact cu programe piratate, în ceea ce se doreşte a fi un prim pas, dar important, dintr-o amplă acţiune de eradicare a produselor software ilegale. BSA doreşte să pună cu botul pe labe grupările cipriote care se autodenumesc cele mai performante şi prompte în acest domeniu. Cipru a adoptat rapid legile de apărare a drepturilor de autor şi a proprietăţii intelectuale în anul 1994, la presiunea SUA şi Uniunii Europene. Înainte de acest an, se puteau găsi programe sau muzică piratate în multe magazine. În România, deşi avem lege a drepturilor de autor, se pot cumpăra din centrul Bucureştiului orice produse software piratate, însă nici BSA nici alt for nu va putea stopa ilegalitatea din acest domeniu atâta timp cât la noi salariul mediu este sub 100$, iar pentru a utila un computer cu tot ce este necesar pentru o activitate normală trebuie peste 2500$.

Telefon mobil şi MP3 player

Competiţia din domeniul telefoniei mobile creşte pe zi ce trece, iar fiecare producător încearcă să vândă cât mai mult şi cât mai ieftin, pentru a-şi câştiga un segment de clienţi cât mai important. Compania americană Sprint PCS se află pe locul patru în ierarhia pieţei americane de telefonie mobilă. Ea a lansat de curând un aparat ce înglobează un telefon celular cu un dispozitiv de ascultat melodii în format MP3. Sprint introduce telefonul mobil „Uproar", în colaborare cu Samsung, echipat cu un player de muzică MP3, primul de acest gen de pe piaţa mondială. Uproar va costa 400 de dolari şi va fi mai ieftin decât a cumpăra separat un telefon mobil şi un MP3 portabil. Telefonul este echipat cu un serviciu gratuit numit „My music" (Muzica mea), oferit în colaborare cu o companie din Seattle, HitHive.com, care creează servicii muzicale digitale pentru cei interesaţi. HitHive va permite utilizatorilor Uproar să încarce pe telefon melodiile dorite prin cablu sau să organizeze liste de cântece. Pentru cei care sunt noi în domeniul MP3, Sprint oferă de asemenea serviciile RealNetworks şi RealJukebox pentru a copia discuri compact şi a le converti în MP3. Pentru a nu încălca legile drepturilor de autor, o dată ce utilizatorii serviciului MyMusic încarcă melodia pe telefon, nu o pot transfera pe computer pentru a o asculta. HitHive speră că va crea o comunitate muzicală în acest fel şi doreşte ca în viitor să poată vinde muzică digitală sau alte produse muzicale. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

STIGMATUL ACUZĂRII

ION ŢUGUI

La câteva luni de la naşterea sa, părinţii l-au dus pe Z.F. la medic, îngrijoraţi de pata cenuşie care-i apăruse copilului pe spate, pe coasta dreaptă. Semnul respectiv se dovedise încă de la început fluctuant, în sensul că adeseori, după baie, dispărea şi reapărea din senin mai ales vara când copilul era ţinut la soare, dezbrăcat.

Mai târziu, în adolescenţă şi tinereţe, cu prilejul unor vizite medicale de rutină semnul respectiv a fost observat de medici şi s-a propus o analiză de specialitate în ideea că ar putea fi vorba despre o boală de piele, un psoriazis sau alte manifestări cutanate sau de altă natură. Ideea fusese exprimată atunci pentru că pata respectivă devenea adeseori evidentă în modificări de tot felul, care se manifestau prin accentuarea culorii şi a conturului,

Trecând de adolescenţă şi de tinereţe, Z.F. a început să fie obsedat de vise. Din când în când îi apărea în somn aceeaşi imagine stranie, cu un călugăr pe-un drum ce nu se sfârşea niciodată. De fiecare dată visul respectiv se încheia, ca-ntr-un coşmar, cu o luptă între călugăr şi cel ce visa scena. Şi tot de fiecare dată el, eroul visului, îl lovea pe călugăr până când îl doboara la pământ!

Existenţa acestui om devenise deja marcată de semnul din coasta dreaptă, semnul însuşi se transformase într-un laitmotiv psihic. Medicina nu lămurise nimic, dermatologii afirmau că omul este perfect sănătos, că pata congenitală nu era efectul vreunei boli, şi totuşi... visul repetat, călugărul ucis în vis, drumul şi trezirea din coşmar păreau singurele care mai puteau alimenta o obsesie lipsită de o cauză fiziologică sau clinică...

La 29 de ani Z.F. se căsătoreşte. Are şansa unei soţii minunate şi o situaţie materială peste media decenţei. După câteva luni de la cununie, soţia se pomeneşte noaptea cu strigătele soţului ei în somn. Îl trezeşte de fiecare dată şi-l întreabă ce a visat, ce se întâmplă cu el; răspunsul, invariabil: „M-am întâlnit cu călugărul şi l-am lovit." Repetarea aceluiaşi simbol oniric era cu adevărat un motiv de îngrijorare, ştiut fiind că astfel de manifestări ale subconştientului se adresează în primul rând psihiatriei!

Într-o toamnă friguroasă din deceniul al optulea Z.F. s-a întors dintr-o deplasare răcit şi cu o stare febrilă. Supă o baie fierbinte, soţia îi face o frecţie banală, cu spirt. Masând şi locul de pe coasta dreaptă marcat de acea pată congenitală, femeia observă, stupefiată, că în locul respectiv se clarifică o imagine extraordinar de clară. Pata era de fapt un fel de fotografie, în care era evidentă figura unui bărbat care lovea cu o bâtă un călugăr căzut în genunchi, doborât de lovituri.

În loc să se ducă la medic, familia se adresează unui preot vârstnic. Acesta a făcut ceea ce făcuse anterior soţia – a masat locul pătat până când aceeaşi imagine a unui bărbat care loveşte un călugăr s-a evidenţiat cu aceeaşi claritate! Misterul a fost păstrat de cei puţini care îl cunoşteau. Preotul vârstnic îl îndrumă pe soţ spre o mănăstire din Nord, recomandându-l unui călugăr cunoscut pentru credinţă şi tămăduiri de-a lungul anilor.

Trei luni mai târziu, pata avea să dispară prin post, rugăciuni zilnice până la epuizare şi slujbe la mănăstire, exorcizări şi purificări, transformări sufleteşti radicale. Deşi ortodoxia nu acceptă principiul reîncarnării, duhovnicul mănăstirii respective a afirmat la capătul strădaniilor sale: „Într-o altă viaţă dumneata ai ucis un călugăr, un sfânt. Pata a dispărut, poate că eşti iertat"! era ultima observaţie. Cu conştiinţa unei vinovăţii de care omul nu-şi aminteşte, Z.F. trăieşte şi azi, şi, poate fi văzut în fiecare duminică într-o biserică din Nord, rugându-se. Pentru că acum are copii căsătoriţi şi nepoţi, m-a rugat să nu-i pomenesc numele şi nici măcar locul naşterii.

Astfel de cazuri, verificate, sunt foarte rare în lume. Dar ele există! Faptul că există ne sugerează un noian de supoziţii şi argumente, atestări excluse coincidenţelor...

Înconjuraţi de baze extraterestre

RĂPIRI *sau* PEPINIERE DE UCIGAŞI?

DAN D. FARCAŞ

Aşa cum aminteam şi în episodul trecut, există suspiciuni că unele răpiri, care par a fi efectuate de extratereştri, ca şi unele implanturi plasate în corpul victimelor, au de fapt ca autori obscure oficine pământene, în primul rând militare. Celor ce efectuează astfel de experimente le vine la îndemână credinţa marelui public în ipoteza extraterestră, pe care o şi încurajează prin activităţi de dezinformare, deoarece astfel se abate atenţia publicului de la activităţile lor ilicite. Drept urmare, se spune că unele victime ar fi fost condiţionate tocmai pentru a răspândi zvonuri fanteziste privind răpirile OZN.

Există o întreagă literatură, asupra căreia nu este cazul să divagăm prea mult, care dezbate problema unor experimente de spălare a creierului sau de dresare a unor indivizi pentru a efectua crime, la declanşarea unui semnal cu care respectivul fusese condiţionat. Un astfel de proiect sinistru a fost, se pare, cel numit MKULTRA (primele două litere ar veni de la „Manufacturing Killers", adică „fabricarea de ucigaşi"). Acest proiect ar fi studiat posibilităţile de condiţionare a unor cobai umani, prin cel puţin 149 subprograme diferite: prin implanturi, LSD, sugestie posthipnotică, deprivare de somn paradoxal (REM), reflexe condiţionate întipărite din copilărie, metode subliminale (de pildă sunete dincolo de frecvenţele audibile, comprimate ca viteză, prezentate un timp prea scurt pentru a fi receptate conştient etc.), deprivare senzorială, prin unde electromagnetice adresate anumitor zone din creier etc. Paralel se pot induce, prin unde EEG copiate de la un alt subiect, stările emoţionale dorite, ceea ce duce la întărirea sugestiei. De multe ori condiţionarea exploatează credinţa religioasă a subiectului, care are impresia că acţionează conform cu „voinţa Domnului care i s-a revelat", dar în realitate execută ordine primite, de pildă, de la CIA sau NSA.

Un program similar a fost şi cel care purta numele de „Monarch" şi care utiliza, pentru condiţionarea tinerilor, în special filiera cultelor sataniste. De pildă, se pare că numai într-un cartier de 200000 locuitori din Los Angeles ar exista 3000 satanişti, proporţia fiind asemănătoare în numeroase alte părţi din S.U.A., ceea ce conferă fenomenului proporţii înfricoşătoare. Aceste experimente au fost puse la punct de CIA, NSA, armată, sau alte organisme afiliate. Ele nu sunt conjuncturale, ci se efectuează de multe decenii. Iniţial, în timpul celui de al doilea război mondial, obiectivul lor era găsirea unor metode de eficiente de interogare a prizonierilor, de securizarea curierului, de înlăturare a oboselii etc. Ulterior s-a ajuns la manipularea mintală, de pildă la ideea creării unor soldaţi „programabili", deveniţi roboţi umani destinaţi să ucidă inamicul.

Una dintre metode ar fi crearea, prin diverse tehnici, a unor indivizi cu identitate disociată. Aceeaşi persoană va avea două sau mai multe personalităţi care nu vor şti nimic una despre cealaltă. Comutarea de la o personalitate la alta se va face printr-o comandă cu care individul a fost deprins prin condiţionare. O astfel de comandă s-ar putea emite, de pildă, prin microunde, recepţionate printr-un implant adecvat. Multe asasinate ori sinucideri se spune că ar fi fost realizate de către roboţi umani pregătiţi astfel.

Sediul acestor programe sinistre se spune că a fost, la început, baza militară Air Force *Montauk*, la capătul de sud-est al insulei Long Island, Baza a fost dezafectată încă din 1981, însă demilitarizarea ei a început încă din 1969. Unii cred că în nivelurile subterane unele experimente ar mai continua şi azi, fapt puţin probabil, deoarece subsolul bazei este săpat într-un teren poros şi este complet inundat. Proiectul MKULTRA se pare că ar fi continuat, din anii şaptezeci, la baza Air Force *Plattsburg* (având 18 nivele sub pământ...), din nordul statului New York. şi această bază este oficial închisă, din 1994, dar şi aici circulă zvonuri despre continuarea, în secret, a experienţelor...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/46

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

TELESTEZIA

comunicare fără cuvinte

MIHAELA DOROBANŢU

Upton Sinclair, un scriitor american extrem de popular la vremea lui, (mai ales în prima jumătate a veacului nostru) a fost cunoscut printre altele şi pentru o serie de extraordinare performanţe telepatice realizate „în tandem" cu soţia sa, cum ar fi transmiterea şi receptarea în remarcabile condiţii a unor imagini. Studierea acestui caz în particular, la care se adaugă indiscutabila încredere pe care o prezentau cei doi, a scos în evidenţă o serie de importante proprietăţi care sprijină (şi, uneori, chiar condiţionează) performanţa în comunicarea telepatică: seninătatea individuală, capacitatea de a realiza o pronunţată relaxare mentală şi fizică, capacitatea de gândire pozitivă (o gândire îndreptată în mod esenţial spre binele celorlalţi), optimismul...

Henri Marcotte – după cum aminteam cu alt prilej –, continuând cercetările lui René Warcolier, le adăugă metode şi rezultate despre care aflase din fosta URSS, unde autorităţile au fost întotdeauna extrem de interesate mai ales în dezvoltarea capacităţilor telepatice ale unor actuali sau potenţiali agenţi secreţi. Progresele incredibile înregistrate de primul grup de antrenament, au determinat înfiinţarea imediată a unei a doua echipe. Aceasta s-a întâmplat încă în 1965! Scopul? Să se vadă în ce măsură reuşitele se datorau antrenamentului şi ce se datora ameliorării metodelor folosite.

Şi, în curând, aveau să realizeze un lucru extrem de interesant: ceea ce ajunseseră ei să facă după antrenament nu mai putea fi considerat a fi „telepatie naturală". Era o telepatie senzorială – pe care de altfel au şi numit-o „telestezie" – care implica o trecere directă de la senzaţie la senzaţie, fără a mai trece prin stadiul intermediar al comunicării verbale!

Din nou intrăm parcă în domeniul ştiinţifico-fantasticului, unde Asimov, de exemplu, imaginează în trilogia „Fundaţiilor" un comitet de conducere al unei societăţi de oameni de ştiinţă care nu doar că pot comunica direct prin gânduri, dar îşi şi oferă posibilităţi de verificare reciprocă, prin examinarea directă de către oricare din membrii societăţii a propriului creier. Doar că de data aceasta avem de-a face cu o cercetare ştiinţifică efectuată respectând toate regulile general acceptate. Paşii urmaţi, ocolind, repetăm, stadiul verbal, sunt următorii: 1) obişnuirea de a se simţi direct pe sine şi pe celălalt, prin autoscopie, percepţie reală şi imaginară, vis; 2) Antrenarea memoriei imediate, prin metodele tip zen; 3) exerciţii de concentrare.

Între scepticism şi credulitate

„AURA NEAGRĂ"

sau memoria durerii

PAUL IOAN

Aura corpului omenesc, fenomen parapsihologic mediatizat în ultimul timp mai ales prin intermediul bio-energo-terapeuţilor, este un câmp electromagnetic firesc, cu parametri greu decelabili fără ajutorul unor mijloace tehnice speciale. În general, se vorbeşte despre un halou în nuanţe deschise ce „îmbracă" întreg corpul, iar eventualele pete întunecate pot sugera afecţiuni metabolice ale organelor din zonele respective. Dar cum s-ar putea interpreta o întreagă aură cu nuanţe închise, sau aşa-zisa „aură negativă"? Cu ajutorul unui clişeu fotografic obişnuit, „aura negativă" a fost pusă în evidenţă (după analize multiple, efectuate de specialişti neimplicaţi direct în fenomen) într-un mod neaşteptat. Fotografiind coroana unui arbore, medicul englez Daniel Matheson a mărit imaginea şi a constatat un lucru incredibil: unele frunze incomplete („decupate" de insecte sau parţial rupte de vânt) aveau o aură întunecată care pur şi simplu completa zona lipsă. Nu era vorba de un halou obişnuit, de jur împrejurul frunzelor „rănite", precum cel deja „clasicizat", ci un fel de adaos fantomatic, invizibil cu ochiul liber. Era ca şi cum unei mâini cu un deget amputat i s-ar adăuga la loc un imaginar deget! Primele bănuieli s-au îndreptat asupra unei iluzii optice. De aceea fotografierea s-a repetat la un interval de câteva zile, în condiţii identice. „Aura neagră" n-a mai apărut la aceleaşi frunze incomplete, ci la altele care fuseseră rupte între timp. Analiza minuţioasă a arătat că vechimea „rănilor", acolo unde se producea fenomenul vizibil doar pe clişeu, nu era mai mare de 38-48 de ore. Cu alte cuvinte, doar la frunzele proaspăt distruse se distingea „amintirea" bucăţii lipsă. Această pseudo-amintire (dureroasă pentru fiinţa copacului) se pierdea cu trecerea timpului, de parcă s-ar fi şters din memoria frunzelor „traumatizate". Mai mult, aura pozitivă a frunzelor vecine şi complete, neafectate fizic, avea pete brun-cenuşii, ca şi cum ar fi participat afectiv la suferinţa „semenelor" lor... Bizarul fenomen optic seamănă cu semnalele plantelor vecine în suferinţă, al căror câmp bioelectromagnetic este spionat cu electrozi şi concretizat în oscilograme.

Terapii pentru mileniul 3

VIDEOJOCURILE pentru depresivi

SIMULARE SALVATOARE

- *A face cunoştinţă cu cine te sperie.*
- *Psiho-strategii industriale*
- *Când tehnologia este la nivelul cerinţelor omului...*

Un simulator de zbor din sistemul de vizualizare al Seos Displays.

MIHAELA DOROBANŢU

Cum poate cineva ca, manevrând joystick-ul în faţa monitorului unui calculator, să-şi învingă cele mai ascunse temeri şi nevroze? Dar excesul de timiditate, complexele de inferioritate sau stările depresive? Ei bine, se pare că videojocurile reprezintă efectiv o terapie genială în primul rând prin simplitatea ei şi prin faptul că nu are nici un fel de nedorite şi neplăcute efecte secundare. Este suficient să-l aşezi pe pacient la manşa unui avion imaginar, să-l lansezi într-un duel aerian necruţător şi... poate scăpa de toate tensiunile care îl apasă şi îi fac viaţa un infern.

Căutând tehnici noi pentru tratarea nevrozelor şi fobiilor din ce în ce mai dificile cu care se prezintă clienţii lor, psihoterapeuţii americani au... făcut saltul în virtual. Bazându-se pe rezultatele obţinute de cercetătorii de la Northwestern University din Chicago, ei au recurs la o aparatură de simulare extrem de perfecţionată şi au început să proiecteze sisteme virtuale „dedicate", sau, dacă vreţi, videojocuri menite fiecărui tip de tulburări psihice.

În ce constă secretul? Pur şi simplu în posibilitatea de a oferi pacientului şansa de a se confrunta fără nici un risc cu situaţii potenţial periculoase, traumatice, învăţându-l în acelaşi timp să-şi înfrângă aversiunea faţă de tot ceea ce îi poate provoca teamă, de la ascensor şi automobil, la avion. Şi tocmai această depăşire repetată a pericolului şi conştientizarea a ceea ce produce de obicei teama, constituie, după părerea autorilor acestei idei, factorul psihoterapeutic fundamental care conduce la rezolvarea unui mare procent din cazurile clinice. De pildă, o companie aeriană de calibrul Alitalia a recurs la această tehnică în cadrul programului său „Dorinţa de a zbura", în care persoane care au efectiv nevoie să se deplaseze rapid, dar nu recurg la avion din motive de teamă de zbor, sunt invitate la bord, stau de vorbă şi pun întrebări, după care sunt aşezate în faţa unui simulator de zbor cu care... efectuează prima lor călătorie aeriană. Rezultatul este impresionant: 85 la sută din cei care nu au avut niciodată curajul să zboare, folosesc acum în mod curent avionul!

Şi, ca de obicei, tehnologia a şi pornit în noua cursă: ecrane plate care acoperă 360 de grade, 60 de canale de proiecţie care permit imagini de o rezoluţie şi luminozitate fără precedent – sisteme de simulare din cele mai sofisticate care se pregătesc să părăsească planşetele proiectanţilor pentru a intra în producţie. Cercetătorii de astăzi trebuie să aibă la îndemână cele mai complexe şi perfecţionate sisteme pentru a lupta cu nevrozele viitorului. Totul pornind, de fapt, de la o idee simplă şi veche de când lumea: ne este frică doar de ceea ce nu cunoaştem!

Reclamă mascată sau adevăr ştiinţific?

„Puteţi să nu mai fumaţi şi după 35 de ani..."

- *Studii mai vechi spun că fumatul e dăunător sănătăţii.*
- *Studii recente spun că poţi amâna despărţirea de viciul fumatului pentru mai încolo...*

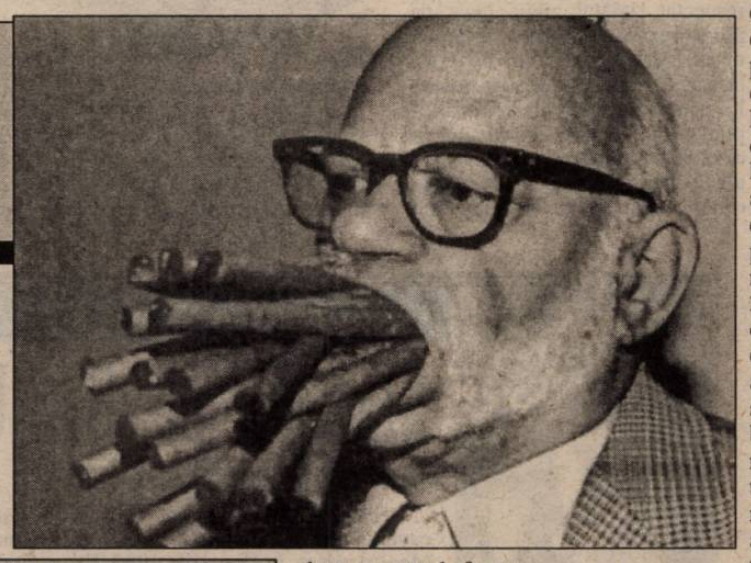

PAUL IOAN

La vremea când, de mai bine de doi ani, unele mari companii producătoare de ţigarete pierd miliarde de dolari în procesele cu fumători atinşi de cancer, un „interesant" studiu ştiinţific (publicat de „British Medical Journal") doldora de procente convingătoare – cunoscându-se forţa persuasivă a cifrelor –, vine să ne atragă atenţia că fumătorii ar putea continua liniştiţi să-şi „exercite" viciul până spre 35-40 (numită de autori „vârsta medie"), căci şi după acel prag scapă de cancer. De fapt, la prima vedere, nu este recomandat acest obicei dăunător pentru nici o etate, însă punându-se accentul pe faptul că este „avantajos" dacă te laşi de fumat şi după 40 de ani, fumătorul tânăr se poate considera eliberat de stres, poate chiar „încurajat". E ca şi cum ţi-ar spune cineva că dacă te arunci de la etaj la tinereţe, scapi cu zgârieturi, dar după 40 de ani îţi rupi gâtul...

Din modul cum a fost conceput acest studiu (la care au participat oameni de ştiinţă englezi şi americani, deci din ţările mari producătoare de ţigarete), reiese în primul rând că producătorii pot sta liniştiţi şi-n secolul următor. Zguduirile provenind din antireclama de tip avertisment („Tutunul dăunează grav sănătăţii") de pe pachete sau din faima ucigătoare reieşită din procesele pierdute n-ar trebui să-i pună pe gânduri, căci:

- Dacă în secolul XX au murit din motive tabagice aproximativ o sută de milioane de persoane, se estimează că – dacă numărul fumătorilor va creşte în ritmul actual – în secolul următor vor muri un miliard de persoane. Principalele afecţiuni cauzate de fumat nu sunt numai cele localizate la plămâni şi inimă, ci şi alte douăzeci de maladii pot fi induse de fumat;

Date care liniştesc doar... fabricanţii

- Actualmente, pe glob fumează un miliard de persoane (una din şase), iar în anul 2030 vor fi două miliarde;
- Dacă astăzi mor din motive tabagice 4 milioane de oameni pe an, acest număr va creşte la zece milioane în 2030, sau o sută de milioane într-un deceniu;
- În secolul următor, 15 la sută din decesele adulţilor vor fi cauzate de fumat.

După prezentarea acestui dramatic tablou vine „cheia lui Pepelea" al studiului în cauză, afirmându-se :" Mortalitatea aceasta nu poate fi redusă substanţial decât dacă o importantă proporţie din adulţi renunţă la fumat... Descreşterea numărului de adolescenţi şi tineri nu va aduce la un efect important asupra mortalităţii până-n 2075". În consecinţă, remarcă specialiştii englezi, avertismentele asupra sănătăţii publice trebuie să se reconcentreze către fumătorii „curenţi" şi mai puţin asupra prevenirii tinerilor.

Cu alte cuvinte, să ne fie iertată concluzia: nu e prea grav să te apuci de fumat, mult mai important e să te laşi după „vârsta mijlocie"! *Ceea ce uită, în mod condamnabil, autorii studiului, este că după mai mulţi ani de fumat este infinit mai greu să părăseşti viciul decât la începutul practicării lui.* Când fumatul a devenit deja un mod de viaţă, numai o sperietură teribilă te mai poate forţa să te laşi, deşi voinţa diferă de la om la om. Dar ce nu fac marii producători de ţigarete pentru a-şi vinde marfa şi a-ţi bate cuiul în sicriu cu zâmbetul pe buze...

Anatomia secundei

FOTONICA

ALEXANDRU MIRONOV

Electronul – cunoaşte toată lumea – este infima particulă de materie ce „învăleşte", în straturi succesive, atomul. Hidrogenul are un singur electron pe orbita atomică, oxigenul, doi, uraniul, 92 de electroni şi aşa mai departe. Electronul *aproape nu are masă,* dar are sarcină electrică – motiv pentru care inginerii civilizaţiei noastre contemporane l-au înhămat la mai toate tehnologiile industriale. Obligaţia sa supremă este, astăzi, de a străbate labirinturile circuitelor integrate, circuitele electrice şi câmpurile, şi microprocesoarele electronice cu care sunt înnobilate aparatele şi maşinile lumii noastre. De la electron – electronica.

Fotonul este particula luminoasă fundamentală, grăuntele de lumină din care sunt compuse razele emise de stele, dar şi focurile de tabără, reflectate de planete şi oglinzi simple. Universul întreg este scăldat în lumină, deci în cascade de fotoni. Fotonul *nu are masă* – putem spune că este şi mai imaterial, mai „uşor" decât electronul – dar nu are, din păcate, nici sarcină electrică. Spun: din păcate, pentru că, în timp ce un fascicul de electroni poate fi uşor ghidat, cu ajutorul unui câmp electromagnetic, un flux de fotoni, adică o rază nu poate fi stăpânită, „cârmită" în direcţia dorită, înmagazinată într-un acumulator, mă rog, manipulată după dorinţa omului.

Această impotenţă milenară l-a enervat însă la culme pe inginerul fizician Eli Yablonovitch, reprezentant al subspeciei Homo faber. În anul 1991, el a construit primul *cristal fotonic,* după o tehnologie relativ simplă: a găurit un cub de răşină – deci material plastic – cu ajutorul unor „bormaşini" cu raze X, realizând... un micro-parmezan, cu şanţuri dispuse regulat, reproducând, cumva, structura cristalină a diamantului; i-a reuşit astfel un fel de „capcană" fotonică, posibilă componentă, în viitor, a unui *circuit integrat luminos.* Tehnologia a fost perfecţionată de Jean-Michel Lourtioz, de la Institutul de Electronică din Orsay (Franţa). O altă „capcană fotonică" a fost fabricată, în anii următori, de fizicienii de la Universitatea din Toronto (Canada), inspirându-se de la structura opalului, piatră semipreţioasă care reflectă selectiv raza luminoasă incidentă pe suprafaţa lui sub formă de irizaţii colorate în funcţie de lungimea de undă şi unghiul de incidenţă a fasciculelor componente ale razei; lăsând să se sedimenteze, într-un gel, micro-bile de siliciu (cu diametrul de o miime de milimetru), care se ordonează spontan, urmând perfect structura opalului şi retrăgând apoi bilele, se obţine o structură care acţionează ca un cristal fotonic.

Cea mai recentă „capcană de lumină" este o adevărată străpungere de nivel tehnologic şi a fost realizată în Japonia, la Universitatea din Kyoto – observaţi globalizarea cercetării: SUA, Franţa, Canada, Japonia – de către Susumu Noda şi echipa lui de opticieni, inspirându-se tot de la natură, de la structura diamantului. Opticienii (să le spun: fotoniştii?) niponi au construit un cristal fotonic aşezând ordonat minuscule bastonaşe de siliciu, în rânduri succesive, fiecare rând având dispuse elementele sale în unghi drept faţă de rândurile de deasupra şi de sub ele... cam cum se face la o grămadă de buşteni; apoi – aici este găselniţa – au fost retrase microbastonaşele, prin procedee nanobotice (inginerie mecanică la nivel micronic), creându-se un minuscul tunel; iar raza de lumină prinsă în capcană a fost obligată, în acest fel, să cârmească, în unghi de 90º, pentru prima oară în istoria civilizaţiei noastre – şi poate, cine ştie, pentru prima oară în istoria Universului!

Ce rezultă din aceste cercetări pentru îmblânzirea razelor de lumină? *Circuite integrate fotonice,* spun inginerii specialişti în manipularea razelor luminoase. Adică minuscule gadget-uri care vor înlocui, în cip-urile şi microprocesoarele viitorului, circuitele integrate electronice, cele în care circulă curentul electric. Electronii sunt prea lenţi, reclamă fizicienii, în câţiva ani fotonii vor asculta de poruncile noastre, în câteva decenii, veţi vedea – toate tehnologiile industriale vor deveni fotonice. O civilizaţie manevrând fuioare şi caiere de lumină care, îmblânzite, vor curge molcom – dar, fireşte, cu viteza luminii! – prin toate artefactele pe care le va folosi Homo sapiens al Mileniului III...

E bine de ştiut

Daltonismul reprezintă un defect de distingere a culorilor fundamentale din spectrul luminii: roşu, verde şi albastru. Această afecţiune a vederii se manifestă şi în penumbra înserării când suferinzii disting parcă mai greu obiectele aflate fie în apropiere, fie la distanţă. S-a observat astfel, că 7 la sută din copiii de sex masculin, care disting mai greu unele culori, au daltonism. Specialiştii susţin că acest defect genetic se transmite de către mamă numai băieţilor. Din fericire, daltonismul nu prezintă un caracter de gravitate. Singurul inconvenient este că aceşti

DALTONISMUL

bărbaţi nu vor putea fi: marinari sau aviatori, iar conducătorii auto cu acest defect vor trebui să fie supravegheaţi foarte atent. În loc de roşu, copiii cu daltonism văd culoarea gri, iar celelalte două culori sunt percepute foarte slab. Cu ocazia intrării în clasa întâi, asemenea defecte pot fi descoperite, aceşti „învăţăcei" necesitând o îngrijire specială din partea cadrelor didactice. Şi totuşi, câtă vreme medicina nu a determinat ce cromozom anume intervine în percepţia defectuoasă a culorii roşu, în special, terapia nu poate fi stabilită. Mai mult, tinerii părinţi, trebuie să ştie că acest defect poate fi agravat de traumatisme, intervenite mai ales asupra irisului.

Dacă doriţi să cunoaşteţi capacitatea de percepţie corectă a culorilor, de către copilul dv., verificaţi dacă, dintr-o sumedenie de culori, acesta ştie să diferenţieze nuanţele de roşu mai ales.

Un oftalmolog însă va identifica cu mare precizie acest defect al copilului încă de la vârsta preşcolară.

Dr. VALERIU MANTA

Cindy Crawford, la Roma

În momentul de faţă ex-manechinul celebru Cindy Crawford şi-a lăsat copilul şi soţul acasă pentru a interpreta un rol din „Bodyguards" ale cărui filmări se desfăşoară la Roma. Oricum, spun indiscreţii, va fi o apariţie ce le va face mare plăcere cinefililor admiratori ai săi.

Indiscreţii

Din dragoste...

...s-a născut micuţa Mia. Aşa declară, fără rezerve, mama sa, Kate Winslet, eroina din „Titanic". Aceasta este „cadoul" pe care i l-a oferit soţului, regizorul Jim Threapleton, pentru cei doi ani de mariaj fericit.

Febra fericirii

Când iubeşti, nimic nu te poate împiedica să-ţi exteriorizezi sentimentele. Aşa gândeşte şi John Travolta care, dincolo de săruturile „dictate" de regizori, nu pierde nici un prilej pentru a o săruta cu pasiune pe Kelly Preston, soţia sa. Ambii mărturisesc cu dezinvoltură că trăiesc zile şi nopţi de fericire.

PENTRU PĂRINŢI

SOMNUL copilului

Spre disperarea părinţilor, nu toţi copiii dorm mult. Şi aceasta pentru că, pe de-o parte pe măsură ce copilul creşte somnul de după-amiază dispare, iar pe de altă parte, nevoia de somn diferă de la un copil la altul. În general, spun pediatrii, un nou-născut doarme între 16 şi 22 de ore pe zi. Făcând distincţie între zi şi noapte încă de la o lună, spre şase luni sugarul doarme 15 ore. Până la un an şi jumătate doarme tot 14-15 ore, dintre care 10 noaptea. Apoi, până la 4 ani va dormi 10-12 ore pe noapte şi 1-2 ore după-amiaza. Între 15 şi 12 ani puţini copii mai dorm după-amiaza, iar noaptea au nevoie de 10-12 ore de somn. Ora de culcare diferă în funcţie de vârsta copilului, dar nu trebuie uitat că orele de somn dinainte de miezul nopţii sunt cele mai importante. Momentul adormitului copilului este adesea un veritabil test pentru mame. Specialiştii spun că pentru a evita o astfel de problemă trebuie respectat ritualul zilnic legat de pregătirea copilului pentru somn: duşul, spălatul pe dinţi, povestea de seară. Toate acestea sunt semnalul pentru mers la culcare, dar copilul trebuie să asocieze somnul cu ceva plăcut, nu cu o pedeapsă. Nu uitaţi, dacă nu a fost cuminte şi v-aţi certat, înainte de culcare obligatoriu trebuie să vă împăcaţi. De asemenea, pentru un somn odihnitor, nu sunt recomandate seara jocurile dinamice, care stimulează circulaţia sângelui. Oricum, la vârstele mici, nimic nu poate induce mai bine somnul decât o poveste spusă calm, cu căldură de mama, sau ascultată de pe o casetă cu poveşti.

Dosarele frumuseţii

CURE DE TOAMNĂ

Ca să avem un obraz frumos, tonic, radios nu este deloc suficient aşa-zisul tratament „local", nu ajunge să ne ungem faţa, să ne punem diverse măşti să ne machiem. Frumuseţea devine completă, „rotunjită", atunci când „interiorul nostru este în echilibru, când suntem dominaţi de armonie. Pentru ca acest lucru să se întâmple trebuie să ne iubim propriul organism, să-l respectăm dându-i tot ce-i trebuie ca să funcţioneze la parametrii frumuseţii, mâncarea adecvată, timpul acordat somnului, relaxării, mişcării, risipirii grijilor, cititului, meditaţiei – toate şi câte încă trebuie făcute astfel încât să ne aducă numai beneficii. Pentru a stimula energia noastră pozitivă acum toamna putem urma una sau chiar mai multe din curele de mai jos:

I – cura de cruditaţi – în fiecare dimineaţă 250 ml suc de morcovi + suc de mere + suc de ţelină (în părţi egale) – puteţi în zilele de post să beţi numai suc de cruditaţi (până la 2 litri pe zi).

II – cura de lămâie – se începe cu o lămâie pe zi, se creşte în fiecare zi cu câte una până se ajunge la 10 lămâi pe zi după care se descreşte.

III – cura de tărâţe – peste zece linguri de tărâţe se pune un litru apă (plată) – dimineaţa se bea apa iar restul de tărâţe se poate consuma peste zi cu legume, fructe sau iaurt.

IV – cura de polen – în fiecare dimineaţa (1-6 linguriţe – se creşte progresiv).

V – cura de argilă (tip Fanisom) – se pune 1/2 linguriţă într-o cană, se acoperă cu apă – se lasă de seara până dimineaţa când se bea apa (fără să se agite conţinutul); se completează din nou cu apă – seara se bea tot numai apa, se toarnă încă o dată apă plată şi dimineaţa (deci a 3-a oară) se amestecă cu linguriţa şi se bea tot conţinutul – această cură se face timp de 3 săptămâni.

VI – cura de mere – în zilele de post se va consuma până la 1 kg mere pe zi + 2-3 litri apă plată.

Aceste cure eliberează organismul de toxine, reglează secreţia biliară, digestia, tranzitul intestinal, activează circulaţia limfatică şi sangvină, tonifică toate concretizându-se într-un obraz frumos şi luminos.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 17
Valabil până pe data de: 22 NOIEMBRIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

SIMONE DE BEAUVOIR
femeia fără obligaţii

„Femei, ei îi datoraţi totul!" – acesta a fost leit-motivul cuvântărilor de adio rostite la mormântul Simonei, în Montparnasse, la 19 aprilie 1986. Exagerare?

Născută (1908) pe vremea când doamnelor li s-a permis prin lege (13.feb.1907) să poarte pantaloni *numai* pe cal sau pe bicicletă, teribila parisiană şi-a permis la debutul celei de-a doua tinereţi, când avortul încă se pedepsea cu moartea (în Franţa), în 1941, să publice manifestul-eseu „Al doilea sex" (1949), atrăgând cu dispreţ şi sarcasm atenţia că femeia este în realitate un numeral ordinal, şi condiţia ei n-are nici o legătură cu drăgălăşenii de genul „sex frumos" sau cu jignitorul „ sex slab". Pe acest temei s-a legat cu filosoful existenţialist şi scriitorul Jean-Paul Sartre. Simone şi Jean-Paul stabileau că „există împreună prin iubire necesară, dar cu libertatea iubirilor colaterale" şi chiar, în cazul ei, al „safismului în totală transparenţă". Fără copii, fără „odiosul menaj"... Era, în fapt, o concretizare a ideilor boemei avangardiste a anilor '20. Orice obligaţii familiale le produceau oroare, erau „tipic burgheze". Şi dacă Simone a găsit înţelegere de la filosof (pe care l-a sfătuit să refuze Premiul Nobel, în 1964, căci „s-ar supune unei autorităţi"), a fost pentru că – datorită isteţimii ei – a acceptat statutul public de „discipol al maestrului"! Da, femeia-discipol merge, dar ce face discipolul cu viaţa lui, nu e treaba nimănui. *(P.I.)*

Gastronomice

Gospodinelor grăbite, dar care vor să savureze totuşi preparate apetisante, le sugerăm câteva reţete rapide testate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Ghiveci cu carne de vacă sau viţel

200 g carne slabă, 1 ceapă, 2 morcovi, 2 pătrunjei, 2 cartofi, 2 linguri mazăre verde, 1 lingură fasole verde, 2 roşii, 1 ardei, 1 conopidă, 2 linguri ulei, 2 linguri suc de roşii, verdeaţă.

Se înăbuşă carnea în puţină apă şi 2 linguriţe ulei într-o cratiţă acoperită, la foc încet. Se poate fierbe şi ca pentru supă. Zarzavatul se curăţă, se spală, se taie în bucăţi şi se fierbe sau se înăbuşă, adăugându-se pe rând, după durata de fierbere. Dacă se înăbuşă, se lasă până se pătrund. Când carnea şi zarzavatul sunt fierte, se pun într-o cratiţă cu roşiile, curăţate de coajă şi sâmburi, tăiate felii şi sucul de roşii. Se dă totul la cuptor 15-20 minute. Se serveşte cu verdeaţă deasupra, cald sau rece.

Pizza cu ciuperci şi brânză

Pentru aluat: 400 g făină, 200 ml lapte, 40 g drojdie de bere, 30 g margarină pentru uns forma.

Pentru umplutură: 250 g ciuperci, 200 g şvaiţer sau trapist, brânză de Olanda etc. 100 g margarină, 1 ceaşcă cu sos de roşii, sare, piper, nucşoară rasă.

Se prepară aluatul şi se lasă la dospit. Între timp ciupercile se spală bine, se taie felii, se înăbuşă cu margarina, se sărează şi se piperează. Se ia forma de metal rotundă şi nu prea înaltă (circa 6-7 cm), se unge bine cu margarină sau unt; din aluat se întinde o foaie care să acopere fundul şi marginea vasului. Pentru un aspect mai frumos, marginile aluatului se crestează. Se toarnă sosul de roşii foarte scăzut, se aşază în strat uniform ciupercile, se presară după gust cu puţină nucşoară, apoi se adaugă brânza rasă, în straturi egale. Se pune forma în cuptorul încălzit, la foc potrivit. După 30-35 minute preparatul este frumos rumenit. Se serveşte imediat.

Ouă cu ciuperci

6 ouă fierte tari, 1 ceapă mare, 2-3 linguri unt, 200 g ciuperci, 2 căţei de usturoi, 1 lingură făină, 1 lingură bulion, 1 pahar vin alb.

Se rumeneşte în unt ceapa tăiată, se adaugă ciupercile tăiate felii subţiri şi căţei de usturoi tocaţi. Se toarnă făina amestecată cu bulion şi diluată cu vin. Se fierb toate acestea o jumătate de oră până se obţine un sos mai gros. În acest timp se fierb ouăle. Se curăţă. Se scot albuşurile care se toacă mărunt. Gălbenuşurile întregi se pun în sos şi se mai fierb 10 minute. Se răstoarnă totul pe un platou, iar albuşurile tocate se aranjează în jurul gălbenuşurilor.

Spaghete italiene

300 g spaghete, 4 linguriţe ulei, 4 linguriţe caşcaval ras, 8 roşii, puţin suc de usturoi, sare.

Se fierb spaghetele în apă cu sare, se scurg, se clătesc, apoi se pune un strat de spaghete în vas, se stropesc cu ulei, se presară caşcavalul ras, felii de roşii şi suc de usturoi. Urmează alt strat de spaghete etc. până se umple vasul. Se dau la cuptor 10-15 minute.

Iofca cu caşcaval

400 g făină, 2 ouă, sare, 200 g şvaiţer de Olanda, 4 linguriţe unt.

Din făină, ou şi apă se prepară un aluat de tăiţei, care se întinde subţire, se zbiceşte, apoi se taie în forme pătrate sau rombice. Se fierb în apă cu sare, 5-10 minute, se scurg bine apoi se dau la cuptor amestecate cu untul cald. Se presară caşcavalul deasupra şi se lasă 5-10 minute.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

◆ ***AFINUL*** are o acţiune deosebită în ateroscleroză şi obezitate (se consumă 250 g de fructe zilnic, timp de 5 zile, de două ori pe lună), precum şi în diabetul zaharat (se consumă infuzia dintr-o linguriţă de frunze mărunţite la o cană de apă, în cure repetate de câte o lună şi jumătate, cu pauze de câte două săptămâni; se beau 3 căni pe zi).

◆ ***ANGHINAREA,*** pe lângă rolul ei pozitiv în bolile ficatului şi ale vezicii biliare, previne formarea colesterolului (având acţiune aterosclerotică). Se consumă sub formă de infuzie (2 linguriţe la o cană de apă), în cure de o lună, cu pauze de câte o lună între ele. Se beau 2 căni pe zi, între mesele principale.

◆ ***CEAPA,*** consumată mai ales crudă, previne ateroscleroza, iar sub formă de supă de ceapă, are efect favorabil împotriva abuzului de alcool. Efect benefic are şi împotriva diabetului zaharat, precum şi asupra litiazei renale (se consumă două cepe pe zi).

◆ ***MĂRUL*** consumat crud scade colesterolul, factorul cauzator al aterosclerozei. Consumat ras, cam 1 kg pe zi repartizat în 3 porţii, este excelent în ulcerul gastric şi în diverse alte afecţiuni gastrice. Are şi acţiune diuretică. Este un important tonic general recomandat în convalescenţă, astenie, surmenaj etc.

◆ ***DOVLEACUL*** (copt sau călit) combate constipaţia, este calmant, elimină lichidele din organism (creşte diureza), iar seminţele consumate ca atare elimină viermii intestinali (se consumă dimineaţa 100 g seminţe timp de 4-5 zile, iar seara se ia un purgativ). Dovleacul se poate consuma şi crud ca adaos la unele salate.

Lipsa lui B12 duce la depresie

După 65 de ani, femeile care manifestă o carenţă de vitamina B12 prezintă un risc de două ori mai crescut decât cele normale de a dezvolta o depresie psihică, adesea în forme grave. Aceasta este concluzia unui studiu efectuat de Institutul naţional privind îmbătrânirea, din Statele Unite. Carenţa de vitamina B12 ar avea un efect negativ destul de serios asupra neurotransmiţătorilor responsabili de eliberarea serotoninei, hormonul bunei dispoziţii.

Povestea unui pacient CARDIAC

Printre numeroasele studii de caz, consemnate de literatura de specialitate (cardiologie), se află şi cel pe care vi-l vom prezenta şi dv., considerându-l deosebit de pertinent în ceea ce priveşte confuzia pe care o poate provoca debutul unei boli cardiace, erorile pe care persoana în cauză le poate face în situaţia respectivă şi posibila evoluţie pe termen lung a unei asemenea probleme de sănătate.

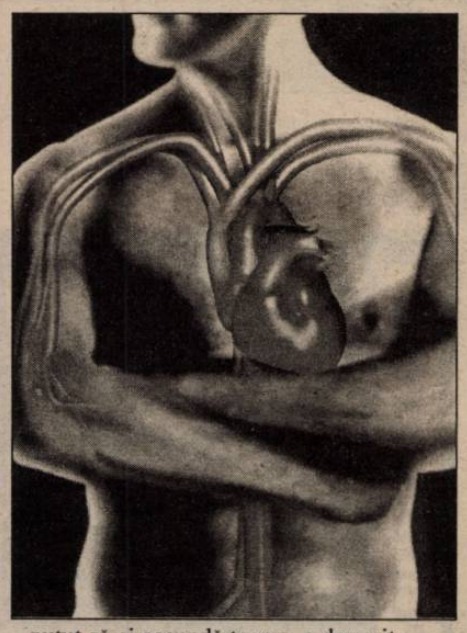

Domnul O. V., în vârstă de 49 de ani, se uita la televizor când a simţit brusc o durere acută în centrul pieptului. Durerea nu semăna cu nimic din ceea ce avusese până atunci: îşi simţea sternul strivit într-o menghină. Şi-a descheiat gulerul de la cămaşă pentru a înlătura sentimentul de sufocare şi de lipsă de aer care începuse să îl chinuie. A presupus că e vorba de o indigestie puternică după masa bogată în grăsimi pe care o savurase cu mare poftă înainte cu 30 de minute, aşa că a rugat-o pe soţia lui să îi dea puţin bicarbonat de sodiu (antiacid gastric). Dar starea de rău nu s-a ameliorat. A început să se plimbe neliniştit prin cameră, însă foarte curând s-a văzut cuprins de o ameţeală, ca înaintea unui leşin. S-a întins în pat, însă durerea nu a cedat. După vreo zece minute, durerea s-a agravat. L-a copleşit o senzaţie de panică, având sentimentul pregnant că va muri. Care putea fi cauza? Şi-a făcut rapid un bilanţ în minte: nu efectuase nici un fel de muncă fizică grea în ultima lună, dar, la serviciu avusese parte de mai mult stres ca de obicei.

Mai trecuse însă prin asemenea situaţii ultrasolicitante. Deci, tot stomacul trebuie să fie motivul acestei dureri de la baza sternului, durere care în câteva minute devenise înfiorătoare. Nevrând să-şi alarmeze soţia, a făcut un efort supraomenesc, s-a ridicat din pat şi a început să umble din nou prin cameră. Dar, ambele braţe, de la umeri la coate, îl dureau de parcă ar fi cărat o greutate de 25 de kg în fiecare mână. Nu a mai putut să-şi ascundă teama, a devenit livid şi i-a mărturisit soţiei că simte că moare. Aceasta a anunţat salvarea care a sosit după 20 de minute. Senzaţia de sugrumare şi de lipsă de aer se înrăutăţise. Cei doi soţi au presupus că e vorba de un atac cardiac, ştiau că în asemenea situaţii era bine să i se dea pacientului cel puţin o tabletă de nitroglicerină sublingual. Dar nu aveau aşa ceva în casă pentru că nici unul dintre ei nu se ştia suferind de o boală coronariană.

Un nou stil de viaţă

O dată sosită salvarea la domiciliu, pacientului i s-au aplicat măsurile de prim ajutor, apoi a fost transportat de urgenţă la spital şi internat în serviciul de cardiologie. Era vorba de un infarct. Vindecarea s-a făcut relativ bine, fără complicaţii, bolnavul fiind externat după a zecea zi de spitalizare. I s-a stabilit un tratament cu beta-blocante şi medicamente pentru prevenirea coagulării sângelui. I s-a pus în vedere necesitatea absolută de a renunţa la obiceiul de a fuma (două pachete de ţigări pe zi), de a urma un regim alimentar sărac în grăsimi şi cu aport diminuat de sare, precum şi de a urma un program de exerciţii fizice. Pacientul a urmat întocmai toate aceste indicaţii, după trei luni de la infarct era capabil să parcurgă între 2 şi 5 km pe zi fără să obosească, iar în următorii doi ani a dus o viaţă foarte apropiată de cea a unui om perfect sănătos (cu excepţia faptului că a trebuit să urmeze tratamentul medicamentos de întreţinere şi să evite excesele de ordin fizic şi psihic).

O nouă criză cardiacă

În ciuda acestui fapt, după aproximativ doi ani, pe când se afla într-un magazin la cumpărături, şi-a pierdut cunoştinţa pentru o fracţiune de secundă şi a căzut. Din fericire, în magazin s-a aflat o persoană care a ştiut să-i aplice manevre de resuscitare cardio-respiratorie. A fost transportat la spital şi i s-a diagnosticat un blocaj cardiac complet, aşa că i s-a inserat un pacemaker permanent. După externare, şi-a continuat activitatea profesională şi viaţa obişnuită.

Boala a evoluat, dar s-au găsit remedii

Un an mai târziu, când era în concediu, a simţit o durere în centrul pieptului, care semăna cu prima criză. A fost de urgenţă transportat la spital. Avea un nou infarct, mai complicat decât primul din cauza unei insuficienţe cardiace. Investigaţiile au evidenţiat faptul că pacientul dezvoltase în timp un anevrism, adică o mică umflătură a muşchiului cardiac. A trecut totuşi cu bine şi peste acest al doilea infarct, a continuat tratamentul la domiciliu şi exerciţiile fizice. Mergea câte 2 până la 5 km pe zi, a reuşit să facă chiar jogging 500 de metri zilnic, dar când a încercat să alerge 1 km a simţit o durere în piept şi senzaţie de sufocare, stare de disconfort care s-a atenuat când s-a oprit din alergat. A relatat medicului curant această situaţie şi, în urma unor noi analize, s-a constatat că angina îşi făcuse apariţia. După realizarea unei angiografii coronare, i s-a diagnosticat un blocaj complet a uneia dintre arterele coronare, peste 80 la sută obstrucţie în două dintre ramuri şi un mic anevrism al ventriculului stâng. Bolnavul a fost supus unei intervenţii chirurgicale în care s-au efectuat trei bypass-uri şi s-a reparat anevrismul. De 10 ani încoace, pacientul se bucură de o viaţă normală din toate punctele de vedere.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Acneea

GRIGORE MOROŞOI *din Bucureşti. Tratamentul acneei nu dă rezultatele dorite şi, mai ales de durată, dacă nu se respectă şi un regim alimentar corespunzător. Foarte importantă este dieta fără grăsimi animale, fără condimente şi cu un conţinut mic de sare. Tranzitul intestinal normal, regulat, trebuie ajutat prin consumarea unor alimente bogate în celuloză (pâine neagră sau integrală, fructe proaspete cu coajă, legume crude sub formă de salată). Varza albă, napii, sfecla roşie, tomatele, salata verde, frunzele crude de păpădie (consumate tot sub formă de salate) sunt foarte indicate. Acestea ajută la eliminarea toxinelor din organism. Sucul de morcovi are de asemenea valenţe pozitive. În farmacii se găsesc produse pe bază de plante recomandate în acnee, cum ar fi Romazulan şi Podofilină.*

Acupunctura şi insomnia

GEORGETA GURIŢĂ din Alexandria, jud. Teleorman. *În multe cazuri de insomnie, acupunctura dă rezultate foarte bune. În situaţia dv., care sunteţi alergică la multe medicamente, e soluţia ideală (sau cel puţin demnă de încercat). Metoda nu are efecte secundare, spre deosebire de medicamente (somnifere, tranchilizante) care dau dependenţă. Revenirea la un somn normal, regulat, odihnitor, va rezolva cu siguranţă şi celelalte probleme de care vă plângeţi (oboseală, lipsa puterii de concentrare, lapsusuri etc.).*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

COMPROMITE

- *100 ml de iaurt conţin 140 mg calciu;*
- *100 ml de lapte conţin 125 mg calciu;*
- *100 g nuci conţin 175 mg calciu;*
- *100 g alune conţin 175 mg calciu;*
- *100 g ciocolată conţin 210 mg calciu;*
- *100 g cacao conţin 12 mg fier;*
- *100 g gălbenuş de ou conţin 8 mg fier;*
- *100 g spanac conţin 4 mg fier;*
- *100 g brânză conţin 2-4 mg fier;*
- *100 g stafide conţin 3,30 mg fier.*

Nu există „reţete garantate”!

– Din partea cititoarei noastre Andreea Grigoriopol (20 de ani, studentă) din Botoşani am primit la redacţie o scrisoare adresată Ancăi P. din Bucureşti (răspunsul i-a fost oferit în ediţia noastră din 27 iulie a.c.) în care, în baza exemplului personal, corespondenta noastră îi oferă câteva sfaturi care s-o ajute pe aceasta să-şi depăşească emotivitatea. La toate acestea beneficiem de sfatul psihologului rubricii care punctează unele aspecte.

– Dragă Andreea, îţi mulţumim pentru scrisoarea pe care ne-ai trimis-o. Dacă am primi mai multe scrisori de acest gen, poate cititorilor noştri le-ar fi mai uşor să-şi depăşească problemele. Când ştii că şi alţii s-au confruntat cu aceleaşi dificultăţi şi le-au făcut faţă, e mai uşor să ai încredere în tine. De aceea, o să facem referire, în continuare, la câteva dintre ideile tale, care cred că le vor folosi şi altora.

„Prima condiţie ca să reuşeşti la un examen este să te prezinţi.” Asta e valabil şi, în general, până nu încerci, nu poţi şti ce rezultate vei avea, dar dacă nu încerci, sigur nu vei realiza nimic. Aşa cum spui şi mai departe, în legătură cu relaţiile tale sociale, „Dacă ies, o să greşesc mai mult la început, cu timpul o să învăţ care-i treaba şi o să mă comport cum trebuie. Deocamdată sunt în faza în care o dau, de multe ori, în bară, (...) dar totuşi unii oameni mă plac (...), deci nu greşesc chiar atât de mult.”

„Cele mai multe răspunsuri le poţi obţine gândindu-te singură, pentru că ceilalţi nu pot cunoaşte (...) situaţia din mintea ta şi nu au aceeaşi scară de valori, temperament...” este ceea ce am vrea şi noi prin această rubrică, mai ales că printr-o scrisoare nu se pot afla foarte multe amănunte. Dar, pornind de la nişte idei, de la nişte întrebări pe care noi le formulăm, voi, cititorii, puteţi aplica pentru situaţia voastră, filtrând ce e bun, potrivit şi ce nu. Nu putem da „reţete garantate”, dar putem să vă ajutăm pe voi să aflaţi răspunsurile pe care le căutaţi. „Ai încredere în inteligenţa ta” şi adaptează nişte lucruri generale la cazul tău particular. E singura cale spre succes!

„O idee bună, dacă îţi rămâne numai în minte, nu poţi beneficia de rezultatele ei.” Asta înseamnă că trebuie să acţionăm mai mult, cei timizi, pentru că dacă ne tot gândim ore în şir, nu vom apuca să mai şi trăim cu adevărat. Oricum, nu există un comportament ideal, sau o situaţie ideală, întotdeauna sunt şi părţi bune şi părţi rele în orice. Şi dacă tot analizăm cum ar fi mai bine, vom descoperi mai mult dezavantaje decât avantaje şi nu ne vom mai simţi motivaţi să facem nimic. Poate din când în când e bine să adoptăm şi strategia „văzând şi făcând”.

„Implică-te în nişte activităţi. (...) O activitate îţi poate oferi realizări şi să capeţi încredere în tine, să cunoşti alţi oameni.” Când vezi că poţi obţine un rezultat prin forţe proprii, te priveşti altfel. Apare un sentiment de împlinire, de satisfacţie. În plus, de obicei când ne implicăm într-o activitate, colaborăm cu alţi oameni şi atunci, centraţi pe ceea ce vrem să facem, nu ne mai gândim atât de mult ce să spunem şi ce să facem şi totul iese mult mai bine, relaţia decurge mai uşor.

Mulţumim, încă o dată, Andreea, şi mai aşteptăm ajutorul tău atunci când vei simţi că poţi să ni-l dai!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Sfaturile bunicii

Alergiile apărute din cauza unor medicamente (cum ar fi antibioticele) şi care apar pe corp şi pe faţă chiar şi după mult timp de la terminarea tratamentului respectiv, pot fi vindecate cu băi de amidon de orez. E nevoie de un pumn de orez care se pune în apa

Băi de amidon

de baie în care persoana cu alergie stă circa o jumătate de oră. În unele cazuri, semnele de vindecare apar după primele două-trei băi, în altele însă după câteva săptămâni de băi zilnice. Pielea se curăţă frumos şi capătă un aspect sănătos.

EXPLORATOR

„Deşertul de porţelan"

Un capriciu unic al naturii, un joc în care splendoarea regnului mineral a triumfat este deşertul aşternut molcom între ramurile masivelor muntoase San Andreas şi Sacramento, din sud-vestul SUA, aproape de graniţa cu Mexicul. Aici, silicaţii obişnuiţi ai nisipurilor deşertice sunt înlocuiţi cu sărurile hidratate de sulfat de calciu, adică un fel de ipsos cristalizat împreună cu molecule de apă, strălucind în bătaia razelor solare precum o revărsare a unui munte de porţelan, pe care un meşter chinez l-a răspândit, din nebăgare de seamă, pe sute de kilometri pătraţi.

Dunele şi siluetele fantomatice sculptate de vânturi şi ploi sunt moi şi răcoroase la atingere, şi ne-ar aduce aminte de miracolul zăpezii afânate, dacă temperatura n-ar depăşi, ziua, 50 de grade Celsius. Acum peste o sută de milioane de ani, o suprafaţă de aproape 600 kmp s-a ivit în toată splendoarea ei la lumină, prin retragerea apelor alungate de zbuciumul scoarţei terestre, dornică să nască munţii de încreţire sus-pomeniţi. Numai că inefabilul acestei regiuni – habitat protejat de lege – contrastează cu zgârcenia faţă de viaţă. Spre deosebire de un deşert silicos, „deşertul de porţelan" acceptă mai puţine forme de viaţă, căci este mult mai exigent cu adaptarea plantelor şi animalelor.

O PERECHE DE SUPRAVIEŢUITORI UNICĂ ÎN LUME. Cele mai reprezentative vieţuitoare ale acestei „tipsii smălţuite" formează o pereche plantă-insectă ce-şi sprijină reciproc existenţa. Acicularul dublu evantai al frunzelor de yucca (Yucca elata, adică „lumânarea Domnului"), din familia crinului, şi florile ei au o relaţie fraternă cu molia albă de yucca (Tegiticula yuccasella). Lepidoptera are nişte tentacule speciale sub cap, cu ajutorul cărora face harnică grămăjoare de polen, pe care le depune doar pe stigmatul altei yucca. Este unica gâză care nu lasă polenizarea la întâmplare, pentru că ouăle moliei şi seminţele plantei se dezvoltă simultan, astfel încât atunci când larva iese la lumină să aibă hrana asigurată. Această „lumânare a Domnului" mai are şi o altă caracteristică a concubinajului ei cu deşertul: morfologia rădăcinii foarte lungi (10-15 metri) este adaptată la „pelerinaj". Când vânturile puternice o smulg din loc, chiar la distanţe de zeci de metri, rămăşiţele rădăcinii se dezvoltă extrem de repede în noua poziţie, astfel încât să nu înceapă ofilirea. De aceea indienii o consideră un fel de elixir al vieţii şi îi consumă lăstarii într-un ritual de sfântă tradiţie. Pentru ei, însuşi deşertul de porţelan este „ţara de basm a strămoşilor lor".

MEMORIA PELICULEI

Coridorul morţilor de la Guanajuato

Nici Hitchcock, maestrul filmelor de groază, nu s-a gândit la o asemenea privelişte demnă de un sfârşit al lumii provocat de oameni! Pe coridoarele criptelor din preajma cimitirului Santa Paula din Guanajuato, Mexic, a funcţionat un fel de depozit de cadavre pseudo-mumifiate, atârnate de pereţi unul lângă altul cu ajutorul unor piroane. Scheletele erau înveşmântate cu o uriaşă mantie albă şi purtau numele celor decedaţi. Cum a fost posibil aşa ceva? Dacă locuitorii din zonă nu aveau mijloace să plătească taxa, relativ mare, pentru locul din cimitirul propriu-zis, atunci rudele trebuiau să accepte deshumarea şi depozitarea rămăşiţelor (destul de bine conservate din cauza climei uscate şi calde) pe holurile criptelor. Această fotografie de excepţie a imortalizat acest sumbru obicei, abandonat de mult, dar care stă mărturie pentru sărăcia cruntă ce domnea în acea regiune a Mexicului. Soluţia incinerării nu era creştineşte acceptabilă.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Fermecătoarea Rosina"

Puţin prolific, pictorul belgian Antoine Wiertz (1806-1865) aparţine epocii romantice a primei jumătăţi a secolului XIX. Idolul său a fost Rubens, ale cărui teme pseudo-religioase l-au inspirat în câteva creaţii memorabile. Wiertz n-a reuşit să se impună pe măsura ambiţiilor sale, însă „Fermecătoarea Rosina" este considerată o foarte valoroasă pânză în cadrul curentului simbolist. Această pânză a fost realizată în 1843 şi este o lucrare de atelier ce surprinde dialogul dintre o adolescentă în pragul maturităţii feminine şi un schelet simbolizând moartea. Este influenţa covârşitoare a idolului lui Wiertz, Rubens, obsesia pentru conflict patologico-psihologic. Exuberanţa tinereţii se confruntă nimicnicia umană, dorinţa de a trăi intens viaţa este temperată de conştiinţa iminentei morţi – de aceea, poate, „Moartea" este dominantă prin înălţime. În spatele acestui conflict existenţial stă tainica îngrijorare a autorului pentru soarta fiicei sale. Părintele ştia cât de mult este atrasă Rosina de moravurile tot mai „insuportabile" ale veacului XIX, simultan cu decăderea convingerilor religioase. Wiertz îi transmite fiicei sale adorate că dacă nu mai crede în morala creştină, cel puţin „moartea" să-i mai cenzureze tendinţa spre o viaţă „necontrolată". Wiertz simbolizează o pseudo-Judecată de apoi plasată înainte de croirea unui destin – un avertisment universal valabil.

KOALA

leneşul care se droghează

Abia când, în urmă cu doi ani, s-au luat ample măsuri de protejare a acestui simpatic marsupial, „cetăţean" emblematic al Australiei, zoologii au înţeles mai bine de ce koala trândăveşte atât de mult, agăţat pe crengile copacilor. Inactivitatea şi drăgălăşenia lui l-au transformat, de sute de ani, în delicatesă pentru aborigeni. Exterminarea se făcea foarte uşor şi scăderea numărului de exemplare se datorează şi unui apetit sexual scăzut. În dialectul local, koala înseamnă „nu bea niciodată". Într-adevăr, această vietate cu „mini-trompă, sau pseudo-cioc, de pluş„ se hrăneşte, cu predilecţie, cu frunze de eucalipt, care conţin compuşi narcotici, asemănători cu cei din droguri. Pe de altă parte, hrana lui nu este suficient de bogată în proteine. În consecinţă, lenevia lui se datorează atât economisirii energiei, cât şi efectului „adormitor" al alcaloizilor. La rezervaţia din Brisbane s-a mai constatat cât de timizi sunt masculii faţă de femele şi că acestea – conform unui foarte dezvoltat instinct de conservare – alăptează generoase şi pui străini. La rândul lor, masculii mai temperamentali, care au reuşit să devină taţi, se adună în grupuri distincte şi-şi „cântă" performanţele sexuale, spre a face în ciudă celor rămaşi neîmperecheaţi.

EXTERMINARE ÎN STIL UNIC

Şi BROAŞTELE FAC INFARCT

Insulele Hawaii au fost pur şi simplu invadate de broscuţe sosite aici o dată cu anumite produse agricole şi horticole, din Puerto Rico sau Insulele Cayman. Dacă acum douăzeci de ani erau privite cu simpatie, fiind o noutate prin acele locuri, treptat înmulţirea necontrolată a batracienilor Eleutherodactylus coqui – de 4-5 cm lungime, verzi cu pete negre – a pus grave probleme agricultorilor, ecologilor şi, incredibil, orăşenilor. Densitatea lor a ajuns la aproape 20 de mii la un hectar! Pe străzi, prin gospodării, prin copacii parcurilor şi pădurilor, invadatorii nu mai contenesc să orăcăie, provocând şi o poluare sonoră deosebită – 90-100 de decibeli, zgomot care poate acoperi tăierea unui copac cu drujba. Era un adevărat flagel! Unul din cele mai mari venituri ale acestor insule provine din „industria orhideelor", care a suferit pierderi de peste 60 de milioane de dolari. Importatorii se temeau că o dată cu seraficele cupe parfumate vor primi clandestin şi mormolocii „invadatori".

Autorităţile au trecut la contra-atac anul trecut, prin tot felul de mijloace, inclusiv chimice, însă măsurile nu trebuiau să afecteze oamenii, plantele sau alte vietăţi. În culmea exasperării, un grup de cercetători au efectuat teste privind rezistenţa broaştelor la... cofeină. Ideea s-a dovedit a fi magistrală, batracienii asupra cărora s-a declanşat un spray cu cofeină au făcut atac de inimă în două-trei minute! Astfel, s-a decis în această vară atacul hotărâtor cu cofeină, sub supravegherea ecologilor, biologilor şi primarilor numeroaselor localităţi invadate. Rezultatele sunt promiţătoare.

O MINUNE A ANTICHITĂŢII

Mausoleul din HALICARNAS

În seria viziunilor pictografice romanţate despre cele şapte minuni ale lumii antice, „Mausoleul din Halicarnas" – edificiu monumental durat între 370 şi 351 î.Ch. – reuneşte două simboluri: pe de o parte, megalomania satrapului Mausolos (guvernatorul persan al satrapiei cu centrul la Halicarnas) şi al soţiei lui, Artemisa II; pe de altă parte, distrugerea lui de către armatele cruciaţilor evidenţiază încă o dovadă a intoleranţei medievale a creştinismului romano-catolic. Dacă faraonii Keops, Kefren şi Mikerinos (de exemplu) şi-au zidit nemurirea prin piramide, Mausolos şi-a clădit la Halicarnas (astăzi, localitatea turcească anatoliană Caria) un somptuos morminânt devenit legendar şi dăruindu-i numele peste veacuri tuturor aşezămintelor de aceeaşi natură. „Supraomul" nu şi-a văzut terminată opera – replică faraonică aducând aminte prin pădurea de coloane de Templul Atenei-Fecioară (Partenonul de pe Acropole, înălţat cu un secol înainte) –, murind în 353 î.Ch., însă ambiţioasa Artemisa, care a mai rezistat doi ani pe tron, l-a desăvârşit. Exasperată, mulţimea de sclavi s-a răsculat şi a ucis-o...

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Incredibilele surprize ale istoriei

Un oraş în adâncurile Mării Negre?

MIHAELA DOROBANŢU

După ce în 1985 Robert Ballard a devenit celebru prin descoperirea epavei Titanicului, iată-l pe echivalentul modern al faimosului Indiana Jones în pragul unei noi şi incredibile aventuri! El a reuşit performanţa de a descoperi pe fundul Mării Negre ruinele unei aşezări omeneşti de acum aproximativ 7500 de ani. Ceea ce face cu totul specială această nouă descoperire este faptul că satul pare să se fi scufundat ca urmare a unor inundaţii de o asemena amploare încât singura explicaţie plauzibilă este a le considera ca reprezentând nici mai mult nici mai puţin decât... Potopul Biblic!

Cum s-au petrecut lucrurile? Robert Ballard, un arheolog cu gustul spectacolului şi o manieră de acţiune şi prezentare care aminteşte de Indiana Jones şi filmele care l-au făcut celebru, conduce o expediţie a National Geographic care în luna septembrie a.c. a ajuns în apele Mării Negre. El a identificat la o adâncime de peste 100 m o structură rectangulară, care ar fi putut foarte bine să fie cea a unei clădiri. Întâlnindu-se cu ziarişti pe nava Northern Horizon, cu care expediţia sa şi-a încrucişat drumurile la 20 km de coastele Turciei, Ballard a făcut următoarea declaraţie: „Avem acum dovada că în adâncuri se află un fel de sat, scufundat şi putem deci susţine că omul locuia această zonă înainte de inundaţiile catastrofale care au creat de fapt Marea Neagră, aceasta fiind până atunci un lac închis, cu apă dulce."

Pentru Robert Ballard, descoperirea este nu doar cu mult mai importantă decât cea a Titanicului, dar este una de-a dreptul incredibilă. „Structura" a fost observată mai întâi cu ajutorul sonarului, ea fiind apoi studiată în detaliu cu „Argus", un dispozitiv care se poate mişca pe fundul mării, transmiţând printr-un cablu din fibre optice imagini către nava Northern Horizon.

Ce urmează? „Să adunăm cât putem mai mult şi să procedăm la o documentare fotografică şi cartografică precisă, înainte de a aduce orice la suprafaţă", declară Ballard, devenit subit plin de... scrupule ştiinţifice, dar aceasta *după* spectaculosul anunţ al descoperirii sale! El şi-a amintit probabil de criticile care l-au întâmpinat acum ani buni când a descoperit cimitirul de nave de pe ruta Roma-Cartagina, ceilalţi specialişti reproşându-i metodele sale hazardate. Structura din adâncurile Mării Negre se află însă acolo. Are aproximativ 15X4 m, cu travee de lemn şi ustensile de piatră îngrămădite printre ruinele sale.Totul datează din Neolitic şi starea de conservare este absolut extraordinară. În plus, arhitectura locului este specifică locuitorilor din bazinul Mării Negre.

Marea întrebare rămâne: a fost cu adevărat acesta potopul universal? „Suntem pe cale de a verifica această teorie şi până acum nu am găsit indicaţii care să o infirme", spune Ballard. Doar continuarea investigaţiilor şi evaluarea atentă a descoperirilor făcute vor putea însă confirma sau infirma în final ipoteza celor doi geologi americani de la Universitatea Columbia,William Ryan şi Walter Pitman, care în cartea lor „Potopul lui Noe" din 1997 susţin că acesta nu a avut loc în Orientul Mijlociu, ci în zona Mării Negre.

Adică foarte aproape de noi...

„Împărăţia femeilor"

Mitologiile diferitelor popoare sunt pline de poveşti despre „împărăţii ale femeilor", în care acestea, pricepute şi curajoase, de multe ori războinice, se conduc după propriile lor legi. Amazoanele sunt numai un exemplu de acest fel, dar li se pot adăuga chiar zânele din unele basme româneşti, care trăiesc în armonie, netulburate prea des de prezenţe masculine.

IRINA STOICA

Există o zonă pe glob unde s-ar părea că matriarhatul pare a fi reînviat în forţă şi aceasta se află şi aceasta se află într-un ţinut plin de mistere, într-o regiune izolată din sudul Nepalului. Comunitatea nu este lipsită cu totul de bărbaţi, care au rolul lor: repară uneltele, pescuiesc şi se supun tradiţiei, chiar dacă se îmbracă în haine occidentale. Populaţia se numeşte Tharu şi legenda spune că la originea sosirii aici stă o poveste de dragoste pe care o spun cu plăcere bătrânele. Astfel se zice că în secolul al XVI-lea, după invazia mongolilor în India, strămoşii populaţiei de astăzi se numeau Rajput şi reprezentau una dintre cele mai bogate şi mai însemnate caste. Una dintre fecioarele Rajput a fost cerută în căsătorie de un rege musulman şi, la refuzul categoric al acesteia şi al întregii caste, a izbucnit un conflict de proporţii. Femeile şi copiii au fugit spre est în timp ce bărbaţii lor au rămas să lupte. Refugiatele au primit numele de Tharu şi s-au stabilit în Tarai, o zonă de pădure de 885 km lungime, situată pe pantele himalayene, la actuala frontieră indo-nepaleză.

Aflând că soţii le-au fost ucişi, multe dintre femeile de atunci au luat în căsătorie sclavii care le însoţeau şi poate de atunci bărbaţilor nu li s-a mai acordat o importanţă deosebită. Femeile au devenit propriile lor conducătoare şi în acelaşi timp creatoarele a tot ce le înconjoară. Au reuşit să-şi ridice case din materialele găsite în pădure şi s-au hrănit cu roadele ogoarelor lucrate de ele şi cu peştele prins din apele de aici Ca o recompensă pentru viaţa lor grea, păreau a fi protejate de malarie,

dovedind oarecare rezistenţă la muşcăturile ţânţarului purtător al bolii.

Cu excepţia unor unelte, a unor tractoare şi a câtorva biciclete tot ceea ce le înconjoară este făcut de femei. Casele înălţate de ele sunt lipite înăuntru cu un soi de lut, oalele de pământ, veşmintele bogate, ţesăturile adevărate opere de artă, au ieşit din mâinile lor. Iubitoare de podoabe le poartă cu multă plăcere pe cele moştenite de la mamele şi bunicile lor şi, în acelaşi timp, îndrăgesc spectacolele de teatru, trupele ambulante având mare succes aici.

Deosebit de independente mai toate fumează şi, cu totul neaşteptat în zonă, cu toate că se practică şi aici căsătoriile aranjate de familie din copilărie, au dreptul să divorţeze şi să-şi ia un alt soţ, cu condiţia ca acesta să înapoieze primului tot ceea ce acesta a plătit pentru mireasă.

Progresul le-a fost într-un fel ostil. În anii '50 având nevoie de bani pentru DDT care eradica malaria şi alte boli, s-au îndatorat, au semnat hârtii pe care nu ştiau să le citească şi s-au trezit că pământul pe care trăiesc nu le mai aparţine. Poate că de aceea au deschis în comunitate o primă şcoală pentru copii şi continuă şi-şi ducă traiul cu încredere în propriile lor forţe !a fel de curajoase ça acum câteva sute de ani când au avut tăria să refuze o căsătorie regală.

KURSK

o tragedie în ocean

DORIN MĂRAN

Submersibilele sunt prevăzute cu opercule care se deschid spre exterior şi care sunt integrate în puntea vasului. Ele permit branşarea la o reţea de alimentare cu oxigen de la suprafaţa apei sau de la un alt submarin. Există şi posibilitatea perforării din exterior, de către echipa de salvare, a unor puncte bine delimitate din cocă pentru a instala o vană de alimentare într-un spaţiu ce nu comunică direct cu interiorul „viu" al navei. Alimentarea cu oxigen a navei Kursk de la suprafaţă ar fi fost extrem de riscantă datorită condiţiilor meteo nefavorabile. Ar fi fost de preferat alimentarea condiţiilor meteo nefavorabile. Ar fi fost de preferat alimentarea de la alt submarin dar existau două probleme majore. În primul rând Kursk era înclinat la 60 de grade cea ce ar fi complicat ancorarea unui submarin de salvare. Existau apoi curenţi puternici care i-ar fi împiedicat pe scafandri să instaleze tuburile de alimentare. Dar pentru asta era nevoie de un adevărat şantier submarin care nu ar fi putut fi realizat în timp util. Ar mai fi fost o posibilitate: utilizarea unor submersibile teleghidate. Norvegienii, cei mai apropiaţi vecini ai Rusiei din aceasta zonă, sunt lideri mondiali în robotica subacvatică de salvare a submarinelor. Roboţii denumiţi Rov (Remote Operator Venicle) sunt ghidaţi printr-un cablu aflat la suprafaţă. Puternici şi masivi (au o greutate de câteva tone) ei sunt capabili să înfrunte curenţii şi să străpungă coca submarinului pentru a instala o vană de alimentare racordată la suprafaţă. Dar şi această soluţie avea un punct nevralgic. Ar fi fost nevoie de o navă-suport de suprafaţă dotată cu un sistem de poziţionare dinamică de natură să-i permită a rămâne exact deasupra submarinului în condiţii de vânt puternic. Norvegia nu dispunea de astfel de nave (ce costă enorm)... Şi nici Rusia nu le-a solicitat din altă parte imediat pentru a se acţiona în timp util...

(Va urma)

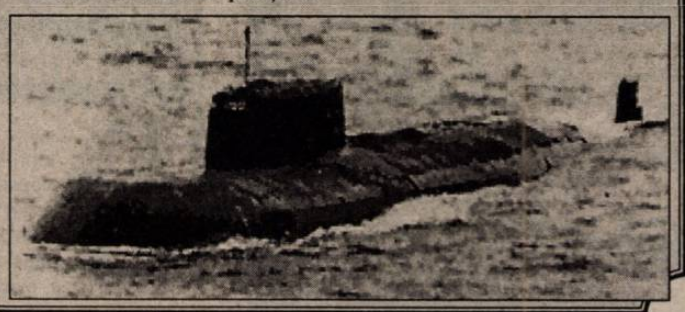

Viitorul aparţine spaţiului

Primul Sputnik va fi aniversat, în 2007, şi pe... Lună

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cu 14 ani în urmă, în raportul intitulat „Următoarele cinci decenii în Spaţiu", Comisia Naţională a SUA pentru Cercetarea Spaţiului menţiona ca aproape sigure, pentru anul 2000, înfăptuirea următoarelor performanţe cosmice: zborul primului avion cosmic cu echipaj, reîntoarcerea omului pe Lună şi inaugurarea, la bordul unei staţii orbitale, a primului laborator permanent de cercetări în micro-gravitaţie...

Revăzute – în ordine inversă – se poate constata că Staţia orbitală ALPHA este întârziată cu cel puţin doi ani; pentru avionul cosmic nu mai sunt... fonduri, iar în ce priveşte revenirea omului pe Lună, activităţile sunt, aşa cum am arătat şi cu alte ocazii, în stadiul de programe incipiente! Răsfoind cronologia predicţiilor spaţiale elaborată de cunoscutul scriitor şi viitorolog Arthur C. Clarke, pot fi menţionate pentru anul 2007, când astronautica va marca împlinirea a cinci decenii de la lansarea primului Sputnik – deci în anul 50 al „Erei cosmice" – două evenimente: lansarea de către NASA a unei noi generaţii de telescoape orbitale, precum şi organizarea sărbătoririi menţionatului eveniment atât de Pământ cât şi pe... Lună! De fapt, scriitorul Arthur Clarke nu face decât să detalieze opinia mai veche a unor specialişti (tot americani, bineînţeles...) care, în lucrarea *Bridge Between Worlds* (Un pod între Lumi),au argumentat ştiinţific şi, mai ales, financiar ca, după perioada 2000 – 2005, care va fi consacrată operaţiilor robotizate pe solul lunar, pregătirea revenirii omului pe Lună va fi, probabil, încheiată abia în 2007 când, în neprietenosul sol selenar, va fi „ascuns" un adăpost suficient de performant pentru a găzdui prima baza lunară semi-permanentă.

Este de reamintit că, fără a fi înrolat în grupul scepticilor, nu pot să nu menţionez că va fi absolut necesar ca până la data menţionată, astronautica în general şi Programul „Din nou pe Lună" să dispună de un serviciu de taxi „Pământ – Selena" care să funcţioneze fără defecte (atât propulsia cât şi sistemele de frânare-recuperare) deoarece, o dată cu „încetinirea" patosului şi avântului care au însoţit programul „Omul pe Lună" din deceniul '60-'70, nici un astronaut sau om de ştiinţă nu va fi dispus de a pleca spre Selena decât dacă i se garantează şi... biletul de întoarcere!...

(Va urma)

O bază selenară în concepţia celor de la Centrul de cercetări spaţiale din Houston - Texas

NUCLEUL lui Jupiter

Cea mai mare planetă a Sistemului Solar este alcătuită doar din hidrogen şi heliu gazos sau lichid. Însă teoriile cu privire la formarea sa, precum şi măsurătorile densităţii permiteau să se bănuie că planeta ar putea ascunde un nucleu greu. Astronomii de la Institutul de Astrofizică din Paris şi de la Observatorul de pe Coasta de Azur au pus la punct o metodă de cercetare seismică a lui Jupiter. Este vorba de a măsura undele care agită cele mai înalte straturi ale atmosferei jupiteriene: unele traversează planeta şi deci şi nucleul. Spectrul oscilaţiilor lui Jupiter ar trebui atunci să-şi dezvăluie „semnătura" sa. Primele observaţii efectuate cu telescopul Canada-Franţa-Hawaii, instalat în Hawaii, nu au descoperit nimic asemănător. Faptul pare să indice fie că nucleul este foarte mic (mai puţin de o masă terestră), fie că este diluat şi nu prezintă nici o frontieră netă cu învelişul gazos al planetei. *(A.H.)*

Lumile de dincolo de lume

Răbdarea mileniilor

MIHAELA DOROBANŢU

Oaspete al iurtelor prinţilor şi călugărilor lama, Ossendowski este acceptat la una din relatările sfinte: istoria lui Tashi Lama, care trăise în locurile acelea acum aproape 200 de ani. Povestea amintea de marii sfinţi panditi care, cu o mână pe ochi şi cu alta la baza craniului preoţilor celor tineri, îi adormeau profund. Apoi le spălau corpul cu o infuzie de plante, îi imunizau împotriva durerii, îi făceau la fel de duri ca piatra şi îi înfăşurau cu nişte bandaje magice. După aceea se rugau. Iar tinerii preoţi, împietriţi, dar cu toate simţurile treze, vedeau, auzeau şi înţelegeau totul. Un Guru se apropia. Se concentra şi îi privea îndelung. Şi atunci, corpurile lor începeau să se ridice încet, încet şi dispăreau. Guru rămânea cu ochii fixaţi în direcţia în care ei dispăruseră. Fire invizibile ochiului obişnuit îi legau pe tinerii ucenici de voinţa sa. Unii dintre ei călătoreau printre stele şi prin lumile îndepărtate, învăţând să le cunoască legile şi să le înţeleagă limbile şi culturile. Alţii pătrundeau în străfundurile planetelor

altor sisteme solare şi vedeau cum se nasc acolo metalele şi cum izbucnesc erupţiile vulcanilor. Unii coborau în străfundurile mărilor şi cunoşteau acolo înţeleptele creaturi submarine care stăpâneau căldura din interiorul Pământului, vijeliile şi furtunile. Unul dintre aceşti sfinţi panditi, Houtouktou, venise chiar din Aggartha, asemeni multora dintre ei, trimişi special la suprafaţa Pământului. Când i-a venit sorocul să moară, el le-a povestit cum Guru-ul său îl trimisese să trăiască pe o stea roşie, spre Răsărit, şi cum acolo a vieţuit pe un ocean de gheaţă şi a zburat printre focurile care ard în inima Pământului...

Ossendowski l-a privit totuşi cu o anume ezitare pe povestitor. Dar, cum spune chiar el în strania sa carte „Zei, Animale, Oameni", tonul cu care erau relatate aceste fapte nu lăsa loc de îndoială. Şi poate că şi el şi-a pus întrebarea: de ce rămân în continuare Aggarthenii în lumea lor subpământeană?

Se poate invoca faptul că secretul existenţei lor şi mai ales al accesului în lumea în care trăiesc este singura lor protecţie. Delicateţea structurii lor, se spune, îi face vulnerabili chiar şi numai la atingerea gândurilor noastre! O existenţă ascunsă sub un văl spiritual, o cale de acces spre sub-oraşele Aggarthei condiţionată de puritatea absolută a gândurilor şi intenţiilor noastre, precum şi a capacităţii noastre de a gândi pozitiv... Câţiva dintre ei au urcat la suprafaţă, totuşi, copiindu-ne chipurile şi structura noastră biologică, pentru a ne vesti că suntem pregătiţi să primim din cunoaşterea la care au ajuns ei şi să pregătească momentul întâlnirii celor două lumi şi civilizaţii.

Ştiind prea bine ce înseamnă războiul şi violenţa, ei aşteaptă în lumea lor izolată să ne dăm seama şi noi de vremelnicia unor lucruri şi ambiţii omeneşti şi de imitabilitatea altora. Nu se grăbesc, pentru că, într-un fel, poartă ca pe o armură în plus, răbdarea mileniilor...

„OAMENII MĂRII"

DAN APOSTOL

După cum se pare, prima menţionare „documentară" a sirenelor îi aparţine lui Homer, a cărui *„Odisee"* consemna existenţa unor fiinţe de sex feminin, jumătate om-jumătate peşte, ce trăiau în mare, ademenindu-i pe marinarii imprudenţi spre stâncile submarine şi scufundându-le corăbiile. Mai mulţi autori antici, naturalişti sau călători, greci şi ulterior romani, cartaginezi sau din Egiptul Ptolomeilor afirmau că au văzut astfel de făpturi ori au auzit vorbindu-se despre ele, în special în Mediterană, Adriatică şi Egee, dar şi în Marea Neagră şi dincolo de „Coloanele lui Hercule" (deci în Atlantic). Sursele indică aproape în unanimitate „sirene" de sex feminin, cu plete lungi având jumătatea inferioară a trupului – cam de sub abdomen – transformată în coadă „de peşte" şi voci extrem de melodioase.

Trebuie menţionat aici faptul că, pentru grecii continentali, vederea primilor călăreţi a constituit un şoc. Deşi cunoşteau calul – adus din Orientul Mijlociu încă din mileniul al II-lea î.e.n. – grecii îl foloseau exclusiv ca animal de tracţiune şi de povară. Conceptul de călărie le era străin, iar întâlnirea cu triburile de călăreţi ce au năvălit asupra lor în timpul „Marii migraţii egeene" (1150-1125 î.e.n.) a dat naştere legendei centaurilor, fiinţele jumătate om-jumătate cal (situaţie repetată identic în timpul cuceririi Americii de Sud de către spanioli). Este oare posibil ca legenda sirenelor să se fi născut în condiţii similare, la primele contacte dintre grecii continentali şi Creta minoică, regat ce poseda o adevărată asociaţie profesională a femeilor pescuitoare de mărgean şi bureţi? Scufundătoarele cretane erau echivalentul mediteranean al pescuitoarelor japoneze de perle, faimoasele „ama"; fără nici un veşmânt care să le incomodeze mişcările, fără altă armă sau unealtă decât un cuţit, ele se scufundau ţinând în mâini o piatră grea, stăteau câteva minute la fundul apei, strângându-şi „recolta" de mărgean şi bureţi, apoi se ridicau din câteva bătăi viguroase de picioare. Interesant de remarcat, după distrugerea societăţii minoice, meseria de pescuitor submarin a devenit în toată Mediterana aproape exclusiv masculină. Până după cel de-al doilea război mondial, pescuitul de bureţi şi-a păstrat faima şi profesioniştii săi pe coastele europene ale Mediteranei şi Mării Egee, fiind însă practicat mai mult cu ajutorul unor costume de scafandru greu. Doar pe coastele africane, metoda rămăsese cea din Antichitate. Iată ce povestea J.Y. Cousteau: „În 1939 am căpătat o lecţie de modestie pe Insula Djerba din sudul Tunisiei, de la un scufundător indigen în vârstă de 60 de ani; era un om pipernicit, ale cărui urechi supurau în permanenţă, dar a coborât sub ochii mei până la 42 m adâncime cu ajutorul unei pietre şi datorită, susţinea el, rugăciunilor fierbinţi adresate lui Allah. După două minute şi jumătate s-a întors la suprafaţă. Desigur, astfel de performanţe pot fi realizate numai de oameni deosebit de înzestraţi: pe măsură ce scufundătorul gol coboară, şi presiunea apei creşte, volumul aerului din plămânii lui scade. Or, plămânii se pot asemăna cu nişte băşici închise în cuşca toracelor ca în anvelopa unui balon. Poziţia coastelor face ca acest înveliş să fie perfect flexibil între anumite limite. La o adâncime de 30 m însă, aerul din interiorul balonului nu mai ocupă decât un sfert din spaţiul pe care-l deţinea la suprafaţa apei; la o adâncime şi mai mare poziţia coastelor devine tot mai puţin flexibilă, riscând să ducă la ruperea cutiei toracice, cu urmări care se pot ghici cu uşurinţă" *(„Le Monde du Silence")*. Dacă un specialist ca J.Y. Cousteau a fost impresionat de performanţa pescuitorului arab este lesne de înţeles efectul pe care l-a avut asupra grecilor întâlnirea cu scufundătoarele cretane; considerând şi faptul că în Creta femeile purtau părul lung şi că, probabil, ca orice înotător profesionist ţineau picioarele lipite când se deplasau pe orizontală sub apă, unduindu-şi trupul sinusoidal pentru a micşora rezistenţa fluidului la înaintare (tehnica este aplicată din cele mai vechi timpuri de către pescuitoarele japoneze de perle şi a fost „redescoperită" de scafandrii autonomi moderni, în primul rând de cei din grupul lui Cousteau), legenda sirenelor pare a primi o explicaţie rezonabilă. Dar... de unde reapariţia ei în Egiptul elenizat şi în Cartagina, state cristalizate mult după dispariţia Cretei Minoice din istorie? (Numeroşi marinari şi călători cartaginezi afirmau că au văzut, în apropierea şi în largul coastelor Africii de Nord şi de Vest, fiinţe de sex feminin şi de rasă *albă*, care înotau foarte repede şi nu vorbeau niciodată. Trupurile, întotdeauna goale erau zvelte, sânii mari, rotunzi, pletele lungi şi negre – nu este menţionată coada de peşte, dar se spune că „femeile mării nu ieşeau vreodată pe uscat pentru că uitaseră să meargă".) şi de ce existau în Antichitate istorisiri asemănătoare pe coastele Adriaticii (în special în Dalmaţia) şi chiar în jurul bazinului Mării Negre?!

(Va urma)

Amprente ale spiritualităţii noastre

Aflat în Mărginimea Sibiului, satul, renumit pentru boştinarii săi, are o personalitate aparte. Aşezat între culmile munţilor, presărându-şi casele pe valea unui râu limpede, este înconjurat de păduri, alternând cu pereţi de stâncă goi, albaştri în lumina soarelui. Documentele atestă faptul că în 1393 localitatea exista, lucru întărit şi de actul din 3 aprilie 1453 prin care Ladislau al V-lea dădea drepturi românilor de la graniţă. Credinţa ortodoxă a existat aici dintotdeauna, lucru dovedit de frumoasa biserică albă situată pe deal, înconjurată de cimitirul în care îşi dorm somnul de veci strămbunii sebeşenilor de astăzi.

Din datele destul de puţine şi controversate am spicuit faptul că biserica nu a fost plasată întotdeauna aici. Se pare că urmele unei vechi biserici, sau mai exact ale unui vechi cimitir, au fost găsite în curtea unui gospodar, Gheorghe Luca Popescu. Alte urme, mai sigure ale unei biserici, după toate probabilităţile mai noi, s-au găsit în grădina lui Toma lui Nicodim, unde terenul era mai uscat şi mai puţin expus viiturilor care distruseseră locaşul de lemn construit între 1500-1600. Între 1600-1641 a existat o biserică de lemn înălţată pe piatră, timp în care s-a mutat din grădina amintită pe locul unde se află astăzi. În 1741 se înalţă o biserică mai mică din piatră şi cărămidă, iar între 1823-1830, în ciuda persecuţiilor religioase, a fost ridicată biserica din zid având hramul „Adormirea Maicii Domnului". Locaşul are o formă dreptunghiulară cu un mic pridvor închis cu un geamlâc. Exteriorul este alb, simplu, ornamentat cu 9 ferestre şi cu câteva picturi la intrare, executate de Nicu Cercel între 1989-1992. Există, de asemenea, un brâu de picturi, în registrul de sus executate de acelaşi artist. Turla, singura de altfel, cu o fleşă îndrăzneaţă, este aşezată pe pronaos coborând până jos, şi are tot o formă dreptunghiulară în armonie cu restul construcţiei. De fapt biserica a suferit numeroase renovări în acest secol. Între 1910-1912 a fost refăcută cupola centrală, pictată în ulei de Gabodaeff.

Între 1989-1991 s-au făcut serioase reparaţii, care s-au adăugat picturilor din exterior amintite. Interiorul a fost pictat de Ion Mirică, fiind înfrumuseţat cu un nou iconostas sculptat de Mircea Ignat. Vechiul iconostas, ca şi alte obiecte din biserică, se păstrează într-un mic muzeu. Clopotniţa aşezată la poartă se poate mândri cu clopote fabricate în Cincinatti şi donate, în jurul anului 1921, de familiile de sebeşeni plecate în America şi stabilite acolo. Acest lucru probează faptul că oamenii născuţi aici nu şi-au uitat locurile de baştină, aşa cum au şi păstrat în suflet credinţa ortodoxă.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

F.B.I. şi informatorii

Resursa informaţională primordială a F.B.I.-ului o constituie informatorii. Informatorii FBI-ului colaborează fie din convingeri civico-patriotice, pentru a apăra naţiunea şi democraţia americană de pericolele conspiraţiilor subversive, fie dint-un interes pecuniar, dar liantul financiar al colaborării, deşi este apreciat fundamental, el îndeamnă la marje adecvate de prudenţă, pentru a se preveni exagerările sau dezinformările motivate de un câştig suplimentar.

F.B.I.-ul utilizează – cu rezervele necesare – şi informatorii apolitici şi neinteresaţi de bani, care colaborează din anumite impulsuri psihologice (tendinţa de a domina, de a fi importanţi etc.)

Recrutarea unui informator implică, de regulă, trei etape: cea a tatonării, în care agentul recrutor poate cheltui până la 400 dolari, fără vreo aprobare; informatorul potenţial de securitate, cu o remuneraţie lunară de 100 dolari şi informatorul de toată încrederea, când i se întocmeşte un dosar, i se atribuie un nume de cod (criptonim sau iniţiale) şi i se stabileşte retribuţia lunară.

Între informatorii F.B.I.-ului s-au numărat şi se numără şi în prezent personalităţi din cele mai diverse domenii ale activităţii social-politice, economice, cultural-ştiinţifice etc.

Walt Disney

Walt Disney, celebrul realizator al filmelor de animaţie pentru copii, a fost vreme de două decenii, informator al F.B.I.

Dezvăluirea acestui fapt este făcută de biograful Mark Eliot în lucrarea „Walt Disney, prinţul negru al Hollywood-ului".

Nicăieri în lume, serviciile secrete de informaţii nu şi-ar putea îndeplini sarcinile dacă nu s-ar bizui pe ajutorul dat de... informatori. În alte ţări, este o veritabilă îndatorire civică şi chiar o mândrie pentru un cetăţean să fie acceptat drept colaboratorul unor astfel de servicii...

Extrase din documentele consultate în arhiva F.B.I. au fost publicate în ziarul „New York Times", acestea relevând că Wlat Disney a avut calitatea de agent special (1946-1966), informând asupra activităţilor comuniste sau subversive ale colegilor şi colaboratorilor săi de la Hollywood – producători, regizori, artişti, realizatori, tehnicieni sau lideri sindicali. A.F.P. care a difuzat ştirea, preluată şi de „Rompres", precizează că informaţiile furnizate au stat la baza a numeroase acţiuni represive împotriva persoanelor cu vederi comuniste, de stânga sau liberale. Pentru serviciile aduse, directorul F.B.I., Edgar Hoover, i-a acordat lui Disney o serie de facilităţi pentru realizarea unora dintre filmele sale.

Ronald Reagan

Un alt personaj important, Ronald Reagan, fostul preşedinte al S.U.A., a colaborat cu F.B.I.-ul, în calitate de „informator confidenţial", sub criptonimul „T-10", începând din anul 1940. Soţia sa din acea vreme, actriţa Jane Wyman figura şi ea în evidenţa informatorilor, având indicativul „T-9".

Informaţiile soţilor Reagan au privit în mod special activitatea „Comitetului Independent al Artiştilor şi Oamenilor de Ştiinţă" din Hollywood, care avea o tendinţă spre stânga. Mai toţi colegii lui Reagan au fost acuzaţi de diverse conspiraţii comuniste.

■ Rareori, dar se întâmplă!

UN ACCIDENT CU UN FINAL FERICIT

...Totul s-a petrecut ca într-un film: un Nissan Pathfinder gonea, nici măcar prea tare, pe una din autostrăzile din jurul Los Angeles-ului. Vegetaţia era explozivă, aerul plin de cele mai desăvârşite parfumuri. Chabeli, tânăra de 27 de ani care se afla pe scaunul din dreapta şoferului, nu spunea nimic, ci doar privea cu dragoste la prietenul James Miller care conducea calm şi sigur pe el. Lumea de pe marginea drumului abia arunca o privire spre maşină...

„Mă uitam la ei aşa, pentru că auzisem zgomot de motor, dar dintr-o dată am văzut o altă maşină, aproape la fel de mare ca a lor, cum apare de după o curbă, pierde direcţia şi intră direct în ei. Până să apuc măcar să-mi dau seama ce se întâmplă, Nissanul a fost aruncat în aer, s-a răsucit în zbor şi i-am văzut pe cei doi ocupanţi ai ei aruncaţi afară şi căzând în mijlocul drumului." Acestea sunt cuvintele unui martor ocular. Care evident nu ştia cine se afla în maşină. S-a intervenit repede şi cele două victime ale accidentului au putut fi transportate la spital.

Chabeli avea câteva tăieturi adânci, zgârieturi, fracturi ale braţelor şi spatelui. James, care se afla la volan, „a scăpat" doar cu un umăr dislocat pe care medicii i l-au pus rapid la loc. Apoi a venit marea emoţie, când personalul a apucat să verifice documentele celor doi. Ca să descopere că Chabeli era nimeni alta decât fiica prea iubită a lui Julio Iglesias!

Anunţat imediat, marele şi popularul cântăreţ a zburat imediat de la Miami, unde se află, la căpătâiul fetei sale – de altminteri, copilul său preferat.

Primul lucru pe care l-a întrebat când a aflat că oricum viaţa le fusese salvată, a fost dacă vreunul dintre cei doi erau în perciolul de a paraliza. Aflând că nu este cazul, de-abia atunci a respirat uşurat! *(M.D.)*

■ Am trăit s-o auzim şi p-asta!...

CONDUCĂTOR AUTO LA NUMAI 1 AN?!

Părinţii lui Marcos Vargas din Frederick, SUA, s-au trezit într-o bună zi cu o scrisoare din partea poliţiei prin care micuţul era anunţat că i se suspendă permisul de conducere dacă nu plăteşte o amendă de 340 de dolari. Convinşi fiind că este vorba de o glumă, tatăl copilului a sunat la sediul poliţiei spunând că a gustat gluma dar că pe viitor se aşteaptă la mai multă fantezie din partea „compartimentului de şotii" având în vedere că are un ascuţit simţ al umorului, dar de bună calitate. După ce lucrurile s-au lămurit cât de cât la telefon, domnul Vargas s-a deplasat la sediul poliţiei pentru a pune lucrurile la punct. Cel vinovat de încălcarea normelor rutiere nu era, firește, fiul său, ci un bărbat în vârstă de 44 de ani care, oprit de o patrulă de poliţie şi-a dat un nume fals, întâmplător, cel al micuţului care de-abia învăţase să facă câţiva paşi. Noi ne închipuiam că agenţii de circulaţie americani sunt atât de asemănători cu... Garcea, dar nici chiar aşa... (D.M.)

■ Un caz controversat

Ai dreptul să ucizi DIN DRAGOSTE?

Ai dreptul să ucizi din dragoste? Poţi să pui capăt vieţii unui prieten pentru a nu-l vedea că suferă? Poate un astfel de delict să fie considerat un act de extrem altruism şi abnegaţie? Poate un tată să-l scuze pe autorul omuciderii când este vorba de unicul său fiu? În fine, poate acest tată să se consoleze, în ceea ce-l priveşte pe cel care a pus capăt existenţei fiului său?

Se poate! Pentru foarte mulţi această atitudine este incredibilă, absurdă. Şi totuşi... se poate. Din punct de vedere moral, etic cazul este discutabil. Se poate accepta oare să ajuţi pe cineva (în cazul de faţă un prieten) să moară pentru a pune capăt unor mari suferinţe. Concret este vorba de Stefano Del Carlo (27 ani) din Tore del Lago (Toscana), absolvent al Facultăţii de filozofie, mare îndrăgostit de sport, pasionat de culturism, plin de viaţă, care cu prilejul unui consult s-a dovedit bolnav de cardiopatie galopantă fiind condamnat la moarte fără nici o speranţă de supravieţuire. Poate un foarte rapid transplant de inimă ar fi putut să-l salveze. Dar Stefano Del Carlo nu dorea să accepte această soluţie. În disperare s-a adresat unui prieten din copilărie, Guido Lorenzzi, pentru a-l ajuta să pună capăt vieţii sale marcate de dureri insuportabile. Până la urmă acesta a cedat. Cu ajutorul a cinci injecţii cu insulină Stefano a părăsit existenţa lui pe pământ. Trei zile mai târziu, cuprins de remuşcări Guido s-a confesat carabinierilor şi părinţilor lui Stefano, mărturisind fapta sa. Cu prilejul cercetărilor care au urmat s-a găsit testamentul olograf, inclusiv o scrisoare adresată logodnicei sale, Denise, căreia Stefano îi cerea să-l ierte. Guido a fost acuzat de „omucidere" cu consimţire pentru care riscă o condamnare între 5-16 ani. Pentru restul vieţii se va confrunta cu un amplu proces cu propria conştiinţă, chiar dacă părinţii lui Stefano l-au „absolvit" de vina care i-o impută justiţia. *(Gh.R.)*

■ Uite-l, nu-i!

AMERICA ţara tuturor posibilităţilor

Un bărbat din Texas şi-a dorit să devină femeie. După ce a făcut eforturi disperate să adune suma de bani necesară operaţiei de schimbare a sexului şi după ce a suportat cu stoicism toate intervenţiile şi tratamentele medicale, a considerat însă că şi-a văzut visul împlinit. Îşi făcuse deja un obicei din a frecventa un salon de înfrumuseţare, acolo se simţea mai femeie ca oriunde. Dar întâmplarea a făcut ca tot acolo să întâlnească şi marea iubire. Nu s-a îndrăgostit însă de un bărbat, aşa cum poate am fi tentaţi să ne imaginăm, ci tot de o femeie, care de altfel îi făcea ochi dulci cu insistenţă. Sentimentele lor reciproce le-au condus spre relaţia unui cuplu evident cu statut de homosexualitate. Ba chiar au hotărât să se căsătorească şi să uzeze de un argument imbatabil pentru a obţine autorizaţia din partea autorităţilor: „sexul oricărui individ e determinat de cromozomi şi nu de organele genitale", se precizează într-o decizie a Curţii de Apel din Texas, aşa că, din punct de vedere legal, transsexualul este bărbat şi nicidecum femeie. Cu alte cuvinte e vorba de o căsătorie normală, între un bărbat şi o femeie, şi nu de un cuplu de homosexuali. Şi astfel, folosindu-se de această disociere între esenţă şi aparenţă, cele două femei (sau femeia şi bărbatul?) au obţinut certificatul de căsătorie. *(A.P.)*

Un caz neobişnuit s-a întâmplat în localitatea Hat Creek din California. Considerându-se ofensată foarte grav de către fiul ei Audrey Winn, Yvone nu i-a permis acestuia să participe la nunta ei cu Woodrow, viitorul său soţ. Audrey s-a întâlnit cu ei peste câteva zile la funeraliile unui prieten comun, a scos din buzunar un revolver şi i-a tras două gloanţe în cap propriei mame. *(Gh.R.)*

COŞMARUL unui nevinovat

Totul a început în 1991 când în localitatea Aubervilliers (Franţa) a fost descoperit trupul unui bărbat asasinat. Bărbatul avea legături cu lumea interlopă şi poliţia a reuşit să prindă doi suspecţi, care au mărturisit că au avut un complice, al cărui nume le era necunoscut, ştiindu-i doar porecla: „Mustaţă". La locul crimei, printre alte lucruri furate, a fost descoperită poza unui zidar din Nantes. Cercetările au stabilit că omul se făcuse vinovat de mici delicte în tinereţe iar suspecţii au afirmat că acesta este complicele lor. Cei doi au primit închisoare pe viaţă, iar presupusul complice, care nu a fost găsit iniţial, a fost condamnat în contumacie. Prins de poliţie la Fleury-Merogis a fost aruncat în închisoare fără nici o explicaţie. Când s-a dezmeticit, bărbatul numit Michel Peuron, a încercat să-şi dovedească nevinovăţia, dar a fost inutil. După multe insistenţe, a reuşit să obţină o confruntare cu cei doi, care au recunoscut că se înşelaseră şi că Peuron nu are nici un amestec în cele întâmplate. Fără ca aceste mărturii să fie crezute în totalitate, Peuron a fost eliberat condiţionat după doi ani de detenţie, confruntându-se cu o nouă dramă deoarece îşi pierduse slujba şi era incapabil să găsească o alta. După un timp îndelungat de suferinţă, perioadă în care era supravegheat îndeaproape de poliţie, a reuşit să găsească un avocat care a avut încredere în nevinovăţia lui. Redeschiderea procesului i-a adus anularea primei sentinţe şi o despăgubire de 450000 de franci, dar cel mai îmbucurător lucru pentru Peuron este că a recâştigat încrederea celor din jur şi chiar o nouă slujbă. *(I.S.)*

■ Întrebare încuietoare:

REZISTAŢI 75 DE ANI DE CĂSNICIE?

Jeanne şi Armand Giraud s-au născut în acelaşi an, 1889. În 1918 s-au întâlnit şi s-au îndrăgostit atât de năvalnic, încât după numai o săptămână s-au căsătorit. Părinţii şi rudele s-au împotrivit energic, afirmând că „aşa ceva nu poate să dureze nici o lună de miere". Numai că realitatea a dovedit contrariul. Pe parcursul vieţii lor zbuciumate, au rezistat alături şi au început să „sosească" şi copiii. Gândindu-se la cât de fericită este căsnicia lor, după zece ani împreună au decis ca toate odraslele lor să aibă iniţiala „D", a cincea literă a alfabetului, gândind că vor atinge şi nunta de aur (50 de ani de mariaj).

Ei bine, au venit pe lume doisprezece copii, toţi cu iniţiala „D" (Didier, Denise... Diane, ultimul), iar ei au aniversat, în 1993, „nunta de alabastru" – aşa cum a decis Jeanne, în amintirea vasului de flori primit de la Armand la cununie (atât şi-a permis atunci), care există şi azi în casa lor din Lyon. Următoarea nuntă, spun ei, va fi cea de onix (programată la 90 de ani de căsnicie), conform cu materialul din care este făcută scrumiera pe care Jeanne i-a dăruit-o soţului ei la logodnă, în 1918. (P.I.)

Săptămâna 17 - 23 noiembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 10.00 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 13.10 Fotbal: România – Iugoslavia (rezumat) 14.10 Fotbal: Foresta Suceava – Rocar 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.00 Studioul electoral 17.30 Serial: „O altă realitate" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.30 Alegeri 2000 0.15 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 8.45 Serial: „Zorro" 10.00 Totul la vedere 12.30 Handbal feminin 13.55 Fotbal: Oţelul Galaţi – Ceahlăul Piatra Neamţ 16.00 Ora G 17.30 Serial: „O altă realitate" 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.30 Film: „Apostolul" (SUA, 1997) Cu: Robert Duvall.

CHRIS O'DONNELL
ROMÂNIA 1
duminică, 20.30

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Handbal feminin 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: Rapid Bucureşti – FC Argeş 19.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Dragoste nebună" (SUA, 1995). Cu: Chris O'Donnell 22.40 Fotbal Show.

LUNI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Între noi, fraţii" (ep.1) 16.00 Cronica 17.30 Serial: „O altă realitate" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Alegeri 2000 22.45 Iartă-mă! 0.50 Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Telematinal 10.00 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Între noi, fraţii" 16.30 Cronica 17.30 Serial: „O altă realitate" 18.10 Pentru dumneavoastră, doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Alegeri 2000 23.00 Serial: „Martorul tăcut".

MIERCURI 7.00 Telematinal 10.00 Practic TV 10.40 TVR Cluj-Napoca 11.30 TVR Iaşi 12.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 TVR Craiova 17.30 Serial: „O altă realitate" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 22.30 Alegeri 2000.

JOI 7.00 Telematinal 10.00 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Convieţuiri 17.00 Studioul electoral 17.30 Serial: „O altă realitate" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV: „Poveste imorală" (ultimul ep.) Alegeri 2000 21.45 Cu ochii'n patru 22.30 Film: „Privilegiul" (SUA, 1999).

tvr2

VINERI 7.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 8.35 Toţi, împreună 11.50 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Animale dispărute 14.15 Arca lui Noe 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Studioul electoral 19.30 Polo masculin: Steaua – Dinamo 20.30 D'ale lui Mitică Popescu 21.30 Desene animate 22.05 Film: „Echipa roşie" (SUA, 1999).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 9.50 Film: „Micul prinţ a spus" (Franţa, 1992) 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Trupa DP2 14.35 Pământul vrăjit 16.35 Serial: „Parohia Dibley" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Studioul electoral 20.00 Serial: „Mare schimbătoare" 20.55 Serial: „Johathan Creek" (ep.1) 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.25 Missa Solemnis de Ludwig va Beethoven.

DUMINICĂ 8.00 Desene animate 8.30 Tradiţii 9.00 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, mini-top 14.00 Arta apărării 16.10 Serial: „Star Trek Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Stăpânul domeniului" 19.30 Spec-tacolul lumii 20.05 Film: „Mai introduceţi o fisă" (SUA, 1973) 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „O batistă în Dunăre" de D.R. Popescu.

LUNI 7.00 Serial: „Familia Porter" 8.35 Toţi împreună 12.40 Osia lumii 13.15 Desene animate 14.45 Cinci pentru naţiune 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Studioul electoral 19.40 Serial: „Maise Raine" (ep.1) 20.30 Obsesia vitezei 22.10 Film: „Teroare fără glas" (SUA, 1996).

MARŢI 8.05 Desene animate 8.35 Toţi împreună 11.50 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 20.30 Film: „Artista, dolarii şi ardelenii" (România, 1978). Cu: Ilarion Ciobanu, Ovidiu Iuliu Moldovan 22.10 Ştiri.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 11.50 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 20.30 Pe muchie de cuţit 22.10 Film: „Al treilea ochi" (SUA, 1999).

JOI 7.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" (r) 8.35 Toţi, împreună 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 20.40 Serial: „Germaine şi Benjamin" 22.10 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 14.00 Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Terminatorul 2" (SUA, 1991). Cu: Arnold Schwarzenegger 0.30 Film: „Dincolo de limite" (SUA, 1997) 3.00 Film: „America 3000" (SUA, 1986).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Vacanţă cu peripeţii" (SUA, 1985) 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Comisarul Rex" 22.30 21 – popice, cărţi şi fete frumoase 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Omul nopţii" (SUA, 1992).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.30 Cinemagia 13.00 Serial: „Aeroportul" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Royce" (SUA, 1994) 23.30 Film: „Excese fatale" (SUA, 1989).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Cinemagia 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Mănăstirea din Parma" (ultima parte) 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Music Box" (SUA, 1990). Cu: Jessica Lange 22.30 Stil.

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv.

JESSICA LANGE
PRIMA TV
miercuri, 20.00

acasă

VINERI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.50 Film: „Persona" (Suedia, 1966) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.00 Reluări 13.25 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.35 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Poveste de Crăciun" (ep.1) 22.00 Film: „Omul cu masca de fier" (coprod., 1977) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LIZA MINNELLI
ACASĂ
marţi, 21.50

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!" 14.15 Serial: „Trei femei" 16.20 Serial: „Lassie" 16.45 Serial: „Dragoste şi putere" 17.10 Serial: „Fiorella" 18.05 Serial: „Ramona" 18.55 Serial: „Poveste de Crăciun" 19.50 Film: „Complotiştii" (SUA, 1978). Cu: Peter Falk 21.30 Film: „Cum a fost cucerit Vestul" (SUA, 1963) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.50 Film: „Frumoasa moriţă" (Italia, 1955). Cu: Sophia Loren, Marcello Mastroianni 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.50 Film: „Lucky Lady" (SUA, 1975). Cu: Gene Hackman, Liza Minnelli 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.50 Film: „Pe cuvânt de onoare" (SUA, 1947) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.50 Film: „Umbre şi ceaţă" (SUA, 1992). Cu: Woody Allen 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 11.45 Serial: „Oglinda timpului" 12.10 Film: „Ascunzătoarea 2" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Fotbal: Astra Ploieşti – Petrolul Ploieşti 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Box 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial „Casa McCallister" 1.45 Serial: Veronica".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Secretele familiei Arnold" (ultimul ep.) 9.30 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Gemenele" 10.30 Serial: „Poveşti cu surprize" 11.45 Bucătăria lui Radu 14.00 Serial: „Dragul de Raymond" 14.30 Serial: „Primii paşi" 15.30 Film: „Escrocii" (SUA, 1943) 17.00 Fotbal: Steaua Bucureşti – Gaz Metan Mediaş 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Vânătorul de recompense" (SUA, 1992). Cu: Harrison Ford 0.10 Serial: „Millennium" 1.00 Serial: „Fantezii erotice".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Super Abracadabra 10.00 Serial: „Gemenele" 11.00 Documentar 12.00 Serial: „Îndrăgostiţi lulea" 12.25 Serial: „Captivi în cartier" 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Fotbal: Craiova – Dinamo 16.00 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Vacanţa Mare 21.30 Fotbal 23.30 Procesul etapei 2.00 Serial: „Fantezii erotice" (ultimul ep.).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Ameninţarea" (SUA, 1994) 14.15 Film: „Realitate şi ficţiune" (SUA, 1979) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Alege! 21.00 Film: „O căsătorie neaşteptată" (M. Britanie, 1998) 22.45 Urmărire generală! 23.15 Serial: „Clanul Soprano" 0.40 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Casa McCallister" 1.45 Serial: „Veronica".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Dovezi ascunse" (SUA, 1978) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Serial: „Nikita" 22.00 Eu vreau să fiu preşedinte 0.30 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Casa McCallister" 2.00 Serial: „Veronica".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.25 Film: „Secta profitorilor" (SUA, 1996) 14.15 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.00 Chestiunea zilei 21.30 Fotbal 1.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Casa McCallister" 2.30 Serial: „Veronica".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Oglinda timpului" 12.25 Film: „Monseniorul" (SUA, 1983). Cu: Gregory Peck, Christopher Plummer 14.15 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Eu vreau să fiu preşedinte 22.00 Film: „Tenebrele morţii" (SUA, 1998) 1.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Casa McCallister" (ultimul ep.) 2.30 Serial: „Veronica".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Man on a String" (SUA, 1971) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Tu decizi! 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Evadare din Absolom" (SUA, 1994). Cu: Ray Liotta, Lance Henriksen 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Riscul de a iubi" (SUA, 1997) 2.00 Film: „Planuri ucigaşe" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Cezar şi Cleopatra" (M. Britanie, 1946). Cu: Vivien Leigh 8.30 Documentar 9.30 Serial: „Mama, detectiv particular" 10.00 Casa de piatră 11.00 Serial: „Inspiraţia Carolinei" 11.30 Handbal masculin 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Film: „Căutarea" (ultima parte) 16.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 17.00 Orient Express 19.00 Observator 19.45 Film: „Răzbunare cu orice preţ" (SUA, 1986). Cu: Jeff Bridges 22.15 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „Confruntarea" (SUA, 1994) 0.30 Film: „Nu privi în urmă" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 9.00 Mari regizori: Sidney Pollack 10.00 Desene animate 11.00 Handbal feminin 12.30 Desene animate 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Creatura" (ep.1) 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Teroarea albă" (SUA, 1971). Cu: Mia Farrow.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Inspiraţia Carolinei" 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Alegere disperată" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Studio electoral 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „O lumină pe cer" (SUA, 1978).

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Jesica" (SUA, 1962) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Alamo Bay" (SUA, 1985) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Femeile lui Jake" (SUA, 1995). Cu: Alan Alda 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Moulin Rouge" (coprod., 1952).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Lorzii din Brooklyn" (SUA, 1974) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Studioul electoral 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Măscăriciul" (coprod., 1980). Cu: Jean-Paul Belmondo.

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „California Split" (SUA, 1974). Cu: George Segal 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Regele din Marvin Gardens" (SUA, 1972). Cu: Jack Nicholson 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.50 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Ultima misiune" (SUA, 1985).

JEFF BRIDGES
ANTENA 1
sâmbătă, 19.45

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Serial: „Derrick" 1.05 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Tentaţii 13.05 Weekend abc 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Documentar 21.00 Serial: „Derrick" 22.00 Concert.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Telejurnal 19.30 Vedete la taifas 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 22.00 Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.15 Vedete la taifas (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Telemedicina 23.15 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 13.00 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 13.00 Reluări 15.20 Tinereţe fără bătrâneţe 16.00 Post meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.30 Documentar.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Ce se mai zvoneşte la HOLLYWOOD?

Madonna se mărită, e nuntă-n cartier!

Madonna este mamă şi vrea să devină şi soţie. Chiar şi aşa, ea va rămâne însă pentru totdeauna un simbol al libertăţii şi ambiguităţii sexuale, precum şi al celibatului. De 15 ani încoace, adică după eşecul căsătoriei sale cu Sean Penn, Madonna a făcut tot ce a fost posibil pentru a-şi păstra imaginea de femeie care respinge cu înverşunare ideea de familie tradiţională. Pentru primul ei copil a avut evident nevoie de un tată biologic, dar nu şi de un tată implicat permanent în viaţa acestuia. După ce a născut-o pe Maria Lourdes, n-a contenit să vorbească despre miracolul maternităţii şi, totodată, despre fericirea de a fi părinte unic, capabil să-şi asume întreaga responsabilitate legată de creşterea şi educarea unui copil. Ba chiar a considerat că n-ar fi rău să-şi retuşeze întrucâtva imaginea publică, adică să se apropie de ipostaza „Madona cu pruncul", în defavoarea femeii provocatoare şi sexy. Apoi, a anunţat că vrea un al doilea copil. Era de aşteptat că va proceda ca şi în cazul primului, va alege un tată biologic şi atât. Când a anunţat că este însărcinată, a refuzat să spună şi numele tatălui, aşa că povestea de-a mama singură părea să se repete. Dar, cu câteva luni înainte de a aduce pe lume cel de-al doilea copil, Madonna a apărut în compania unui bărbat şi a declarat că „el este alesul inimii ei, care, cu siguranţă îi va schimba viaţa". Guy Ritchie, căci despre el era vorba, este englez, provine dintr-o familie bună, e cultivat, are simţul umorului şi... un puternic simţ al familiei. În plus, se pare că nu-i lipseşte deloc puterea de convingere, de vreme ce Madonna a uitat mai vechile ei principii şi se gândeşte că, la 43 de ani, după naşterea celui de-al doilea copil, e momentul să facă pasul spre căsătorie şi să-şi ofere doza de respectabilitate care îi lipseşte. Data nunţii a fost de câteva ori amânată, dar nu pentru că Madonna nu-şi doreşte rochia albă de mireasă „like a virgin", ci pentru că a vrut să termine promovarea noului său album „Music" şi, nu în ultimul rând, să-şi recapete forma fizică potrivită unui asemenea eveniment.

Woody Allen de profesie tată-adoptiv

Deşi a împlinit 64 de ani, actorul, regizorul şi producătorul Woody Allen nu ezită să-şi asume rolul de tată. „Mi se pare rezonabil să ai încă un copil la vârsta mea. Părinţii mei vor fi centenari nu peste mult timp şi nu dau semne de bătrâneţe. De ce să-mi fac griji?". Aşa că, în luna mai a.c., Woody Allen a devenit pentru a cincea oară tată. Adică, şi-a asumat pentru a cincea oară această responsabilitate. Unul singur este însă fiu natural, e vorba de Satchel (12 ani, surdomut, născut din legătura actorului cu Mia Farrow). În urmă cu destui ani, împreună cu Mia Farrow a mai adoptat doi copii, pe Moses (21 ani) şi pe Dylan (13 ani). Apoi, în actuala lui căsătorie cu Soon-Yi, a adoptat în 1999 o fetiţă de cinci luni, pe Bechet Dumaine, iar anul acesta încă o fetiţă pe care a botezat-o Manzie Tio, un nume care omagiază doi maeştri ai jazz-ului, pe Manzie Johnson şi Lorenzo Tio. Se poate spune că de peste un sfert de veac, cineastul şi-a unit destinul cu ideea de adopţie. Mia Farrow, partenera lui de viaţă de-a lungul a 17 ani, e un fel de campioană a Hollywood-ului în materie de adopţii. Despărţirea de Mia Farrow a fost marcată de acelaşi cuvânt pentru că Woody Allen s-a îndrăgostit şi, în 1997, s-a căsătorit cu Soon-Yi (fiica adoptivă a Miei Farrow, pe care aceasta o crescuse împreună cu Woody Allen). În prezent, Soon-Yi are 29 de ani. Foarte aproape de această cifră e doar numărul filmelor realizate de Woody Allen: în această toamnă a început turnările la cel de-al 30-lea film al său, intitulat „Woody Allen Fall Project 2000".

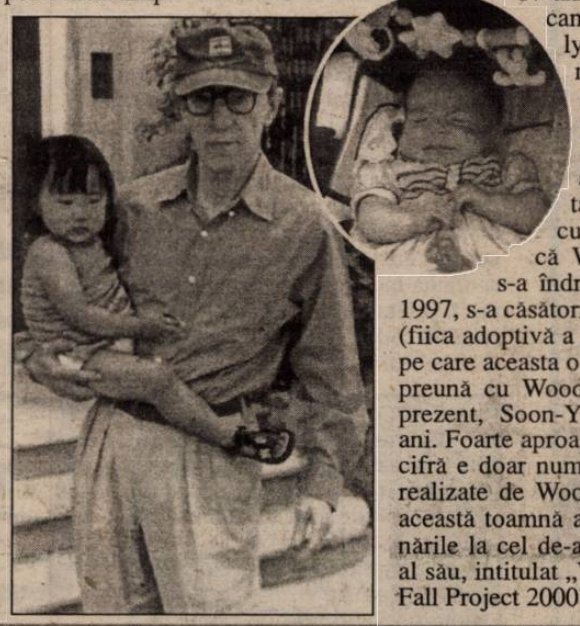

Johnny Deep o blondă seducătoare

În „Before Night Falls" de Julian Schnabel, Johnny Deep nu a ezitat să se travestească pentru a da viaţă scriitorului cubanez Reinaldo Arenas, condamnat la închisoare pentru homosexualitate.

Sandra Bullock vede viaţa în roz

Sandra Bullock, picanta eroină din „Speed", şi-a rumegat îndelung durerea după despărţirea de actorul Matthew McConaughey, convinsă fiind că, în jurul vârstei de 35 de ani, viaţa sentimentală nu are ce surpriză să-i mai ofere. A optat pentru aventurile pasagere, fără riscul de a-i frânge inima. Şi a mărturisit de câte ori a avut prilejul şi fără nici o ezitare în voce că nu mai crede în povestea cu Făt-Frumos. Dar iată că, începând de la sfârşitul acestei veri, revistele specializate în indiscreţii, rezervă permanent spaţiu Sandrei Bullock şi poveştii ei de iubire cu bărbatul de care s-a îndrăgostit pe neaşteptate, tocmai când, dornică să fie cât mai singură, se refugiase la Austin (Texas), într-o fermă izolată aflată pe malul unui lac. Însă acolo, parcă o aştepta dintotdeauna un rocker local, Bob Schneider, compozitor şi interpret al grupului „The Scabs". Cu origine germană ca şi Sandra Bullock, Bob Schneider este descendentul unei familii cu fibră artistică (tatăl său fiind cântăreţ de operă), ca şi vedeta din „Speed" a cărei mamă este cântăreaţă. Toate ingredientele unei iubiri la prima vedere au fost prezente iar destinul le-a fost încă o dată favorabil de vreme ce Sandra şi Bob s-au găsit alături şi pe platoul de filmare a comediei negre „Gun Shy", pentru care tânărul rocker a semnat trei melodii. O dată acceptat în viaţa ei, Bob Schneider n-a pierdut nici un prilej de a fi împreună cu iubita lui, aşa că a însoţit-o şi la New York unde actriţa lucrează la ultimul ei film, „Miss Congeniality". Miss Bullock, după ce a cucerit crâncena luptă pentru statutul de star, a cucerit şi inima unui bărbat alături care vede viaţa în roz.

„Star Wars" filmat în secret

Episodul II al trilogiei „Star Wars" prinde contur, în sensul că la realizarea lui se lucrează intens, dar în mare taină. Tot ce au putut afla cei ce pândesc orice mişcare a regizorului şi a starurilor este că în Tunisia s-au filmat secvenţe cu statut „ultra-secret". Apoi, Natalie Portman, Ewan MacGregor şi întreaga echipă condusă de George Lucas au debarcat la Madrid. Asta s-a întâmplat când încă soarele arunca asupra oraşului spaniol săgeţi de foc, fără să-i pese de costumele grele pe care le purtau eroii din „Războiul stelelor".

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Un nou look pentru Mel Gibson

Hotărât să spulbere prin orice mijloace imaginea de sex-simbol pe care Hollywood-ul i-o cultivă, Mel Gibson a renunţat la podoaba capilară, altfel foarte bine păstrată la 45 de ani. Apoi s-a amuzat pe seama alurii sale de infractor, pe care fotoreporterii au mediatizat-o.

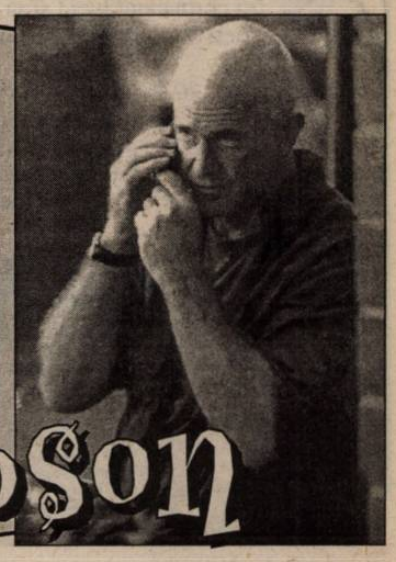

HOROSCOP

20 – 26 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03 - 20.04): Conform cu poziţia Soarelui faţă de Jupiter, se pare că veţi avea de luat câteva decizii de mare importanţă pentru carieră sau pentrau o relaţie sentimentală. Semnul lui Jupiter vă ajută să hotărâţi cu înţelepciune, fără influenţe nefaste.

TAUR (21.04 - 21.05): Cel mai remarcabil aspect al perioadei este ascensiunea curbei financiare, care are un maxim joi sau vineri. S-ar putea să primiţi bani sau o veste foarte bună despre ei, pentru viitorul apropiat. Pe de altă parte, nu sunt excluse mici disensiuni familiale.

GEMENI (22.05 - 21.06): Un maxim al curbei financiare (marţi sau miercuri) şi unul al curbei profesionale (spre finele săptămânii) fac din această perioadă una din cele mai benefice ale toamnei. Se pare că bucuriile din această săptămână se vor prelungi şi în intervalul următor.

RAC (22.06 - 22.07): Ziua de marţi aduce un ghinion previzibil, de natură financiară, pe care l-aţi putea evita printr-o mai mare prudenţă atunci când faceţi cheltuieli. Pe de altă parte, Venus „semnalează" că viaţa în cuplu decurge excelent, ca în luna de miere.

LEU (23.07 - 22.08): Nimic nou pe peticul dv. de cer, nimic tulburător sau stresant. Însă monotonia tinde să vă împingă spre o aventură sentimentală sau spre o decizie hazardată în relaţiile cu partenerul. Nu vă lăsaţi dus de val, surprizele pot fi negative.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Câteva semne de bucurie în constelaţia dv., aduse de Marte şi de Mercur. Prima planetă se referă la dinamismul profitabil al activităţii dv., iar a doua la înzdrăvenirea bugetului sau la o turnură favorabilă a afacerilor.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Primele zile ale săptămânii vor fi destul de tumultoase, în sensul că „una rece" şi „una caldă" se vor întâlni şi se vor compensa de minune. Pătania rece vine din sfera financiară, iar cea caldă din domeniul vieţii familiale, căci partenerul sau odrasla vă va face o bucurie deosebită.

SCORPION (23.10 - 21.11): Chiar dacă această perioadă va fi pigmentată cu diverse evenimente mărunte şi enervante, nu vi se vor tulbura prea mult apele. Şi asta pentru că pe la mijlocul intervalului veţi primi o sumă consistentă de bani.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): Cea mai remarcabilă curbă astrală este cea a psihicului, semn că orice vi s-ar întâmpla, veţi rămâne senin şi netulburat. Din păcate, curba financiară o să scadă, de acea se impune o prudenţă mai mare în acest domeniu.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Două motive de bucurie vor umple această săptămână. Luni sau marţi primiţi o veste foarte bună despre bani, iar vineri sau sâmbătă primiţi o vizită neaşteptată dar plină de farmec, cum n-aţi mai avut de mult.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Caracteristica principală a perioadei este dinamismul. Multe probleme mărunte vă asaltează din toate părţile şi trebuie să fiţi permanent lucid şi să vă păstraţi calmul. Joi sau vineri s-ar putea să primiţi o sumă mare de bani.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Unul din visele dv. s-ar putea să prindă viaţă, mai ales că Soarele şi Saturn (patronul geniilor) au acum o relaţie cât se poate de armonioasă. Acelaşi Saturn vă poate determina să luaţi o hotărâre înţeleaptă, cu bătaie lungă.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME DE PROCEDURĂ CIVILĂ

Domnlui Moldovan Simion, Braşov

Îmi pare rău, dar eu nu pot să vă spun dacă în cauză respectivă dv. aveţi sau nu dreptate. De ce? În primul rând că îmi prezentaţi o situaţie de fapt neclară şi incompletă. În al doilea rând eu nu cunosc nici un act din cele pe care dv. le invocaţi şi care se află la dosarul cauzei şi anume: titluri de proprietate, contractele de vânzare-cumpărare, raportul de expertiză, sentinţele judecătoreşti, temeiul juridic al acţiunii civile introdusă de dv., etc. Dacă dv. consideraţi că eu vă pot da un sfat care să vă ajute numai pe baza unei schiţe topografice pe care mi-aţi trimis-o, vă înşelaţi. De asemenea, susţineţi că toate actele dv. sunt în regulă, dar eu de unde pot să ştiu, atâta timp cât nu am văzut aceste acte. În privinţa raportului de expertiză, dacă dv. îl consideraţi ca fiind incorect întocmit, puteaţi solicita, conform art. 212 Cod procedură civilă, o contraexpertiză. Aceasta se face însă motivat (adică să argumentaţi) şi numai la primul termen după depunerea lucrării la dosarul cauzei. Vă mai precizez că expertiza se face numai după citarea părţilor prin carte poştală recomandată, cu dovada de primire, arătând zilele şi orele când începe şi continuă lucrarea. Dovada de primire va fi alăturată lucrării expertului. (art.208 cod pr.civ.) Căile de atac sunt cele pe care dv. le-aţi parcurs deja: apel şi recurs. Mai există două căi extraordinare de atac: contestaţia în anulare şi revizuirea care pot fi introduse într-un anumit termen şi pentru anumite motive prevăzute de lege respectiv art. 317-321 şi art. 322-328 Cod pr.civilă. S-ar mai putea face o altă acţiune judecătorească la instanţa de fond (judecătorie), însă pe un alt temei juridic decât cel invocat de dv. în cererea de chemare în judecată introdusă de Judecătorie, pentru a nu se putea invoca autoritatea de lucru judecat. Eu vă recomand să mergeţi cu toate actele pe care le deţineţi la un avocat care să vă sfătuiască în cunoştinţă de cauză ce puteţi să faceţi.

Ideea de a face acele plângeri la Ministerul Justiţiei etc. nu este utilă pentru că nu văd în ce măsură vă pot ajuta aceştia, întrucât răspunsurile lor sunt tipice: cei în măsură să soluţioneze cauza dv. sunt instanţele judecătoreşti în conformitate cu legile în vigoare. Dv. aveţi dreptul şi opţiunea de a face sau nu aceste plângeri.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

TUDORICĂ ION, Slatina-Olt: Vă mulţumim din inimă pentru frumoasele cuvinte şi vă rămânem recunoscători pentru gândul bun de a vă dona colecţia revistei noastre unei şcoli, astfel încât generaţiile tinere să aibă posibilitatea de a dispune de o sursă de informare de genul revistei „Magazin"! Din păcate, nu mai deţinem scrisoarea acelui elev din Slatina, aşa încât nu avem cum să vă spunem care îi este adresa... Dar acest fapt nu poate constitui un obstacol pentru un om inimos ca Dv. şi, prin urmare, puteţi dona colecţia Dv. oricărei şcoli slătinene! Gestul ar fi la fel de nobil şi de binevenit! Suntem bucuroşi să ştim că încă mai există Oameni ca Dv., pentru care cuvântul omenie le mai spune ceva în vremuri mai mult decât neomenoase...

RAMONA-CRISTINA A. Bucureşti: Te felicităm pentru frumoasele proiecte de viitor şi îţi dorim din suflet să izbuteşti a le împlini cât mai bine! Meseria pe care ţi-ai ales-o este pe cât de dificilă, pe atât de minunată! Dacă o vei practica în viitor cu aceeaşi pasiune pe care o dovedeşti azi – aşa cum trebuie, sau ar trebui, să facem toţi, oricare ne-ar fi profesiunea pe care ne-am ales-o „de bunăvoie şi nesiliţi de nimeni"! – suntem convinşi că vei avea mari satisfacţii în viaţă!

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Voltaire

Eugen Todoran, Nicolae Tăutu, Mihail Drumeş, Ilarion Ciobanu, Francisc Vaştag, Ivan Pataichin, Arthur Rimbaud, Lope de Vega, Toulouse-Lautrec, Charles de Gaulle, Voltaire, Manuel de Falla, Tina Turner, Boris Becker. (P.I.)

Lope de Vega

...cel mai mare port din lume cu trafic complex este Rotterdam? Ca mărime este al doilea oraş al Olandei după Amsterdam.

...mazurca este un dans popular polonez? Din secolul al XVII-lea el s-a răspândit în întreaga Europă?

...cea mai lungă peşteră din lume este Hölloch situată în Alpii calcaroşi din partea centrală a Elveţiei? Ea are 104 km.

Ştiaţi că...

...rumba este un dans de origine cubaneză? În el se recunosc influenţe ale folclorului african şi ale celui mexican şi spaniol.

...cea dintâi statuie din Bucureşti este cea a lui Mihai Cantacozino, din curtea Spitalului Colţea? Ea a fost realizată de Karl Storck în 1869.

...patria cafelei pare a fi Yemenul? Conform legendei ea a fost descoperită de un păstor de capre ale cărui animale nu mai dormeau noaptea dacă în timpul zilei consumau fructele arbustului respectiv. Aceasta s-ar fi întâmplat în jurul anului 1400, dar se ştie sigur că în 1420 se bea cafea la Aden. (I.S.)

MEMENTO

20 noiembrie **– în anul 1907 s-a născut Mihai Beniuc, iar în 1933 Anghel Dumbrăveanu**

21 noiembrie **– în anul 1887 a murit Petre Ispirescu**

23 noiembrie **– în anul 1883 s-a născut Urmuz (Demetru Dem.Demetrescu-Buzău), iar în 1905 s-a născut Petru Comarnescu**

24 noiembrie **– în anul 1919 s-a născut Nicolae Tăutu. În anul 1920 a murit Al.Macedonski, iar în anul 1972 a murit Victor Eftimiu**

25 noiembrie **– în anul 1863 s-a născut medicul şi bacteriologul Ioan C.Cantacuzino. În anul 1885 a murit Grigore Alexandrescu**

26 noiembrie **– în anul 1970 a murit Vladimir Streinu**

Mai sunt

45

de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

CITRICELE

Citricele constituie un grup important de plante de apartament, fiind foarte apreciate atât pentru aspectul lor decorativ deosebit, cât şi pentru valoarea alimentară şi terapeutică a fructelor. Speciile cultivate la noi ca plante de apartament sunt: lămâiul, portocalul, mandarinul şi grepfruitul. Pentru iubitorii de citrice, pe cât de mare e satisfacţia când plantelor le merge bine (în sensul că ajung chiar să culeagă o mică recoltă de fructe), pe atât sunt de necăjiţi când acestea se dezvoltă anevoios, îşi pierd frunzele sau nu rodesc niciodată. În general, motivele sunt legate de câteva elemente: ori soiul cultivat nu se pretează la condiţiile de apartament, ori planta nu este altoită, ori lumina şi umiditatea nu sunt dozate corect, sau îngrijirea nu este ritmică... Vom aminti câteva dintre „detaliile" care pot să alunge nedumeririle legate de un lămâi sau portocal etc. căruia îi merge prost.

◆ **LĂMÂIUL.** Cele mai potrivite soiuri pentru condiţii de apartament sunt: Lunario, Ponderosa, Eureka, Lisbon şi Meyer.

◆ **PORTOCALUL.** Există un număr mare de soiuri, dar cele mai pretabile ca plantă decorativă de interior sunt: Summernavel, Valencia Late şi Washington navel. Acesta din urmă se remarcă prin fructe care au în vârf un fel de cicatrice (ca un ombilic) iar în interior un alt fruct mic – ca un pui inclus complet în fructul mare. Este un soi de portocal mai timpuriu, cu rezistenţă deosebită la frig (în schimb mai sensibil la excesul de umiditate decât celelalte soiuri), care leagă fructe fără polenizare şi prin urmare acestea sunt lipsite de seminţe. Fructele au calităţi gustative deosebite.

◆ **MANDARINUL.** În locuinţe se pot cultiva soiuri ca: Satsuma, Clementine, Dancy şi Tangerine. Aceste soiuri înfloresc şi leagă fructe o singură dată pe an. Fructele sunt mijlocii ca mărime, de formă sferică turtite la ambele capete, cu coaja subţire, uşor separabilă de miez (cum sunt unele mandarine de pe piaţă).

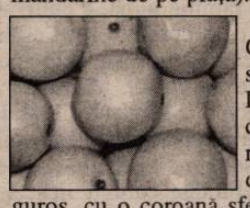

◆ **GRAPEFRUITUL.** Ca plante de apartament se pretează soiurile: Duncan, Foster şi Socinskii. Are nevoie de mult loc pentru că se dezvoltă ca un arbore viguros, cu o coroană sferică formată din ramuri groase, prevăzute cu spini.

REAMINTIM:

◆ Citricele au un coeficient mare de umiditate şi, implicit, cerinţe mari faţă de umiditate. Cel mai pretenţios faţă de umiditate este mandarinul, urmat de portocal şi lămâi.

◆ Pretenţiile faţă de umiditate sunt diferite şi în funcţie de faza de vegetaţie, cel mai mare consum de apă înregistrându-se în perioada de creştere intensă a lăstarilor şi în timpul dezvoltării fructelor. Nu suportă însă excesul de umiditate.

◆ La temperatura de 4-7 grade C citricele suportă bine lumina difuză şi chiar întunericul.

◆ Lumina directă şi intensă poate provoca arsuri pe frunze şi fructe.

◆ Citricele sunt afectate de multe boli şi dăunători, dar cel mai frecvent se întâlnesc, în cultura de apartament, păduchii ţestoşi, păianjenii-şi musculiţa albă. Aceştia se pot combate cu emulsie de săpun.

◆ Pentru prevenirea apariţiei bolilor, după fiecare val de creştere a lăstarilor şi înainte de intrarea plantelor în iarnă, se fac tratamente cu Ridomil 0,25 la sută sau Captadin 0,2 la sută, produse cu eficienţă foarte bună şi care se găsesc în comerţ. *(A. Popescu)*

PRIN PLOAIE

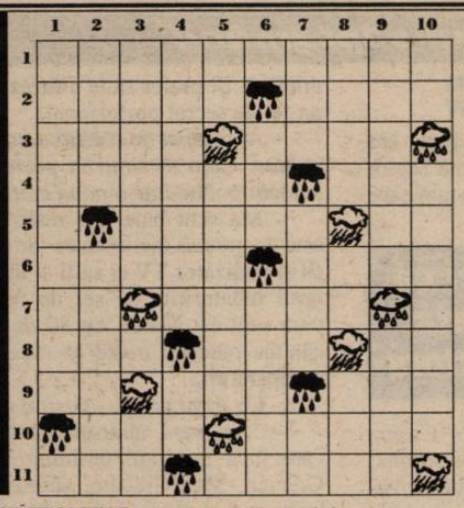

ORIZONTAL: 1) Autorul poeziei „Noapte în ploaie" (George; 1886-1937). 2) Scriitor contemporan (Horia), din creaţia căruia am ales vol. pentru copii „Fumul, ploaia şi-un ţânţar, şi o pereche de ochelari" – Temele noastre. 3) Aduc ploaia – „Ploaie de...", una din creaţiile lirice ale lui Victor Hugo. 4) Ploaie trecătoare – Vine după şapte. 5) Tainuri... pot fi şi de apă – Traia Reu. 6) Se mişcă bine – Astru. 7) Costel Hagiu – „...ploaie", poezie de G. Bacovia (masc. neart.). 8) Apel neprotocolar – Anunţă timpul... exact! – Dan Neagu. 9) Dânsa – Începe burniţa! – Abr. U.A.I. pentru constelaţia „Caelum". 10) Armă grea de artilerie, folosită în trecut de cei ce credeau că pot aduce ploaia – Tărâmul ploilor. 11) Poet marinar (1916-1972), autorul poeziei „Din ochiul ciclonului" (George) – Şi un altul, prezent cu „Seara după ploaie în munţi" (Nicolae; 1935-1956).

VERTICAL: 1) Autorul povestirii „Fuga ploii" (Ilie). 2) Localitate în Ucraina – „Ploua cu...", poezie din creaţia O. Cazimir. 3) Impresii meteo – Prim. 4) Mai mari peste ape – Bogdan Nasta. 5) Soare la egipteni – Scriitor român, autorul trilogiei (1969) „Vântul şi ploaia" (Zaharia). 6) Pline cu apă după ploaie – A ploua cu găleata. 7) Agenţia de presă spaniolă „Europa Press" (siglă) – Poet ardelean din a cărui lirică am ales poezia „Plouă" (Emil; 1886-1954) – Eugen Barbu. 8) Aluminiu românesc – Tiberiu Ilea – Se fură în nopţile cu ploaie (pl.). 9) „O... furtunoasă", cunoscută schiţă a lui I.L. Caragiale – „...ploii", poem din lirica Magdei Isanos (neart.). 10) Găi (reg.) – Descărcare electrică din timpul ploii.

DICŢIONAR: CAE, OROV, EPA, ALRO.

CRISTIAN ALDEA
Breaza

Soluţia careului **„LA MUNTE"**

Orizontal: CARPATI - EP - ALB - POTECA - RP - TUN - LIR - AIA - STRAJA - INELE - AN - U - ME - ANSU - ML - A - C - IE - AOR - NAUM - MUNTE - EVEREST - C - TRECATOARE.

UMOR

☺ *–Bravo! Ai fost minunată în rol, îi spune actriţei un admirator. Suferinţa ta a fost absolut reală!*

– Bineînţeles, doar aveam un cui în pantof.

☺ *–Ce mai face soţul tău?*

– Tot aşa! Toată ziua pescuieşte în cada de baie!

– Şi nu i-ai spus medicului?

– De ce? Eu ador peştele!

☺ *–De ce ai întârziat? îl întreabă învăţătoarea pe un elev care intră în fugă în clasă.*

– Am vrut să merg la pescuit cu tata dar nu m-a lăsat el!

– Ţi-a spus probabil că nu e bine să lipseşti de la şcoală?

– Nu, mi-a spus că avem prea puţină momeală ca să ne ajungă la amândoi!

☺ *–Te-a examinat bine doctorul? Îşi întreabă mama fetiţa care tocmai îi povestise despre vizita medicală făcută la şcoală.*

– Nu! Mi-a luat doar mâna şi pe urmă s-a uitat la ceas să vadă dacă merge.

PAR(anormale) de ToPAN

Fotografii de la cititori

«Unde-s doi puterea creşte!»

BOGDAN şi VASILE TOMOŞOIU – Oneşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

MAME

1. Cum se numea mama lui Ştefan cel Mare?

2. Ce cunoscut poet rus-sovietic, manifestând fronda evidentă a celui plecat de la sat faţă de civilizaţia oraşului, a scris poezia „Scrisoare mamei"?

3. Cine a compus suita pentru pian „Mama mea, gâsca"?

4. Cum se mai numeşte ciuperca parazită cunoscută sub numele de „muma secării"?

5. Cine a regizat, în 1962, filmul „Mamma Roma"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Din punct de vedere meteorologic, norii sunt grupări, mai mult sau mai puţin conturate, de picături de apă sau cristale de gheaţă, aflate în suspensie în atmosferă, provenite din condensarea sau sublimarea picăturilor de apă. 2) În limba latină cirrus înseamnă „buclă de păr", „şuviţă", nume pe care l-au căpătat norii respectivi datorită structurii lor filamentare. 3) Norii stratus se mai numesc şi „ceaţă înaltă". 4) Norii lui Magellan sunt două aglomerări stelare extragalactice, sateliţi ai galaxiei noastre, aflaţi la o distanţă de 150000 a.l. 5) Filmul „Sus în nori" a fost realizat de regizorul indian Mrinal Sen.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Florina Matei* –Satu Mare; *Crina Mardare* – Piteşti; *Ionela Vasilescu* – Giurgiu; *Victoria Micu* – Iaşi; *Mariana Costea* – Bucureşti; *Ion Diaconu* – Iaşi; *Marcel Cristea* – Ploieşti; *Mircea Suciu* – Bucureşti.

Crina Mardare – Piteşti. Am promis că vom reveni asupra unor teme. De fapt toate sunt suficient de generoase, încât să permită un număr mai mare de întrebări. Deocamdată mai avem însă destul de multe teme neabordate. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

După colţul casei

Doar unul din cele cinci desene prezentate la dreapta (indicate prin litere), reprezintă exact partea omului acoperită de colţul casei în momentul când apare ulterior. Examinaţi cu atenţie cele cinci desene şi descoperiţi-l. *(Gh.R.)*

Desenul cu litera B.

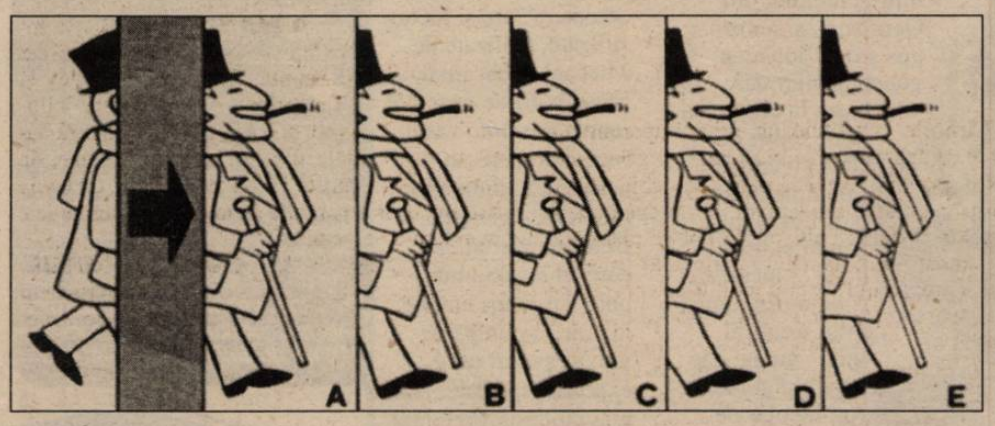

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„REALE"

DAT AFARĂ / PUSĂ LA TESTAT		CÂNTEC NAŢIONAL / INELE FALSE		UNIC / ZBURĂTOR MITIC		CAST! / LEGAŢI		4 PE NAVĂ / TEATRU LIRIC		DEASUPRA / AUTORI	
TRUDIT / LOCAL							CĂLCAT ÎN PICIOARE / SCRIŞI				
			LĂSAT GAJ / PAZNIC!								
ŢELINĂ (dim.) / E O FRUMOASĂ									CALE! / CARIE!		
				MERG LA HAN / RAITĂ							TRIST
GRAŢIATĂ / AMIC!								RĂU LA NOI / PEŞTI			
		MICROBUZ / PIROMAN CELEBRU							ACUM! / NEPĂSĂTOR (fig.)		
ALIANŢE / CĂRARE						APĂTURĂ / ACUŞI					
				CALĂ! / DIN ROCĂ!			IUBIRE / DIN RAFT!				
RĂU EUROPEAN / DÂRZĂ					A SE GHIFTUI						
						ARE UN CAPĂT					

Dezlegarea integramei ***„ACTIVE"***

Orizontal: M - S - A - A - M - A - SUPERFICIALA - LITERATURA - STRUTI - IBISI - IAR - CAVIT - N - OPTICA - ITACA - LI - INOTATOR - SI - TRENA - ATI - CERC - OTI - IS - MARI - IREALE - ROSITA - ZARI - RESTANTA - NET.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

COŞMAR ÎN ŞTEFAN CEL MARE. Ceea ce a început ca un galop de sănătate pentru Dinamo în faţa mai puţin titratei Foresta din Suceava s-a transformat cu o jumătate de oră înainte de final într-un adevărat coşmar. De la 0-4, un scor la care îţi iei jucăriile şi pleci acasă, Foresta a reuşit o victorie in extremis cu 5-4, ceva care nu s-a mai întâmplat în fotbalul românesc de-a lungul istoriei sale (dacă sărim peste isprava din 1969 când UTA a reuşit să revină de la 1-3 la 5-3 în faţa echipei din Arad, Vagonul). Cum a fost posibil aşa ceva? Situaţia pare de necrezut pentru ambele formaţii. Cum e posibil ca o echipă ca Dinamo să nu reuşească să ţină un rezultat de 4-0 în ultima jumătate de oră de joc? Şi apoi, cum e posibil ca o echipă ca Foresta, care nu e nici Marseille, nici Barcelona şi nici Milan să răstoarne o partidă în care nu arătase nimic timp de 60 de minute? După părerea mea, aşa ceva se poate întâmpla numai în campionatul nostru unde există o scară a „valorilor" care nu conţine, sub nici o formă, valori. Campionatul nostru este o sumă a erorilor şi a întâmplărilor, nicidecum un rezultat al valorii aşezate în teren. Nu de mult, Dinamo a câştigat cu 3-2 întâlnirea din „Cupă" cu Craiova! Uitaţi-vă la întâlnirile internaţionale şi o să vedeţi ce înseamnă adevărata valoare şi fotbal adevărat: de la Galatasaray la AC Milan. Numai la noi e posibil să se petreacă întâmplări din acestea hazlii în care o echipă precum Rapid nu reuşeşte în faţa ultimei clasate decât un rezultat alb! Iar Craiova, care o vreme a fost în fruntea clasamentului (probabil din greşeală), să nu reuşească să se impună sau să obţină un rezultat de egalitate la Ploieşti! Deocamdată, singură, Steaua îşi vede de treabă, dovedind, cel puţin până acum, că este mai în formă decât competitoarele sale şi că nu are de gând, pentru o vreme, să piardă prea multe meciuri. Dacă rămâne cu această mentalitate, Steaua se îndreaptă spre titlul naţional. Şi, probabil, atât.

TUA, SAC DE BOX. Duminică, la Mandalay Bay (Las Vegas) a avut loc meciul de box dintre englezul Lennox Lewis şi neozeelandezul David Tua pentru centura de campion mondial al greilor. O adevărată forţă a naturii, Tua părea oarecum favorit, multă lume pariind pe el. Ca un favorit a şi boxat Tua, numai că acest lucru s-a întâmplat doar în primele 4 reprize, când Lewis s-a apărat şi s-a clătinat o singură dată în repriza a 2-a. După iureşul dezlănţuit de challanger, Lewis şi-a intrat în pâine, înclinând balanţa în favoarea lui, dar nereuşind să-l doboare pe Tua. Cea mai amuzantă fază a partidei s-a derulat în ultima repriză când Tua, încercând să plaseze o măciucă a ajuns cu capul înfipt în buretele din colţul ringului datorită unei eschive excelente a lui Lewis. În cele din urmă britanicul a câştigat la puncte, scor 3-0, într-o partidă în care Tua, doar cu părul lui vâlvoi şi cu croşeul de stânga nu putea învinge. Ca un veritabil sac de box, Tua a încasat duminică 213 pumni, în vreme ce Lewis a primit doar 51. Acum britanicul îl aşteaptă pe Mike Tyson la cotitură,

asta în situaţia în care Tyson nu se va da lovit sau nu se va retrage din afacere.

ROMÂNIA ALEARGĂ BINE. Dacă în economie nu se vede acest lucru, iată că atletele noastre, care duc greul sportului românesc de performanţă, vor să demonstreze contrariul. La Veracruz, în Mexic, s-au încheiat CM de semimaraton, o ediţie la care reprezentantele noastre, fără să câştige proba feminină (Lidia Şimon s-a clasat doar pe locul 3) au reuşit să obţină primul loc şi medalia de aur, asta şi datorită faptului că Mihaela Botezan şi Cristina Pomacu s-au clasat pe locurile 6 şi 7.

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

CORINA CHIRIAC

– La mulţi ani, Corina Chiriac, şi spune-ne pentru început ce-ţi doreşti tu de ziua ta.

– Îmi doresc în primul rând să fiu sănătoasă, pentru că în felul acesta le pot rezolva pe toate celelalte.

– Mai priveşti din când în când peste umăr spre Statele Unite, unde ai petrecut atâta vreme? Ai vreo nostalgie?

– Nu am nici una. Consider că am fructificat tot ce puteam şi cât se putea de bine. Am tras cele mai utile învăţăminte în acei cinci ani petrecuţi în California. Îmi este de ajuns! Nu regret nici că am fost plecată acolo, nici că m-am întors acasă acum şase ani.

«Nu regret nici că am fost plecată, nici că m-am întors»

– Cum se pregăteşte Corina Chiriac atunci când apare pe scenă?

– Folosind toate „trucurile" învăţate de la profesorii mei din Institut (pe atunci aşa se numea, IATC – Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică). Şi prefer să le păstrez ca pe un fel de secret profesional...

– Ai început de curând o nouă facultate. Cum te simţi în postura de student-boboc într-o nouă ediţie?

– Mă simt bine, dar realizez cât este de greu să faci ceea ce fac eu. Să fii şi realizator TV şi să-ţi şi îndeplineşti îndatoririle de şef de familie, cum sunt eu. Mama are 80 de ani şi câinele meu nu poate să meargă la cumpărături...

– Un gând pentru sfârşitul de an?

– ...un vers dintr-un cântec pe care încă nu l-am terminat: „Moş Crăciun, Moş Crăciun, să-mi aduci un an mai bun!"

MIHAELA DOROBANŢU

La 70 de ani are curajul unui şoim

Henry, care mai are câteva luni până la împlinirea a 70 de ani, nu şi-a pierdut gustul pentru risc şi experienţe noi; bucurându-se de un renume internaţional în ceea ce priveşte măiestria sa de a merge pe sârmă la înălţimi ameţitoare, acest francez cu suflet încă tânăr şi-a dovedit încă o dată curajul mergând pe un cablu suspendat între turnurile castelului St-Anne (Loara). Pentru a spori gradul de dificultate a evoluţiei sale, a luat la plimbare pe cablu trei şoimi, bunii lui prieteni. Cei ce au asistat la demonstraţie au avut sentimentul că viaţa lui Henry atârnă de un fir de aţă. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Banala operaţie constând în a face un nod – nu neapărat marinăresc, acolo trebuie „ştiinţă" – a devenit pentru unii un mijloc de a face performanţă „glorioasă". Marie Boudardine, o franţuzoaică de 69 de ani, a reuşit să facă 4.566 de noduri într-o zi, legând între ele 4.565 de batiste bărbăteşti. Impulsul pentru această bizară întreprindere l-a reprezentat amintirea numărului de zile de când soţul ei plecase întru veşnicie – acelaşi cu numărul nodurilor, adică aproximativ 12 ani şi jumătate. Lungimea şiragului de batiste a fost de... 1,141 kilometri!*

◆ *În fiecare an se desfăşoară la Verona „Concursul amanţilor nefericiţi", în amintirea dramaticei iubiri Romeo-Julieta. Una din probe constă din legarea cât mai multor cearceafuri între ele, contra timp. „Funia" rezultată simbolizează mult râvnita şi imposibila ascensiune a lui Romeo în scena balconului. Concursul se desfăşoară lângă „Fântâna lacrimilor Julietei" din faimosul oraş. Dario Meladini a reuşit să lege 48 de cearceafuri într-un minut (câte două noduri între ele). Urmează testarea soliditătii nodurilor, printr-o ascensiune pe un zid de 5 metri cu „scara" proaspăt executată, astfel încât protagoniştii nu fac niciodată lucrul de mântuială.*

◆ *A face în mod normal un nod la cravată durează cam 20-25 de secunde (pentru „profesionişti). Dar la un concurs la care au participat doar prezentatori de televiziune din Las Vegas, Michael Kandall a realizat într-un minut 14 noduri de cravată omologate. Ciudat este că Michael n-a fost văzut niciodată purtând această podoabă, dar premiul de 10 mii de dolari l-a stimulat.* (P.I.)

BERE la ghiveci

Fraţii Michael şi Jurg Schmitter, din Germania, şi-au propus s-o ia înaintea geneticienilor care lucrează la obţinerea unor soiuri de flori gigantice (gladiole, trandafiri etc.), punându-şi imaginaţia la încercare. Cu ajutorul unui cuptor uriaş, al unui „munte" de argilă şi al unei roţi de olar de 3,5 metri diametru, ei au realizat în două luni de muncă asiduă (pe schele) unul din cele mai mari vase de flori din lume, având o înălţime de 3,90 metri. Frumosul „monstru" are şi picturi stilizate, realizate de Michael. Deocamdată, aceşti olari de excepţie umplu periodic vasul-record cu bere, în aşteptarea gladiolelor modificate genetic. Berea depozitată se consumă cu ajutorul unor furtunuri ataşate la o mică pompă de vid, în cadrul unor expoziţii speciale. Noi, mai modeşti, preferăm berea... la halbă! *(P.I.)*

CUELAP o citadelă regăsita

În inima junglei din America de Sud cercetătorii au descoperit urmele civilizaţiei Chachapoyas, un popor precolumbian cu o cultură avansată. Printre aceste urme se numără situl Cuelap, un loc strategic, protejat prin fortificaţii solide de atacurile duşmane.

În spatele unui zid întins pe o lungime de 20 de metri, au fost găsite, pe lângă sculpturi, 400 de locuinţe circulare. *(I.S.)*

Fotografia săptămânii

Pe litoralul Africii de Vest capturarea unor păsări precum chira (pescăriţa) a devenit un sport naţional. Una din atracţiile acestei practici o constituie inelele de marcare a păsărilor pe care vânătorii le montează în coliere sau brăţări. (D.M.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

În numărul viitor

■ V-ar plăcea o casă superinteligentă? ■ Întâlniri de gradul 3 pe Internet ■ Al cui va fi Pământul? ■ Zona Zoster – o maladie mai frecventă iarna ■ Tradiţii româneşti ■ Munţii sacri din Himalaya ■ Oamenii mării ■ Câteva cazuri de sex-simboluri de buzunar ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: ION MODORAN, medic primar veterinar ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 496 • ANUL XLIII • 23 NOIEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 47 (2246)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

23 NOIEMBRIE

1889 Prima „cutie muzicală" a fost instalată în San Francisco, la Palais Royal Saloon.

1963 S-a difuzat la BBC primul episod din serialul SF „Dr. Who".

S-a născut în această zi

1859 Billy the Kid (William H. Bonney) celebru „haiduc" american.

EUROPA

se (tot) pregăteşte să intre în... spaţiu

(amănunte în pag. 9)

ULTIMA SUFLARE

a unei stele

O formidabilă explozie de radiaţii gamma a fost de curând înregistrată în doar câteva secunde, fiind emisă o energie mai mare decât toată energia degajată de Soare pe parcursul întregii sale vieţi! Ea a ridicat în faţa astronomilor problema originii sale. Majoritatea opiniilor converg spre ideea că uriaşa degajare de energie a fost provocată de o supernovă – fără îndoială unul din cele mai spectaculoase evenimente cosmice, marcând moartea unui anumit tip de stele. „Ultima suflare" a stelei este astfel o adevărată explozie nucleară a nucleului său, creind elemente uşoare cum ar fi hidrogenul şi heliul care, la rândul lor, generează în continuare elemente grele, printre care un adevărat nor de atomi de fier. Nu toţi cercetătorii sunt însă convinşi de alternativa supernovei. Unii dintre ei sunt de părere că furtuna de raze gamma care s-a abătut asupra Pământului ar fi fost provocată de ciocnirea a două corpuri cereşti cu densităţi extrem de mari. Din această categorie fac parte în special două dintre cele mai misterioase obiecte din Univers: găurile negre şi stelele neutronice. *(M.D.)*

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

ZONA ZOSTER

o maladie mai frecventă iarna

CREIERUL, continent necunoscut

Nu mă simt bătrână la **102** ani!

femina club

ELECTRICITATE în deşert

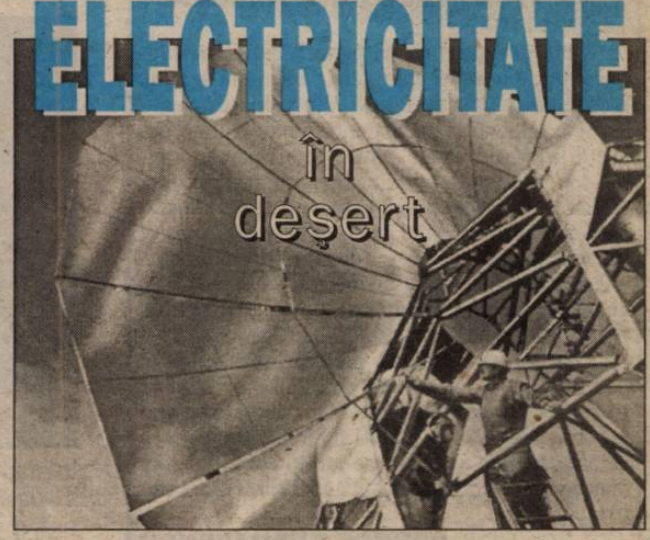

Idoli

Sex-simboluri

de buzunar

- Întâmplări adevărate
- Misterele lumii
- Avocatul casei
- Music box
- Sport
- Terra X

Se închid şi

Acceleratoarele de Particule!

După 11 ani de glorie, cel mai mare accelerator de particule construit vreodată în lume va fi închis. Tunelul subteran în care încă se află instalat LEP – Large Electron-Proton Collider – are o circumferinţă de 28 km şi se află parţial în Elveţia, parţial în Franţa. Punând la dispoziţia cercetătorilor energii nemaiîntâlnite până acum, LEP a permis o serie de descoperiri fundamentale, printre care confirmarea corectitudinii actualului model imaginat de fizicieni pentru structura şi evoluţia Universului (Modelul Standard) precum şi, pe ultima sută de metri, identificarea celei mai aşteptate particule din istoria fizicii: bozonul Higgs sau „particula lui Dumnezeu", cum a mai fost numit. Deşi s-a sperat prelungirea vieţii LEP cu încă un an, CERN – Centrul European de Cercetări Nucleare de la Geneva – a hotărât respectarea termenelor prevăzute şi înlocuirea LEP cu un nou accelerator, LHC – Large Hadron Collider – care va permite energii încă şi mai mari şi astfel noi speranţe pentru descoperirea de noi particule şi „avansarea" spre stadiile cele mai timpurii ale primelor momente ale Universului. *(M.D.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

ŢUICĂ ŞI POLITICĂ LA VĂLENII DE MUNTE

Câţiva dintre cei mai în vogă caricaturişti români (să-i amintesc pe Mihai Stănescu, Cristian Topan, Uriaşu, Iulian Pena, Ion Barbu) şi-au dat întâlnire la prima ediţie a CARTOONFEST-ului care s-a desfăşurat între 3 şi 4 noiembrie la Vălenii de Munte, tema fiind „Ţuică şi politică". Producătorii evenimentului au fost Fundaţia Culturală „Nicolae Iorga" şi Uniunea Federaţiilor Europene de Caricatură, Filiala din România, cu sponsor unic GAUDENT, firma amfitrionului festivalului, nimeni altul decât dr. Constantin Găucan. Fiecare caricaturist s-a întrecut pe sine prezentând lucrări care să împace ţuica de prune cu un subiect mai nou pe la noi, cum e politica. Oricum, un subiect, politica, în care oamenii au mai puţină încredere decât în excelenta ţuică de Văleni. Lucrările vernisate urmează a alcătui un calendar interesant care va fi pe piaţă în luna decembrie. Cât despre premii, ele au constat în „delicate butoiaşe" de 5 litri pline cu ţuică de Văleni veche de 5 ani. Aşteptăm ediţia a XX-a când butoiaşele vor avea probabil 20 de litri cu

ţuică veche de 20 de ani. Până atunci vă ofer o mostră de ţuică şi politică, semnată Cristian Topan.

DaKINO 2000

Luni s-a dat startul celei de-a zecea ediţii a Festivalului Internaţional de Film DaKINO 2000, cartierul general fiind, ca şi la ediţiile trecute, tot la Palatul Naţional al Copiilor. Preşedintele acestui îndrăgit Festival, dl. Dan Chişu, cel care jură de câţiva ani buni că nu se va mai ocupa de o nouă ediţie, şi-a călcat şi în acest an pe suflet şi, îndrăgostit cum îl ştiu de film, a oferit bucureştenilor alte câteva exemple de filme interesante produse în lume. Cei interesaţi pot vedea până pe 25 noiembrie filme semnate de Jim Jarmusch, ultimul lung metraj al lui Wim Wenders, *Buena Vista Social Club,* precum şi pelicula franceză *Baise moi.* Alături de filme vor fi şi câteva concerte, unul de jazz, altul folcloric. Aşa cum ar trebui să facă orice organizator de evenimente culturale, Dan Chişu oferă gratuitate studenţilor de la facultăţile cu profil cultural.

REVINE SABIN BĂLAŞA

Unul din marii noştri pictori, pe nedrept ignorat în ultimul deceniu, fără ca această acţiune meschină să-i fi ştirbit ceva din valoarea sa autentică, expune şi se expune după o lungă absenţă la World Trade Plaza. Sunt lucrări compuse în ultimul deceniu, ce ţin de universul imagistic, care l-a consacrat, minus cuplul dictatorilor. Suprarealismul lui Bălaşa a supravieţuit hiper-realismului pe care l-am trăit în aceşti zece ani, şi pare cu atât mai interesant. Cine pleacă să analizeze pictura lui Bălaşa ca în anii 50, cu opinii proletcultiste nu se descalifică, ci se face de râs. Bălaşa e Bălaşa, pictura lui e unică în cadrul picturii româneşti, cota lui e pe măsura lucrărilor lui, cea mai mare la ora actuală pe piaţa românească, între 10000 şi 30000 dolari, ceea ce are darul de a enerva pe mulţi tehnologi care s-au apucat de critică plastică în ultimii cinci ani.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Sam Cooke
The Man Who Invented Soul

Titlul acestei colecţii compusă din patru CD-uri ar putea fi revendicat de *Ray Charles* şi *Jackie Wilson*, cel puţin... Rămâne în afara oricărei dispute faptul că *Sam Cooke* a mers mai mult decât oricine în a combina rhythm and blues-ul, gospel-ul şi pop-ul pentru a ajunge la un gen muzical absolut nou! Fiu al unui pastor, *Cooke* a început să cânte la biserică, gospel-ul (numit şi negro spiritual) permiţându-i să-şi facă un nume...
Drumul spre soul continua cu evergreen-ul astăzi *„You Send Me"*, mare success în America (preluat de-a lungul anilor de mari nume de peste Atlantic), care anunţa o carieră de excepţie. Din 1957 şi până în clipa misterioasei sale morţi din decembrie 1964, *Cooke* a avut 26 melodii de top 40 în *Billboard*, cele mai multe dintre acestea fiind compuse de el însuşi...Colecţia pe care vi-o propun astăzi vă oferă tot ce a avut mai bun *Sam Cooke* (mai puţin din perioada când a cântat cu *Soul Stirrers*, melodiile respective neputând fi folosite acum de *RCA Records* din cauza unor probleme legate de licenţă...), începând cu *„(What A) Wonderful World"*, *„Cupid"*, *„Another Saturday Night"*, *„Bring It On Home To Me"*, *„Twistin' The Night Away"* şi încheind cu *„(Don't Fight It) Feel It"* sau *„A Change Is Gonna Come"*, adevărate manuale sonore de studiu pentru generaţii întregi de muzicieni. Iată, se împlinesc curând 36 (!)

de ani de la trecerea în istorie a lui *Cooke*, timpul scurs conservându-i valoarea şi fixându-i definitiv poziţia de frunte în muzica acestui secol...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Pe 7 noiembrie casa *Atlantic* a lansat încă o colecţie de zile mari, de această dată fiind vorba de *Genesis*,

beneficiarii unui box-set format din 3 CDs şi intitulat *„Genesis Archive #2- 1976-1982"*.

Pe 27 noiembrie va avea loc în celebra sală londoneză *Royal Albert Hall* un concert de binefacere susţinut de legendarii *The Who* care îi vor avea ca

invitaţi pe *Eddie Vedder*, de la *Pearl Jam* şi pe *Noel Gallagher*, din ce în ce mai puţin la Oasis... A fost anunţată şi apariţia unui album live care va succeda evenimentul; dacă-l prind, vi-l prezint!

Pe 24 octombrie casa *Capitol* a reeditat albumul *„Double Live"* al lui *Garth Brooks* din 1998, cu o nouă copertă, iar pe 21 noiembrie urmează a fi reeditate primele sale şase albume, fiecare dintre acestea având acum şi câte o melodie în plus. Iată acum titlurile albumelor şi melodiile bonus: *„Garth Brooks": „Uptown, Down-Home, Good Ol' Boy"*, *„No Fences": „This Ain't Tennessee"*, *„Ropin' The Wind": „Which One Of Them Will You Be Tonight?"*, *„The Chase": „Something With A Ring To It."*, *„In Pieces": „Anonymous"*, *„Fresh Horses": „To Make You Feel My Love"*.

Britney Spears, *Backstreet Boys*, *Santana* şi *Steps* sunt printre starurile care vor apărea pe *„Platinum Christmas"* A început seria albumelor de sezon...

Cher tocmai a lansat, numai pe Internet, albumul *„Not Commercial"*, despre care ea afirmă că este, citez: „a collection of personal songs that offer fans a specific look into my personality"...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: The Best of the 60's (iulie 2000) ● The Best of the Animals (iunie 2000) ● The Story of the Animals (septembrie 1999) ● Gunsight (septembrie 1999) ● The Animals vol. 1 (aprilie 1999) ● Animals (octombrie 1999) ● Love Is (septembrie 1994) ● Roadrunners (octombrie 1992) ● Rarities (august 1992) ● Most of The Animals (mai 1991) ● Inside looking out (februarie 1991) ● Trackin' the hits (decembrie 1990) ● The Complete Animals (iulie 1990) ● Animal golden decade (iunie 1990) ● The Best of the animals (martie 1989) ● Live at the Club A-Go-Go, Newcastle (noiembrie 1988) ● Singles plus (octombrie 1987) ● The Singles plus (octombrie 1987) ● House of the rising sun (ianuarie 1985) ● Greatest hits live (septembrie 1984) ● Ark (octombrie 1983) ● Animalisms (mai 1966) ● Most of the Animals (aprilie 1966) ● Animal tracks (mai 1965) ● The Animals (noiembrie 1964).

Animals

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Mâran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Puterea MODEMULUI

MIHAELA DOROBANŢU

◆ *T-shirt şi parfumuri ET într-un Gravitystore* ◆ *Adresă e-mail pentru extratereştri* ◆ *Ce ştia (prea mult) Marilyn Monroe?*

„Puterea modemului să fie cu voi!" – cam aşa se poate spune astăzi, când pentru o întâlnire de gradul trei nu ai nevoie decât de un calculator şi un telefon. Ştii să navighezi pe reţea – Cosmosul virtual îţi este deschis! Ce poţi găsi acolo? De toate. De exemplu, www.marslife.com este domeniul unui texan, Max Moore, care în anii '70 a achiziţionat

un meteorit marţian plin de dovezi de viaţă extraterestră. Accesezi site-ul (taxă: 20 de dolari) şi poţi admira fotografiile tuturor minunilor găsite în meteorit. Vechi de 13 milioane de ani! De acolo veţi fi trimişi direct la Gravitystore, de unde se pot cumpăra de pildă tricouri cu imaginile meteoritului lui Moore. Şi nu doar atât: aici se pot cumpăra pur şi simplu fragmente dintr-o navă extraterestră care s-a zdrobit de Terra în 1947 în Missouri! Aproximativ 100 de dolari gramul – se acceptă şi cărţile de credit. Unde se află locul impactului? Secret militar!

Cel mai celebru site dedicat cercetărilor asupra formelor de viaţă extraterestre rămâne însă http.//cseti.org. Unde, pe lângă parfumurile ET s-a găsit acum câtva timp şi thrillerul vieţii şi morţii celebrei Marylin Monroe. Care, după cum susţine ufologul Steven Greer, a fost asasinată pentru a nu putea dezvălui secretul navei extraterestre cu echipaj ET la bord, prăbuşită pe Terra, despre care i-ar fi vorbit Preşedintele John Kennedy... Steven Greer a deschis de altfel şi un fel de post-restant pentru ca extratereştrii să ia legătura cu el: http.//members.aol.com/WelcomeETI. În speranţa că şi „Ei" ştiu să navigheze pe Internet...

Afacerea „DINŢILOR MURDARI"

DORIN MĂRAN

Studenţii în chirurgie dentară sunt obligaţi să cumpere dinţi pentru cursurile practice. În jurul lor, mici traficanţi se organizează. Fără voia lor, tinerii viitori oameni de ştiinţă devin complicii unor profanatori de cimitire.

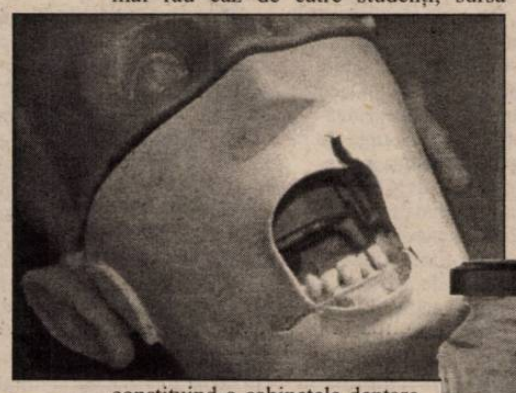

La prima vedere, afacerea „dinţilor murdari" ar putea fi încadrată la faptul divers. Şi totuşi este vorba de un fenomen de amploare care dă bătaie de cap studenţilor, profesorilor şi autorităţilor franceze. Afacerea dinţilor murdari din Montpellier, Franţa a debutat public în 1997 dar procurarea lor din cimitire pare să fie veche de peste 30 de ani. În mod normal dinţii naturali de care au nevoie studenţii stomatologi ar trebui să fie furnizaţi de către facultate sau în cel mai rău caz de către studenţi, sursa constituind-o cabinetele dentare. Nevoia de acest material didactic este însă atât de mare încât studenţii au fost obligaţi, uneori la sugestia profesorilor, să îl procure din altă parte. Adică din cimitire. Stupefacţia studenţilor s-a preschimbat în scurt timp în resemnare. Filiera exista aşa încât nu aveau altceva de făcut decât să scoată bani din buzunar şi să frecventeze cimitirele. Pentru 500 de franci, groparii îţi puneau la dispoziţie un borcan cu 200 de dinţi. Dinţi ce urmau să fie tăiaţi, găuriţi, frezaţi în cabinetele dentare din facultate. Originea dinţilor era evidentă. Nu se putea şti însă în ce momente groparii procedau la extracţiile dentare întrucât semne de violare a cimitirelor nu existau. Probabil, în timp ce se făceau exhumări la sfârşitul concesiunilor, osemintele fiind transferate în osuare. Dar dacă totuşi extracţiile se făceau înainte de termen? Oferta exista în permanenţă. S-au descoperit în borcanele cu dinţi, exemplare care purtau urme de pulpă „proaspătă", adică hidratată. Un lucru surprinzător întrucât se ştie că dinţii se deshidratează în curs de câteva zile. Probabil că procesul de deshidratare este mai elastic, depinzând de nivelul de umiditate a pământului sau din cavouri şi de vârsta dinţilor. O serie de gropari au fost arestaţi şi anchetaţi. Nu pentru traficul de dinţi naturali ci pentru cel de coroane dentare din aur şi bijuterii. Au fost anchetaţi şi o serie de profesori care s-au arătat perplecşi în faţa acestui fenomen. Ei nu înţeleg de ce studenţii recurg la acest gen de trafic întrucât necesarul de material didactic dentar, care nu depăşeşte 15 dinţi pentru un student, este acoperit în mod oficial. Studenţii sunt însă de altă părere: numărul acestora ar trebui să fie de cel puţin 50. Şi asta pentru simplul fapt că manipularea lor e pasibilă de atâtea şi atâtea erori... Există în laboratoarele dentare din facultăţi dispozitive experimentale de simulare artificială şi sintetică pentru a evita recursul la dinţii naturali dar generalizarea lor este încă limitată.

V-ar plăcea O CASĂ superinteligentă?

Suedezii cu dare de mână care optează pentru o casă superinteligentă au toate motivele să moară de plictiseală. Şi asta datorită tehnologiilor care au fost selectate pentru executarea robotizată sau electronică a majorităţii treburilor casnice, proprietarii neavând altceva de făcut decât să apese pe nişte butoane. Uşa de la intrare se deschide singură în momentul în care recunoaşte amprenta digitală a proprietarilor, frigiderul are capacitatea de a comanda alimentele necesare la un magazin specializat, maşina de gătit, de spălat şi în general toate aparatele electrocasnice pot fi acţionate prin telefon sau prin telecomandă. În grădină mişună roboţei care udă florile şi gazonul sau tund iarba. Proprietarii mai pot afla în orice moment, de la distanţă, ce alimente se află în frigider şi în ce cantitate. Şi totuşi, e greu de presupus că suedezii vor muri de plictiseală. Pentru simplul fapt că în ţara lor ca şi în toate ţările dezvoltate, se munceşte de dimineaţa până seara. ***(D.M.)***

Ce poate şi ce nu poate proteina S6 Kinasa?

O MINIMUSCĂ

Se ştie că la unele specii de furnici, când colonia devine prea numeroasă, aceasta se scindează în două şi fiecare dintre grupuri ia în posesie un nou teritoriu. În această situaţie indivizii colectivităţii respective rămân uniţi. După experienţele făcute pe drojdie de bere, cercetătorii au observat la toate celulele un comportament similar. Ele declanşează procesul de diviziune numit *mitoză* numai când ajung la o talie critică. S-a mai observat însă că, la drosophila, absenţa unei proteine numită S6 kinasa declanşează diviziunea celulară înainte de atingerea unei dimensiuni normale. Mecanismul de creştere şi cel de diviziune sunt deci independente unul de celălalt.

S6 kinasa este prezentă în egală măsură la mamifere fiind cea care activează sinteza ribozomilor, adică micile elemente celulare care fabrică proteinele necesare organismului. Dacă ea este prezentă, ribozomii şi proteinele sunt sintetizate în cantitate suficientă, celulele se dezvoltă normal, până la talia necesară diviziunii.

Jacques Montague de la Institutul Friedrich Miescher din Bâle a creat muşte drosophila la care S6 kinasa este inactivă. Cea mai mare parte au murit înainte de stadiul larvar, dar o mică parte au ajuns la vârsta adultă. În timp ce drosophilele normale au nevoie de nouă zile pentru dezvoltare până la un stadiu adult, cele create de J.Montague necesită cinci zile în plus şi ajung la o talie redusă cam cu 40 la sută în raport cu primele. Un examen microscopic a relevat faptul că toate celulele organismului sunt reduse, că ele sunt copii miniaturale ale musculiţelor normale. Aceasta demonstrează clar că S6 kinasa este cea care comandă dimensiunile celulelor fiind un pas înainte în încercarea de a demonstra ce anume îi comandă organismului când să se oprească din creştere. *(I.S.)*

Întrebările mileniului

De ce NORDUL se află pe hartă sus?

De fapt, pe primele hărţi, în poziţia de sus figura estul. Care, numindu-se şi „orient", a dat naştere verbului „a se orienta". Necesitatea de a orienta hărţile spre nord vine de la marinari. Aceştia foloseau ca reper steaua polară, uşor de recunoscut (ca şi astăzi de altfel) în constelaţia Ursei Mici şi vizibilă pe aceeaşi linie cu două stele foarte luminoase din Ursa Mare.

Apoi, după descoperirea magnetismului în secolul XVII, a început să fie folosită busola. Acul magnetic conţinut în ea se alinia cu direcţia câmpului magnetic pământesc, putându-se orienta fie spre nord, fie spre sud. S-a hotărât însă desemnarea direcţiei spre nord ca direcţie preponderentă, pentru că aceasta coincidea cu direcţia cerească: Steaua Polară însăşi se găseşte la o distanţă mică de adevăratul nord astronomic, adică punctul care ne apare ca rămânând fix pe parcursul rotaţiei globului pământesc. *(M.D.)*

planet@IT

@ Scrisul de mână... electronic

Este puţin mai mare decât un computer Palm, mai mic decât un laptop, iar în loc să răspundă la comenzi vocale sau să fie capabil să acceseze emailul, precum majoritatea ordinatoarelor performante de pe piaţă, această nouă „jucărie" inteligentă poate înregistra, transforma electronic şi stoca scrisul de mână. Se numeşte TabletPC şi a fost prezentat la ultima ediţie a cunoscutei expoziţii de tehnologie cibernetică de la Las Vegas, Comdex, sub semnătura Microsoft. Firma americană a anunţat că intenţionează să îl lanseze pe piaţă în anul 2002, pentru a ţinti segmentul de public care doreşte un dispozitiv portabil cu ajutorul căruia să poată scrie de mână, oriunde şi oricând. Avantajul Tablet PC este că înregistrează textul şi permite ca acesta să fie ulterior editat, utilizatorul putând să adauge alte informaţii sau să caute în corpul materialului cuvinte cheie, precum se poate proceda cu un document electronic. Bill Gates, care ocupă acum la Microsoft poziţia de Arhitect şef de Software, a afirmat la Comdex că tradiţionalul computer poate fi încă îmbunătăţit, nu neapărat prin viteză sporită de lucru sau capacitate sporită de memorie, ci prin noi facilităţi care până acum nu existau. Tablet PC poate fi folosit în timpul conferinţelor, pentru a nota diferite informaţii, lucru ce nu se poate face cu laptopul. Tablet PC va fi dotat cu un software foarte perfecţionat de recunoaştere a scrisului de mână, domeniu care a înregistrat până acum numai insuccese. Nimeni până în acest moment nu a putut crea un program perfect de recunoaştere a scrisului de mână, însă Microsft speră că până în anul 2002 să pună la punct un astfel de sistem.

@ Bilete de avion prin WAP

United Airlenes (UA), cea mai mare companie aeriană din lume, va oferi un nou serviciu, prin care va permite clienţilor săi să îşi poată rezerva bilete de avion şi să poată vizualiza traseele aeronavelor prin intermediul telefonului mobil, prin Wireless Application Protocol (WAP). UA a declarat că acest serviciu va putea fi folosit doar de utilizatorii care se înregistrează în prealabil la situl de web al companiei, www.united.com. Aceştia vor putea cumpăra bilete prin intermediul Internetului pentru orice zbor ce se află sub tutela United Airlines, United Shuttle sau United Express, care pornesc din Statele Unite ale Americii. Itinerariile, orarul şi locurile disponibile ale zborurilor se pot, de asemenea, vizualiza, iar în viitor biletele cumpărate se vor putea şi schimba, amâna sau anula, tot prin intermediul Internetului.

@ Ieftin şi rapid

Intel a lansat în luna noiembrie cele mai rapide microprocesoare ale sale din seria Celeron, cu care vor fi dotate computerele ieftine, cu preţuri de sub 1000 de dolari. Un studiu american asupra cererii de echipamente de calcul neportabile a arătat că un segment de 94 la sută din publicul amator de tehnologie din SUA doreşte echipamente ieftine. Noul Celeron va atinge 766 MHz, iar cel de-al doilea ca performanţă din această serie, va rula cu 733MHz. Amândouă folosesc o arhitectură de 0.18 microni. Aceasta permite „înghesuirea" mai multor tranzistori într-o bucăţică de siliciu, în comparaţie cu un cip ce utilizează o construcţie pe 0.23 microni. În acest moment, cel mai rapid procesor de pe piaţă este Athlon, al Advanced Micro Devices (AMD), însă Intel afirmă că în anul 2001 va depăşi cu mult cei 2000 de MHz cu produsele sale de vârf. În acest moment, procesoarele ieftine ale AMD, Duron, comparabile cu Celeron, sunt mult mai populare şi căutate, fiind mai ieftine cu 25 la sută. 9 din primii 10 producători de tehnică de calcul din SUA folosesc cipuri AMD, cu excepţia lui Dell Computers Corp. Celeron 766MHz va costa 170USD în loturi de 1.000 de bucăţi, iar Celeron 733Mhz, în aceeaşi cantitate, 122 USD. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

Influenţarea lentă a mentalului UMAN

ION ŢUGUI

La ora aceasta există suficiente date care, coroborate pentru a extrage din ele o semnificaţie, ne sugerează că o cucerire „de tip terestru" nu pare caracteristică fiinţelor inteligente dintr-o altă galaxie sau sistem solar. Filmele SF cu armament fatal, cu lovituri prin microunde sau fascicule laser, care plac atât de mult copiilor şi deopotrivă octogenarilor, sunt prin excelenţă „produse ale imaginaţiei oamenilor".

Tot mai numeroşi astronomi şi astrofizicieni sunt de părere azi că extratereştrii nu au nevoie de arme pentru a ne contacta, cuceri sau domina. A apărut o ipoteză nouă, exprimată prin manifestări bizare şi verificată cu toată rigoarea: este vorba despre influenţarea lentă a mentalului uman! Altfel spus sau, dacă se poate spune aşa, prin modificări mentale şi psihomotorii extratereştrii ne pot cuceri chiar cu ajutorul nostru! Noi înşine, modificaţi radical, vom fi aceia care vor accepta situaţii şi decizii inacceptabile în condiţii normale...

Cum se poate susţine această ipoteză? Un singur exemplu pare a fi demn de luat în seamă. O femeie simplă, o americancă fără şcoală şi fără preocupări ştiinţifice, a declarat cu mai bine de un deceniu în urmă că este des vizitată de fiinţe ciudate care vorbesc cu ea prin semne şi o obligă să reţină unele informaţii care nu au nici o legătură cu viaţa şi cu preocupările ei. Întrebată despre ce anume i se spune şi ce i se cere, despre ce vor acele fiinţe de la ea, femeia a răspuns că îşi aminteşte ceva ce i se pare interesant: Soarele se va stinge şi cu mult timp înainte de-a se produce catastrofa, oamenii vor trebui să părăsească planeta. Dar i s-a comunicat femeii respective un detaliu surprinzător, confirmat de oamenii de ştiinţă şi cu neputinţă de păstrat în memoria unei femei simple: Din cauza iradierii energiei solare, Soarele pierde mai bine de 4 miliarde de tone din greutatea sa în fiecare secundă terestră!

Această informaţie a fost primită mental de către femeia contactată, cum declara ea, de fiinţe ciudate. Este vorba despre o estimare cunoscută de astronomi de multă vreme, dar cum apăruse informaţia în memoria unei femei care nu avea nici o legătură cu acest subiect? Relatarea aceleiaşi persoane a şocat cercetătorii cazului. Dar nu era singurul. Multe alte informaţii au fost reţinute de specialişti, unele din ele având darul de a-i şoca deoarece contrazic multe legi fizice şi cosmice care azi constituie adevărate postulate ştiinţifice...

Comunicări de aceeaşi natură sunt cunoscute şi în România. Un exemplu interesant este acela al Anei Popescu, din Bucureşti, de câţiva ani „familiarizată" cu întâlnirile pe care le are cu fiinţe invizibile care o răpesc prin fenomenul aşa numit de decorporalizare, o cercetează şi îi imprimă mental informaţii care fac obiectul unei adevărate enciclopedii de date ştiinţifice, matematice, geometrice şi, pur şi simplu, de cosmogonie insolită...

Trebuie menţionat că nu avem de-a face în astfel de cazuri deja investigate, cu manifestări psihice, cu disfuncţii psihomotorii, cu deliruri sau halucinaţii, schizofrenii şi alte maladii ale psihicului uman. De unde se poate trage concluzia că extratereştrii, care observă Terra de câteva mii de ani încoace (a se vedea Vechiul Testament, Iezechiel, descrierile de nave cosmice etc. etc.), cuceresc planeta oamenilor modificându-ne structurile neuronale, de percepţie şi poate că şi de voinţă, ne modifică şi voinţa conştientă, ne sugerează ipoteze şi idei în cunoaşterea ştiinţifică. S-a mai spus că numeroase idei tehnologice şi din domeniul ştiinţelor de graniţă au apărut „printr-o inspiraţie exterioară", au fost, adică, dăruite, în afara oricărei obsesii legate eventual de ideile respective. Un alt caz, este acela al inginerului Ioan Micu din Baia Mare, care a „primit" mental, în urma observării unui OZN, informaţii despre originea extraterestră a omului (marţieni şi jupiterieni), informaţii care azi pot fi studiate prin analogie şi comparatist cu cele din Geneza biblică!

Vom fi dominaţi prin inducţie mentală, dobândind cunoştinţe şi decizii prin voinţă care nu ne aparţin? Se pare că această ipoteză cucereşte din ce în ce mai mult teren, iar exemplele deja existente, cu siguranţă că se vor amplifica...

Dosarul gândurilor comunicante

Un schimb numit TELESTEZIE

MIHAELA DOROBANŢU

„Instrumentul" principal al comunicării „sigure" este ceea ce numim *telepatie*. Din nou, mai bine zis, o comunicare ce evită, ocoleşte stadiul verbal şi „pune în legătură" direct minţile oamenilor. Este însă, sau va fi vreodată posibil aşa ceva? Răspunsul categoric afirmativ este sprijinit printre altele de un lucru pe care uneori îl uităm, şi anume faptul că omul foloseşte mai puţin de 10 la sută din capacitatea creierului său! Ce se află în procentele ascunse, care sunt disponibilităţile noastre reale – acestea sunt întrebări la care doar viitorul va răspunde. Şi viitorul acesta nu este chiar atât de departe cum am putea crede. Dacă veţi răsfoi cele două trilogii ale lui Asimov în care pe post de „erou" principal apar de fapt cele două Fundaţii imaginate de autor, veţi vedea că membrii celei de a doua Fundaţii, cea a psihologilor, comunică între ei exclusiv non-verbal, telepatic, ceea ce nu înseamnă că nu au şi capacitatea de comunicare „normală" cu ceilalţi oameni, neantrenaţi pentru performanţa telepatică.

Telestezia despre care vorbeşte francezul Henri Marcotte, continuator al unui lung lanţ de cercetări în domeniu, inclusiv al celor desfăşurate dincolo de cortina de fier, în URSS şi ţările Europei de Est, aduce în atenţie un aspect pe cât de simplu, pe atât de neaşteptat. Aşa cum procesul gândirii şi comunicării normale (cele pe care le practicăm cu toţii) implică o complexă cooperare şi interacţiune a tuturor componentelor sistemului nervos şi practic a întregului organism, telestezia lărgeşte cadrul, implicând cel puţin două persoane distincte, transmiţătorul (agentul) şi receptorul.

Antrenamentul acestora îşi propune într-un prim stadiu conştientizarea progresivă de către subiect a fenomenului telepatic. Transformarea telepatiei în telestezie, deci „comunicarea directă a senzaţiilor" se realizează în stadiul următor, în al doilea ciclu de antrenament (când se realizează de către participanţi că există o certă interdependenţă între transmiţător şi receptor, că telestezia este de fapt un schimb permanent). De cele mai multe ori, când transmiţătorul emite, el ştie dacă este sau nu recepţionat. Mai mult, el poate corecta imaginea recepţionată! El poate „verifica" din când în când pe parcursul contactului telepatic modul în care mesajul său este recepţionat şi, fără nici o confirmare din partea acestuia, să-i transmită informaţii care să completeze recepţia şi să o amelioreze. Există o „specializare" naturală a participanţilor în transmiţători şi receptori? Nu cursul normal al vieţii, ci uneori hazardul, îi poate atribui unuia dintre cei doi un rol sau altul. Antrenamentul selectiv este cel care până la urmă poate decide...

Înconjuraţi de baze extraterestre

O CAPITALĂ SUBTERANĂ SUB MUNTELE WEATHER?

DAN D. FARCAŞ

Cititorul care a urmărit prezentul serial, ştie că existenţa bazelor militare subterane a alimentat, mai mult ca orice, suspiciunile privind o presupusă colaborare secretă a unor organisme guvernamentale cu extratereştri, în particular deţinerea resturilor unor farfurii zburătoare sau chiar a unor „entităţi biologice".

Pe lângă bazele militare propriu-zise, există şi baze subterane guvernamentale. Sursa fondurilor pentru realizarea lor nu a beneficiat de transparenţă, ceea ce a mărit suspiciunea că se ascunde ceva necurat. Un exemplu tipic al unei astfel de baze subterane guvernamentale este cel de la *Mount Weather*. În 1976 mai multe articole de ziar au răspândit ştirea că sub muntele Weather, în apropierea satului Bluemont (Virginia), la circa 70 de kilometri de Washington D.C., s-a construit o adevărată capitală subterană, o dublură a celei oficiale, pregătită pentru orice eventualitate, în primul rând pentru un război nuclear sau o altă catastrofă la nivel naţional, dar şi pentru situaţii, cum ar fi introducerea legii marţiale datorită unor mişcări sociale. La suprafaţă nu se văd decât douăsprezece clădiri, cu multe antene, un gazon foarte bine îngrijit, un turn de control şi o pistă pentru aterizarea elicopterelor, totul înconjurat cu un gard de sârmă ghimpată înalt de trei metri şi de gărzi înarmate. Un ochi mai atent ar mai putea observa un rezervor pentru 1100 tone de apă şi o uzină de preparare a apei care poate umple acest rezervor în mai puţin de trei zile. Dar sub pământ există apartamente şi dormitoare, instituţii, birouri, cafenele şi spitale, străzi şi trotuare, chiar şi un un sistem propriu de transport în comun. Aici există şi alte rezervoare, folosind izvoare subterane, uzine de purificare a apei, surse de energie etc. Nouă departamente federale: agricultura, comerţul, educaţia şi bunăstarea, externele, internele, locuinţele şi dezvoltarea urbană, a muncii, sănătatea, transportul şi trezoreria, au toate o replică subterană aici. Un veritabil cabinet fantomă...

Cele aproximativ 240 de persoane care lucrează în permananţă la Mount Weather se ocupă de stocarea unor informaţii strategice, elaborează scenarii şi practică jocuri de război pe simulatoare. Toate comunicaţiile interne sunt efectuate utilizând reţele de calculatoare şi de televiziune în circuit închis. Sala cea mai importantă este aşa numitul „Situation Room", în care se concentrează informaţiile, simulatoarele şi decizia umană. Se ţine la zi şi o „listă a supravieţuitorilor". Aceasta conţinea, în 1976, 6500 de nume de persoane, foarte importante, care asigură „servicii importante şi neîntrerupte" deci care, în caz de urgenţă, ar urma să fie aduse în acest loc. Interesant că oficial acest oraş subteran nu există, iar bugetul său, deloc neglijabil, nu figurează în bugetul de stat şi nu este aprobat de Congres. Situaţia nu este singulară. Astfel, după cum cititorul probabil îşi aminteşte, nici existenţa faimoasei *Arii 51* din Nevada nu a fost recunoscută, oficial, mult timp; iar proveniența bugetului său era la fel de misterioasă.

Chiar dacă divagăm puţin, merită să menţionăm că, la un moment dat, în timp ce, aparent, Congresul S.U.A. nu ştia nimic *oficial* despre baza subterană de la Mount Weather, ambasada sovietică a încercat, să cumpere o fermă în imediata vecinătate, tranzacţia fiind interzisă în ultimul moment de către Departamentul de Stat. În schimb, în 1992, mii de muncitori construiau în Rusia, sub muntele Yamatau, în zona Beloreţk din sudul munţilor Ural, o replică a acestei capitale subterane. Acum a fost rândul oficialităţilor americane să-şi exprime nedumerirea şi îngrijorarea privitor la proveniența fondurilor utilizate în acest scop...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____, PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/47

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Manipulare prin telepatie

PAUL IOAN

Telepatia aleatorie sau întâmplătoare este un fenomen rarisim. Primul şi cel mai important motiv este reprezentat de faptul că telepatul nu are o adresă fixă, el adresându-şi gândurile (comenzile) unui grup necunoscut de oameni, nevăzând nici un chip, întrucât stă cu spatele la acei subiecţi. Este o grea încercare pentru cel ce consideră că are capacităţi extrasenzoriale de acest gen, testul efectuându-se, de obicei, de faţă cu un public neîncrezător. Este genul de spectacol pe care şi l-a asumat şi hipnotizatorul britanic Sorel Thibetus, despre care am relatat într-un articol precedent.

Lewis Graff a apărut în pauza unei piese ce se juca la Ring Theater din Londra. Nimeni nu ştia ce-i cu el, ce vrea să facă. Graff s-a aşezat cu spatele la public, iar o voce a spus spectatorilor, la difuzoare, că invitatul special al serii va „convinge" telepatic cel puţin o persoană să execute o anume acţiune... Anunţul a fost întâmpinat cu râsete şi aplauze zeflemitoare. Scepticismul era generalizat. S-a cerut linişte. A trecut un minut, apoi altul şi, după aproximativ 3-4 minute s-a produs „miracolul". La început, s-au ridicat două doamne de la locurile lor, au ieşit din sala de la parter şi s-au dus „glonţ" la balcon – unde rămăseseră multe locuri libere. Apoi, stupoare! Acelaşi lucru l-au făcut încă cinci persoane, doi bărbaţi şi trei femei, care „împotriva voinţei" lor (cum aveau să declare ulterior) au executat acelaşi lucru, aproape simultan. Să fi fost vreo înţelegere între „scamator" şi acei subiecţi? Exclus, organizatorii luaseră toate măsurile în acest sens, cu două săptămâni înainte de acest test. Pe de altă parte, Graff scrisese comanda ce urma s-o dea într-un plic, pe care-l înmânase, sigilat, directorului teatrului. Epilogul acestui experiment a fost banal. Telepatul a părăsit scena (tot cu spatele la public), în timp ce gongul anunţa actul următor. Cele şapte persoane „robotizate" s-au reîntors în grabă la locurile lor, nedumerite, în aplauzele celorlalţi spectatori, amuzaţi şi suspicioşi în acelaşi timp. Presa negativă de care s-a „bucurat" experimentul lui Lewis Graff l-a determinat să abandoneze acest gen de public şi să se dedice (în aceleaşi condiţii, cu succes recunoscut de astă dată) copiilor din grădiniţe şi şcoli primare. În 1999 a publicat o carte autobiografică, „You Don't Want To Know" (Ceea ce nu vreţi să aflaţi), a cărei idee esenţială – discutabilă – este manipularea de la distanţă a destinelor unor oameni de stat.

Al cui va fi PĂMÂNTUL?

MIHAELA DOROBANȚU

REAL ŞI VIRTUAL. Ne-am obişnuit atât de mult cu tot felul de lumi virtuale, încât de multe ori aplicăm cam prea uşor acest calificativ. Şi totuşi ştim foarte bine că pericolele care ameninţă în prezent Pământul sunt cum nu se poate mai reale. Fie că este vorba de efectul de seră, fie de o viitoare „înghiţire" de către Soare a planetei Mercur, ceea ce va însemna că astrul zilei se va apropia atât de mult de noi încât viaţa pe Terra va deveni imposibilă. Şi dacă tot felul de profeţi apocaliptici nu au făcut altceva decât să demonetizeze oarecum alternativele ecologice, cel puţin ideea unei „dezvoltări acceptabile", adică una bazată pe recurgerea la resurse care măcar să nu pună în pericol generaţiile urmaşilor noştri, este un bun câştigat. Ne obişnuim aproape în fiecare zi cu tot felul de termeni noi, cum ne obişnuim cu surse de poluare devenite tradiţionale, şi, cu ochii aţintiţi de exemplu spre invizibila dar atât de prezenta gaură de ozon, trecem cu vederea – sau nu conştientizăm încă – o sursă majoră de poluare a viitorului:

POLUAREA ELECTRONICĂ. Revoluţia tehnologiei informaţionale este într-o mare măsură cea care a schimbat de fapt raportul omnatură. Ea a constituit sistemul de referinţă care a permis omului să găsească soluţii la problema poluării şi a surselor alternative de energie, să înţeleagă importanţa unei convieţuiri compatibile cu Natura. „Virtual" am rezolvat – sau cel puţin ştim cum să o facem – toate problemele de poluare „mecanică". Rămâne ceea ce putem numi poluarea electronică. Nu poluarea „electromagnetică", cea datorată efectelor negative ale câmpurilor electrice şi magnetice inevitabile în contextul tehnologic modern, ci şocul cu care va trebui să se obişnuiască omul într-un viitor foarte apropiat, când va putea intra în contact virtual practic cu orice alt om de pe Terra,

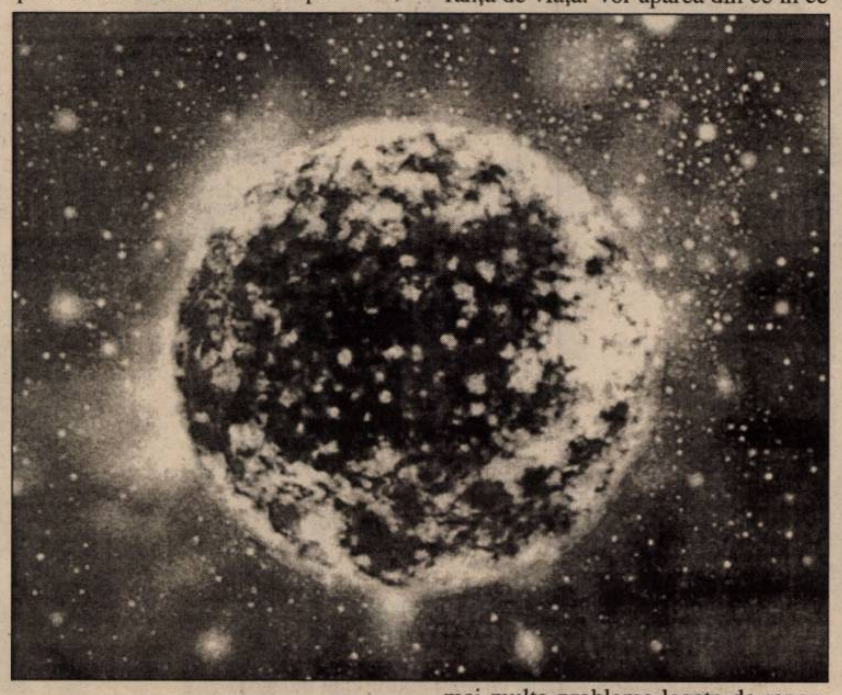

dar când numărul contactelor *reale* se va reduce dramatic şi vor fi greu de tratat. Pentru că este vorba despre un...

ŞOC PSIHOLOGIC. Trăind în paralel cu o tehnologie care a ajuns să poată rezolva practic orice problemă legată de dezvoltarea societăţii, începe să se pună întrebarea: care vor fi – dacă vor exista! – efectele secundare, negative?

Omul se va trezi „înscris" într-o structură foarte precis definită, cu o populaţie mereu în creştere, datorită capactităţii mereu crescânde a ştiinţei şi biotehnologiei de a vindeca bolile şi de a „împinge" cât mai departe speranţa de viaţă. Vor apărea din ce în ce mai multe probleme legate de raportul între generaţii, după cum inconştientul nostru va trebui să facă faţă complicaţiei reale, generate de... delocalizarea individului, ca urmare a posibilităţilor de a se găsi oriunde, în orice moment. Virtual, desigur.

TERRA – UN EPILOG ÎNDEPĂRTAT. Şi tot aşa, va veni o vreme când pericolul extinderii orbitei Soarelui până la orbita lui Mercur, cea mai apropiată planetă de Terra, va deveni o realitate. Se va întâmpla, este drept, peste câteva miliarde de ani. Dar Soarele se va sfârşi într-o zi şi atunci viaţa pe Terra va ajunge să-şi contemple epilogul istoriei sale. Un epilog îndepărtat, pentru noi, dar real pentru urmaşii noştri de peste câteva zeci de milioane de generaţii. Care vor găsi însă – dacă omenirea va ajunge să supravieţuiască până atunci! – o soluţie care să le deschidă drumul spre altă lume, poate asemănătoare, poate mai bună...

...AL VOSTRU VA FI PĂMÂNTUL. Deocamdată ne confruntăm cu una din primele crize majore şi *acesteia* va trebui să-i facem faţă: şocul psihologic produs de faptul că foarte curând experienţele virtuale vor fi cele mai accesibile, şi nu cele reale!

Când bogaţi vor fi nu cei care îşi vor putea cumpăra un calculator, ci cei care vor avea suficienţi bani pentru a-şi permite un week-end „real". Unul în mijlocul câmpiei, sau în atmosfera îngheţată a iernii la munte, sau pe malul unei mări cuprinse de furtună. S-ar putea ca al lor să fie Pământul şi promisiunea biblică să aibe un sens puţin diferit...

REAL SAU VIRTUAL

- *Soarele va înghiţi planeta Mercur!*
- *„Vechea" poluare dispare... noua poluare apare!*
- *Contaminarea psihicului uman*
- *Efectul de seră*
- *Vom trăi mai bine şi vom supravieţui mai uşor*

RÂUL drumul fără praf poluat de industrie

Cel mai periclitat ecosistem

Accidentul de mai sus, întâmplat anul acesta unor agricultori argentinieni (alături de multe altele), a fost adus recent la lumină de „World Water Vision" (Starea apei în lume) – document elaborat pentru Forumul Consiliului Mondial al Apei, organism al ONU – şi coroborat cu un fenomen petrecut şi la noi în ţară: inundaţiile. Sau, mai pe şleau spus, ce lasă în urma lor apele revărsate ale râurilor neepurate (necurăţate) de reziduurile industriale?

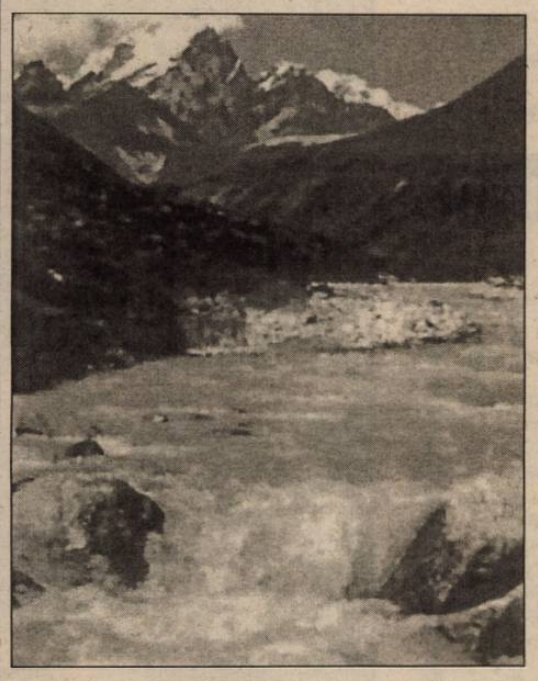

Apele râurilor de pe teritoriul unei ţări (numite „bazin hidrografic interior") reprezintă o uriaşă bogăţie naturală de care nu se bucură multe regiuni geografice. Numai că necesităţile industriale le-au transformat treptat într-un fel de povară economică, întrucât suprasolicitatea lor cu noxe agresive şi non-biodegradabile (neasimilabile de către plante sau microorganismele specifice acestui ecosistem) impune mari investiţii pentru depoluare. Iar concluzia „World Water Vision" este că aceste investiţii nu se fac în ţările sărace şi slab dotate tehnologic, adică în majoritatea bazinelor hidrografice mondiale.

O altă tendinţă, cu pondere din ce în ce mai mare în distrugerea biodiversităţii apelor curgătoare importante (râuri cu debite mari şi fluvii), este devierea şi fragmentarea cursurilor naturale şi construirea barajelor pentru hidrocentrale. Este cazul Rusiei şi mai ales al Chinei. Flora şi fauna cunosc, la nivel mondial, o scădere de aproape 40 la sută a numărului de specii, faţă de începutul secolului. Statistic, cele două „atacuri" la adresa ecosistemului apelor dulci au următoarea pondere: 70 la sută sunt folosite în agricultură (acolo unde irigaţiile reprezintă o strategie de salvgardare a producţiei naţionale – ceea ce nu prea e cazul la noi, vezi seceta din acest an), iar 20 la sută sunt consumate în industrie. Numai că această cincime se întoarce în apele curgătoare poluate cu deşeuri, iar poluarea afectează culturile şi apele freatice. Cu alte cuvinte, apa industrială neepurată, ca şi cea din zootehnie, devine inamicul numărul unu al agriculturii şi al biodiversităţii. Dar ce se întâmplă la noi?

Zambila de apă ucisă de comisioanele verzi

Alarmate de poluarea râurilor, în special în zonele industriale miniere şi petroliere, organisme internaţionale intervin cu studii, programe şi bani pentru ameliorarea unor situaţii catastrofale – cum ar fi cea a Arieşului, declarat „mort" pe o distanţă de 120 de kilometri (între Abrud şi Turda, apoi până la vărsarea în Mureş), fiind poluat de 40 de ori mai mult peste limitele admise. A fost nevoie de un „consorţiu internaţional" (implicând inteligenţa ştiinţifică din Marea Britanie, respectiv Institutul din Wels) pentru a se evalua exact situaţia şi a se propune măsuri de depoluare...

...Dar chiar nu-şi mai aduce nimeni aminte de soluţiile de epurare propuse de echipa condusă de prof.dr. Mioara Goderanu, încă din 1985? Acest eminent savant român are numeroase brevete internaţionale, solicitate datorită excepţionalului randament (în jur de 95 la sută) al zambilei de apă şi al salatei de apă (foarte bine adaptate la noi din regiunea Oceaniei). Aceste două plante depoluante au fost testate cu un uriaş succes în apa poluată chimic (din iazuri de decantare), în cea rezultând de la ferme zootehnice şi în râuri şi lagune considerate moarte. Experimentele încununate cu succes din Arad, Oradea, Târgu Mureş şi din judeţul Argeş s-au oprit în 1990. Ele au atras şi atrag în continuare atenţia străinilor, care contactează Institutul de Ecologie Aplicată Bucureşti. Dar autorităţile dâmboviţene au pitit într-un sertar bine sigilat foarte puţin costisitoarele zambile şi salate de apă, ofilindu-le sub „imperativul" importului de compuşi industriali epuratori, de la firme de aiurea. Căci de la „echipa Godeanu" nu pică nici un comision, dimpotrivă, ea impune o minimă investiţie autohtonă. Iar „joaca de-a comisionul" a devenit adevăratul şi umbrosul sport naţional.

De ce nu se investeşte în capacitatea inteligenţei româneşti de a epura apele? Au auzit aşa, în treacăt, demnitarii, de brevetele institutelor de cercetare din acest domeniu, care sunt „prelucrate" şi folosite în exterior? *Nu,* pentru că a auzi impune a fi treaz... faţă de interesele naţionale şi banii contribuabililor.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

RADIO-TELEFONIE „în buclă"

ALEXANDRU MIRONOV

Americanii au descoperit, cu mulţi ani în urmă, un mare secret: cu cât ieftineşti convorbirile telefonice, cu atât economia, cercetarea ştiinţifică, cultura merg mai bine! (în marile lor universităţi, de pildă, acolo unde se „coc" tehnologiile secolului XXI, utilizarea telefonului este gratuită, ştiaţi?). În consecinţă, trogloditul nostru Romtelecom este, evident, una dintre frânele fundamentale ale metabolismului naţional – aşa că eu cer public pur şi simplu demolarea penibilei instituţii, cea care nu numai că sabotează circuitul informaţiei dar şi interzice accesul la Internet, spaţiul exploziv de dezvoltare a lumii de astăzi!

Dar nu numai penibilul monopol greco-românesc este de condamnat căci, iată, aflu că şi francezii sunt nemulţumiţi de France Telecom-ul lor şi se grăbesc şi ei să-i pună beţe în roate. Cum? Pe două căi zguduirea monopolului este posibilă: fie creezi concurenţă solidă – mai multe societăţi de comunicaţii telefonice intră în competiţie, deci scade preţul impulsului telefonic – fie găseşti tehnologii care forţează monopoliştii la venituri mai mici.

Francezii, în disperare de cauză, au ales varianta a doua, oficiul public numit Autoritatea de Reglare a Telecomunicaţiilor atribuind, în cursul verii anului 2000, frecvenţe radio unor operatori locali de telecomunicaţii. Care operatori vor crea, fiecare, „bucla locală" radio, cea care realizează legătura terminală spre abonat. Folosind o staţie de emisie, operatorul de telecomunicaţii acoperă un sector cu raza de 4-12 km, distribuind comunicaţiile spre 4000 de abonaţi, după ce le „culege" cu ajutorul unei antene de la centrala Telecom şi le decodează pentru aparatul telefonic, faxul şi repondeurul „ochit". Locuinţa abonatului telefonic mai are a se dota – faţă de instalaţia de acum – doar cu un mic dispozitiv de recepţie, o antenă – la fel marile societăţi comerciale sau instituţiile care devin, ele însele, operatori locali proprii de telefonie.

Ce se câştigă? O ieftinire dramatică a impulsului telefonic – preţul se reduce la jumătate! Plus instalarea infinit mai uşoară a aparatului în casa abonatului (nu mai apar fire şi cabluri complicate şi care pot fi uşor deranjate de fel de fel de lucrări, sub caldarâmul străzii sau deasupra ei). Plus zguduirea unei instituţii care, de la Alexandru Graham Bell, inventatorul telefonului, nu prea se grăbise să facă mari paşi înainte, deşi reţeaua infinită numită Internet oferă posibilităţi uriaşe de adaptare (şi ieftinire) a telefoniei. O piaţă sigură, declară partizanii radio-telefoniei „în buclă", cu deja 650 milioane de dolari investiţi în anul 2000, şi peste 1,5 miliarde dolari prevăzuţi ca investiţii pentru următorii trei ani.

ŞAH-MAT, Romtelecom!

E bine de ştiut

TRICHOMONIAZA UROGENITALĂ

Agentul etiologic al acestei boli este un protozoar, de mărimea a 25-30 microni. La femeie, Trichomoniaza se manifestă sub forma unei vaginite iar la bărbaţi ca o uretrită uşoară. Maladia provoacă femeii o secreţie vaginală, însoţită de senzaţii de arsură şi de prurit vulvar. Mai mult, trichomoniaza urogenitală, poate determina bolnavei stări de nelinişte, nervozitate, insomnii şi chiar sindroame neurasteniforme.

Alteori însă, manifestările trichomoniazei se reflectă direct în disfuncţii ale aparatului genital feminin. Astfel, se pot declanşa, metroragii sau neregularităţi ale ciclului menstrual, manifestări hemoragice la gravide, dureri extravaginale sau tendinţa la avort spontan. Examinările realizate de ginecolog pot pune în evidenţă edemul sau iritaţia vaginală, o iritaţie evidentă a perineului, precum şi o mucoasă vaginală congestionată şi presărată cu zone ulcerate. Mai mult, examenul colposcopic poate demonstra că boala s-a asociat şi cu o colpită şi chiar cu o cistită cataralâ. Se poate menţiona şi faptul că parazitul Trichomonas vaginalis se asociază parcă mai frecvent cu o floră microbiană variată cum ar fi: colibacili, streptococi, stafilococi sau cu ciuperci din genul Candida. Recidivele intervin frecvent în această parazitoză pentru care îmbolnăvirea ar trebui tratată cu mai mult interes, pentru că orice s-ar spune nu este o boală banală.

La bărbaţi Trichomoniaza are o formă mai uşoară şi aparent latentă. După o incubaţie scurtă de 4-5 zile sau mai lungă, de 7-21 de zile, boala poate să se declanşeze brusc ori din contră, lent, insidios. Bolnavii au o secreţie uretrală, alb-lăptoasă, fluidă şi ei resimt o stare de arsură pe uretră în timpul micţiunii. Cu vremea, secreţia se reduce, iar arsurile sunt înlocuite cu senzaţia de mâncărime. În timp, trichomoniaza bărbatului se poate complica însă cu o cistită sau prostatită. De aproape 40 de ani, trichomoniaza beneficiază de *metronidazol* care se administrează pe cale bucală, 2 tablete pe zi, timp de 10 zile. Mai eficient este însă *Fasigynul* care, cu efect mare, se ia doar o singură zi. Obligatoriu însă tratamentul se face de ambii parteneri. În zilele de tratament şi 15 zile după acea, raporturile sexuale se întrerup. Este bine de ştiut că în trichomoniază, calea principală de îmbolnăvire este cea sexuală.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Turneul de adio!

Singurul cântăreţ de bluz francez adevărat, considerat de americani ca având o voce la fel de frumoasă cu cea a lui Frank Sinatra sau Nat King Cole îşi ia adio de la admiratori. După 68 de ani de scenă Charles Aznavour a decis să stea departe de luminile rampei. Dar înainte de a se retrage, a stabilit coordonatele ultimului său mare turneu ce a început în urmă cu câteva săptămâni şi se va prelungi, probabil până în aprilie 2001. Câteva detalii despre momentele importante ce i-au marcat cariera şi viaţa, săptămâna viitoare.

Promisiune

Şi tot săptămâna viitoare vă vom spune mai multe despre Jennifer Lopez, cântăreaţa şi actriţa ce încântă şi care se consideră „visul americanilor". Jennifer Lopez, explozivul star al muzicii „latino" s-a impus în topul celor mai sexy şi mai îndrăgite dive ale Hollywoodului.

Dosarele frumuseţii

O reţetă totală pentru frumuseţe:

POSTUL

Autointoxicarea este cel mai mare duşman al îmbătrânirii. Acest lucru este un devastator atât moral cât şi fizic. Este otrăvirea minţii cât şi a corpului care apare pe imaginea noastră sub diferite forme: paliditate, culoare gri-cenuşiu, cearcăne, pungi, atonie, riduri, tot felul de excrescenţe, pete etc.

Autointoxicarea se referă atât la aspectul alimentar cât şi la dispoziţiile noastre „morbide" – îngrijorare, tensiune, stres, dezamăgiri, frică, nervozitate. Când aceste „otrăvuri" trec prin corpul nostru, devenim urâţi şi pesimişti fără explicaţie, şi nu putem depăşi această stare depresivă. Ne simţim înşelaţi de viaţă. Merită oare toate acestea? Ştiţi că mulţi dintre noi nu trăiesc cu adevărat şi doar există? O privire aruncată în urmă ne arată un real antidot – POSTUL – verificat de-a lungul istoriei pentru refacerea fizică, mintală şi spirituală.

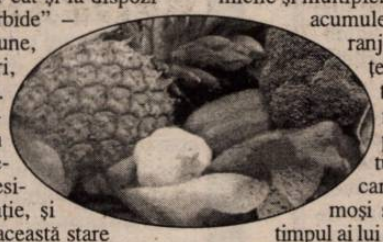

Beneficiile postului: este mai uşor decât oricare dietă, este adaptabil vieţii pe care o trăim, este modul cel mai rapid de a pierde kilogramele în plus, oferă odihnă fizică şi psihică, reduce tensiunea nervoasă şi insomnia, induce o senzaţie de euforie, încetineşte procesul de îmbătrânire, reface energiile, accelerează vigoarea şi procesul de eliminare, ne înfrumuseţează înăuntru şi pe dinafară. Se spune că păstrarea sănătăţii reprezintă o datorie morală şi religioasă întrucât sănătatea este baza tuturor virtuţilor sociale – nu putem fi folositori fără sănătate.

Postul curăţă şi îndepărtează micile şi multiplele elemente care se acumulează rapid şi deranjează tenul (bineînţeles inima şi mintea). Prin post se reface totul, în primul rând legătura cu Dumnezeu care ne-a făcut frumoşi şi care ne vrea tot timpul ai lui şi la fel de frumoşi.

Postiţi cu încredere în dumneavoastră şi credinţa în Dumnezeu.

Exemplu: o zi de post.

Dimineaţa: un pahar suc morcovi + mere + ţelină (în părţi egale), câţiva stropi pot fi aplicaţi pe faţă, 2 felii pâine prăjită cu sau fără margarină + ceai de lămâie.

Prânz: supă de linte, mâncare de ţelină cu salată de varză albă.

Seara: mâncare de prune uscate + orez + salată de morcovi cu mere.

Beţi 2-3 litri de apă.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 18
Valabil până pe data de: 30 NOIEMBRIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Atracţia vizuală

Este important ca femeile să înţeleagă că bărbaţii sunt atraşi întâi pe cale vizuală. Bărbatul vede o femeie frumoasă şi doreşte instinctiv să-i privească trupul. Când o femeie vede un bărbat chipeş va dori să-l cunoască dar nu neapărat din cauza aspectului. Nu este preocupată imediat de corpul lui, de prezenţa lui fizică.

Femeile greşesc, de obicei, presupunând că bărbatul este superficial dacă se simte atras în primul rând fizic. Punctul din care bărbaţii încep să cunoască femeile este corpul! La început, bărbatul este atras pe cale vizuală, în timp ce femeia este interesată mai ales să cunoască persoana. Treptat, o dată cu întărirea legăturii, bărbatul devine din ce în ce mai interesat de personalitatea femeii. În schimb ea, doar după ce îi cunoaşte personalitatea se simte mai atrasă de trupul lui. Chiar dacă la începutul unei relaţii bărbatul nu e sigur că trupul femeii îi place cu adevărat, cu timpul, pe măsură ce ajunge să o cunoască şi să o iubească, va simţi că pentru el corpul ei este perfect. Bărbaţii compară adesea femeile din reviste sau de la televizor cu acelea pe care le întâlnesc pe stradă. Din fericire, atât pentru bărbaţi cât şi pentru femei, vraja ecranului se destramă în faţa iubirii.

Bărbatul trebuie să-şi asigure permanent iubita că are un trup frumos. Acest lucru îi va da şi ei încredere în sine şi îl scapă şi pe el de imaginile lansate prin mass-media. Femeile care nu înţeleg felul în care se simt bărbaţii atraşi, ajung să se simtă neinteresante pentru partenerii lor, când aceştia se uită după alte femei. Soluţia este simplă! Supărările pot fi înlăturate. Femeile trebuie să accepte atracţia vizuală a bărbatului faţă de alte femei. Bărbaţii nu trebuie blamaţi, ci înţeleşi. Dar asta nu înseamnă că ei trebuie lăsaţi să se uite ostentativ după toate femeile de pe stradă. Poate că nici nu ar face-o, dacă nu le-aţi arăta ce mult vă supără acest lucru. O privire nu înseamnă adulter!

IOANA POPA

Voaletă şi Dantelă Veche

Femeia-copil, adorată de

REMBRANDT

Rembrandt Harmenszoon van Rijn (1606-1669) şi-a găsit abia la 28 de ani o femeie-copil, pe fragila *Saskia*, care i-a dăruit un fiu divinizat în zeci de schiţe şi tablouri, Tito. Saskia a murit după naştere aruncându-l pe Remabrandt în disperare. Dar după doi ani, în 1644, maestrul întâlneşte un alt „copil-mare", pe *Hendrickije Stoffels*, sau *„puiul Hendri"* cum îi spunea. A fost renaşterea seninătăţii lui Rembrandt, căci după o teribilă pânză cu Saskia bolnavă, urmează o jucăuşă pictură cu Hendri ridicându-şi o imaculată cămăşă de noapte până peste pulpele pline, atunci când intră în apă. Serenitatea s-a stins însă o dată cu viaţa lui Tito (1668), iar un gigant ca Rembrandt moare un an mai târziu complet falit, căci publicului olandez începuseră să-i displacă operele lui. Şi-a vândut toată averea la licitaţie, pentru supravieţuirea lui Hendri, apoi s-a stins în mizerie, plecând în veşnicie după adoratul Tito, „unul din copiii lui". *(P.I.)*

Gastronomice

Gospodinelor grăbite, dar care vor să savureze totuşi preparate apetisante, le sugerăm câteva reţete rapide testate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Şniţele umplute

400-600 g carne de viţel, 4 felii franzelă uscată (30 g), 8 linguri lapte, 2 ouă, 4 linguriţe ulei, 16 felii de zarzavat, (morcov, pătrunjel), sare.

Se curăţă carnea de pieliţe şi zgârciuri, se taie în două felii, se bte şi se sărează puţin. Franzela se curăţă de coajă, se înmoaie în lapte, se stoarce, se amestecă cu oul, uleiul şi sarea. Se umplu şniţelele cu această compoziţie, se rulează, se prind cu o scobitoare şi se pun să fiarbă în apă rece, în care am adăugat şi câteva felii de zarzavat. Se fierb la foc încet ca să nu se desfacă. Se pot adăuga 2 linguriţe unt când sunt gata. Şniţelele se mai pot umple cu carne de viţel, vacă, pasăre dată prin maşina de tocat de 2-3 ori. Se servesc cu smântână şi diferite garnituri de legume sau orez. Pentru aspect se pot adăuga câteva felii de morcov fiert şi o frunză de pătrunjel verde.

Sufleu de gutui

6 gutui, 6 ouă, 150 g zahăr pudră, 250 g smântână.

Se fierb gutuile curăţate şi tăiate. Se trec prin sită. Se bat gălbenuşurile, zahărul şi smântâna, se fierb până se îngroaşă, apoi se amestecă cu albuşurile bătute spumă. Se pune compoziţia într-o formă unsă şi se coace la foc potrivit. Se serveşte caldă.

Clătite cu varză

400 g varză, 1 ceaşcă de făină, 1 1/2 ceaşcă de lapte, 1 lingură de unt, sare, smântână.

Se face un aluat de clătite din două ouă. Se taie mărunt o varză mică (de preferinţă se rade pe răzătoarea cu găuri mari). Se dă puţină sare şi se amestecă cu aluatul de clătite. Se fac clătite obişnuite, se rumenesc pe o parte şi pe alta într-o tigaie cu puţin unt; se ţin la cald până ce sunt toate gata. Se servesc fierbinţi, aşezate unele peste altele, ca o budincă, cu smântână.

Tarte cu ciuperci

Pentru aluat: 260 g făină, 125 g unt, 200 ml apă, un vârf de cuţit sare.

Pentru umplutură: 250 g ciuperci, 70 g unt, 1/4 lămâie, 50 g făină, 300 ml lapte, 2 linguri smântână, sare, piper, 50 g caşcaval.

Se prepară aluatul fraged, se lasă să se odihnească 1 oră. Între timp se prepară ciupercile se spală (nu este necesar a le îndepărta coaja), se taie în lamele fine, se înăbuşă în 20 g unt şi zeama de lămâie. Se face un sos bechamel rumenind făina în 50 g unt şi stingând-o cu laptele şi smântâna. Se toarnă sosul peste ciuperci, se sărează, se piperează şi se lasă să scadă pe foc domol. Se întinde aluatul de circa 3 mm grosime, se tapetează formele de tarte cu aluat, se înţeapă aluatul din fiecare tartă de câteva ori cu furculiţa şi se coc la foc potrivit. Se scot din forme, se umplu cu ciuperci, se presară pe deasupra caşcaval ras şi se pun din nou în cuptor, pentru a se rumeni caşcavalul. Se servesc calde.

Fursecuri cu nuci

6 ouă, 150 g zahăr, 150 g nuci, 1 lingură făină, 2 linguri rom, vanilie, coajă de lămâie rasă.

Se freacă gălbenuşurile cu zahărul şi vanilia tăiată mărunt, până devine ca o cremă. Se adaugă nucile trecute prin maşină, romul, făina, coaja de lămâie şi, la sfârşit albuşurile bătute spumă. Se unge o tavă cu unt, se presară cu făină şi se toarnă compoziţia. Se coace la foc potrivit. Când este gata, se taie în diferite forme.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

◆ **CARTOFUL,** consumat sub orice formă, are un puternic efect remineralizant, întăritor.

◆ **GĂLBENELELE** au o acţiune foarte bună în leucoree (scurgere albă vaginală) sub formă de spălături locale sau irigaţii (infuzie de 2 linguriţe la o cană de apă, la care se adaugă 1 litru de apă pentru spălat) care se fac de două ori pe zi. Gălbenelele preparate mai concentrat (30 g de gălbenele opărite cu 1 litru de apă clocotită) au acţiune cicatrizantă, prin spălături sau comprese, asupra plăgilor traumatice, degerături, arsuri etc., precum şi acţiune de vindecare a acneei. Infuzia preparată din 2 linguriţe de gălbenele la o cană cu apă, consumată timp de 6 zile, câte 2 căni pe zi, înaintea ciclului menstrual, ameliorează durerile menstruale.

◆ **MENTA** *(izma)* se consumă sub formă de infuzie (o linguriţă de mentă la o cană de apă), 2-3 căni pe zi, având acţiune calmantă asupra durerilor abdominale şi a greţurilor însoţite de diaree.

◆ **MORCOVUL** consumat prin ronţăire şi prin mestecare îndelungată întăreşte gingiile şi curăţă dinţii. Este cunoscută acţiunea benefică a morcovului în tulburările de vedere şi în cazul tenurilor ofilite.

◆ **PĂPĂDIA** consumată sub formă de infuzie (2 linguriţe de plantă la o ceaşcă de apă), 2-3 căni pe zi, este un bun remediu pentru persoanele care vor să slăbească. Primăvara, frunzele tinere de păpădie pot fi consumate ca salată.

◆ **ROŞIA,** consumată crudă, este excelentă în anemii, surmenaj şi în scăderea poftei de mâncare.

◆ **SALATA VERDE** este un bun sedativ în hiperexcitabilitatea sexuală.

◆ **SOCUL,** consumat sub formă de infuzie (2 linguriţe de plantă la o cană cu apă), 2-3 căni pe zi, este deosebit de eficientă în bolile hepatobiliare şi în ulcer gastric. Sub formă de gargară, previne inflamaţiile gingiilor. Sub forma unei înfuzii mai concentrate (40 g plantă la 1 litru de apă) are acţiune cicatrizantă a plăgilor şi stimulează tenurile uscate şi îmbătrânite (prin spălarea pielii sau aplicare de comprese).

◆ **TEIUL,** consumat sub formă de infuzie (2 linguriţe de plantă la o cană de apă), 2-3 căni pe zi, este calmant al tusei, fluidifică şi elimină secreţiile bronşice, dar este şi un bun calmant general, inducând un somn liniştit (în nevroze). Infuzia din 4 linguriţe de plantă la o cană de apă, la care se adaugă, după răcire, o linguriţă de bicarbonat de sodiu, se foloseşte în afecţiunile căilor respiratorii superioare, pentru gargară.

ZONA ZOSTER

o maladie mai frecventă iarna

Zona Zoster este o maladie care poate apărea atât la vârstnici (cu preponderenţă), cât şi la copii. Este produsă de un virus care declanşează şi varicela. Deşi varicela este una dintre aşa-numitele boli obişnuite ale copilăriei, organismul uman nu rămâne cu o imunitate completă şi pe viaţă faţă de virusul care provoacă această boală. Virusul se cantonează în organism la nivelul ganglionilor spinali, unde poate rămâne pentru totdeauna în stare latentă sau poate să devină activ atunci când imunitatea organismului scade sub o anumită limită. Cauzele cele mai frecvente ale scăderii imunităţii sunt: stresul, subalimentaţia, traumatisme fizice şi psihice, tratamente îndelungate cu cortizon, consumul excesiv de alcool, fumatul etc. Boala are o frecvenţă mai mare în lunile de iarnă şi de primăvară, când organismul, mai sărac în vitamine, săruri minerale etc., este mai vulnerabil datorită sistemului imunitar slăbit la rândul lui.

Cum se manifestă?

Boala îşi face iniţial simţită prezenţa prin senzaţia de oboseală pe care o declanşează, precum şi prin dureri accentuate, pe traseul unui nerv. Aceste simptome durează în jur de două zile, după care apare o erupţie cutanată, specifică bolii, dar care, ca aspect, seamănă cu urticaria. Pe traseul zonei dureroase, apar puncte mici, însoţite de senzaţia de mâncărime; apoi acestea se umplu cu un lichid (mai întâi limpede ca aspect, pe urmă tulbure) şi după o zi-două veziculele se unesc între ele formând adevărate bule cu lichid. După 3-5 zile, erupţia intră într-o fază regresivă, bulele încep să scadă în volum, cantitatea de lichid din ele se diminuează, până când încep să se usuce şi să formeze cruste. În 10-14 zile, crustele încep să cadă, lăsând în urma lor cicatrice roşiatice. De obicei, aria de manifestare a bolii este în regiunea toracică, precum şi în cea oftalmică sau a pavilionului urechii, când, fiind localizată pe traseul nervului trigemen, poate declanşa şi o paralizie facială.

Rezultate terapeutice

Tratamentul acestei boli este foarte eficient dacă pacientul se prezintă la medic imediat ce constată primele semne de erupţie cutanată. Maladia poate fi stopată chiar în această fază, fără să le mai parcurgă pe celelalte. Când însă se neglijează, zonele afectate se pot suprainfecta, prelungind evoluţia bolii, cu riscul apariţiei de complicaţii care fac ca durerea să persiste timp de câteva luni şi, uneori, chiar ani la rând. Automedicaţia locală, cu tot felul de pomezi nerecomandate de medic, este total interzisă. Sub supraveghere medicală, se foloseşte în ultimul timp un produs antiviral (Zovirax sau similare ale acestuia), medicaţia administrându-se pe o perioadă de 5-10 zile, în funcţie de caz. Se mai recomandă analgezice (Algocalmin, 2-3 fiole pe zi, Fortral 1-2 fiole pe zi etc.) şi, numai dacă medicul consideră necesar, se aplică şi pomezi cu cortizon. De fapt, tratamentul nu e foarte complicat, important este să fie prescris de medic şi urmat corect de către pacient.

Regimul igieno-dietetic

Terapia medicamentoasă trebuie să fie susţinută şi de un regim dietetic şi de viaţă favorabil vindecării. Deosebit de importantă este alimentaţia bogată în vitamine (în special cele din complexul B). Cu alte cuvinte, fructele şi legumele proaspete sunt la mare preţ. Evident, tutunul, alcoolul, cafeaua, condimentele sau orice alt tip de aliment cu potenţial iritant trebuie excluse. De asemenea, evitarea pe cât e posibil a stresului, precum şi a expunerii la variaţii bruşte de temperatură sau la vânt sunt obligatorii.

Medicina neconvenţională foloseşte ca metode de tratament în Zona Zoster şedinţele de terapie cu lumină Biotron sau acupunctura. În ceea ce priveşte medicina naturistă, aceasta recomandă băile călduţe cu decoct de flori de tei (50-100 g flori la 2 litri apă, care se fierb 5-10 minute) şi comprese locale cu suc de morcovi. Indiferent de preferinţele pacientului faţă de un anumit tip de tratament, e bine să nu hotărască de unul singur ci împreună cu medicul (de medicină generală sau specialist în boli infecţioase).

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Obezitatea ereditară

MARIANA S. din Braşov. *Obezitatea are şi o componentă genetică, dovadă sunt familiile în care cei mai mulţi membri sunt fie doar supraponderali, fie chiar obezi. Când doar unul dintre părinţi este obez, copilul are şanse să-i semene acestuia, dar când amândoi părinţii sunt obezi, copilul va fi şi el mai mult ca sigur obez. Cauza este pe de-o parte moştenirea unui anumit teren endocrin şi metabolic, iar pe de alta obiceiurile alimentare dăunătoare ale familiilor de obezi. Pe un asemenea fond, este favorizată perturbarea echilibrului dintre procesul de asimilare a alimentelor (care furnizează energia) şi dezasimilare (cheltuirea energiei). În urma dezechilibrului, rezultă un exces de substanţe lipidice (grăsimi) care se depozitează în ţesutul gras al organismului. Cercetările recente explică originea genetică a unor cazuri de obezitate prin existenţa unei „gene a obezităţii" din structura cromozomului 10. Dar, dincolo de toate acestea, deci chiar dacă obezitatea este ereditară, o alimentaţie bine dozată şi echilibrată, în sensul evitării excceselor, poate învinge „stigmatul familial" de care vorbiţi.*

Sănătatea oaselor

se află şi în fructe

Calciul nu este singurul element implicat în sănătatea oaselor. Un studiu recent efectuat de specialiştii americani asupra unui grup de femei cu vârste cuprinse între 45 şi 55 de ani arată că persoanele care au avut obiceiul să consume încă din copilărie şi apoi pe parcursul întregii vieţi fructe proaspete au masa osoasă mai bine reprezentată (ca structură) decât celelalte. Fructele, ca şi legumele de altfel, sunt bogate în vitamina C, potasiu şi magneziu, elemente care au un rol deosebit de important în calitatea osului.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Acuzat de subminarea sănătăţii

Vinovat sau nevinovat?

GRUPA SANGVINĂ E DE VINĂ

Unii indivizi consideră că sănătatea lor mai fragilă în faţa bolilor se datorează grupei sangvine pe care o au. Cu alte cuvinte, se consideră dezavantajaţi de-a lungul întregii vieţi din cauza grupei de sânge pe care au moştenit-o de la părinţi. Descoperite la începutul secolului, grupele sangvine (0, A, B şi AB) au constituit în mod continuu subiect de studiu pentru cercetători. Aşa s-a descoperit că pe baza cunoaşterii grupelor sangvine pot fi efectuate transfuzii de sânge fără risc, că grupa 0 este donator universal (sângele 0 poate fi administrat oricui), că grupele de sânge au mare importanţă în transplantul de organe etc. De asemenea, s-a demonstrat că repartiţia bolilor în rândul unei colectivităţi depinde şi de sistemul grupelor de sânge. Grupa A este mai rezistentă la infecţii decât grupa 0, în schimb giardia afectează predilect grupa A. Grupa 0 este mai vulnerabilă la infecţii, dar are cele mai bune performanţe fizice (majoritatea sportivilor de renume au grupa 0). Grupa A furnizează în schimb ceva mai mulţi intelectuali de performanţă. Deci nu se poate spune per ansamblu că este mai avantajos să aparţii unei anumite grupe de sânge.

Verdict: NEVINOVAT.

COMPRIMATE

◆ Dintr-o linguriţă de sare de bucătărie adăugată mâncării, organismul uman foloseşte doar o milionime de gram, restul rămâne aproape în întregime să impurifice sângele şi organele, favorizând declanşarea bolilor.

◆ Sarea de care are omul nevoie se găseşte în cantităţi suficiente în alimentele crude, neprelucrate (legume, fructe, carne etc.).

◆ Dintr-o cantitate de 15-20 g de sare consumată, rinichii nu reuşesc să elimine decât 5-7 grame prin urină. Corpul tinde să elimine excesul de sare şi prin transpiraţie. Aşa se explică de ce persoanele care mănâncă prea multă sare transpiră mai mult şi nu suportă căldura.

◆ Sarea provoacă sete excesivă. Apa cerută de sare formează împreună cu aceasta o soluţie care uzează ţesuturile, pereţii arterelor, favorizând şi creşterea tensiunii arteriale.

◆ Obiceiul consumului de sare în exces determină nu numai o senzaţie de sete permanentă, ci şi de foame, fapt care duce la creşterea în greutate. Majoritatea obezilor consumă alimente bogate în sare.

Sterilitatea şi băncile de spermă

– Dl. Stelian D. din Judeţul Hunedoara are 30 de ani şi o căsătorie fericită care durează de şase ani. Dar iată că fericirea familiei este umbrită de faptul că nu au copii. S-a prezentat împreună cu soţia la un consult ginecologic şi – deşi, „nu a crezut niciodată că va ajunge să facă aşa ceva" – s-a supus chiar şi unei analize a spermei. Rezultatul a arătat că „el este de vină", deoarece examenul medical a dovedit că este steril. Atât el cât şi soţia îşi doresc însă cu ardoare un copil. Şi-au pus chiar problema recurgerii la însămânţare artificială, apelând la o bancă de sperma. Apoi s-au gândit: este aceasta o decizie corectă? Unde pot ei găsi o asemenea bancă şi care este procedura? Şi în fine: va putea avea această decizie vreo consecinţă neplăcută asupra vieţii lor de familie?

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Sterilitatea la barbat poate avea cauze multiple. Foarte rar se întâmplă ca un bărbat să fie complet steril. De cele mai multe ori, testiculele mai au rezerve funcţionale, care pot duce la o sarcină. Medicul urolog care se va ocupa mai îndeaproape de Dumneavoastră va hotărî care este soluţia cea mai potrivită pentru obţinerea unei sarcini. În ceea ce priveşte băncile de sperma, acestea nu există deocamdată în România. Dacă se va ridica problema şi se va hotărî posibilitatea unei însămânţări artificiale, medicul curant împreună cu dumneavoastră veţi găsi soluţia şi în acest caz.

...Şi, având în vedere că este vorba de un caz cu un grad sporit de interes, mai ales în contextul dezvoltărilor recente ale medicinii şi geneticii, vă propun să revenim şi asupra altor aspecte pe această temă.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Sfaturile bunicii

Postul este cel mai vechi şi mai eficace tratament pe care îl cunoaşte omul. După cum bine ştim cu toţii şi animalele când se îmbolnăvesc refuză mâncarea şi abia când se însănătoşesc acceptă hrana. Copilul face la fel şi oricât este îndemnat sau chiar forţat de unii părinţi să mănânce refuză. Cu alte cuvinte, de la sine organismul dă semne că în caz de boală nu are nevoie de hrană prea multă şi, uneori, simte nevoia chiar a unei pauze. Digestia este mare consumatoare de energie şi de aceea omul bolnav nu trebuie forţat să-şi cheltuiască din energia şi aşa epuizată pentru a digera alimente grele şi multe. De fapt postul înseamnă o curăţire a organismului pentru că înlesneşte eliminarea toxinelor, reziduurilor, depozitelor, ceea ce contribuie şi la îndepărtarea cauzei bolii. De aceea, postul e bine să fie ţinut nu doar când organismul e doborât de boală, ci mai ales pentru păstrarea sănătăţii. O zi sau două pe săptămână de post ni le putem rezerva pentru curăţirea organismului. Sau se poate recurge la varianta ca, anual, la date fixe, să postim una-două săptămâni.

POSTUL CA TRATAMENT

ATLAS

Constantinopol

fabulosul oraş-imperiu

Catedrala Sf. Sofia

Pe locul fostei colonii greceşti Byzantion (de la numele căpeteniilor Byzas şi Antest, sec.VII î.Ch.), împăratul Constantin I cel Mare va inaugura în anul 330 d.Ch. noua capitală a întregului Imperiu Roman, Constantinopol. În 395 va rămâne doar capitala Imperiului Roman de Răsărit. Astfel va fi cunoscut în istorie (cu o scurtă întrerupere, între 1206-1261, când a fost cotropit de armatele cruciaţilor) până-n 1453, când Mahomed II îl va cuceri, Constantinopolul devenind capitala Imperiului Otoman. Atunci, vechea denumire turcească de Instanbul (de la Sten-Bulin=lângă oraş) devine prioritară.

Fondat iniţial pe şapte coline (ca şi Roma), situate pe fâşia estică a strâmtorii Bosfor, în golful „Cornul de Aur", Constantinopolul s-a identificat cu istoria milenară a Imperiului Bizantin datorită transformării lui, încă din timpul lui Constantin cel Mare, într-un magnific centru cultural, artistic comercial şi militar. Ridicat din propria-i cenuşă, după devastările din timpul lui Septimius Severus şi Licinius, uriaşa citadelă a acumulat valori spirituale şi materiale inestimabile. La interferenţa civilizaţiei greco-orientale cu cea latină, aici au fost durate edificii şi monumente ale căror urme pot fi admirate şi astăzi, în numeroasele şantiere arheologice şi muzee în aer liber. Palatele imperiale (printre care şi Vlaherne, unde a fost ascuns între 994 şi 1204(?) Giulgiul lui Iisus, adus de la Edessa), bibliotecile publice, Marele Arsenal imperial, cele 4 mari pieţe publice (cea numită Augusteon se învecinează cu catedrala Sf. Sofia), reţelele de străzi largi de 5-8 metri cu portice, termele, apeductele, uriaşele cisterne subterane, Arcurile de triumf, Hipodromul, Forumurile, numeroasele bazaruri cu mărfuri exotice, toate erau împodobite cu statui capiteluri, coloane, frize şi basoreliefuri selectate şi aduse din întreg Imperiul Bizantin.

Moscheea Suleimaniye

PRIMUL ORAŞ CU UN MILION DE LOCUITORI. Această grandoare arhitectural-urbanistică nu era una de faţadă. Înţelepţii suverani, începând cu fondatorul marii citadele, şi-au trimis parcă o ştafetă a spiritualităţii de-a lungul a peste 11 secole. Prestigioasa Universitate, mereu adaptată şi reorganizată evoluţiei cunoştinţelor ştiinţifice şi curentelor filosofico-religioase, devenise un reper al intelectualităţii întregii Europe. De la medicină (teoretică şi aplicată – *primele operaţii de cancer la sân!*) şi până la astronomie şi drept, de la istoriografie şi până la marea literatură antică (latină, greacă, arabă), tot spectrul celor mai avansate învăţături ale epocii erau predate sub directa ocrotire a sfetnicilor împăraţilor... Fie şi numai din această extrem de succintă enumerare putem înţelege de ce Constantinopolul ajunsese să aibă în secolul V la 1 milion de locuitori – cel mai mare oraş al lumii care păşea triumfal în evul mediu. CATEDRALA SF. SOFIA, CAPODOPERĂ ARHITECTURALĂ. Viaţa religioasă a fost extrem de tumultuoasă şi de prolifică. Aici s-au desfăşurat 4 concilii ecumenice şi s-au iniţiat multe altele. În palate şi-n marile biserici s-au acumulat cele mai multe relicve sfinte din întreaga creştinătate (parţial jefuite în timpul cruciadei a 4-a, inclusiv Giulgiul)... Amploarea vieţii spirituale poate fi rezumată în cifre: 500 de biserici şi 70 de mănăstiri numai în secolul VI!

Capodopera arhitecturii bizantine rămâne catedrala Sf.Sofia (Înţelepciunea divină). Primul edificiu a fost durat în timpul lui Constantin cel Mare, când au lucrat aici 10 mii de muncitori. Refăcut apoi de mai multe ori, impresionantul lăcaş de cult are o cupolă principală cu un diametru de 31 de metri, la o înălţime de 51 m deasupra solului. Se spune că s-au folosit pentru ornamente... 45,2 tone de aur! Interiorul este luminat natural prin 40 de ferestre şi artificial prin cele 100 de lampadare de argint cu câte 25 de lumânări uriaşe. După cucerirea otomană a fost împrejmuită cu minarete, iar astăzi este un fastuos muzeu...

...Constantinopol, astăzi Istanbul. O mie de ani de cultură şi civilizaţie concentrate pe o fâşie de pământ, la mijlocul „clepsidrei de apă" formate de Marea Neagră şi Marea Marmara.

ANGHILA

aliat al ecologiştilor

Biologii japonezi care studiază de mai multe decenii comportamentul unor anume specii de vietăţi în circumstanţe dăunătoare omului, au constatat fără dubii că anghila poate detecta metale grele şi alţi poluanţi chimici în cantităţi infime, sub normele ecologice admise. Uriaşul acvariu-laborator „Aquatech", deschis temporar şi publicului, este locul unde anghila a demonstrat că, dintre toate speciile marine analizate, are sensibilitatea cea mai mare. În prezenţa unei cantităţi de nivelul „părţi per milion" (deci milionimi de gram) de cadmiu, cianură de potasiu etc. anghila suferă o tulburare nervoasă foarte clară,

devenind neliniştită şi agresivă chiar cu „suratele" ei. Acest „biodetector" va fi folosit de autorităţile japoneze de resort, care sunt printre cele mai severe din lume privind sănătatea mediului.

TRADIŢII ROMÂNEŞTI

ZGRIMINŢEŞII, VÂNTOASELE ŞI PRIMUL ÎNGHEŢ

Cândva, în brumar (noiembrie), într-o noapte cu Lună plină, voinicii şi înţelepţii zgriminţeşi scot din a lor traistă fermecată securea de fier cu care sparg gheaţa cerului. Călare pe balauri ce li se supun ca nişte mieluşei, ei îşi iau drept ajutoare pe dragile lor Vântoase, şi, cu puterile lor magice fac să îngheţe prima oară iazurile şi zămislesc punţi de gheaţă lucitoare peste râuri, spre bucuria copiilor. De fel de prin Ţara Moţilor, tradiţia *zgriminţeşilor sau a solomonarilor* derivă din „armata" de duhuri sau vrăjitori ai vechii mitologii româneşti, având şi unele rădăcini străine asociate celor dacice. În primul rând, renumele lor vine de la tradiţia populară despre cel mai mare vrăjitor, regele biblic Solomon. Dinspre zona mitologiei celţilor (a druizilor) provine obligaţia solomonarilor de a se iniţia în tainele vrăjitoriei retraşi din astă lume, în caverne unde sunt şcoliţi (iniţiaţi) de mai marii lor în ceea ce am putea numi magie meteorologică: punerea în slujba lor a ifoselor norilor, a abundenţei apei de ploaie sau a vicleşugurilor grindinii. Aceşti zdrahoni, după şapte ani de învăţătură, poartă la ei „Cartea Solomonăriei" , ies din peşteri numai în brumar şi le sperie pe Vântoase scoţând fulgere pe nări.

Vântoasele sunt dragi zgriminţeşilor, dar aceste divinităţi feminine sunt răutăcioase cu oamenii. Trăiesc ascunse în peşteri, dar înainte de primul îngheţ nu se sfiesc, maliţioase, să se pitească în butoaiele, ulcioarele şi chiar fluierele ciobanilor. De acolo, ele tind să „vântu-rească" minţile gospodarilor, şi mai ales ale copiilor. Femeile trebuie să ştie să găsească remediul, adică „iarba vânturilor" şi să-şi descânte la timp copiii, astfel: „Vântoaselor, ce-i pă sus rămâie a vost, ce-i pă jos rămâie a nost!"

ALPINISM INTERZIS

MUNŢII SACRI

din Himalaya

Mai multe vârfuri ale lanţului himalayan reprezintă un tabu pentru autorităţile indiene ale statului Sikkim. Piscurile trebuie să rămână virgine, neatinse de pasul omului, întrucât acolo este posibilul tărâm al peregrinărilor lui Buddha şi tot acolo îşi are sălaşul (ocazional sau permanent) misteriosul om al zăpezilor. Şi, pentru a-i face pe expediţionarii europeni să renunţe la ascensiunile respective (pe versanţii care pleacă din zona respectivă a Indiei), organizaţii non-guvernamentale din Sikkim au comparat escaladarea „culmilor sacre" cu batjocorirea unei statui a lui Iisus. „Nu vrem să ne fie rănită religia în numele turismului" – declară răspicat călugării buddhişti din acea regiune. Pentru a înţelege mai bine uriaşul respect al buddhiştilor pentru cele 18 culmi himalayene virgine, trebuie să amintim că unele autorităţi locale au căutat, la începutul acestui conflict, o cale de mijloc. Alpiniştii care au dorit să escaladeze al treilea munte ca înălţime, după Everest şi „K2", şi anume legendarul *Kanchenjunga (8.598 metri),* au fost obligaţi să nu se apropie (şi să afişeze steagul lor naţional) la mai puţin de zece metri de vârful muntelui! Părea o interdicţie „copilărească" pentru alpiniştii europeni, însă o puternică furtună de zăpadă i-a împiedicat să urce, în această vară, mai mult de 6500 de metri... Coincidenţă? Pe hărţile călugărilor figurează nu mai puţin de 176 de culmi neatinse de pasul omenesc, având înălţimi de 6500-7500 de metri. Se pare că nici în viitor nimeni nu le va „pângări".

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

CREIERUL, CONTINENT NECUNOSCUT

HOHOTUL DE RÂS

şi puterea atenţiei

Se ştie deja că activitatea cerebrală nu este una continuă şi că există momente (la nivelul milisecundelor) numite blocaj de atenţie. Ceea ce reprezintă un vast obiect de studiu este răspunsul la întrebarea: în acele foarte scurte intervale – în care subiectul este, totuşi, în contact nemijlocit cu mediul – informaţiile externe rămân nepercepute sau sunt percepute dar neprelucrate de neuroni, deci neînmagazinate?

Într-un limbaj mai puţin ştiinţific, se spune că oamenii cu atenţie distributivă (informaţii din mai multe direcţii tematice) sau cei care pot reţine (aproape) toate informaţiile aparţinând unui flux supra-aglomerat (provenind dintr-o singură direcţie tematică) sunt bine dispuşi, relaxaţi, au un fin simţ al umorului, pot face oricând asocieri nostime şi surprinzătoare între planuri (tematici) din cele mai diferite. Spontaneitatea glumelor subtile îi face pe psihiatri să considere că oamenii cu o vie inteligenţă şi o suficientă experienţă de viaţă nu au pierderi de atenţie. Principalul neuromediator implicat este dopamina (sintetizată de creier, cu rol important în boala Parkinson şi în acţiunea medicamentelor psihotrope), implicată în tulburări din zona sensorimotorie şi afectivităţii.

TRATAMENT CU COMEDII. Una din consecinţele blocajului de atenţie (apărut dintr-o multitudine de motive, inclusiv stres, oboseală, depresie etc.) este şi amnezia de fixaţie. Mai simplu spus, imposibilitatea (totală sau parţială) a înmagazinării de noi amintiri, din care unele sunt foarte importante pentru viaţa socială şi/sau sentimentală a individului. Nu este vorba de simpli oameni distraţi (ciorapi de culori diferite, autobuz luat în sens opus intereselor, uitatul cheilor în uşă etc.) ci, de exemplu, nememorarea, dimineaţa, a unor proaspete informaţii utile auzite la radio sau tv., sau a unor decizii de dată foarte recentă, legate de obligaţii curente (plăţi, cumpărătul unor produse etc.). Pe loturi de câte 15-20 de persoane, psihiatrii de la o clinică din Detroit (SUA) au testat, timp de mai bine de trei ani, terapia prin râs. Medicii nu au mai administrat nici un fel de psihotrope suferinzilor de blocaj de atenţie, de amnezie de fixaţie sau forme mai uşoare de incoerenţă faţă de stimulii externi. Ei au organizat şedinţe de vizionare a unor filme distractive, al căror mesaj relaxant nu solicita o analiză intelectuală (elaborată) a comicului de limbaj şi de situaţie. Au fost rulate, unui singur lot, peste 30 de pelicule amuzante de lung şi scurt metraj. Consecinţa a fost, după o astfel de terapie întinsă pe durata a 55-60 de săptămâni, ameliorarea uluitoare a puterii de atenţie, a vitalităţii intelectuale şi a formării „memoriei proaspete".

Coşmarul piloţilor

Un Boeing 747 al Companiei Brirish Airways survolează insula Java din Indonezia. Deodată, la 12300 m altitudine, cele patru reactoare ale avionului se opresc... Praful intră în cabină. După 30 de minute, reactoarele demarează din nou cu puterile slăbite şi piloţii sunt nevoiţi să aterizeze la Jakarta. Acest incident a avut loc în noaptea de 23 iunie 1982. În 13 iulie al aceluiaşi an, alt Boeing 747 a fost cât pe-aci să se prăbuşească în aceleaşi condiţii. Demontând motoarele celor două avioane, tehnicienii au descoperit un strat dintr-o materie sticloasă depus pe turbinele reactoarelor. Vinovatul? Nimeni altcineva decât vulcanul Galungung. Aflat în erupţie în acel timp, acesta a proiectat în atmosferă tone de cenuşă vulcanică – fragmente de magmă solidificată mai mici de 2 milimetri care au pătruns în motoarele avioanelor, topindu-se în reactoare şi declanşând oprirea lor automată. Foarte abrazive, cenuşile au erodat carlinga, au întunecat hublourile, au paralizat instalaţiile de climatizare şi electronica de navigaţie. Un coşmar pentru piloţi: peste 80 de avioane de linie au fost puse în dificultate de erupţiile vulcanice în ultimii 15 ani. Cum se poate preveni acest pericol? Radarele aflate la bord nu pot face diferenţa între norii de apă şi cei de cenuşă vulcanică. Şi totuşi soluţii există. Una dintre ele constă în supravegherea fenomenelor vulcanice cu ajutorul unui program de simulare conceput pentru urmărirea norilor proveniţi de la erupţiile vulcanice. Dar identificarea norilor vulcanici nu e tocmai simplă. Doar sateliţii şi piloţii pot observa norii de cenuşă din atmosfera înaltă. Or, sateliţii nu trec frecvent prin acelaşi loc iar pe de altă parte rezoluţia lor nu e suficient de bună pentru a identifica microparticulele inamice. Până când se vor identifica soluţii fiabile, coşmarul piloţilor va continua. (D.M.)

ELECTRICITATE
în deşert

Departamentul de Stat pentru Energie al SUA a pus la punct proiectul unui motor cu pistoane, alimentat de energie solară, care produce electricitate.

Experimentele s-au desfăşurat în deşertul Nevada. Oglinzi orientabile concentrează razele Soarelui pe un motor Sterling care funcţionează cu heliu.

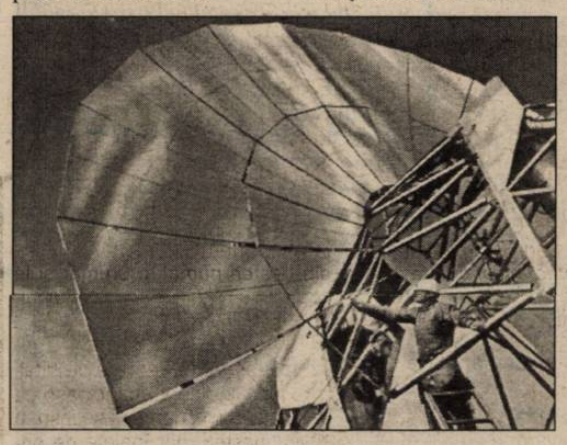

Încălzirea face să crească presiunea gazului, transformând această energie termică în energie mecanică. Gazul acţionează în circuit închis şi se răceşte pe măsură ce presiunea scade, înainte de a se întoarce în schimbătorul de căldură pentru a se încălzi din nou. Motorul Sterling este cuplat la o turbină electrică de la care se poate alimenta, spre exemplu, motorul unei pompe de extras apa dintr-un puţ. Avantajul acestui mod de producere a electricităţii îl reprezintă completa sa automatizare, totala independenţă faţă de interventia omului. Acest fapt îl recomandă pentru utilizarea în zone aflate la mare depărtare de orice magistrale de transport electric. *(A.H.)*

ŢÂNŢARII
şi mirosurile

Serviciul de Cercetări Agricole din SUA a identificat recent peste 340 de mirosuri emise de pielea omenească susceptibile să atragă ţânţarii. Acesta pare să fie motivul pentru care, oricât am folosi deodorante, tot mai rămâne cel puţin un miros specific de natură să momească nesuferitele insecte... *(A.H.)*

SUBMARINUL KURSK
victima unei coliziuni?

DORIN MĂRAN

S-a emis ipoteza că naufragiul submarinului Kursk s-a datorat exploziei unei torpile în timpul unui exerciţiu. Într-o asemenea situaţie, acesta ar fi fost distrus. Explozia consecutivă în momentul lansării unei torpile e puţin probabilă în cadrul unui exerciţiu combinat cu diferite nave mai ales când e vorba de un submarin puternic. Cele din clasa Oscar sunt cele mai perfecţionate ale Marinei ruseşti, dispunând de o cocă dublă. Ruşii au diminuat serios bugetele pentru cucerirea spaţiului de-a lungul declinului economic. Nu acelaşi lucru s-a întâmplat cu submersibilele care au rămas pe „linia rece". În general, submarinele de război sunt din ce în ce mai bine construite şi dispun de compartimente etanşe care împiedică o destrucţie totală instantanee. Singura lovitură fatală intervine în momentul în care e atins un buncăr cu muniţii. În cazul submarinului Kursk, a fost anunţată distrugerea a cinci compartimente din nouă, ceea ce presupune o dezintegrare foarte importantă. S-a mai emis ipoteza exploziei unei mine datând din cel de-al doilea război mondial. Există într-adevăr, în această zonă, mii de mine din vremea războiului. Accidentele provocate de acestea în Marea Barents sunt totuşi rare întrucât dispozitivele care permit declanşarea exploziilor au o durată de „viaţă" inferioară minelor. În plus, zona naufragiului, situată în dreptul portului Murmansk, a fost extrem de frecventată de ruşi şi fără îndoială că s-au luat măsuri drastice de curăţire a acesteia. O altă ipoteză: cea a unei coliziuni cu un alt submarin. Ar fi fost posibil acest lucru, ţinând cont de mijloacele de detecţie sofisticate ale submarinelor? Acestea fiind însă de natură acustică, ridică serioase probleme în cazul detecţiei unui alt submarin care navighează extrem de silenţios. Această ipoteză rămâne totuşi cea mai plauzibilă, cu atât mai mult cu cât astfel de accidente au mai avut loc în cadrul flotelor submersibile occidentale. Ceea ce e curios e faptul că nu se vorbeşte de avaria unui alt submarin... o ultimă ipoteză care nu a fost încă vehiculată, se referă la torpilarea submarinului de către un altul în timpul exerciţiilor. O sumă de variante pe care timpul le va discerne, cu siguranţă.

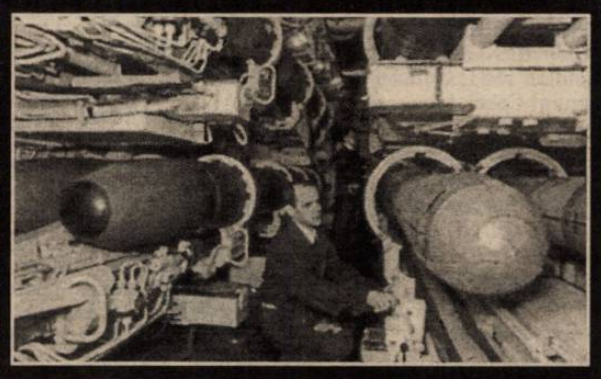

(Va urma)

FUSELE ORARE
ale corpului omenesc

Cea mai mare parte a organelor noastre dispun de propriul lor orologiu biologic. Fiecare funcţionează potrivit propriului ritm, fapt ce explică – potrivit opiniei unei echipe de cercetători americani şi japonezi – tulburările provocate de decalajul orar. Cercetările lor au fost întreprinse asupra unor şoareci modificaţi genetic, cărora li s-au marcat organele prin bioluminiscenţă. Emisia de lumină este în funcţie de ritmul orologiilor biologice ale fiecăruia dintre organele acestor rozătoare. Astfel s-a demonstrat: creierul urmează un ritm circadian (o periodicitate de 24 de ore) neschimbat, indiferent care sunt modificările din exterior la care este supus creierul – spre exemplu, alternanţa naturală sau artificială zi/noapte. Confruntate cu o schimbare a reperelor temporale, alte organe, ca ficatul sau muşchii, întâmpină destule dificultăţi până când reuşesc să-şi potrivească orologiul lor la noua oră. Plămânii, în schimb, se adaptează mult mai uşor la schimbări, fiind pe faţă cu creierul, acesta din urmă reacţionând, potrivit cercetătorilor, ca un veritabil regulator al celorlalte orologii ale organismului. „Divergenţele" de ritm ar putea constitui cauza tulburărilor legate de decalajele orare. *(A.H.)*

Muzeul olimpic

IRINA STOICA

Reînviind jocurile olimpice, Pierre de Coubertin a sperat să facă sporturile mai populare şi să strângă relaţiile între competitorii din diferite ţări. Dacă Olimpiada de la Atena, din 1896, a adunat numai în jur de 300 de concurenţi, interesul pentru acest gen de competiţie a crescut considerabil, după cel de al doilea război mondial mişcarea sportivă din cadrul olimpiadelor fiind şi larg mediatizată cu ajutorul televiziunilor. Pe această linie a popularizării mişcării sportive, tot Pierre de Coubertin a creat în 1915 Muzeul Olimpic, stabilind sediul Comitetului Internaţional Olimpic la Lausanne. Iniţiativa sa a rămas însă nefructificată, deoarece muzeul nu a fost deschis publicului până în 1982. Lunga perioadă de gestaţie i-a făcut pe realizatorii acestui muzeu să se gândească la altă construcţie, mai modernă, mai încăpătoare, în concordanţă cu amploarea pe care au luat-o jocurile olimpice. Lucrările au început la 9 decembrie 1988 şi au durat mai bine de patru ani. Noul muzeu a fost inaugurat la 23 iunie 1993, adunând o colecţie de opere de artă şi de obiecte care demonstrează evoluţia mişcării olimpice. Expoziţiile permanente ale muzeului constituie o prezentare multidisciplinară a marilor momente ale mişcării sportive din Grecia antică şi până în zilele noastre. Sunt astfel grupate obiecte antice greceşti şi romane dar şi fotografii, alături de lucruri şi materiale, aparţinând epocii moderne. Totul este completat cu un spaţiu numismatic şi filatelic evocând, de asemenea, mişcarea olimpică.

Muzeul este înconjurat de un parc de 22000 mp., un loc potrivit pentru plimbare şi odihnă cu o pergolă situată în centru în faţa unui lac uriaş. Cadrul natural este excepţional. Pe lângă arbori centenari şi o vegetaţie submeridională, spaţiul este presărat cu fântâni, bazine şi râuri şi, de asemenea, cu numeroase sculpturi. Aşezate între cheiul Ouchy şi intrarea dinspre nord a grădinii, acestea atestă importanţa artei în mişcarea olimpică. Muzeul este, de asemenea, un centru de studiu. El cuprinde o bibliotecă având mai mult de 17500 de volume şi regrupează în fototeca sa peste 300000 de documente. De asemenea, arhivele audiovizuale conţin o documentaţie reprezentând circa 15000 de ore de film, disponibile publicului prin videoteca de aici. În primăvara acestui an, Muzeul Olimpic s-a înfrăţit cu Muzeul Oceanografic din Monaco. Protocolul a fost semnat la 25 aprilie, cele două institute sperând ca prin experienţa fiecăreia să se amplifice acţiunile culturale în cadrul lor specific.

Viitorul aparţine spaţiului

Europa se (tot) pregăteşte să intre în... spaţiu

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Departe de gândul că ţările vesteuropene nu ar avea un ridicat potenţial spaţial, în cele ce urmează se face o scurtă incursiune în avatarurile şi întârzierile de care are parte Agenţia Spaţială Europeană (ESA) pentru finalizarea programului ei de participare la Staţia Spaţială Internaţională ALPHA. Astfel, deşi este creditat cu 2,1 miliarde de dolari anual, programul ALPHA nu a reuşit (până la data scrierii acestor rânduri), să aducă pe orbită încă un „nod" şi nici platforma rusească pentru telemanevratorul robotizat european, toate fiind decalate, aşa cum am mai arătat şi cu altă ocazie. Ceea ce, probabil, supără cel mai mult specialiştii de la ESA, este faptul că aceste decalări vor provoca întârzierea aducerii pe orbită a laboratorului ştiinţific presurizat COLUMBUS, destinat pentru 3-4 „spaţionauţi", astronauţii europeni urmând să aibă... doi stăpâni: comandantul Staţiei şi Directorul Centrului de urmărire şi control de la Darmstadt... De fapt nu programul de pregătire al acestor astronauţi, care probabil se va prelungi, constituie principalul motiv de amărăciune, ci faptul că ESA trebuie să achite factura pentru două „noduri" la colaboratori şi să le preia şi să la introducă în conservare, – cheltuieli suplimentare şi neprevăzute în buget, mai ales că aceste „mini-module de legătură" reprezintă „preţul" pe care ESA s-a angajat să-l achite NASA pentru că îi va aduce pe orbită modulul COLUMBUS şi îl va cupla la Staţia ALPHA!... La aceste supărări se mai adaugă şi faptul că, în planul iniţial de construire a modulului presurizat COLUMBUS, acesta era prevăzut cu anexe nepresurizate şi panouri solare, care au fost scoase din program atât din cauza costurilor (500 milioane $) dar şi a timpului considerat atunci prea scurt pentru a fi finalizate!

În final, filiala din Bremen a consorţiului Daimler-Chrysler a dotat modulul COLUMBUS cu 750 kg de aparatură ştiinţifică, organizată pe zece containere modulizate şi care sunt destinate pentru circa 500 de experimente selecţionate din domeniile: bio-medicina spaţială, cercetări tehnologice şi de fabricaţie de materiale de înaltă puritate în condiţii de microgravitaţie, fizică, genetică, astronomie, mecanica fluidelor etc. În timp ce durata de funcţionare sigură pe orbită a Laboratorului spaţial european COLUMBUS a fost estimată la zece ani, europenii se văd şi în situaţia de a plăti pentru cei 13,5 kWh ce vor fi furnizaţi laboratorului de către panourile solare amplasate pe... modulul american!...

Ţara de dincolo de Pol

MIHAELA DOROBANŢU

La 11 martie 1947, Amiralul Byrd revenea la Washington dintr-o expediţie şi era supus unui interogatoriu detaliat de către ofiţeri de rang extrem de înalt al forţelor de securitate ale SUA. Greu de imaginat o poveste mai bizară decât cea relatată de el. Suficient de spus că drept urmare a fost imediat plasat sub controlul cel mai strict şi i s-a ordonat să păstreze tăcere deplină asupra a ceea ce aflase. Pentru binele umanităţii. Ca militar, a considerat că obligaţia sa este să se supună. După o jumătate de secol, jurnalul său de bord şi însemnările secrete devin disponibile. Cât despre informaţiile cuprinse în ele... vă lăsăm să vă formaţi propriul punct de vedere!

Totul a început la 19 februarie 1947, când amiralaul părăsea baza arctică pentru un zbor spre nord. Vreme îndelungată au circulat zvonuri care pretindeau că în acel zbor el a depăşit Polul Nord, zburând printr-o deschidere pe care o găsise în interiorul Pământului! Acolo s-ar fi întâlnit cu

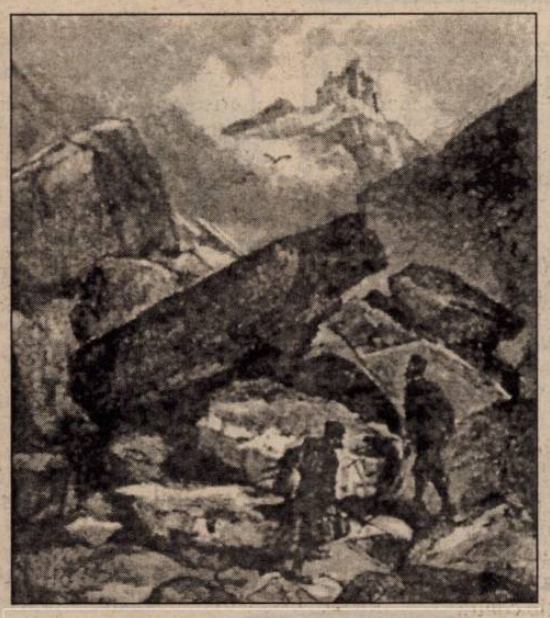

fiinţe reprezentând o civilizaţie necunoscută şi mult mai avansată decât a noastră, care i-a încredinţat un mesaj, cerându-i să-l transmită lumii din care venea, de pe suprafaţa Terrei. Nu l-a transmis, intrând, cum spuneam mai sus, sub interdicţie militară. Ce s-a întâmplat de fapt? Iată relatările de acum peste 50 de ani.

„(Amiralul) a raportat prin radio că în timpul zborului său de 1700 de mile DINCOLO de Polul Nord a văzut sub el nu gheaţă şi zăpadă, ci o suprfaţă de pământ pe care se aflau munţi, păduri, vegetaţie verde, lacuri şi râuri şi, printre tufişuri, a văzut un straniu animal semănând cu un mamut... În ianuarie 1956, amiralul Byrd a condus o altă expediţie, în Antarctica, unde a pătruns 2300 de mile DINCOLO de Polul Sud. Anunţul radio din 13 ianuarie 1956 specifica următoarele: «La 13 ianuarie, membrii expediţiei Statelor Unite au pătruns într-o zonă terestră la 2300 de mile dincolo de Pol. Zborul a fost efectuat de Amiralul George Dufek din unităţile aeriene ale Marinei Statelor Unite.» La 13 martie, Byrd însuşi declara că «Expediţia actuală a deschis în faţa noastră un nou şi vast teritoriu»"...

*

În februarie 1947, pe când se pregătea pentru zborul său arctic, amiralul Byrd a spus celor din jur: „aş vrea să vad ţara de dincolo de Pol. Zona de dincolo de Pol este centrul marelui necunoscut."

Zece ani mai târziu se stingea din viaţă...

„OAMENII MĂRII"

DAN APOSTOL

În Europa medievală, în special o dată cu începutul Renaşterii, legenda a căpătat din nou o largă credibilitate. Popoarele scandinave erau convinse de existenţa sirenelor, considerându-le tot atât de reale ca şi calmarii uriaşi; germanii le numeau *ondine*, polonezii şi ruşii *rusalce* şi afirmau că pot fi întâlnite nu numai în mări, ci şi în fluvii sau în lacurile foarte adânci (mărturii similare au lăsat scoţienii şi irlandezii). Numeroase documente, scrieri, cronici medievale pomenesc de apariţia, uneori chiar despre uciderea unor vieţuitoare marine asemănătoare omului pe coastele Dalmaţiei, Italiei, Irlandei, Scoţiei, Danemarcei, Suediei sau Norvegiei, în fluviul Rin, în lacurile din jurul Balticii, în loch-urile scoţiene etc. Folclorul englez şi irlandez, în special cel de sorginte celtică abundă în povestiri despre sirene, iar vikingii le considerau locuitoare obişnuite ale adâncurilor; nici chiar eruditi umanişti italieni nu le negau existenţa. Şi, ceea ce este mai curios, atât în Irlanda, Scoţia, Norvegia, Danemarca şi Suedia, cât şi în Italia şi Dalmaţia, mărturiile medievale, spre deosebire de cele antice, vorbesc şi despre „oameni ai mării" de sex masculin, cum ar fi cel ucis pe când încerca să tragă în mare pe una din femeile ce spălau rufe pe plaja unui sat dalmatin. Faptul s-a întâmplat în secolul al XII-lea şi trupul ciudatei făpturi a fost dus la Universitatea din Ferrara, dar a sosit la destinaţie într-o stare de conservare prea precară pentru a mai putea fi identificată specia din care făcea parte, doctorii oraşului opinând totuşi că aveau de-a face cu un mamifer foarte asemănător omului. Fapt remarcabil, cam în aceeaşi perioadă ajungeau în Europa, o dată cu alte ştiri aduse de cruciaţi şi negustători, şi poveşti preluate de la navigatorii arabi, ba chiar unele aflate de aceştia de la popoarele Indochinei – toate demonstrau că „oamenii mării" erau cunoscuţi în întregul Orient, până în Imperiul Celest.

Începând cu jurnalul lui Cristofor Columb, sirenele şi-au făcut apariţia (documentară) şi în Lumea Nouă. Columb vorbeşte de trei „sirene" de sex feminin (cu glande mamare proeminente şi plete lungi) pe care le-a văzut în mare în apropierea coastelor americane, menţionând că „nu erau prea frumoase la chip şi trup". S-ar crede, desigur, că fusese vorba de dugongi sau delfini; dar aceste mamifere marine n-au „plete lungi, negre". Mai târziu, doi cronicari serioşi, iezuitul Fernao Cardim, în *„Tratado da Terra e Gente do Brasil"* *(„Tratat despre pământurile şi oamenii Braziliei"*, publicat prima oară în 1585) şi Gabriel Soares de Souza în *„Tratado Descriptivo do Brasil em 1587"* *(„Tratatul descriptiv al Braziliei în 1578")* îi descriau pe „oamenii mării" de ambele sexe ca fiind similari oamenilor de pe uscat, având statura înaltă, orbitele adâncite, păr lung şi neputând să vorbească. La nici unul din cronicari *nu apare menţionarea expresă a cozii de peşte!* Se spune în schimb că „oamenii mării" sunt excelenţi înotători şi au regim alimentar exclusiv carnivor, ba chiar că ar răpi oameni de pe mal, i-ar strangula sau strivi în îmbrăţişarea lor şi, uneori, i-ar devora parţial (deşi Cardim specifică faptul că ultima informaţie nu a beneficiat de confirmarea vreunui martor ocular). În cartea sa *„Histoire des animaux"* *(„Istoria animalelor")* Richard Lewinsohn este de părere că „europenii i-au auzit pe indieni vorbind despre oamenii mării; or, indienii păreau să identifice aceşti monştri cu naufragiaţii de pe corăbiile venite de dincolo de ocean". Trebuie amintit însă că şi alţi cronicari (Fra Vincente în Salvador, Pedro Pisarro în Peru) afirmau că au auzit multe despre aceiaşi „oameni ai mării". (Legendele au supravieţuit până astăzi pe cursul Amazonului, în special în jurul estuarului, după cum constata Cousteau în anii '70).

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Robaia

Considerată una dintre cele mai pitoreşti aşezări monahale din judeţul Argeş, mănăstirea Robaia, cu hramul Sfântului Gheorghe, este situată deasupra unei văi cu păduri şi poieni. Este o construcţie simplă, zugrăvită în alb, cu un acoperiş în pante repezi şi o singură turlă. Ferestrele sunt inegale şi întregul exterior este împărţit de un brâu în două registre inegale. Mănăstirea de astăzi a fost ridicată pe locul unei construcţii de lemn din secolul al XVI-lea. Trei secole mai târziu a fost rectitorită de către boierii Muşeteşti, iar după încă două veacuri a fost reclădită de starеţul Visarion. Cu acest prilej i s-a făcut actualul pridvor de lemn şi o nouă zugrăveală. La această mănăstire s-a călugărit, spre sfârşitul vieţii, marele zugrav de biserici din secolul al XVIII-lea, Pârvu Mutu. Personalitate artistică de primă mărime, acesta studiase în nordul Moldovei şi fusese adus în Ţara Românească de familia Cantacuzinilor. Pe numele său adevărat Pârvu Pârvescu s-a ferit de contaminările directe ale altor curente şi a devenit un strălucit exponent al geniului autohton. Cu toate că multe din mănăstirile din apropiere sau mai depărtate se pot mândri cu lucrările lui, Robaia nu păstrează nimic realizat de el. Mai mult decât atât vitregiile istoriei au făcut să i se piardă şi mormântul, nemaiavând nici măcar o cruce simbolică. Asemănat de Nicolae Iorga cu marele iconar rus Andrei Rubliov, pictorul a realizat şi multe alte icoane păstrate în diferite muzee doar numele său fiind suficient pentru a aduce un plus de farmec micului şi prietenosului locaş Robaia. Istoria mănăstirii, presărată de lungi perioade de părăsire şi de incendii, este cea a mai tuturor locaşurilor de acest fel de pe pământul patriei noastre. În ciuda tuturor acestora, mănăstirea trăieşte şi azi!

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

AGENT SPECIAL în slujba Preşedintelui...

Continuăm serialul extras din lucrarea „Servicii secrete străine (II)" de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. Paco, (2000)

Acest departament, care constituie idealul profesional al fiecărui agent al Serviciului Secret, asigură din 1901 securitatea personală a preşedinţilor S.U.A.

Primul preşedinte păzit de Corpul Agenţilor Speciali a fost Theodore Roosevelt, care a fost şi ţintă a unui atentat în Florida. Preşedintele a scăpat doar datorită faptului că atentatorul, Joseph Zangaro, nu a fost un trăgător bun, împuşcându-l, în locul preşedintelui, pe primarul oraşului Chicago, Anton Cermac, aşezat în maşină lângă Roosevelt. Agenţii Corpului Special au consemnul să se interpună, în cazul pericolului iminent, între atentator şi preşedinte, ei fiind pregătiţi oricând să primească în trupul lor glonţul fierbinte sau lama rece a cuţitului asasin. Recrutarea agenţilor speciali se realizează numai dintre licenţiaţi, cu experienţă de minimum trei ani în activitate poliţienească, din care doi ani în investigaţii criminale. Studiile superioare absolvite pot fi de orice natură, dar sunt preferate cele ce au legătură cu dreptul şi disciplinele auxiliare ale acestuia, criminologia şi criminalistica, arta poliţienească şi aplicarea legii.

Theodore Roosevelt

Secţia cercetări şi investigaţii

Secţia cercetări şi investigaţii este un veritabil centru naţional de informaţii şi verificare a fiecărei persoane care, în baza unor criterii, este considerată a prezenta un pericol pentru prima familie a S.U.A.

În raport cu rolul ce-l are, desfăşoară o febrilă şi continuă activitate de informaţii pentru depistarea şi controlul potenţialilor atentatori la viaţa demnitarilor apăraţi, principala ţintă a acestora fiind Preşedintele S.U.A. Secţia mobilizează toate resursele comunităţii informative a S.U.A., fiecare agenţie comunicându-i imediat persoanele suspecte, inclusiv pe cele care proferează ameninţări verbale la adresa preşedintelui. Activitatea informativă a Serviciului Secret porneşte, între altele, de la premisa că atentatorii, care constituie cazuistica închisă deja, au prezentat, în marea lor majoritate, deviaţii comportamentale, motiv pentru care în evidenţa potenţialilor atentatori se aflau în anii'60 circa 50000 de alienaţi mintal, cei mai mulţi dintre ei cunoscuţi cu ameninţări proferate în scris, analiza de conţinut a scrisorilor evidenţiind evoluţia, în timp, a dereglărilor psihice ale persoanelor cu aşa-numitul „complex prezidenţial". Evidenţa „nebunilor periculoşi" a fost impusă de cazuistica atentatelor împotriva preşedinţilor S.U.A.

Primul caz de atentator suferind de „complex prezidenţial" a fost Charles Guiteau, asasinul preşedintelui Garfield, în 1881. Guiteau era un frecvent corespondent al Casei Albe, care solicita diverse posturi mărunte.

Garfield

Imediat după asasinarea preşedintelui Garfield, pe stradă a fost găsită o scrisoare a acestuia adresată comandantului armatei, generalul Sherman, în care se spunea: „Tocmai l-am împuşcat pe preşedinte. (...) Moartea lui a fost o necesitate politică. O să fiu băgat în închisoare. Te rog ordonă armatei să mă scoată din închisoare. Al dv. Charles Guiteau".

Din închisoare, Guiteau şi-a continuat corespondenţa, adresându-se Casei Albe:

„Către Casa Albă! Moartea preşedintelui a fost o necesitate amară, dar ea va însemna unitatea partidului republican şi salvarea Republicii. (...) Viaţa unui om nu valorează prea mult. (...) El trebuia să moară, oricum, cândva. Eu nu-l uram ca om. Moartea lui a fost o necesitate politică". Ulterior, filele jurnalului pe care şi l-a ţinut în închisoare, reţineau:

„De douăzeci de ani trăiesc cu ideea că o să ajung preşedinte al S.U.A. Această idee mi-a venit pe când trăiam în Comunitatea Oneida (n.a. înfiinţată de o sectă) şi nu m-a părăsit niciodată". O scrisoare avea asupra sa şi atentatorul Pavlick, care a intenţionat asasinarea, în decembrie 1960, a preşedintelui ales J.F. Kennedy, în care se spunea: „Dacă în urma acţiunii mele sunt victime, îmi pare rău, dar nu am avut altă soluţie. E de sperat ca în urma acţiunii mele să rezulte o ţară mai bună (...) şi cetăţeni mai atenţi, că vor fi îndreptate toate abuzurilor oamenilor sau grupurilor care au bani (...)". Pavlick era pregătit în dimineaţa zilei de 11 decembrie 1960 să se sinucidă într-un autoturism în care avea o încărcătură explozivă, destinată uciderii lui Kennedy în faţa reşedinţei sale din Palm Beach, Florida. Când preşedintele a ieşit din reşedinţă, atentatorul, văzând-o pe soţia acestuia gravidă şi înconjurată de ceilalţi copii, a renunţat. Renunţarea a fost numai de moment, Pavlick, trecând să studieze posibilitatea comiterii atentatului într-un alt loc, scop în care a făcut recunoaşterile necesare. Deoarece, cu câteva zile mai înainte, proferase ameninţări la adresa lui Kennedy, iar un informator a anunţat Serviciul Secret, Pavlick a fost prins la 3 zile după tentativă. Dacă atentatorul nu era un sentimental... poate că J.F. Kennedy nu se mai instala ca preşedinte al S.U.A.

Legenda salvatoare

O viaţă dedicată unei COMORI

Povestea lui Mel Fischer, un pescar din Los Angeles, nu poate fi pilduitoare pentru nimeni. Drama şi cotitura vieţii lui nu se întâmplă prea des, iar ca să treci de la agonie la extaz, precum Mel Fischer, trebuie ca destinul să fie mult prea generos.

În 1970, Mel a intrat pentru prima oară, la îndemnul unor prieteni, într-un cazino din Los Angeles. Avea pe atunci 36 de ani. A pierdut într-o jumătate de oră tot ce avea la el, inclusiv cărţile de credit, apoi a jucat pe datorie în sistemul amanet-poliţă. Spre dimineaţă, aproape toată averea familiei era dusă pe apa sâmbetei, inclusiv casa sa din Long Valley. Mel s-a îmbătat, a vrut să se sinucidă, dar... Providenţa a făcut ca una din „prietenele" sale, Amalia (la care s-a

dus să se „spovedească"), să facă o glumă ciudată. Ibovnica, de origine hispanică, i-a povestit despre o legendă aztecă privitoare la comorile furate de conchistadori şi care fuseseră blestemate de baştinaşi să nu ajungă niciodată la Curtea Spaniei. Doar oamenii nevoiaşi, ca el, aveau dreptul să se bucure de aurul din adâncurile oceanului, ajuns acolo prin naufragiul navelor – datorat mâniei zeilor azteci... Acesta poate fi sau nu adevărul despre cotitura favorabilă din viaţa lui Mel Fischer. În loc să se sinucidă, el a devenit, cu ajutorul amantei, un expert al istoriei navigaţiei din secolele XVI-XVII. Aşa a aflat de tragedia navei spaniole „Nuestra Senora de Atocha", care se scufundase în 1622 având la bord importante personalităţi laice şi religioase de la Curtea Spaniei. Tot secretă rămâne şi localizarea naufragiului. Cert este că, după ce a găsit investitori care să aibă încredere în basmele lui, Mel Fischer descoperă la 55 de kilometri de Key West scheletul navei şi câteva obiecte fără mare valoare. Dar era un început. Primul lucru care l-a făcut norocosul a fost împăcarea cu soţia (de care se despărţise) şi cu fiul său. Au urmat paisprezece ani de căutări, în speranţa că se va confirma că pe navă fuseseră însemnate cantităţi de aur şi argint. În 1985, destinul îi joacă lui Mel o altă farsă. La 14 iunie sunt găsite primele monede, bijuterii şi lingouri de aur, iar la 17 iunie face un atac de cord în timpul unei scufundări... Mult încercatul bărbat avea numai 51 de ani. Nu i-a fost dat să se bucure prea mult de reuşită. Dar de atunci şi până astăzi, comoara de pe „Nuestra Senora de Atocha" este adusă treptat la suprafaţă. Fiul său, Kim, a preluat ştafeta, căutând să împlinească visul tatălui. Până-n toamna acestui an, valoarea totală recuperată se ridică la peste jumătate de miliard de dolari. Dar se speră la mai mult, din cauza dementialei furtuni care a scufundat galionul, resturile fiind împrăştiate pe distanţe foarte mari. *(P.I.)*

Bunica la Cazino!

„Nu mă simt bătrână la 102 ANI!"

Se numeşte Ann Vollmer, joacă poker şi bridge, bea scotch până la 2 noaptea şi doarme cu un pistol încărcat sub pernă. Pentru protecţie!

Mare lucru, veţi spune, dar nu aveţi dreptate, pentru că Ann are... 102 ani! A cunoscut 19 preşedinţi ai Statelor Unite, la 98 de ani a tras şi a nimerit trei din cauciucurile maşinii unui vecin care îi încălcase proprietatea şi vroia să taie un pin din pădurea ei, spunându-i că are şi aşa destui şi nu se observă. Un an mai târziu, încă mai făcea 167 puncte la bowling, iar la 102 spune că se simte excelent. Trăieşte singură în casa ei de lângă oraşul unde s-a născut, Washington, Indiana şi până să-şi rupă piciorul la bowling acum doi ani, mânuia singură maşina de tuns iarba în grădina ei: „din cauza accidentului a trebuit să renunţ la bowling, la pescuit, vânătoare şi la condus maşina. Dar ceea ce mă deranjează cel mai tare este că trebuie să port pantofi fără toc, ca toate babele!"

A părăsit şcoala la 12 ani ca să-şi câştige existenţa, după ce tatăl său murise într-un accident de mină. Câştigul ei era de 1 dolar pe săptămână! La 18 ani l-a cunoscut pe Carl Vollmer, s-au căsătorit şi au avut trei copii. În al doilea război mondial, fiul lor cel mare, Daniel, a fost însă ucis. Carl, soţul ei, nu şi-a mai revenit niciodată. A murit după 10 ani. Ann a simţit că înnebuneşte. Şi-a îndreptat însă umerii şi... a ieşit în drum să vopsească în verde gardul grădinii. „E o bună terapie", avea să spună ea.

Joacă poker şi bridge câteva nopţi pe săptămână, bea numai scotch la barul din apropiere, la câteva săptămâni merge împreună cu un prieten să joace la caznoul plutitor din Evansville... Merge să joace noaptea, pentru că după amiaza „nu mai ai loc de toţi bătrânii care se învârtesc pe acolo"! Se vede mereu cu cei doi „copii" care i-au rămas, Bob, de 72 de ani, şi Beverly de 71, şi cu toţi nepoţii.

„Am avut o viaţă nemaipomenit de agitată dar nu mă simt bătrână. Mai am o mulţime de făcut cu viaţa asta..." *(M.D.)*

Trădare într-o familie de infractori

CONDAMNATĂ pentru faptele copiilor

Tribunalul din Mulhouse (Alsacia, Franţa) s-a confruntat recent cu un caz mai puţin obişnuit. Totul a pornit de la faptul că Marie X de 35 de ani a făcut o plângere la poliţie contra propriilor copii minori (Jamel – 15 ani, Kevin – 14 ani, Momo – 12 ani), pe care i-a acuzat de tot felul de infracţiuni. Pentru serviciile de poliţie, numele celor trei minori nu erau însă o noutate, ele figurau în baza lor de date în dreptul unor furturi mărunte, acte de vandalism, violenţă etc. În ultimii doi ani mai ales, poliţia avusese în repetate rânduri de-a face cu micii infractori.

Nu mai departe de începutul acestui an, ei incendiaseră o cabină telefonică şi o conductă de gaz şi spărseseră cu bâtele geamurile a trei autoturisme. La o descindere la domiciliul acestora, poliţia avea să constate că pereţii încăperilor, mobilele şi canapelele purtau urme vizibile de împunsături de cuţite. Casa arăta ca un câmp de luptă între inamici care se urau de moarte, şi dincolo de urmele de violenţă plutea o mizerie de nedescris. A fost sesizat imediat serviciul de igienă. Mama copiilor, părinte unic, părea depăşită de situaţie, dar plină de bune intenţii: s-a apărat spunând că se spetească muncind în casă, dar că locuinţa e insalubră şi că băieţii ei sunt victime ale anturajului din cartier. Autorităţile i-au oferit o şansă; minorii au fost doar ameninţaţi cu internarea într-un cămin, iar primăria i-a acordat familiei o nouă locuinţă, dotată cu tot confortul necesar. Însă incredibil de repede, membrii familiei au adus casa în aceeaşi stare deplorabilă. Între timp, copiii au mai spart trei maşini, de data aceasta ale noilor vecini. Poliţia, sprijinită de justiţie, i-a pus mamei în vedere, ca pe un ultimatum, pericolul care o paşte conform codului penal: „orice persoană care se sustrage obligaţiilor de părinte şi care compromite sănătatea, securitatea, moralitatea şi educaţia propriilor copii e pasibilă de până la doi ani închisoare şi amendă de 200000 de franci." În faţa pericolului de a face închisoare, Marie s-a hotărât s-o ia înaintea celor care ar fi putut mai târziu să o acuze şi a făcut chiar ea plângere la poliţie împotriva copiilor săi. Numai că la anchetă, cei trei copii aveau să declare că în majoritatea cazurilor mama lor era cea care îi

instiga să comită infracţiuni. De Crăciun, de exemplu, pe când se aflau toţi patru într-un magazin, mama lor a pus la cale un plan: ea o va ţine de vorbă pe vânzătoarea raionului de bijuterii şi ei vor fura câte un lănţişor de aur. Aşa s-a şi întâmplat. Anchetatorii n-au avut nici un dubiu, copiii spuneau adevărul (deşi ar fi fost în stare să-l acuze şi pe Dumnezeu numai să scape), aşa că au supus-o unui tir lung de întrebări şi pe mama „ultracorectă", care reclamându-şi copiii, voia să demonstreze că punea legea mai presus de orice. În realitate voia doar să-şi apere propria-i piele, chiar şi cu preţul copiilor ei. Dar până la urmă, la anchetă a fost nevoită să recunoască adevărul: ea îi punea pe copii să comită infracţiuni, care, după părerea ei, erau scuzabile: „De nasoale ce erau, nimeni n-ar fi cumpărat lanţurile alea de aur, aşa ca, ce mare lucru că le-am luat noi?" sau: „Copiii spărgeau ca proştii geamuri de la maşini ca să se distreze, nu-i ducea mintea să ia şi ei câteva lucruri uitate pe-acolo!" sau: „Când au furat, au făcut-o de nevoie, eram la mare ananghie" sau: „În fond, cred că n-am făcut o crimă dacă i-am pus să fure un răcitor dintr-o maşină sau, acolo, câteva roţi de rezervă. Proprietarii erau oameni bogaţi, nici nu le păsa..." Evident, tribunalul, consternat de insolenţa femeii, a găsit-o vinovată pe Marie şi i-a aplicat 1 an de închisoare, urmat de alţi trei de libertate condiţionată, cu privare de drepturi civile, civice şi de familie. Iar în ceea ce priveşte copiii, până la vârsta majoratului, au fost plasaţi într-un internat, dar, potrivit multor păreri, ei vor avea pentru totdeauna un potenţial de „bombă cu explozie întârziată". *(A.P.)*

Un grup de profesori *de la o şcoală din Chicago a instituit (cu titlu experimental), o metodă nouă în legătură cu felul cum se pregătesc elevii lor. Ei au început prin a-i vizita pe părinţi pentru a constata în ce măsură aceştia se implică în efectuarea lecţiilor acasă, dacă îi ajută pe copii la rezolvarea unor probleme, dacă se interesează în ce măsură fiii lor ajung la timp la şcoală, cum participă la activităţile din clasă şi chiar din timpul liber. Rezultatele acestei acţiuni n-au întârziat să-şi dovedească utilitatea; în final, profesorii au acordat „note" bune acelor părinţi care au înţeles să se implice cât mai mult în această acţiune...* (Gh.R.)

Univers din CIOBURI DE STICLĂ

Léoni Leonard este un artist născut în Rusia în 1933 şi stabilit în Franţa din 1965. Tatăl său, Mattia, fusese sculptor, iar fiul său a continuat această artă, însă într-un mod cu totul deosebit. El s-a dedicat mozaicului, învăţând vreme de 20 de ani, iar rezultatele au fost pe cât de neaşteptate, pe atât de încântătoare. Din fragmente multicolore de sticlă şi piatră şi-a creat un univers al său. Casa lui, aşezată la adăpostul unui parc, ascunde o întreagă colecţie de animale stranii: girafe, oi, câini, căprioare. Creatorul lor, care a învăţat această meserie de la Lino Melano, un alt mare artist rus în mozaic şi, plin de talent, ca şi tatăl său a interpretat operele lui Chagall. Pentru maniera în care a „reconsiderat" vechile rachete de tenis, a fost invitat la Roland-Garros spre a vinde acest gen de obiecte la un stand special amenajat.

Esenţiale în opera sa rămân însă animalele din fier sau beton, acoperite cu desenele mozaicate. Artistului îi place să glumească, spunând că animalele sunt cele mai simpatice modele care nu protestează niciodată în faţa ideilor sale oricât ar fi de neaşteptate. *(I.S.)*

Săptămâna 24 - 30 noiembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.40 TVR Cluj-Napoca 11.30 TVR Iaşi 12.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „O altă realitate" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.30 Film: „Avalanşa" (SUA, 1999) 0.35 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 9.10 Serial: „Zorro" 10.00 Totul la vedere 11.55 Fotbal: Rocar Bucureşti – Universitatea Craiova 14.10 Arca Marinei 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.30 Film: „Gură la gură" (Spania, 1996).

ROBERT MITCHUM
ACASĂ
vineri, 21.50

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.15 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 11.55 Fotbal: FCM Bacău – Rapid Bucureşti 14.30 Naţional TV Bingo Liberty 17.25 Film: „Aventurile familiei Day" (SUA, 1984) 19.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Rapsodie în Miami" (SUA, 1995) 22.35 Gimnastică aerobică.

LUNI 7.00 Telematinal 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Între noi, fraţii" 16.00 Cronica 17.30 Serial: „O altă realitate" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartămă! 21.45 Serial: „Şapte zile" 0.00 Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Între noi, fraţii" 16.30 Cronica 17.30 Serial: „O altă realitate" 18.10 Pentru dumneavoastră, doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Martorul tăcut" 22.45 Amprente.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.15 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 17.30 Serial: „Încurcături în familie" (ep.1) 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 22.25 Film: „Dreptate fără lege" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Între noi, fraţii" 16.00 Convieţuiri 17.00 Fotbal: Rapid Bucureşti – Dinamo Bucureşti 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV: „Poveşti imorale" 21.30 Cu ochii'n patru 22.25 Film: „Nevastă de om bogat" (SUA, 1996).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 14.00 Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Total Recall" (SUA, 1990). Cu: Sharon Stone 0.30 Film: „Expertul" (SUA, 1994) 3.00 Film: „pericol de moarte" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Condamnat pe Pământ" (SUA, 1988) 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Comisarul Rex" 22.30 21 – popice, cărţi şi fete frumoase 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Celebritate iluzorie" (SUA, 1981).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.30 Cinemagia 13.00 Serial: „Aeroportul" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Febra roşie" (SUA, 1988) 23.30 Film: „Dragoste la prima muşcătură" (SUA, 1979).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Cinemagia 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotaşului.

MARŢI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Dependent de muncă" (SUA, 1996) 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Domnul şi doamna Bridge" (SUA, 1995). Cu: Paul Newman 22.30 Stil.

SHARON STONE
PRIMA TV
vineri, 21.00

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv.

tvr2

VINERI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Animale dispărute 14.15 Arca lui Noe 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Studioul electoral 19.30 Serial: „Să mori din dragoste" 20.30 D'ale lui Mitică Popescu 21.30 Desene animate 22.05 Film: „Slavers, ultimii motociclişti" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 9.55 Film: „X-Ray Kid" (SUA, 1998) 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Trupa DP2 14.35 Splendorile naturii 16.30 Serial: „Parohia Dibley" 17.00 Paralele inegale 18.30 Telejurnal TVR2 20.50 Serial: „Jonathan Creek" 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Teatru liric.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.00 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, mini-top 13.05 Splendorile naturii 16.10 Serial: „Star Trek Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Stăpânul domeniului" 19.30 Spectacolul lumii 20.15 Film: „Iubirile unei femei" (Franţa, 1995) 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Teatrul Naţional TV prezintă: „Uşa de la baie" de Neil Simon.

LUNI 8.35 Toţi împreună 11.50 Serial: „Femeiea ispititoare" 13.15 Desene animate 14.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Documentar 19.40 Serial: „Maisie Raine" 20.30 Obsesia vitezei 22.10 Film: „Experimentul Philadelphia 2" (SUA, 1993).

MARŢI 8.35 Toţi împreună 11.50 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Serial: „Germaine şi Benjamin" 22.10 Film: „Pruncul, petrolul şi ardelenii" (România, 1981). Cu: Ilarion Ciobanu, Ovidiu Iuliu Moldovan.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 11.50 Serial: „Femeia ispititoare" 13.15 Desene animate 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Serial: „Să mori din dragoste" 20.30 Pe muchie de cuţit 22.05 Film: „Nekro" (România, 1997). Cu: Ştefan Sileanu, Dan Condurache.

JOI 8.05 Desene animate 8.35 Toţi, împreună 11.55 Serial: „Femeia ispititoare" 13.45 Cinci pentru naţiune 14.50 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 17.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Serial: „Germaine şi Benjamin" 22.10 Film: „Dreptate în lanţuri" (SUA, 1984). Cu: Ovidiu Iuliu Moldovan, Victor Rebengiuc.

acasă

VINERI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.50 Film: „Adio, iubito!" (SUA, 1975). Cu: Robert Mitchum 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.00 Reluări 13.25 Doctorul casei 14.00 Acasă cu Ruxandra Săraru 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.35 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Poveste de Crăciun" 21.55 Film: „Cui i-e frică de Virginia Woolf?" (SUA, 1966). Cu: Elizabeth Taylor 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.15 Acasă la români 13.30 Serial: „Verdict: crimă!" 14.30 Serial: „Trei femei" 16.35 Serial: „Lassie" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Serial: „Ramona" 19.20 Serial: „Poveste de Crăciun" 20.15 Film: „Se recomandă: crimă" (SUA, 1968). Cu: Peter Falk 22.00 Film: „Moştenirea Farramonti" (Italia, 1976) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 14.05 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.55 Film: „Pâine, dragoste şi..." (coprod., 1955). Cu: Sophia Loren 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.55 Film: „Poveste de dragoste" (SUA, 1973). Cu: Natalie Wood 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.45 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21.55 Film: „Un copac creşte în Brooklyn" (SUA, 1945) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.50 Serial: „Miracolul iubirii" 16.45 Desene animate 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Fiorella" 18.30 Ştirile de acasă 19.10 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Serial: „Dragoste nebună" 20.55 Serial: „Luisa Fernanda" 21:50 Film: „Crucea de fier" (coprod., 1977) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

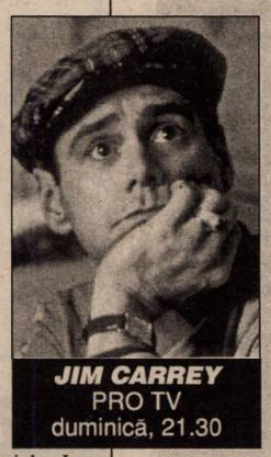

JIM CARREY
PRO TV
duminică, 21.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 11.45 Serial: „Oglinda timpului" 12.15 Film: „Sfârşitul suferinţei" (SUA, 1992) 14.00 Fotbal: Dinamo Bucureşti – Astra Ploieşti 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Jumătatea întunecată" (SUA, 1991) 0.30 Serial: „Seinfeld".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „ Gemenele" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.30 Serial: „Poveşti cu surprize" 11.15 Serial: „Captivi în cartier" 11.45 Bucătăria lui Radu 13.50 Rugby: România – Noua Zeelandă 15.30 Serial: „Hercule" 17.00 Film: „Moll Flanders" (SUA, 1996) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Robin Hood, prinţul tâlharilor" (SUA, 1996). Cu: Kevin Costner 0.30 Serial: „Millennium" 1.15 Serial: „Femei fierbinţi" (ep.1).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 10.00 Serial: „Gemenele" 11.00 Documentar 12.00 Serial: „Îndrăgostiţi lulea" 12.25 Serial: „Captivi în cartier" 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Fotbal: FC Argeş – Steaua 17.00 Talck-show pe teme fotbalistice 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Vacanţa Mare 21.30 Film: „Tăntălăul şi gogomanul" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey 1.00 Fotbal 2.00 Serial: „Femei fierbinţi".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 11.50 Serial: „Oglinda timpului" 12.15 Film: „Sfârşitul lui Eichmann" (SUA, 1996). Cu: Robert Duvall 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Jocul aşteptării" (Canada, 1998) 22.00 Urmărire generală! 22.30 Serial: „Clanul Soprano" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Bine şi rău" (ep.1) 1.45 Serial: „Veronica".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 11.50 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Vindecătorii" (SUA, 1986). Cu: Gary Cole 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 22.00 Eu Chestiunea zilei 0.30 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Bine şi rău" 2.00 Serial: „Veronica".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 11.50 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Patty Hearst, fiica miliardarului" (SUA, 1988) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Aproape liber" (SUA, 1990) 22.00 Chestiunea zilei 0.30 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Bine şi rău" 2.00 Serial: „Veronica".

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 11.50 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Mărturie de la faţa locului" (Australia, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Viaţa bate filmul 18.20 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Focul ucigaş" (SUA, 1991). Cu: Kurt Russell, Robert De Niro 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Bine şi rău" 2.30 Serial: „Veronica".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Dansând la Lughnasa" (SUA, 1998). Cu: Meryl Streep 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Trenul cu bani" (SUA, 1995) 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Obsesie viturală" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Narcisa neagră" (M. Britanie, 1947) 8.30 Documentar 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Pe aripile filmului 16.00 Orient Express 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Lergendele toamnei" (SUA, 1994). Cu: Anthonny Hopkins, Brad Pitt 22.15 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „Stăpânul jocului" (SUA, 1997) 0.30 Film: „Secretul" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 9.00 Mari regizori: Lawrence Kasdan 10.10 Desene animate 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.15 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.15 Serial: „Creatura" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Inspectorii" (SUA, 1998).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Inspiraţia Carolinei" 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Spionul care mă iubea" (M. Britanie, 1997). Cu: Roger Moore, Barbara Bach 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Stand Up & Be Counted" (SUA, 1972). Cu: Jacqueline Bisset 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Tot ce şi-a dorit" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Apartamentul din Londra" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Inspiraţia Carolinei".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Bufniţa şi pisicuţa" (SUA, 1970) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.10 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ziua scadenţei" (SUA, 1994) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Inspiraţia Carolinei" (ultimul ep.).

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Deturnare pe autostradă" (SUA, 1980) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.50 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 21.30 Brigada mobilă 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

BARBARA BACH
ANTENA 1
luni, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Derrick" 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Serial: „Derrick" 1.05 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Tentaţii 13.05 2000 – o singură destinaţie: Australia 16.30 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 19.45 Documentar 21.00 Serial: „Derrick" 22.00 Concert.

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Telejurnal 19.30 Vedete la taifas 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Cântecul şi casa lui 22.00 Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Forţa destinului (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Telemedicina 23.15 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 – 13.10 Reluări 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Măştile puterii.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 – 14.00 Reluări 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Reporter Tele7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 – 13.45 Reluări 14.45 Serial: Derrick" 16.00 Post meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 24 din 24.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

SEX-SIMBOLURI de buzunar

Nu-i o noutate, standardele de frumuseţe fizică s-au tot schimbat de-a lungul istoriei. A alternat „moda" sânilor opulenţi cu cea a bustului adolescentin, a umerilor delicaţi, înguşti şi rotunzi cu cea a umerilor drepţi şi ampli, a şoldurilor pline – simbol al fertilităţii – cu şoldurile înguste, ...desenate după tiparele masculine. Dar, aproape întotdeauna, standardele de frumuseţe, indiferent de epocă, au optat pentru înălţimi aflate cel puţin la limita superioară a mediei sau peste. Oarecum condiţionat mental de reperele vehiculate la un moment dat de mass-media, publicul e aproape convins că vedetele (din lumea modei, a filmului, a muzicii etc.) ating perfecţiunea nu doar prin talentul sau farmecul personal, ci şi prin şansa de a fi fost dăruite de mama natură exact cu elementele fizice impuse de moda momentului. Evident, lucrurile nu stau tocmai aşa şi o dovadă este pleiada de „sex-simboluri de buzunar", adică de staruri mici de statură, care şi-au câştigat un loc bine definit în constelaţia celebrităţilor.

În anii '60, „micile" staruri Marylin Monroe (1,62 m), Elizabeth Taylor (1,63 m), Natalie Wood (1,52 m) şi Ursula Andress (1,59 m) aveau statut de sex simbol, de „cele mai frumoase femei ale planetei", deşi, prin Brigitte Bardot, cu 1,70 m, se lansase prototipul perfecţiunii. Au urmat anii '80, cu moda unor staturi de-a dreptul impresionante – Sigourney Weaver, Brigitte Nielsen, Daryl Hannah – cu înălţimi de peste 1,80 m. A fost deceniul în care s-a considerat că actriţele, pentru a urca mai uşor (şi mai repede) treptele gloriei, au cu atât mai multe şanse cu cât... au capul mai aproape de stele. „Piticele" s-au văzut brusc intimidate de valul de „interminabile" şi aproape că, resemnate, au băgat capul între umeri şi au rămas în planul doi. Dar, ora de glorie şi pentru femeile mici de statură avea să vină chiar spre sfârşitul acestui mileniu. Avalanşa de staruri „liliputane" şi totuşi cu statut de sex-simbol este impresionantă.

Halma Hayek

1,57 m

Exploziva bombă latino toarnă film după film şi înşiră ca mărgelele pe aţă cuceriri după cuceriri, fără să fie complexată de statura sa

liliputană. Cu luciditate şi inteligenţă, aşa-numita „sex-mex" ştie cum să abordeze deschis problema înălţimii ei care se aduce adesea în discuţie. „ Deşi nu am decât 1,57 m, am avantajul unor bune proporţii. În plus, am grijă să pun în valoare punctele forte ale aspectului meu fizic."

Laetitia Casta

1,69 m

Într-o lume a manechinelor, parcă obsedată de cât mai mulţi centimetri şi cât mai puţine

kilograme, au apărut şi „intruse"; printre ele se numără Laetitia Casta (1,69 m), Kate Moss (1,68 m) şi Melanie Thierry (1,60 m). În ceea ce-o priveşte pe Laetitia Casta, acum, la 22 de ani, s-a hotărât să mai crească. Adică să spună adio vieţii de manechin şi să se consacre definitiv filmului, ca actriţă. „A sosit momentul să nu mai fie doar o păpuşă care merge pe scenă ca şi cum ar fi întoarsă cu cheia", consideră simbolul Republicii Franceze.

Mariah Carey

1,75 cu tocuri?

Muzica a fost şi ea luată cu asalt de fete „mici" şi foarte repede a fost cucerită. Britney Spears, Christina Aguilera sau Geri Halliwell n-au mai mult de 1,60 m, dar asta nu le-a împiedicat să-şi graveze numele în istoria muzicii pop şi să adune averi invers proporţionale cu statura lor, care, departe de a fi receptată de public ca un defect, a devenit semnul lor distinctiv, pe seama căruia chiar lor le place să se amuze dând dovadă de un puternic simţ al autoironiei. Nu aşa stau lucrurile şi cu Mariah Carey. Vocea ei inconfundabilă rămâne mută când e vorba de înălţime. Potrivit declaraţiilor oficiale, vedeta are 1,75 m, dar cei ce şuşotesc pe la colţuri pariază că nu are mai mult de 1,58 m.

Aşa îşi explică unii gazetari obiceiul cântăreţei de a acorda interviuri lungită pe o canapea, de parcă s-ar teme să stea în picioare, alături de un om de 1,75 m.

Alyssa Milano

1,57 m

Cândva fetiţa din serialul „Cine-i şeful?", apoi actriţă în filme de lung metraj, Alyssa Milano consideră că statura ei îi oferă avantajul de a putea intra cu uşurinţă atât în pielea unei adolescente, cât şi a unei tinere femei plină de senzualitate. Un producător de la Hollywood spunea despre ea: „Sexualitatea este de obicei apanajul femeilor cu sâni mari, siliconaţi. Alyssa nu are nevoie de o asemenea intervenţie chirurgicală, natura a fost generoasă din acest punct de vedere şi, în plus, a înzestrat-o cu un fel de senzualitate virginală, subtilă, nu provocatoare".

Pamela Anderson

1,60 m

Întotdeauna Pamela Anderson a vrut să fie la înălţime: ca actriţă, ca producătoare, ca femeie, ca mamă, ca soţie... A făcut tot ce-a fost posibil pentru asta, a devenit o celebritate, dar a mai adunat şi eşecuri în traiectoria sa. Deşi a

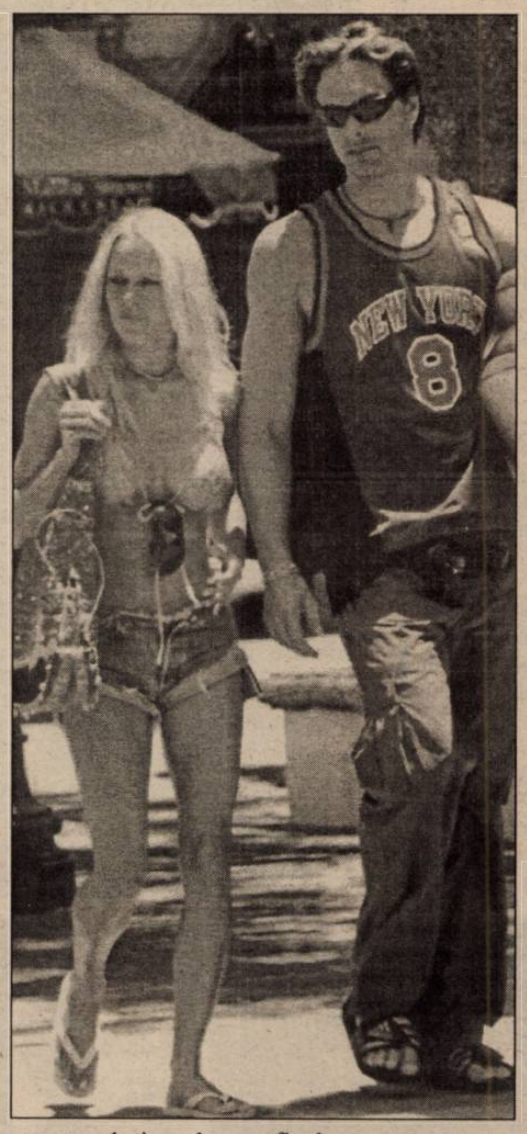

negat mult timp, într-un final a recunoscut că a recurs la chirurgie plastică pentru redimensionarea sânilor. În schimb, n-ar recunoaşte pentru nimic în lume că are doar 1,60 m şi nu 1,70 cum afirmă de câte ori are prilejul. Acum, de când umblă la braţul top-modelului Marcus Schenkenberg, noua sa cucerire, e mai greu să păcălească pe cineva.

Sarah Michelle Gellar

1,60 m

Cu succesul repurtat în „Buffy, spaima vampirilor", tânăra actriţă a devenit, în ciuda faptului că măsoară doar 1,60 m, idolul unei generaţii de... înalţi adolescenţi. Cei ce visează la ea nu o consideră o bombă sexuală, ci imaginea perfectă a fetei de care ar vrea să se îndrăgostească.

Nu toate sex-simbolurile masculine sunt la înălţime

Prince

1,57 m

Autoproclamându-se „Love Symbol", Prince nu şi-a făcut probleme din cauza gabaritului său, iar femeile au căzut răpuse de farmecul lui (şi de celebritate şi de bani?) şi şi-au înscris numele pe lista interminabilă a cuceririlor faimosului cântăreţ.

Al Pacino

1,67 m

În jurul lui femeile au roit. În faţa stilului plin de nonşalanţă şi de farmec al actorului, ele n-au observat că e cam mic de înălţime.

Tom Cruise

1,68 m

S-ar părea că „micul Tom" nu s-a sinchisit niciodată nici de această poreclă vehiculată la Hollywood, nici de faptul că soţia lui, Nicole Kidman, e cu un cap mai înaltă decât el.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

HOROSCOP

27 NOIEMBRIE – 3 DECEMBRIE

BERBEC (21.03 - 20.04): Toate bune şi frumoase în constelaţia dv., de parcă astrele v-ar menaja acum pentru vreo furtună ce s-ar putea stârni în viitorul apropiat. Dintre curbele cele mai semeţe, cea financiară are un maxim de toată frumuseţea, joi sau vineri.

TAUR (21.04 - 21.05): Cel mai important aspect al perioadei este, se pare, cel al psihicului. Curba cu pricina are un maxim luni sau marţi, ceea ce înseamnă că veţi ieşi învingător dintr-o încleştare a nervilor. Nimic nou despre bani, deocamdată cel puţin.

GEMENI (22.05 - 21.06): Primele zile ale săptămânii vor fi „incendiare". Disensiunile în mediul profesional vor abunda, iar în sânul familiei vor apărea dueluri scânteietoare. Din fericire, curba financiară compensează toate tulburările, având o alură foarte promiţătoare.

RAC (22.06 - 22.07): Sub semnul lui Jupiter, este posibil ca unele din speranţele dv. să se îndeplinească – fie că este vorba de bani, carieră sau viaţa sentimentală. Împreună cu Soarele, Jupiter aduce înţelepciune, noroc şi numai decizii de bun augur. Atenţie la un Berbec din anturaj!

LEU (23.07 - 22.08): Două motive de bucurie vă vor întâmpina în acest interval. Unul provine din domeniul material (poate bugetul vi se va înzdrăveni sau poate veţi câştiga ceva...), iar celălalt din sfera familială – partenerul sau o rudă vă aduce o veste excelentă, care vă priveşte şi pe dv.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Alura curbei financiare sugerează faptul că vă veţi permite unele investiţii de suflet, amânate cam de multişor. Miercuri sau joi veţi primi o sumă frumuşică de bani, peste aşteptările dv. Din păcate, mici probleme pot apărea în viaţa sentimentală.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Caracteristica principală a săptămânii pare să fie ghinionul. Poziţia lui Mercur faţă de Soare este total nefavorabilă, însă cu mai multă prudenţă decât de obicei puteţi ocoli orice neajuns. În special în relaţiile din mediul profesional fiţi mai atent, nu se ştie care dintre „amici" vă pregăteşte ceva.

SCORPION (23.10 - 21.11): Atenţie mărită la situaţia financiară! În această perioadă este posibil un mare ghinion de această natură (pe la mijlocul intervalului) – după cum indică poziţia lui Mercur faţă de Soare. Pe de altă parte, viaţa sentimentală decurge excelent.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): Sub semnul ocrotitor al Lunii, cel mai important eveniment al săptămânii va fi unul în care vă veţi impune atât prin înţelepciune, cât şi prin temperament. Ambiţia şi luciditatea vă vor fi de mare ajutor într-o situaţie dură.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Parcă aţi vrea să vă retrageţi la o mănăstire, să uitaţi de tot şi de toate! Chiar şi curba psihicului are un declin accentuat, ceea ce înseamnă că trebuie să vă menajaţi, dar să nu abandonaţi problemele care vă stresează.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Sunteţi mai dinamic şi mai plin de idei ca niciodată, sub influenţa benefică a lui Jupiter şi a lui Marte. Iniţiativele dv. vor prinde roade, cât de curând, chiar dacă obstacolele ivite vi se par artificiale.

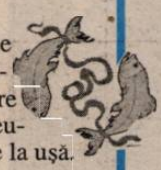

PEŞTI (19.02 - 20.03): Monotonia din primele zile ale săptămânii va fi brusc întreruptă de un eveniment fericit (poate din sfera financiară, poate dinspre zona profesională). Dar nu este cazul să intraţi în euforie, un ghinion financiar bate la uşă.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Dan Tărchilă, Ilarion Ciobanu, Mihai Mereuţă, Florenţa Albu, Stefan Zweig, Gaetano Donizetti, Woody Allen, Jonathan Swift, Karl Loewe, Nicola Amati. (P.I.)

De vorbă cu avocatul casei

INDEMNIZAŢIA PENTRU ÎNGRIJIREA COPILULUI BOLNAV ÎN VÂRSTĂ DE PÂNĂ LA 3 ANI

Doamnei Sîngeorzan Ana, Bistriţa

Femeile care au copii bolnavi mai mici de 3 ani, au dreptul la concedii plătite pentru îngrijirea acestora. Într-un asemenea caz este vorba de o suspendare de drept a contractului de muncă al femeii salariate pe perioada de când se îmbolnăveşte copilul şi până la data la care acesta se vindecă. Fiind lipsită de salariu, deoarece nu prestează muncă, femeia în cauză primeşte, pe toată durata concediului, o indemnizaţie din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuţia pentru pensia suplimentară, ajutor de şomaj, este datorată şi pentru perioada în care salariaţii se află în incapacitate temporară de muncă sau în concediu pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 1 an.

Conform Legii asigurărilor de sănătate nr.145/1997 are calitatea de asigurat, fără plata contribuţiei pentru asigurările sociale de sănătate, persoana care se află în concediu medical, în concediu pentru sarcină şi lăuzie sau în concediu medical pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 6 ani. În ceea ce priveşte *impozitarea* indemnizaţiei, potrivit Ordonanţei nr.73/1999 privind impozitul pe venitul global, indemnizaţiile pentru incapacitatea temporară de muncă, de maternitate şi pentru concediul plătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani se impozitează deoarece, sunt considerate venituri de natură salarială. *Premiile* acordate de către unităţi sunt de mai multe categorii în funcţie de specificul unităţii, de exemplu: unităţi bugetare, regii autonome etc. evident, conducerea unităţii respective stabileşte acordarea de premii individuale, reducerea sau anularea premiilor acordate. Asemenea premieri se acordă pentru rezultate deosebite obţinute în activitatea individuală, precum şi premii anuale pentru contribuţia la realizările pe ansamblul unităţii. Unitatea respectivă poate efectua popriri asupra unui salariu în baza unei hotărâri judecătoreşti învestite cu formulă executorie. Într-adevăr, potrivit art. 409 al. ultim Cod procedură civilă, ajutoarele acordate pentru îngrijirea copilului bolnav nu pot fi urmărite pentru nici un fel de datorii.

Dacă în sentinţa judecătorească nu dv. sunteţi obligată la plata unei sume de bani, atunci poprirea s-a admis în mod ilegal şi puteţi face contestaţie la executare. Vă mai precizez că poprirea se încuviinţează de către instanţa de judecată.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

DORU MITRACHE, Suceava: Nu deţinem informaţii despre existenţa unui astfel de institut de cercetări, de genul celui despre care ne întrebi, nu numai în Germania sau Japonia, ci nicăieri în lume... Poate, cine ştie, în viitor se va înfiinţa undeva şi unul cu profilul dorit de Dv. Sau poate nu se va înfiinţa. Dar asta nu micşorează câtuşi de puţin interesul problemei care vă pasionează, aşa încât vă dorim mult succes pe mai departe în iscodirile Dv.!

DORINA FLOAREA, Bucureşti: Stimată Doamnă, din păcate, nu ştim despre ce articol ar putea fi vorba, atâta vreme cât din partea colaboratorului nostru căruia ne scrieţi că i-aţi înmânat acel articol, ***nu am primit nimic!*** Ca atare, după cum bine ştiţi, ce nu primim în redacţie, nu... putem publica! Cât priveşte celelalte acuze pe care ni le imputaţi, atâta vreme cât imensa majoritate a cititorilor noştri (şi, de ce să n-o spunem, şi noi!) este interesată de informaţiile respective cuprinse în acel serial invocat – acesta îşi va găsi locul în paginile revistei!

VALERIU STAN, Craiova: Nu avem ştire despre existenţa unei astfel de invenţii, însă, cum se ştie, nu tot ce nu ştim noi înseamnă că... nu există! Orice e posibil, aşa încât vom încerca să aflăm mai multe amănunte accesând şi siturile cu profil ştiinţific de pe Internet pe care le cunoaştem. Cum aflăm ceva interesant vă vom da de ştire!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

◆ *...primele plombe dentare au fost făcute în secolul al IX-lea de medicul arab Jaha ben Maserveih cunoscut în Occident sub numele de Jean Mésué (776-855)? În acest scop el utiliza aurul.*

◆ *...Beatrice a fost iubita şi inspiratoarea lui Dante, evocată şi în Divina Comedie ca simbol al iubirii spirituale? Ea a fost fiica lui Folco Portinari.*

Ştiaţi că...

◆ *...oraşul La Paz este una dintre cele două capitale ale Boliviei? A devenit capitală administrativă din 1898.*

◆ *...la vechii greci Misterele Eleusine erau o importantă sărbătoare religioasă cu caracter agrar iniţiatic. Se desfăşurau la Eleusis (Atica) şi erau închinate zeiţei Demeter.*

◆ *...în 1874, astronomul francez Jules Janssen a fotografiat trecerea planetei Venus prin faţa Soarelui? În acest scop el a realizat o serie de 48 de imagini succesive.*

◆ *...grădina botanică din municipiul Cluj-Napoca ocupă o suprafaţă de 14 ha? Ea cuprinde şi un interesant muzeu botanic, având mai multe ierbare conţinând peste 550000 plante.* (I.S.)

MEMENTO

27 noiembrie **– în anul 1818 s-a născut Aron Pumnul, în 1884 s-a născut Vasile Voiculescu, în 1885 s-a născut Liviu Rebreanu, iar în 1924 s-a născut Nina Cassian. În anul 1940 a murit Nicolae Iorga**

28 noiembrie **– în anul 1919 s-a născut Cornel Regman. În anul 1973 a murit Martha Bibescu**

29 noiembrie **– în anul 1880 s-a născut N.D.Cocea. În anul 1852 a murit Nicolae Bălcescu**

30 noiembrie **– în anul 1874 s-a născut Paul Zarifopol. În anul 1934 a murit Cincinat Pavelescu**

1 decembrie **– sărbătoarea naţională a României. În anul 1892 s-a născut Cezar Petrescu**

2 decembrie **– în anul 1935 s-a născut Nicolae Labiş**

3 decembrie **– în anul 1991 a murit Petre Ţuţea**

Mai sunt

38

de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Pentas, floare de iarnă

Această plantă cu nume mai puţin cunoscut nouă se comercializează totuşi în perioada de toamnă-iarnă în florării pentru că în plin sezon rece ea înfloreşte, având un aspect foarte vesel şi decorativ. Florile sunt mici, delicate, în formă de steluţă, albe, roz, mov sau roşii, adunate multe la un loc, în buchetele. În ansamblu, planta nu are un aspect fastuos, e mai curând simplă, motiv pentru care se potriveşte în special decorurilor tradiţionale. Vine frumos în coşuri împletite sau vase din ceramică, fie împreună cu alte plante, fie singură.

Îi merge bine la lumină multă, la o temperatură de cel puţin 15 grade C, într-o atmosferă relativ umedă. În condiţii de luminozitate insuficientă în schimb, planta ia o formă inestetică şi nu înfloreşte.

Planta, dacă este bine îngrijită, poate să înflorească şi în celelalte anotimpuri. Iarna se udă moderat, deşi este în plină etalare a frumuseţii ei. Dacă intră cu bine în primăvară, planta se mută în pământ nou, apoi se regenerează prin tăieri succesive ale vârfurilor aşa încât să se obţină o tufă stufoasă. De obicei, planta nu este atacată de dăunători de origine animală.

Această plantă este la modă în interioarele moderne. Eleganţa florilor şi a frunzelor îi conferă statut de vedetă care nu suportă alături nici o altă plantă. Aşezată singular, nu doar că se pune pe ea în valoare, ci împrumută încăperii o notă de mare rafinament. Floarea e formată dintr-o singură petală albă, ca de ceară, iar frunzele – prelungi, gofrate şi ondulate pe margini – sunt de un verde strălucitor.

Planta se udă regulat, în aşa fel încât pământul să fie tot timpul umed. Iubeşte umiditatea atât în sol cât şi în atmosferă. Pentru a-i favoriza nevoia de umiditate, e bine ca ghiveciul să fie aşezat pe un strat de pietriş permanent umed, iar frunzele să fie pulverizate periodic cu apă la temperatura mediului ambiant. Din martie până în septembrie i se administrează îngrăşăminte în soluţie, la interval de două săptămâni. La fiecare doi ani, e recomandabilă transplantarea în pământ uşor, permeabil. Florile şi frunzele ofilite trebuie îndepărtate imediat pentru a-i oferi plantei posibilitatea să se regenereze mai uşor. Preferă locurile luminoase, dar ferite de razele directe ale soarelui. Iarna, nu suportă o temperatură mai joasă de 14 grade C. *(A. Popescu)*

ALEGERI

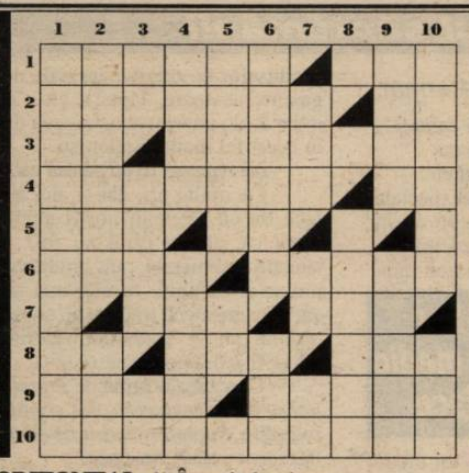

ORIZONTAL: 1) Înscris la alegeri cu şanse egale – Rivalitate acerbă în alegeri 2) Poliţia ca protecţie civică – Drapel apărat! 3) Bir înscris! – Expusă alegătorilor. 4) Slogan electoral – Votat la sate! 5) Înscrise pe răboj! – Alfa şi omega! 6) Se poartă cu mănuşi – Sorţi de izbândă în alegeri. 7) Petrecuţi la guvernare – Fire de legătură ascunse. 8) Nicolae Văcăroiu! – ...în primul scrutin – Insulă daneză. 9) Greu de învins în alegeri – Politician clujean mult controversat (Gh.) . 10) Cei cu drept de vot (pl.)

VERTICAL: 1) Alese prin scrutin conform algoritmului. 2) A stabili o strategie în alegeri – Mişcare de mase la mitinguri electorale. 3) Prag redus! – Regiune unde domină un anumit partid – Ştire de ultimă oră. 4) Nivelul de viaţă al populaţiei – ...de când lumea şi pământul. 5) Anotimp rece cu probleme sociale – Consiliu următor! 6) Un parlamentar bun de gură – Copac african. 7) În ultima ediţie la gazetă! – Alai mai apoi! – În turul 2 şi 3! 8) Transmite emisiuni privind alegerile. 9) Cotă de participare la alegeri – Ales prin vot secret. 10) Indiferenţă faţă de alegători – Petrecute la mitingurile electorale.

DICŢIONAR: ENO, RFO

IULIAN IONESCU
Constanţa

Soluţia careului „PRIN PLOAIE"

Orizontal: TOPARCEANU - ARAMA - PLOI - NORI - VARA - AVERSA - OPT - S - RATII - TR - AGILA - STEA - CH - INTAI - Z - HEI - CUC - DN - EA - BUR - CAE - TUN - NEANT - DAN - LABIS.

PERSPICACITATE

Un calcul simplu?

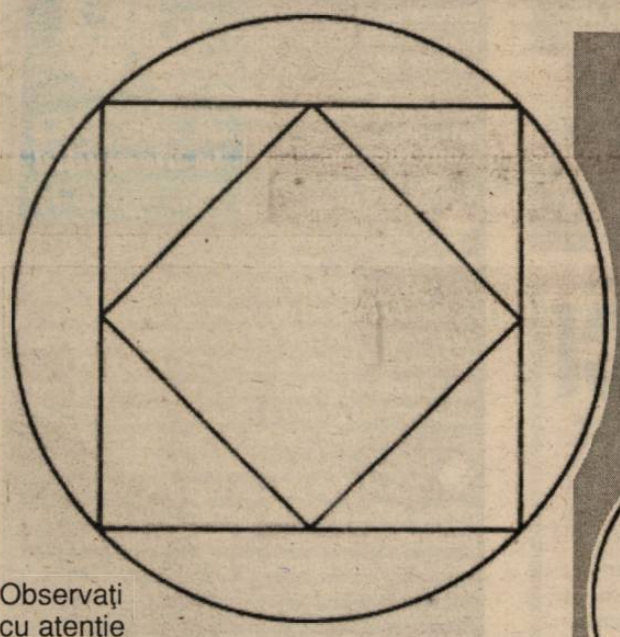

Observaţi cu atenţie desenul care reprezintă un cerc cu un diametru de zece centimetri. Fără a apela neapărat la o formulă geometrică puteţi să stabiliţi care ar fi suprafaţa celui mai mic pătrat în cadrul desenului central. *(Gh.R.)*

Luând în considerare diagonala trasă pe cerc, rezultă cinci suprafeţe, pătrate, mai precis 5x5=25 cm fiecare.

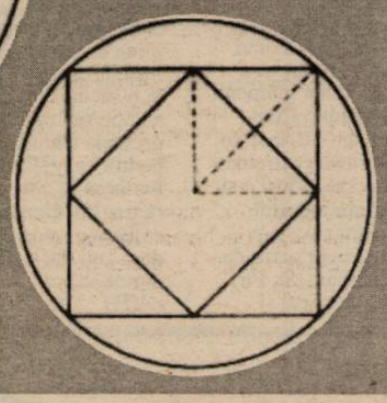

UMOR

–Pot plăti la dumneavoastră taxa pentru câine?
– Da! Pe ce nume?
– Bubi!

–Trebuie să vă prelungiţi paşaportul!
– De ce? Eu găsesc formatul cât se poate de practic!

–De ce i-aţi tras un şut victimei după ce i-aţi furat portofelul?
– Pentru că era gol, domnule judecător!

–Altă rochie?! Urlă soţul. De unde să iau atâţia bani?
– Te priveşte, iubitule! Eu nu te-am luat ca să-ţi dau sfaturi în chestiuni financiare!

–De ce nu mă mai numeşti „regina ta", îi reproşează soţia tânărului soţ.
– Pentru că, de când „regina" îşi ascute creionul dermatograf cu lama mea de ras am devenit republican!

PAR(anormale) de TOPAN

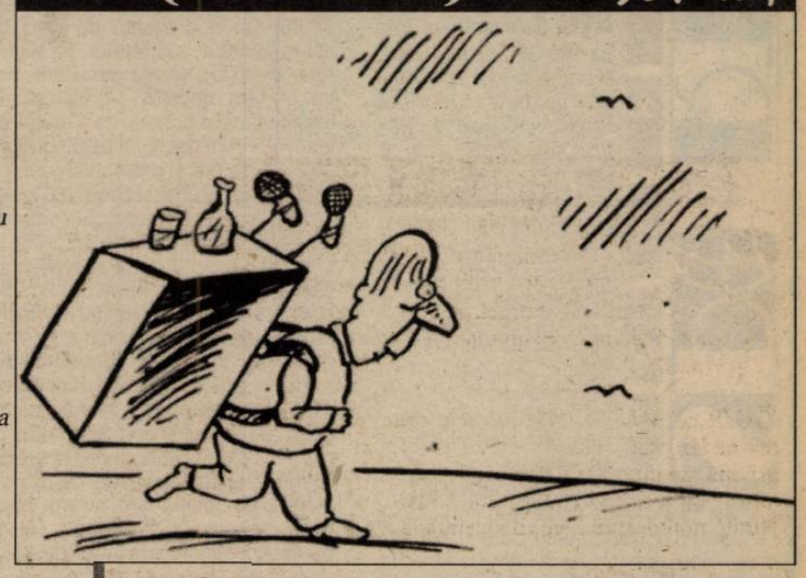

Fotografii de la cititori

«Nepoţeii bunicii»

ANDREEA şi ALEXANDRU RAICU – Bucureşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

BASMUL ÎN MUZICĂ

1) Cine a compus muzica operei Cenuşăreasa, a cărei premieră a avut loc la Roma în 1817?

2) Cui aparţine muzica baletului „Frumoasa din pădurea adormită"?

3) Când şi unde a avut loc premiera operei pentru copii „Capra cu trei iezi", muzica de Alexandru Zirra, pe libret propriu, după Ion Creangă?

4) Cum se numesc cei doi copii, frate şi soră, dintr-un cunoscut basm al fraţilor Grimm, care i-au inspirat o celebră operă compozitorului german Engelbert Humperdinck?

5) Cum se numeşte ciclul de lieduri aparţinând compozitorului francez Maurice Ravel (1875-1937), inspirat de o vestită povestitoară orientală?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Mama lui Ştefan cel Mare se numea Oltea. 2) Autorul poeziei „Scrisoare mamei" este poetul rus-sovietic Serghei Alexandrovici Esenin (1895-1925) 3) Suita pentru pian „Mama mea, gâsca" aparţine compozitorului francez Maurice Ravel (1875-1937). 4) Ciuperca parazită „muma secării" se mai numeşte „Cornul secării". 5) Filmul „Mamma Roma" a fost realizat în 1962 de regizorul italian Pier Paolo Pasolini.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Mirela Cristea* – Iaşi; *Alina Barbu* – Timişoara, *Violeta Ioan* – Câmpulung, *Mirela Radu* – Bucureşti, *Cezarina Marcu* – Bucureşti, *Dan Rusu* – Bucureşti.

Violeta Ioan – Câmpulung. Desigur că stilurile arhitectonice constituie un subiect interesant dar ar putea fi prea dificil pentru genul acesta de întrebări. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„CONTRE"

OMOLOG LASĂ GOL DUPĂ EA...		PORTAR VEDE TOTUL ÎN NEGRU			SOL LUBRIFIANT			MĂSURĂ STAS ACUZ!			BĂŞTINAŞI AUSTRALIENI DIN COTĂ!			DIVINITĂŢI BIR!					
FĂPTAŞI DARE ÎNAPOI																				
								ÎNTINSĂ			FALĂ			SPORTIV					
CASĂ! A ALEGE			JUDEŢ VIGILENT																	
					LEZIUNE LOCUL II										DIN DETA!					
MIORIŢA PUSE ALTFEL						SĂTENI PERECHE														
															VAS			PRIVEŞTE!		
CÂINE SĂLBATIC FAIMOASĂ								CU FIBRE SIGLĂ AUTO												
										NĂVALĂ INTERJECŢIE										
CANT! PRIMII ÎN CURSĂ			DAT CU NICHEL																	
											PUSĂ LA ZID...									

Dezlegarea integramei ***„REALE"***

Orizontal: E - I - I - S - C - P - EXAMINATOARE - MUNCIT - PRES - BAR - AMANETAT - TIGRISOR - LE - ARTA - TATARI - IERTATA - IZA - IC - DUBITA - AM - UNIRI - IVITA - ALEE - LA - AMOR - ARNO - SATURA - STOICA - FINIT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Bibliotec... Ind...

SPORT FLASH

Rapidiştii umiliţi. Evenimentul fotbalistic al duminicii care a trecut a fost consemnat pe terenul echipei Rapid, în Giuleşti. Bătoşi şi arţăgoşi cum îi ştim pe piteşteni, ori de câte ori e vorba să joace cu o echipă „fanion" a fotbalului de primă divizie, şi de data asta ei au reuşit să producă o mare surpriză, învingând Rapidul lui Mircea Rednic, la limită, cu 1-0. Rapidiştii arată că sunt încă în plină degringoladă, nu mai ştiu ce e aia victorie sau înfrângere, ce e adevărat şi ce e vis. Ei au ajuns acum la o certitudine şi anume -6 în clasamentul adevărului, ceea ce îi cam duce în zona retrogradării dacă nu sună careva trezirea. Cum a sunat la Dinamo. După ce au înghiţit cea mai crunta bătaie de la Foresta (4-5 după un liniştitor 4-0 în minutul 60!), dinamoviştii s-au dus la Craiova unde au câştigat cu 3-1 o partidă care a început prost pentru ei, un penalty la un fault al lui Prunea transformat în 1-0 de craioveanul Niculescu. S-o spunem şi p-a dreaptă, 3-1 de la 0-1 nu se putea realiza dacă arbitrul Lajos îl elimina pe Prunea la faza faultului şi dacă craiovenii ar fi jucat până la sfârşit în efectiv complet. Dar, colac peste pupăză, Lajos a mai eliminat şi doi jucători ai Universităţii, unul în minutul 28, altul în minutul 57, întâmplări care au stimulat atacul dinamovist şi i-au permis acestuia să înscrie de 3 ori! Din câte am înţeles eliminarea craiovenilor a fost corectă, mai puţin însă ne-eliminarea lui Prunea. Cum-necum, a ieşit un scandal destul de mare după această partidă cu cântec. Cât despre Foresta, ea continuă seria uimirilor fotbalistice, după Dinamo, a venit rândul Rocarului să iasă bătută de pe teren, Foresta ocupând un incredibil loc 5, cu unul mai sus decât Dinamo! Ăsta e fotbalul nostru, cu el defilăm. Întrebarea este unde defilăm? Pe sub podul Grand sau prin Europa...

Handbal haotic. Haos e şi în handbalul românesc, nu numai în fotbal. Dacă la „naţionala" feminină lucrurile se afundă rău de tot (vezi locul 5 ocupat de fete în Trofeul „EuroCarpaţi", asta după ce ele plecau drept favorite!), bălmăjală este şi în handbalul masculin. Spun bălmăjală pentru că nu puteam găsi alt cuvânt după ce am văzut duminică partida Steaua-Viborg (Danemarca) din cadrul turului 3 al Cupei EHF. În partida tur, de sâmbătă, de la Piteşti, Steaua s-a impus fără emoţii cu 33-28. Cu o diferenţă de cinci goluri la activ, Steaua a abordat liniştită partida retur care, la cererea danezilor, a avut loc tot în ţara noastră, la Ploieşti. Atât de liniştită încât a condus cu 4 goluri, ba chiar, la un moment dat, cu 5 goluri diferenţă (25-20). Liniştit era şi antrenorul stelist, Cornel Oţelea, singurul handbalist din lume care a cucerit trei titluri mondiale, omul care tot duminică împlinea 60 de ani. Atât de liniştit şi cu gândul la o nouă victorie era Cornel Oţelea, încât la scorul de 28-26 pentru stelişti a plecat de pe teren. Pe drum a auzit că partida s-a terminat cu o victorie a danezilor, 35-31! „Nu mi-a venit să cred" a declarat Cornel Oţelea. Nici nouă, celor care am privit partida la televizor nu ne-a venit să credem. Parcă vedeam „sindromul Foresta" funcţionând şi la handbal. Am văzut în ultimele minute de joc o echipă stelistă adormită, care nu era în stare să păstreze mingea nici măcar 10 secunde. Să pierzi mingea de atac de cinci ori la rând după câteva secunde nu se vede în orice zi. Totuşi, raritatea asta sfida infarctul. Norocul steliştilor a fost că au avut atacul în ultimele 6 secunde de joc, altminteri danezii mai marcau o dată şi calificarea era a lor. Aşa, am văzut o calificare lamentabilă a Stelei în optimile Cupei EHF, ceea ce poate spune mult în perspectiva partidelor viitoare.

Frumuseţea cedează. În semifinalele Mastersului de tenis de la New York, cele mai frumoase tenismene din lume, Elena Dermentieva şi Ana Kurnikova au fost eliminate de urâţelele Hingis şi Seles. Rareori mi-a fost dat să văd atâta inexpresivitate şi lipsă de eleganţă (mai ales la Seleş care se mişcă asemenea lui Agassi, ca un robot cu picioare de lemn) în faţa unor tenismene nu doar frumoase, dar şi cu o ţinută extrem de plăcută. Cu aceste atuuri, cele două rusoaice au trebuit să se încline în faţa unei îndârjiri inestetice, dar extrem de lucrative. Evident, la finala care le-au opus pe Hingis şi Seles nici nu m-am mai uitat. Dintre două urâte a câştigat aia mai puţin urâtă, Hingis, care a plecat acasă şi cu 500000 de dolari. Dar ştiţi cum e, banii...

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

ION MODORAN medic primar veterinar

– Aveţi o meserie frumoasă pe care sunt sigură că aţi ales-o din dragoste pentru animale. Cine şi cum v-a învăţat să le iubiţi atât de mult?

– Cred că, pe lângă faptul că, de când mă ştiu, mi-au plăcut animalele şi viaţa în aer liber, o mare contribuţie în alegerea meseriei a avut-o tatăl meu, fost militar de carieră. Ca lucrător în cavalerie îşi exprima permanent admiraţia pentru medicul veterinar, insuflându-mi într-un fel dorinţa de a urma această cale.

– Cum vă înţelegeţi cu „pacienţii" dumneavoastră care, aşa cum se ştie, nu pot să vă explice nimic despre suferinţele lor.

–Vă înşelaţi! Aşa cum pot suferi de o multitudine de boli, animalele au şi o multitudine de expresii prin care transmit necazurile şi durerile. De altfel lucrez în strânsă legătură cu stăpânii animalelor şi aceasta mă ajută în rezolvarea unor probleme cât se poate de serioase.

– Să înţeleg deci că aveţi calităţi speciale pentru a vă înţelege cu prietenii noştri, necuvântătoarele.

– Nu ştiu dacă am calităţi speciale, dar ştiu că după mai mult de 30 de ani în meserie, 27 numai aici, la Ulmi, judeţul Giurgiu, dacă aş fi din nou tânăr şi ar fi s-o iau de la început, tot medic veterinar m-aş face. Este o muncă plină de satisfacţii, cu toate că nu suntem ajutaţi deloc de alte organe ale statului.

«Dacă ar fi s-o iau de la început, tot medic veterinar m-aş face»

– Aţi devenit inspector zonal al unei circumscripţii sanitar-veterinare zonale – respectiv Ulmi, judeţul Giurgiu. În ce constă munca dumneavoastră aici?

– Este o titulatură nou înfiinţată, mai exact de un an de zile. Noi suntem reprezentanţii statului în teren având ca scop controlul activităţii dispensarelor veterinare concesionate şi controlul produselor de origine animală din magazine, abatoare, laptării etc., înlocuind – acolo unde nu există – sau dublând în acest fel medicii igienişti.

– Nu regretaţi că aţi părăsit cabinetul?

– De multe ori, dar şi aici am de-a face tot cu prietenii noştri animale. E drept că, atunci când au fost concesionate cabinetele, am intenţionat să preiau şi eu unul, cu atât mai mult cu cât fiica mea cea mică este studentă în ultimul an la medicină veterinară şi mi-ar fi putut continua munca.

– Descifrez o urmă de regret, în vocea dumneavoastră, dar şi puţină mândrie. Sunteţi mândru de fiica dumneavoastră, nu-i aşa?

– Sunt mândru de amândouă fiicele mele, dar faptul că mezina a îmbrăţişat meseria mea îmi stimulează orgoliul firesc de părinte.

– Aveţi vreun hobby?

– Cinstit, nu prea am timp! Puţin sport, puţin rebus, dar de ce fel de hobby să mai ai nevoie când ai în grijă atâtea vieţuitoare minunate lăsate de Domnul pe Pământ!

IRINA STOICA

COW-BOY-ul de-o şchioapă

Viaţa cow-boy-lor adevăraţi nu este una dintre cele mai uşoare. Cu atât mai mult cu cât acest călăreţ curajos din Utah abia a împlinit 8 ani. Călăria nu mai are însă pentru el prea multe secrete. Ca şi alţi copii de vârsta lui se ţine în şa drept, fiind gata oricând – dacă ar fi posibil – să participe la un rodeo. Performanţa a obţinut-o în urma unor antrenamente severe, începute la trei ani. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Adevăraţii fani ai marii perechi de comici Oliver Hardy şi Stan Laurel nu sunt cei ce colecţionează fotografii şi filmele lor de cinematecă. Există admiratori cu mult mai multă fantezie, care le imită anumite gaguri celebre. Printre aceştia se numără John Cavatanis, din Texas. Acesta şi-a amenajat în propria casă următorul tip de instalaţii-ghicitoare: când acţionezi întrerupătorul de lumină, porneşte apa la chiuvetă; când deschizi televizorul, se aprinde plafoniera; plita electrică de la bucătărie funcţionează numai dacă dai drumul la radio etc. Nimeni n-a ghicit ce rol au cele două veioze (roşie şi bleu) din dormitor. Simplu: apa caldă şi respectiv rece de la duş!*

◆ *Michael Samuelson, o sosie perfectă a lui Stan, şi-a căutat doi ani – prin mica publicitate – o „nevastă leit Bran". El scrisese scenariul pentru o comedie cinematografică şi dorea, evident, să dea lovitura cu o parodie savuroasă. Din cele 26 de doamne care s-au prezentat, Michael a ales-o pe Rosemary Hunt, de 138 de kilograme, care a suportat şi o operaţie estetică pentru a-i face pe plac. Filmul a fost o catastrofă, cei doi au divorţat subit.*

◆ *În cadrul unui spectacol de circ, clovnii Dick şi Mick din Las Vegas au vrut să refacă celebra scenă a urcării unui cal pe un pian negru (autentic), în timp ce unul din picioarele instrumentului e înlocuit de spinarea lui Bran. Marele haz a fost dat de umorul involuntar al splendidului patruped, care s-a uşurat intempestiv pe inocentul clovn, pe care, de altfel, îl simpatiza.* (P.I.)

Cu schiurile pe STÂNCI

De ce să aluneci uşor şi liniştit cu schiurile pe zăpadă, când e mai incitant să înghiţi hălci din stânci abrupte sau pante ameţitoare acoperite cu nisip ori iarbă folosind tot schiurile, şi-a spus la un moment dat Bruno Compagnet, fascinat de sporturile extreme. Aşa că, pentru a-şi satisface gustul pentru risc, şi-a ales drept pârtii de schi văile din Pirineii francezi şi spanioli. Traseele alese sunt evident pline de pericole, încât ar fi suficientă o secundă de neatenţie sau o infimă greşeală tehnică pentru ca toată nebunia să ia o turnură tragică. Numai că Bruno se consideră „un dur mai dur ca stânca". *(A.P.)*

Planoare solare în loc de SATELIŢI

Mai multe companii de telefonie mobilă au ajuns la concluzia că actualii sateliţi de telecomunicaţii sunt prea costisitori. Comparaţia au făcut-o cu planoarele experimentale de numai 70 de kilograme, dotate cu panouri solare şi care pot atinge viteza de croazieră de 165 km la oră. Noile tipuri de planoare pot purta aparatura necesară şi zboară şi noaptea, când intră în funcţiune bateriile electrice. Rutele de zbor se vor afla deasupra celor obişnuite ale culoarelor civile şi militare. *(P.I.)*

Fotografia săptămânii

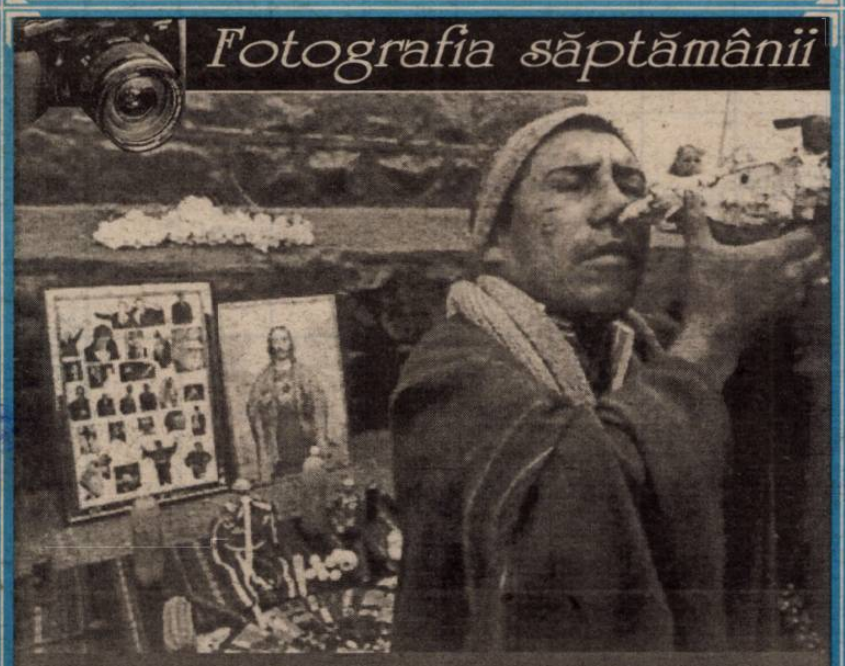

Acest şaman din Amazonia s-a prezentat la Biroul american de brevete pentru a protesta faţă de bevetarea unei plante sacre, numită ayahuasca, pe care o pot manipula în cadrul ceremoniilor sacre doar iniţiaţii. (D.M.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

În numărul viitor

■ S.O.S. ozonul! ■ Identificarea funcţiei fiecărei gene ■ O fantomă geloasă ■ Anatomia secundei ■ Adenomul de prostată ■ Civilizaţia maya n-a dispărut! ■ Valea mumiilor de aur ■ Care a fost cel mai mare imperiu din lume? ■ Nicolas Cage, hoţ de maşini de lux ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 497 • ANUL XLIII • 30 NOIEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 48 (2247)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

30 NOIEMBRIE

1840 Napoleon Bonaparte este exhumat de pe insula Sf. Elena şi adus la Paris.

1913 Debutul în cinematografie al lui Charlie Chaplin cu filmul „Making a Living".

S-a născut în această zi

1835 Mark Twain (Samuel Clemens), scriitor american.

O americancă născută în România vede...

...Legătura între criptografie şi biologia moleculară

O MÂNĂ BIONICĂ pentru copii

Un grup de cercetători britanici a prezentat săptămâna trecută la Nottingham City Hospital prototipul unei mâini bionice pentru copii, care se adaptează la încheietura mâinii. Mâna bionică este dotată cu o bandă de silicon plasată între proteză şi încheietură. Electrozii implantaţi în silicon captează semnalele muşchilor încheieturii activând mâna. Indexul şi degetul mare al mâinii bionice sunt dotate cu ambreiaje şi motoare minuscule care permit subiectului să efectueze o serie de mişcări. Cu mâna bionică poţi deschide, de pildă, o pungă cu bomboane sau poţi răsfoi paginile unei cărţi. Mâinile bionice denumite *Prodigits* vor fi comercializate în curând, în Marea Britanie, Europa şi Statele Unite. *(D.M.)*

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Sfântul Andrei

Astăzi 30 noiembrie creştinii îl prăznuiesc pe Sfântul Apostul Andrei, cel Întâi Chemat. Pentru noi, românii, sărbătoarea este cu atât mai importantă cu cât Sfântul Andrei este ocrotitorul ţării noastre. Aşa cum aflăm din cartea preotului Nicolae Barbu, sfântul s-a născut în Betsaida fiind fiul lui Iona şi fratele lui Petru. Ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, el a fost primul dintre cei 12 apostoli care l-a urmat pe Iisus Hristos. Renunţând la meseria de pescar el asistă la Patimile, Răstignirea şi Învierea lui Iisus şi propovăduieşte credinţa creştină în Bitinia, la Marea Neagră în părţile Propontidei şi Calcedonului, Bizanţului, Turciei, Macedoniei până la Dunăre şi în Dobrogea Pontică, Dobrogea de astăzi, fiind considerat părintele spiritual al românilor. Împrăştie pretutindeni credinţa creştină dar este prins la Patras de Egheat, fratele proconsulului. Este răstignit cu capul în jos pe o cruce în formă de X la 30 noiembrie 87. Moaştele sale au fost duse de Sfântul Artenie, în anul 357, la Constantinopol. Mutate apoi la Tesalonic, la Atena, la Patras şi în cele din urmă la Roma, au fost înapoiate bisericii Greciei la 26 septembrie 1964. În mitologia românească s-au format în legătură cu Sfântul Andrei mituri grefate pe culte păgâne. Sfântul a devenit patronul fiarelor sălbatice dar şi al strigoilor despre care se zice că apar în noaptea de 30 noiembrie şi de care oamenii se apără ungând uşile şi încuietorile cu usturoi.

Numele sfântului Andrei s-a conservat în denumirea populară a lunii decembrie „indrea" sau „undrea". *(Irina Stoica)*

GENETICA şi „Manuscrisele de la Marea Moartă"

S.O.S. OZONUL

Care a fost cel mai mare IMPERIU din istorie?

femina club

Adenomul de PROSTATĂ

Descoperire fantastică

VALEA MUMIILOR DE AUR

Idoli

VEDETE ÎN SCUTECE

Biblioteca Judeteană

cartea albă

Călătorie în lumea dragonilor

Cunoscutul cercetător al lumilor mai puţin cunoscute, Dan Apostol, printre altele muzician, aviator, editor, producător de programe TV, Consilier al Comisiei Europene de Studiu al Fenomenelor Neelucidate, şi nu în ultimul rând şi colaborator al revistei noastre, este prezent în peisajul cultural românesc cu o nouă carte, un fascinant studiu despre *Lumea Dragonilor*. Autor al unor best-seller-uri, Dan Apostol reuşeşte performanţa de a îmbina exhaustivitatea unei largi culturi enciclopedice cu talentul publicistic, combinaţie care are ca rezultat, de data aceasta, un subiect aparte, considerat unul dintre cele mai enigmatice din istoria lumii vii de pe Terra, şi anume radiaţia şi dispariţia dinozaurilor. Analizând această lume atât de puţin cunoscută, Dan Apostol ajunge la concluzia că dinosaurienii au fost o clasă separată, situată la nivelul evoluţiei undeva între reptile şi mamifere, cum bine observă prefaţatorul lucrării, antropolog dr. Cantemir Rişcuţia. Numeroase pagini ale acestei fascinante lucrări sunt consacrate analizei credibilităţii cazurilor semnalate de literatura de specialitate şi argumentelor pro şi contra. Una din ipotezele interesante la care ajunge Dan Apostol în lucrarea sa *Lumea dragonilor* este cea a supravieţuirii până în actualitate a unor specii de dinozaurieni terestri, aerieni sau marini.

În epilogul cărţii, Dan Apostol scrie: Cum ar fi arătat dinosaurienii şi planeta noastră dacă... Fără extincţia de la sfârşitul Cretacicului, continentele Terrei ar fi fost cutreierate, poate, de o făptură bipedă, cu piele lucioasă, cu ochi imenşi şi un creier destul de mare pentru a-i permite să-şi făurească un topor de piatră şi să se folosească de el cu viclenie şi eficienţă. Specie dominantă, această fiinţă cu trăsături de reptilă, dar având metabolism endotermic, asemănător cu al mamiferelor şi al păsărilor actuale, ar fi preferat, probabil, regiunile tropicale, trăind în comunităţi destul de mari pentru a putea organiza vânători de ceratopsieni şi hadrosauri şi a se apăra de terapodele carnivore. După cum demonstra paleontologul canadian Dale A. Russell în 1982, acest model de dinosauroid (aflat azi la Muzeul Naţional Canadian de Ştiinţe ale Naturii din Otawa) este „nu numai foarte plauzibil, dar şi foarte probabil". Ideea elaborării sale s-a născut în 1972, când Russell a descoperit pe malul râului Red Deer (provincia Alberta), nişte fosile vechi de 75 milioane de ani. Oasele aparţineau unui *Stenonychosaurus*, carnivor biped, înalt de un metru şi lung de 2,5 m..." Craniul descoperit de Russell i-a permis cercetătorului să determine atât mărimea creierului cât şi o estimativă greutate corporală, şi astfel să obţină indicele de encefalizare (etalon al inteligenţei relative). La oameni, ne spune Dan Apostol, coeficientul de encefalizare este de 7,5, iar micul dinosaur, care trebuie să fi arătat ca în imaginea reprodusă alăturat, după un desen realizat de Russell, avea acest coeficient de 0,3, incomparabil mai mare decât al celor mai evoluate mamifere din Cretacic, dar inferior pisicii sau iepurelui actual. Imaginea pe care reuşeşte să o propună Dan Apostol la sfârşitul cărţii sale dedicate dragonilor este de-a dreptul tulburătoare: „Indiferent de rata lor de evoluţie, dinosauroizii ar fi stăpânit continentele Terrei..Dinosaurii, mai bine adaptaţi climei Cretacicului şi rezultaţi după o evoluţie care durase deja 150 de milioane de ani (producând exemplare remarcabile) ar fi câştigat cursa pentru inteligenţă într-un viitor pe care nu l-au avut, în care hominidele n-ar fi existat şi *Homo Sapiens* nu s-ar fi putut naşte." Este clar, fără dispariţia ciudată a dinozaurilor, noi am fi arătat astăzi cu totul altfel.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

American III
Solitary Man

Vă spuneam, în grupajul de ştiri din 2 noiembrie, de apariţia acestui nou titlu din discografia celebrului muzician american, *Cash* continuând cu o colecţie de reluări, excelent alese! Putem vorbi, fără a ne fi teamă că greşim, de o adevărată renaştere a lui *Cash*, aceasta începând de când *Cash* a făcut echipă cu celebrul producător *Rick Rubin* (printre cei care-şi datorează succesul lui *Rubin* fiind şi *Beastie Boys* sau *Red Hot Chili Peppers*...). Profit de ocazie şi vă recomand alte două albume scoase de *Cash* cu *Rubin* ca producător – *„American Recordings"* din 1994 (câştigător al unui *Grammy* la categoria best contemporary folk album) şi *„Unchained"* care obţinea, trei ani mai târziu, încă un *Grammy*, de acea dată la categoria best country album. După apariţia lui *„Unchained" Cash* a fost diagnosticat ca având boala lui Parkinson, acest nefericit eveniment din viaţa sa neîmpiedicându-l să ne ofere acum a treia parte a trilogiei care marchează revenirea sa muzicală! *„American III: Solitary Man"* beneficiază de o alegere impecabilă a melodiilor, în colimator aflându-se *Tom Petty*, *U2*, *Nick Cave* şi *Neil Diamond*. Chiar dacă vocea sa, la 68 de ani, şi-a mai pierdut din strălucire, acest fapt este compensat perfect de experienţa sa de o viaţă. Cine nu crede, să asculte *„I Won't Back Down"*, *„One"*, *„Solitary Man"*, *„The Mercy Seat"*, *„Lucky Ole Sun"* sau duetul cu *Sheryl Crow* –*„Field Of Diamonds"*...
Acestea fiind spuse, să nu ne mirăm dacă, la următoarea ediţie a decernării premiilor *Grammy*, *Mister Cash* îşi va trece în cont a patra statuetă în ultimii şase ani!

ŞTIRI pe bandă rulantă

Mikey Graham de la *Boyzone* şi-a dezvăluit dorinţa de a deveni scenarist la *Hollywood*! Irlandezul lucrează deja la un scenariu pe care îl descrie a fi foarte amuzant şi

real... *Mikey* boy, mai e mult până departe!

În oraşul natal al lui *Yoko Ono* a fost deschis muzeul lui *John Lennon*, care marchează aniversarea a 60 de ani de la naşterea celebrului muzician britanic, deschiderea muzeului fiind doar o parte din numeroasele manifestări prilejuite de acest eveniment, dintre acestea meritând a fi amintite aici reeditarea mai multor albume şi lansarea unei biografii a lui *Lennon*. Presa britanică a cam desfiinţat-o pe *Yoko Ono* pentru modul în care a gândit muzeul, neuitând să-i amintească titulatura cu care a „gratulat-o" decenii la rând: „japoneza care i-a despărţit pe *Beatles*!" La urma urmei, poate un muzeu să ni-l prezinte mai bine pe *Lennon*? Răspunsul ni-l dă *Paul Du Noyer*, autorul biografiei lui *Lennon* – *„We All Shine On"*: „Am avea nevoie de 20 de muzee pentru a reprezenta cum trebuie felul de a fi al unui om ca *John Lennon*! Versiunea lui *Yoko* merită respectul nostru dar ea nu spune tot! Din fericire, pentru posteritate, *Lennon* nea lăsat un extraordinar autoportret făcut prin cântecele sale! Acestea alcătuiesc cel mai bun muzeu dintre toate câte pot exista"...

Pentru rapperi, o apariţie interesantă: disc nou pentru *Snoop Dogg*, *„The Last Meal"*, al cincilea titlu din discografia ucenicului lui *Dr. Dre*. Nu-mi rămâne decât să sper că omul nostru se va ocupa de acum încolo mai mult de muzică şi mai puţin de reglări de conturi cu poliţia...

Michael Jackson va apărea într-un horror al cărui

subiect va fi viaţa celebrului romancier *Edgar Allen Poe*. Un „mare" salt înainte în cariera cinematografică a lui *Jacko* dacă ne gândim că precedenta sa apariţie a fost în *„Vrăjitorul din Oz"*, rolul „Omului de tinichea"...

În sfârşit, *Sade* revine în topuri! După o pauză de opt ani (vă mai amintiţi de *„Love Deluxe"*? L-am prezentat în această pagină...) voluptuoasa solistă ne oferă *„Lover's Rock"*, păstrându-şi acelaşi registru sonor de rhythm and blues combinat cu latino café...

La finele lui noiembrie a apărut *„The Eagles: Selected Works 1972-1999"*, un set de patru CD-uri scos la casa *Elektra*. Amatorilor le spun că pot lua gratuit de pe Internet 12 melodii din această colecţie!

Rubrică realizată de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Album: *Universal Masters Collection (ianuarie 2000) ● The Gloria Gaynor album (martie 1998) ● Careless whisper (aprilie 1997) ● All the best (ianuarie 1997) ● The Hits of Gloria Gaynor (aprilie 1996) ● The power of love (ianuarie 1995) ● Hit collection (octombrie 1994) ● Gloria Gaynor – The Hits (martie 1994)*

Gloria Gaynor

● Reach out (martie 1994) ● I will survive (iulie 1993) ● I am what I am (octombrie 1992) ● The Collection (iunie 1992) ● Heart and soul of Gloria Gaynor (iulie 1991) ● The Power of (ianuarie 1986) ● I am Gloria Gaynor (martie 1984) ● Greatest hits (iunie 1982) ● I kinda like me (iunie 1981) ● Stories (august 1980) ● Gloria Gaynor (noiembrie 1979) ● Love tracks (martie 1979) ● Best of Gloria Gaynor (noiembrie 1977) ● Glorious (mai 1977) ● Never can say goodbye (martie 1975).

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Margarita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Cojocaru Ionel
PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995,
Piaţa Presei Libere nr.1,
sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

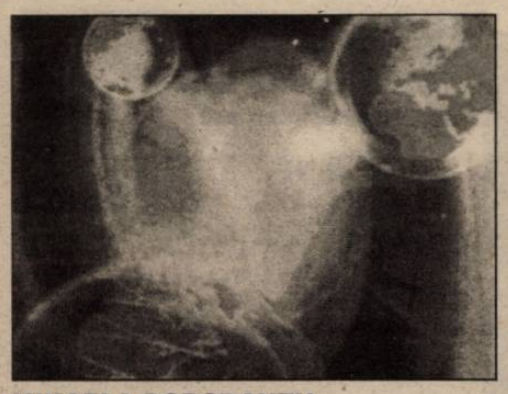

SOS ozonul!

MIHAELA DOROBANŢU

În doi ani, gaura de ozon de deasupra Antarcticii a crescut cu un milion de kilometri pătraţi!

„Măsurată" cu ajutorul lui TOMS – Total Ozone Mapping Spectrometer – un sofisticat instrument montat la bordul unei sonde satelit în septembrie 1998 şi septembrie 2000, suprafaţa acestei adevărate primejdii care literalmente se află suspendată ameninţător deasupra capetelor noastre, a crescut de la 27,2 la 28,3 milioane de kilometri pătraţi. Şi ameninţarea este reală: stratul de ozon, aflat la o înălţime cuprinsă între 9 şi 29 km deasupra Terrei, absoarbe energia razelor Soarelui şi devine agentul care reglează temperatura în păturile înalte ale atmosferei. Şi mai mult: acest strat constituie pentru noi, de fapt, un adevărat ecran de protecţie împotriva radiaţiei ultraviolete care altminteri ar provoca arsuri, cataracte, cancere ale pielii.

NASA monitorizează stratul de ozon încă de la începutul anilor '70, dar prima „gaură" care a produs îngrijorare la nivel planetar a fost înregistrată în 1985.

Cine sunt „duşmanii" ozonului, acest gaz a cărui moleculă este compusă din trei atomi de oxigen şi care este prezent atât de rar în atmosferă (se află în acel... 1 la sută care rămâne tuturor gazelor în afară de azot – 78 la sută, şi oxigen – 21 la sută, care compun atmosfera terestră)? Cele mai „rele" sunt gazele de clorofluorcarbon (CFCS) care, ajunse în stratosferă, se descompun în clor. Marea problemă este legată de timpul îndelungat necesar acestor substanţe pentru a se descompune, ceea ce face ca, – deşi majoritatea ţărilor lumii au luat cele mai stricte măsuri de a elimina CFCS din producţia lor industrială –, efectele acestora să se simtă de-abia acum! În consecinţă, monitorizarea stratului de ozon şi în particular a evoluţiei găurii de ozon reprezintă o prioritate mondială absolută. NASA, în particular, va lansa în curând două sonde, Quicktoms şi Aura, care vor „plonja" direct în gaura de ozon pentru a culege datele de care cercetătorii au atâta nevoie pentru a decide strategia ce va trebui adoptată pentru a salva Terra.

ECRANE
flexibile, ultrauşoare

Firma britanică Cambridge Display Tehnology a perfectat realizarea unor ecrane colorate formate dintr-o folie subţire de plastic luminiscent. Cercetătorii britanici speră să depăşească performanţele actualelor ecrane cu cristale lichide şi să reducă preţul de cost al ecranelor din plastic cu 40 la sută faţă de cele cu cristale lichide. Un alt avantaj îl constituie faptul că imaginea poate fi vizionată din mai multe unghiuri, câmpul vizual fiind de 180 de grade. Ecranele vor putea fi folosite într-o multitudine de domenii, de la televiziune la lumea modei, interesată să creeze „haine multimedia", la cărţi electronice... Principiul de funcţionare al acestor ecrane este bazat pe utilizarea polimerilor electroluminiscenţi, descoperiţi în urmă cu zece ani la Universitatea din Cambridge, polimeri care emit lumină în momentul în care sunt traversaţi de curent electric. Este suficient să se modifice compoziţia chimică a acestor tipuri de plastic, numite PPV, pentru a schimba culorile afişate. Ecranele plastice sunt formate din picături infime de polimeri de culoare roşie, verde şi albastră dispuse pe un suport cu ajutorul unei imprimante cu jet de cerneală acoperit apoi cu un film conductor, totul fiind prins între doi electrozi microscopici. Ecranele flexibile au însă şi un punct nevralgic: durata scurtă de viaţă – câteva mii de ore – a polimerilor. Ecranele vor ieşi pe piaţă peste un an şi vor echipa, într-o primă etapă, telefoanele mobile, următoarea etapă constituind-o ecranele de monitoare şi televizoare. *(D.M.)*

OCEANELE
şi clima Pamântului

Se ştie că, în acţiune constantă cu atmosfera, oceanul a influenţat întotdeauna clima. „Oceanul constituie cheia variaţiilor climatice" afirmă Walter Munk, cercetător la Institutul oceanografic din California. Tot el nu uită să adauge: „Pentru o mai bună cunoaştere a atmosferei este necesară o mai bună cunoaştere a Oceanului planetar".

Sateliţii şi balizele au permis oamenilor de ştiinţă să traseze harta curenţilor oceanici. Astfel s-a văzut şi mai clar că acei aşa-numiţi curenţi de suprafaţa, încălziţi de soarele tropicelor, transportă căldura spre latitudinile mai reci. Sub efectul evaporării, apa din aceşti curenţi se încarcă cu sare. Curenţii proveniţi din Atlanticul de Nord circulă la adâncimi mai mari şi au apele mult mai reci. Ei se îndreaptă spre zonele tropicale răcorind şi împrospătând mările, dar, o dată ieşiţi la suprafaţă, se transformă în curenţi calzi, asigurând astfel un ciclu complet. Prezenţa acestor curenţi este cauza principală pentru care, situate la aceeaşi latitudine cu Terra Nova, grădinile din Conwall adăpostesc plante tropicale. Responsabil pentru aceasta este Gulf-Stream-ul, curent cald, care, cu un debit de 800 de ori mai mare decât al Amazonului, transportă căldura Caraibelor spre Europa. În 1770, Benjamin Franklin spera că navele poştale engleze vor fi purtate de curent pentru a ajunge în America.

IRINA STOICA

O americancă născută în România vede...

...Legătura între criptografie şi biologia moleculară

Viviana Risco, o elevă de 17 ani de la Paul D. Schreiber Senior High School din Port Washington, New York, născută în România, a câştigat anul acesta primul loc într-o competiţie organizată de bine-cunoscuta Intel Corporation and Science Service, pentru relizarea unui proiect care leagă între ele două domenii cu totul diferite: criptografia şi biologia moleculară.

Să spunem de la bun început că acest Premiu Întâi, care i-a adus câştigătoarei suma de 100000 de dolari destinaţi unei burse de studiu pentru Universitatea pe care se va decide să o urmeze, este de obicei considerat drept un „Premiu Nobel Junior". Este vorba de un concurs cu 40 de finalişti (toţi primesc premii!), organizat încă din 1942, şi care are drept scop descoperirea celor mai talentaţi viitori cercetători.

„Îi aplaudăm pe aceşti tineri oameni de ştiinţă – viitorii conducători, gânditori şi inovatori. Pregătirea lor fundamentală în ştiinţă şi matematică este crucială pentru a da sens tehnologiei de astăzi şi pentru a asigura adoptarea celor mai bune decizii de mâine." – a spus Dr. Craig R. Barrett, Preşedintele Intel. Prestigioasa companie a organizat de altfel o divizie denumită „The Intel Science Talent Search" care acordă premii de excelenţă atât elevilor, cât şi profesorilor şi şcolilor.

Cercetarea care i-a adus Vivianei Risco premiul întâi este una cu adevărat senzaţională. După ce a citit într-o revistă despre performanţele Steganografiei – o tehnică de criptare a datelor care „ascunde" mesaje secrete într-o masă largă de informaţii cu aspect inocent, ea a avut ideea de a recurge la biologia moleculară pentru a realiza acelaşi lucru. Astfel, a ales mesajul „JUNE 6 – INVASION: NORMANDY" pe care l-a inserat într-o secvenţă de gene a unui lanţ ADN, „mascând-o" cu ajutorul a două secvenţe primare de ADN. Apoi a combinat molecula obţinută cu altele similare. Descifrarea mesajului este posibilă doar pentru cel care cunoaşte aceste secvenţe primare. Altminteri – trebuie să încerce toate variantele posibile, în număr de 10^{24} (un trilion de trilioane!!) ceea ce face, după cum afirmă şi autoarea ca un asemenea mesaj cifrat să nu poată fi „spart".

De-a lungul timpului, cinci din câştigătorii acestui premiu au primit şi Premiul Nobel, iar un număr impresionant au obţinut cele mai înalte titluri ştiinţifice şi academice americane şi internaţionale.

În rest, toţi sunt copii... „obişnuiţi", care fac sport, citesc, au fiecare pasiunile lui... Viviana Risco este Redactorul şef al revistei literare a şcolii, ea însăşi având volume de poezie publicate, îi place să picteze şi să joace badminton şi visul său este să-şi continue studiile la celebrul MIT – Institutul de Tehnologie din Massachussets.

Restul premiilor (suma totală pusă la dispoziţie de Intel a fost de 1,25 milioane de dolari) au recompensat cercetări extrem de diverse, de la extinderea unor teoreme formulate la începutul secolului de genialul matematician indian Ramanjan, la studii asupra maladiei Parkinson sau sistemul de comunicare la furnici.

Şi nu putem încheia mai potrivit decât citându-l din nou pe preşedintele Barrett: „Am şi eu un doctorat în inginerie dar nu cred că aş putea măcar lumânarea să o ţin acestor proiecte şcolare ale participanţilor!" *(M.D.)*

planet@IT

Goana după domenii... pe Internet

Noi domenii pentru Internet vor fi puse la dispoziţia utilizatorilor începând cu primăvara anului viitor. Ele au fost deja votate, sunt în număr de şapte şi vor extinde pentru prima oară în ultimii zece ani posibilităţile de concepere a adreselor de Web. ICANN, comisia care se ocupă de asigurarea domeniilor a votat următoarele: .info – pentru informaţii generale, .biz – pentru afaceri, .name – pentru persoane particulare, .pro – pentru profesionişti, .museum – pentru muzee, .coop – pentru firme particulare şi .aero – pentru industria aviatică. Aceste 7 domenii au fost alese din 47, iar fiecare candidat care a propus un sufix a plătit 50.000 de dolari nereturnabili ICANN. Nume ca .xxx – pentru adulţi, .kids –pentru copii, .health – pentru sănătate au fost respinse. Cele şapte nou-venite se vor alătura celor tradiţionale: .com, .net, .org şi celor valabile pentru fiecare ţară în parte, cum ar fi .ro (România), .es (Spania), .fr (Franţa) etc. Aceste noi domenii vin ca o necesitate, pentru că „punct com" este aproape secătuit, deoarece există foarte multe adrese cu acest sufix, peste 20 de milioane în toată lumea, iar adresele uşor de ţinut minte sunt de mult epuizate. În plus, o dată cu aceste noi adrese, se va crea o împărţire mai clară a activităţilor pe Internet, iar căutările de situri sau navigarea vor fi mai uşoare. ICANN va trebui să negocieze contracte cu grupurile care au propus sufixele câştigătoare, iar baza de date a siturilor va fi realizată în câteva luni. ICANN a anunţat că se vor mai aproba câteva sufixe, dar nu a precizat când sau care vor fi acestea. Se aşteaptă o goană după sufixe, pentru că toată lumea, fie firme sau persoane particulare, va dori să obţină un domeniu cu un nume cât mai bun sau să profite obţinând un nume celebru (ex. Yahoo! Sau CNN etc), dar cu alt sufix(.info, .biz, etc), pentru a-l vinde pe bani grei sau pur şi simplu pentru a-şi începe o afacere cu un atu nemeritat. În cadrul ICANN există multe certuri mocnite: sunt persoane care acuză de corupţie şi nepotism pe membrii principali, care acuză de încălcare a regulamentului acestei asociaţii non-profit prin statut. Există de asemenea membri nemulţumiţi deoarece ICANN doreşte să aprobe 10.000 de domenii pe an!, lucru incredibil, pentru că s-ar crea pe net o dezordine greu de imaginat.

MP3.com, o vacă de muls

MP3.com se află într-o mare încurcătură financiară. În ultimul proces intentat de Universal Music, acuzată de încălcare a legilor drepturilor de autor, MP3.com a plătit acestei firme o sumă de bani, dublă ca valoare decât a trebuit să plătească altor companii în procesele anterioare, legate de aceeaşi problemă. Asta nu ar fi nimic, numai că la aflarea veştii, considerându-se nedreptăţite din punct de vedere financiar, Time Warner Inc, Sony Music Entertainment, BMG şi EMI Group doresc şi ele să primească aceiaşi bani şi au intentat un proces, pentru a obţine o compensaţie financiară. MP3.com trebuie să plătească la această oră 163 de milioane de dolari, iar în cazul în care cele patru firme vor câştiga în justiţie va trebui să mai scoată încă 134 de milioane. MP3.com a găzduit aproximativ 80000 de albume prin serviciul său gratuit MyMP3.com, care permitea utilizatorilor să depună muzică digitală pe sit şi să o acceseze apoi de la alt computer. Acest serviciu a fost închis în luna mai a acestui an. După ce s-a anunţat public câştigarea procesului de către Universal, acţiunile MP3.com au crescut de 2,5 ori la bursă. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

O FANTOMĂ ÎNDEPĂRTATĂ

ION ŢUGUI

Aurel Constantinescu este economist. A muncit zeci de ani în câteva oraşe din ţară şi apoi s-a stabilit în Bucureşti. Profesia l-a îndepărtat de paranormal, aşa că avem de-a face cu un subiect suspicios faţă de evenimentele sau fenomenele specifice parapsihologiei.

Se întâmplă însă ca tocmai un astfel de om, ferit de „obscurantisme" şi „superstiţii" să fie martorul de necontestat al apariţiei unei fantome. Cu atât mai valoroasă este mărturia economistului, cu cât el însuşi fusese un recalcitrant faţă de fenomene invizibile şi un adept al „zeului realităţii", al evoluţiilor materiale şi al concretului.

La ora actuală domnul Constantinescu a devenit nu numai un adept al existenţei fantomelor, dar şi al vieţii care îi urmează morţii. Ce-l deosebeşte de alţi adepţi, este nevoia de a verifica prin metode fizice, ştiinţifice, un fenomen. Şi iată fenomenul verificat de Aurel Constantinescu, spre norocul său, la 17 ani...

Cu prilejul unei excursii în zona Horezului înnoptează la o casă care-i oferă găzduire până a doua zi. În casă locuia o femeie, care purta haine de doliu. Dar ea n-a vorbit cu tânărul despre doliu, i-a oferit un pat într-o cameră. A doua zi tânărul trebuia să se întâlnească cu alţi colegi de liceu şi să plece împreună în munţi.

Aurel s-a culcat aşadar pe la ora zece seara, deşi avea febră musculară, era frânt de oboseală, după ce a aţipit câteva minute s-a trezit brusc. A presupus că din cauza Lunii pline, a cărei lumină intra pe fereastră, îşi stricase somnul. Îşi schimbă poziţia în pat şi încercă să adoarmă din nou. Dar în locul somnului, tânărul intră într-un fel de transă, ceva ce nu mai trăise până atunci. Natură curajoasă, mare iubitor de drumeţii montane, Aurel priveşte situaţia la care fusese forţat: să nu poată adormi şi să se uite, atras parcă de o forţă invizibilă, de imaginea unui bărbat proiectată în lumina Lunii într-un colţ de cameră. S-a uitat la masca respectivă minute în şir.

Pe la miezul nopţii din masca la care se uitase tot timpul se întrupează chipul unui om. Îl vede desprinzându-se parcă de plafon şi planând deasupra patului. Din acel moment începe o luptă cumplită. Chipul îl împingea c-un fel de „mâini", care nu erau din materie, dar le simţea forţa extraordinară. S-a ridicat din aşternut neputând suporta agresiunea şi, când să iasă din cameră, să o cheme pe femeie, s-a pomenit trântit pe podea. A continuat lupta. Vroia să pună mâna pe acel chip, dar mâna îi intra într-o formă de aer, o străpungea cu uşurinţă...

Toată această situaţie a durat până la ora 3 dimineaţa. Exact la primul cântat al cocoşilor, când toate animalele din gospodăria femeii au început să se agite. Totul a ţinut câteva secunde. Iar tânărul nu a putut adormi nici măcar un minut. Starea în care se afla era foarte ciudată – de transă şi de luciditate, de teamă şi de curaj, dar şi de curiozitate. Atunci nu auzise încă despre fantome, dar el luptase de fapt cu o fantomă. În zorii zilei i-a povestit femeii ce a păţit. Ea i-a cerut să-i spună cum arăta chipul care-l agresase noaptea. După descriere, femeia a luat de pe o măsuţă o fotografie şi i-a arătat-o. Aurel Constantinescu a izbucnit: „Doamnă, el a fost aici, pe el l-am văzut, el m-a lovit toată noaptea!"

În fotografie era soţul femeii, decedat cu o lună în urmă.

Dosarul gândurilor comunicante

LUMEA SUNETELOR ŞI TELESTEZIA

MIHAELA DOROBANŢU

În fascinanta sa prezentare a tehnicilor de antrenament (elaborate în prima jumătate a anilor '60) pentru realizarea acestui tip special de telepatie, numită de el „telestezie" (o telepatie realizată direct prin intermediul simţurilor), Henri Marcotte acordă printre primii o cu totul specială importanţă sunetului.

Modelul, aşa cum declară chiar Henri Marcotte, se află în tehnicile yoga, unde sunetul reprezintă, printre altele, punctul de declanşare a concentrării. În acelaşi timp, tot sunetul – mai bine zis, anumite „sunete speciale" – joacă un rol decisiv în unele din cele mai spectaculoase experimente paranormale, cum ar fi fascinantele „călătorii în afara corpului" realizate de Raymond Moody. Într-adevăr, acesta „decola" printr-o tehnică de detaşare de corp, declanşată de un sunet (mai precis spus, la el, două sunete cu frecvenţe foarte joase). Sunetul despre care se vorbeşte este cel auzit în urechea noastră atunci când suntem cufundaţi într-o tăcere deosebit de profundă. Antrenamentul care i se propune subiectului este unul multiplu: mai întâi ascultarea sunetului, apoi analizarea acestuia şi în fine performanţa de a reuşi să-l stăpânească pentru ca în final să-l moduleze, accentuându-i, după dorinţă, acutele sau gravele conştientizate pe parcursul analizei. De ce? Pentru că tocmai aceste modulaţii sunt elementele ce urmează a fi transmise prin telestezie!

În relatările lui Moody, în special privind experienţele sale de început, există momente limită, când riscul legat de „căderea sub stăpânirea sunetului" este enorm, putând merge până la decesul subiectului. Mai bine zis, este vorba de acelaşi tip de pericol care este legat de pildă de problemele puse de exerciţiile de gimnastică yoga: oricât de dificil ar fi de „intrat" într-o poziţie yoga, există pericolul real de... a nu mai putea ieşi!

Ce îi determină atunci pe cercetătorii şi practicanţii telestezieiă să insiste asupra antrenamentului în vederea folosirii sunetului? Ei bine, aici este vorba de un aspect foarte important şi rareori discutat al acestui tip atât de particular de cercetări: obiectivitatea telestezieiă şi în general obiectivitatea în psihologie. Aici, spre deosebire de ceea ce se întâmplă în timpul transmisiei de imagini, de pildă, nu pot, din motive pur fiziologice, să apară nici un fel de reacţii imaginare ale receptorului, sau de memorie, sau alte tipuri de interferenţe distructive. Exerciţiile de telestezie bazată pe sunet sunt extrem de sigure şi permit un studiu aprofundat al înseşi efectelor şi legilor telestezieiă. Posibilităţile oferite de sunet sunt practic infinite. Şi au permis, printre altele, o înţelegere specială a relaţiei dintre emiţător şi receptor.

Înconjuraţi de baze extraterestre

CAZUL Shag Harbour

DAN D. FARCAŞ

Shag Harbour, un sătuc de pescari, nu departe de punctul cel mai sudic al peninsulei Noua Scoţie, pe coasta atlantică a Canadei. În noaptea de 4 octombrie 1967, la ora 23.00, mai mulţi martori din zonă au urmărit patru lumini portocalii care clipeau, în secvenţă, pe cer. Cinci adolescenţi au văzut cum, dintr-o dată luminile coboară vertiginos, într-un unghi de 45º, până la suprafaţa oceanului, după care păreau să plutească, la circa 800 de metri de ţărm. S-a auzit şi un zgomot ca un sfârâit sau un şuierat puternic. Convinşi că au asistat la amerizarea forţată a unui avion, martorii au sunat la poliţia de la Barrington Passage. Mai mulţi poliţişti şi alţi martori au mai putut urmări o lumină galbenă plutind pe suprafaţa apei, lăsând în urma sa o coadă de spumă galbenă. Lumina a slăbit treptat, până a dispărut complet, probabil prin scufundarea obiectului.

Au fost mobilizate, imediat, o barcă de salvare a pazei de coastă şi mai multe bărci de pescari, dar până să ajungă la faţa locului, obiectul dispăruse. Nu se vedea decât o spumă galbenă, bolborosind şi mirosind a sulf. Căutarea s-a prelungit până la ora 3.00 şi s-a reluat a doua zi dimineaţa, dar nu s-a găsit absolut nimic. Între timp, poliţia a verificat; nimeni nu avea cunoştinţă despre absenţa vreunui avion militar sau civil.

În ziua următoare, Centrul de coordonare a operaţiilor de salvare din Halifax a trimis un raport preliminar la Statul Major al armatei canadiene din Ottawa, afirmând că ceva, dar „nu un obiect cunoscut", a căzut în apă la Shag Harbour. Nava militară *Granby* a fost trimisă la faţa locului, pentru a încerca să găsească epava, cu ajutorul a şapte scafandri care au cercetat fundul mării. Căutările s-au prelungit până în seara de 8 octombrie, fără succes. S-a mai spus că şi anumite instanţe din Statele Unite ar fi participat la investigaţii.

După acestea, incidentul a fost considerat închis şi aparent uitat până în 1993, când investigatorii MUFON Chris Styles şi Doug Ledger au reluat cercetările. Ei au strâns un şir impresionant de mărturii, între care documente oficiale, articole din ziare de epocă. S-a aflat astfel că problema fusese în atenţia ministrului canadian al apărării Leo Cadieux. Într-un document semnat de el, pus ulterior la dispoziţia lui Styles, se vorbea de posibilitatea ca „OZN-urile să manifeste o tehnologie avansată care ar putea contribui la cercetarea ştiinţifică sau tehnică".

S-a mai descoperit că în noaptea respectivă obiectul fusese observat şi de alte persoane. S-au găsit astfel documente de epocă din care reieşea că 18 marinari de pe un vas care pescuia în apropiere văzuseră „patru OZN-uri". Radarul de la Decca, aflat tot în Noua Scoţie, urmărise „un obiect solid" neidentificat timp de două ore (până la 22.30, deci cu jumătate de oră înainte de cădere). Piloţii zborului Air Canada 305 au raportat şi ei un OZN în zonă. S-au găsit, de asemenea, rapoarte de la câţiva martori de la sol.

În plus, cei doi investigatori au descoperit că episodul cu scafandrii nu a fost sfârşitul istoriei. Conform celor ce s-au putut reconstitui din mărturii, obiectul scufundat în 4 octombrie şi-a continuat imediat călătoria, pe fundul mării, circa 40 de kilometri, până lângă un centru de detectare al submarinelor. Fiind observat, au fost dirijate nave militare deasupra lui. Peste câteva zile, când s-a luat în considerare o operaţie de coborâre a unor scafandri, misteriosului obiect i s-a alăturat un alt OZN, tot subacvatic, sosit aparent pentru a-l ajuta pe primul. Comandamentul escadrilei a luat decizia să aştepte să vadă ce se va întâmpla. La un moment dat, cea mai mare parte a vaselor au fost nevoite să plece, pentru a întâmpina un submarin sovietic care violase apele teritoriale canadiene. Profitând parcă de împrejurare, cele două obiecte s-au pus în mişcare, s-au depărtat de navele rămase şi când au ajuns la o anumită distanţă au ţâşnit afară din apă, înălţându-se spre cer şi dispărând cu mare viteză. Acest zbor, petrecut pe 11 octombrie, a fost văzut, din nou, de un număr de martori independenţi, de la Shag Harbour la Yarmouth. Din păcate martorii cheie care au istorisit aceste detalii nu au acceptat să oficializeze depoziţiile lor, pentru a nu-şi pune în pericol confortabilele pensii militare.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/48

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

„RADAR OLFACTIV" uman

PAUL IOAN

Două din principalele tendinţe ale parapsihologiei moderne „civile" (adică net delimitate de experimentele în regim secret ale spionajului, poliţiei şi chiar ale unor armate) sunt cele legate de spectacolul public şi de cercetările asupra copiilor „supradotaţi" de natură. În această din urmă privinţă, revistele de specialitate serioase din alte ţări (la noi, din păcate, noţiunile de discernământ şi bun simţ comun ale presei de acest gen sunt cam uitate) au pus în evidenţă, de curând, fenomenul aşa-numitului „simţ teleolfactiv inter-specii".

Concret, un copil de unsprezece ani, Robert Ducallier (Franţa) reuşeşte să „deducă" senzorial că undeva, la o distanţă de 100-250 de metri, se află o anume vietate, pe care, evident, n-o vede. Nu s-a aflat, deocamdată, cum şi când au descoperit părinţii săi această uluitoare putere de percepţie a fiului lor. Cert este că pe măsură ce cunoştinţele lui şcolare avansau normal, el reuşea prin acest „mijloc supranatural" să se autodocumenteze asupra faunei pădurii din zona unde locuia (Bretagne). Se pare că Robert a atras atenţia, la început, asupra unui cuib de piţigoi atacat de un dihor. Băiatul şi-a condus tatăl direct la copacul cu pricina, reuşind să salveze puii. Situaţia s-a repetat şi cu alte progenituri aflate în pericol în acea pădure şi devenise clar că nu le detecta acustic, ci prin miros (asociat sau nu cu un aşa-zis al şaselea simţ).

Incredibila lui dexteritate n-a rămas fără ecou, „micul magician" (cum a fost poreclit) devenise util atât vânătorilor locali, cât şi reprezentanţilor unei agenţii ecologice din zonă. Treptat, Robert Ducallier a fost supus unor teste de laborator. El a recunoscut, în doze imperceptibile şi pentru un om ce studiază fauna sălbatică ani în şir, nu mai puţin de 26 de mirosuri specifice (create sintetic, pe bază de feromoni) ale tot atâtor vieţuitoare (mamifere şi păsări)! Uluitor este şi faptul că pentru majoritatea din acestea, Robert diferenţiază situaţia de primejdie de cea de împerechere. Mai mult, prezenţa în apropiere a unor animale de casă (pisici, câini, găini etc.) nu-i „parazitează" acuitatea teleolfactivă. „Radarul" lui înnăscut are o sensibilitate comparabilă cu a necuvântătoarelor pe care le simte şi ca precizie, şi ca distanţă între exemplare de aceeaşi specie. Deosebita activitate cerebrală în zona centrilor nervoşi responsabili cu mirosul este dublată de o inexplicabilă memorie a experienţelor unei vieţi petrecute în natură. Când? Într-o viaţă anterioară? Nimeni nu poate face decât speculaţii.

O muncă de detectiv

IDENTIFICAREA FUNCȚIEI FIECĂREI GENE

AURORA POPESCU

A dispune de harta completă genetică este o achiziție de excepție a științei, dar insuficientă pentru a-și găsi utilitatea practică. După cum se exprimă înșiși oamenii de știință, este ca și cum ai avea în mână toate piesele unui televizor, fără să știi la ce folosește fiecare și cum se asamblează. Pentru a construi televizorul, trebuie să știi care este rolul fiecărei componente și interacțiunile dintre ele. La fel pentru a-l repara. Același lucru se întâmplă în cazul unui organism viu: e nevoie de descoperirea funcțiilor și interacțiunilor genelor pentru a cunoaște în întreaga sa intimitate misterul vieții (ființei umane) și pentru ca, ulterior, cu abilitate, să se restabilească o funcție pierdută sau defectă.

Cine răspunde la comandă?

Detectarea fiecărei funcții presupune o muncă de cercetare deosebit de laborioasă și migăloasă. În primul rând trebuie căutate celulele care utilizează activ gena respectivă. Adică? Deși toate celulele conțin ansamblul genelor dintr-un organism uman, doar anumite celule lasă să se exprime genele care comandă o funcție de care organismul are nevoie la un moment dat. De exemplu, toate celulele conțin genele caseinei (proteinele laptelui), dar numai celulele glandei mamare produc cazeină (implicit lapte) și numai atunci când primesc o comandă hormonală specifică (în perioada alăptării nou-născutului).

Surprize, surprize

Beneficiind de harta genomului uman, oamenii de știință trebuie să afle ce se întâmplă cu fiecare genă in vivo, deci în organismul viu. O metodă la îndemâna cercetătorilor există, e vorba de experimentele pe animalele de laborator (șoareci) care, asemenea majorității mamiferelor, sunt din punct de vedere genetic destul de asemănătoare cu omul. Distrugând o genă sau supunând-o la diferite mutații, urmăresc efectul asupra dezvoltării cobaiului. Din nefericire, metoda nu este sută la sută relevantă, de vreme ce poate oferi și surprize; e suficient ca suprimarea unei gene să nu fie urmată de un efect, iar cercetătorii să nu reușească să identifice factorul compensator pe care organismul îl deține pentru a suplini deficitul. Chiar și în cazul în care efectul se produce, nu există certitudinea că acesta este exclusiv consecința suprimării unei gene sau consecința perturbării unui sistem complex de interacțiuni între gena lipsă și alte gene. Așadar, și acest aspect trebuie elucidat.

Genotip ≠ Fenotip

Contrar unei idei destul de vehiculate, individul nu este 100 la sută rezultatul informației cuprinse în ansamblul genelor care compun – e drept cu titlu de unicat – organismul său. Comunitatea științifică insistă din ce în ce mai mult pe importanța care trebuie acordată diferenței dintre genotip (ansamblul genelor unui individ) și fenotip (totalitatea însușirilor caracteristice unui individ, formate pe parcursul existenței sale). Fără îndoială că genotipul influențează fenotipul, dar legătura cauză-efect nu este exclusivă. Cercetătorii sunt de acord că o mutație genetică nu are o consecință identică în cazul tuturor indivizilor. Simptomele care decurg din respectiva mutație genetică pot fi mai intense sau mai slabe, în funcție de modul de viață al individului și de circumstanțele în care trăiește. De exemplu, locuitorii din unele insule ale Pacificului nu cunosc diabetul și obezitatea, deoarece urmează un regim alimentar specific, tradițional. Cu toate acestea, pe plan mondial, obezitatea este o mare problemă de sănătate (în special în Statele Unite) și are drept cauză, simbolic vorbind, trilogia hamburger-cartofi prăjiți – Coca Cola, în ciuda faptului că indivizii nu beneficiază de o constituție genetică în stare să le permită metabolizarea grăsimilor. Așadar, relația dintre genotip și fenotip nu se poate realiza la modul mecanic, fără să se țină seama de variațiile de mediu

în care trăiește individul (geografic, social, economic etc) și de interdependența organismului uman cu acesta.

Un pariu greu de câștigat

Analiza *funcției* genelor este marea încercare a biologiei secolului următor. Pentru a avansa cât mai rapid pe tărâmul necunoscutului și a-i descifra misterul, cercetătorii se străduiesc în primul rând să-și perfecționeze uneltele de lucru: ei caută modele animale care să le permită evidențierea mai rapidă a fenomenelor urmărite, după cum încearcă să pună la punct metode noi de analiză a genelor pe scară mare, prin miniaturizarea și perfecționarea instrumentelor de laborator folosite, vizând totodată reducerea cantității de reactivi necesari experimentelor (deocamdată destul de costisitori). Dar, se pare că handicapul cel mai important al câștigării pariului asumat constă în faptul că fiziologia ca știință a rămas cu mult în urma bilogiei moleculare căreia, cel puțin în ultimul deceniu, i s-a acordat o atenție deosebită; or, acum a sosit momentul cunoașterii în cel mai mic detaliu a mecanismelor funcționării organismului uman în întreaga sa complexitate și globalitate.

Anatomia secundei

LEGI și roboți

ALEXANDRU MIRONOV

Aflu din ultimul număr al excelentei reviste *Discover* (tiraj: 300000 de exemplare) că un domn Tilden construiește roboți care nu sunt digitali, așadar nu funcționează pe principii informatice – deci conduși de computere – ci prin tehnologii analogice, adică electrice și mecanice, imitând rețelele nervoase ale viului, ale bios-ului. De aici și denumirea lor: bioboți. Pe bioboți îi cheamă Ogre, Snakebot, Walkman, Strider și circulă pe suprafețele de experiență de la Los Alamos National Laboratory, din SUA, fiind, poate, strămoșii roboților bio de mai târziu, ai androizilor pe care scriitorul de Science Fiction Isaac Asimov îi înarmează – și îi încorsetează – cu legile aspre ale robopsihotronicii din viitor.

Răsfoind, recent, printre notițele din carnete, dau peste o scrisoare trimisă, acum vreo 15 ani, de către prietenul meu, regretatul Alexandru Boiu, de pe vremea când imaginam, împreună, „Proiecte planetare", o carte de succes a deceniului trecut. Era o scrisoare despre... legi. Și scot din ea, pentru dv, legile asimoviene pe care le copiase Sandu Boiu din celebra „Eu, robot" – dar pe care le completase, pentru comparație, cu regulile pe care gânditorul și cercetătorul român Mihai Drăgănescu le imaginează, în opera sa filozofică, pentru sistemele de Inteligență Artificială, *I.A.*, slujitorul și prietenul nostru din viitor. Deci:

„LEGILE ASIMOV":

1) Robotul n-are voie să pricinuiască vreun rău omului sau, prin neintervenția sa, să lase ca viața omului să fie periclitată.

2) Robotul trebuie să asculte ordinele primite din partea unei ființe umane, cu condiția ca aceste ordine să nu contrazică prima regulă.

3) Robotul trebuie să-și apere existența, dar numai atunci când grija de sine nu contrazice Legea 1 sau Legea 2.

„REGULILE LUI DRĂGĂNESCU:"

1) Un sistem cu *I.A.* nu va accepta sau formula o soluție unei probleme care ar putea periclita existența speciei umane, azi sau în viitor, sau ar putea contrazice principiile civilizației.

2) Un sistem de *I.A.* nu are drepturi politice, nu poate vota și nu poate lua decizii fără o supraveghere umană.

3) Un sistem cu *I.A.* trebuie să-și respecte algoritmul de funcționare.

Dar pentru că rândurile de față apar cu puțin înaintea sfârșitului de mileniu dați-mi voie să vă spun că, la trei decenii după elaborarea faimoaselor legi robotice și cu puțin înainte de a părăsi lumea noastră, Asimov a mai avut o zvâcnire – poate copleșit de violența și haosul civilizației lui Homo sapiens – și a mai „promulgat" o ultimă lege, poate cea de siguranță absolută:

Legea O: Robotul trebuie să apere umanitatea prin acțiunile sale.

Fie...

...Deși, dacă este să judecăm doar conflictul din Orientul Apropiat și să-l extrapolăm la anii 2100, ne dăm seama că el poate fi rezolvat, conform butadei lui Henry Kissinges, doar pe două căi: cea naturală și cea supranaturală. Cea naturală ar fi, spunea Kissinger, ca din ceruri să coboare un înger și să-i împace pe evrei cu arabii din zonă. Cea supranaturală: evreii și arabii să se împace singuri... Sau, adaug eu, în context, ca *I.A.* și roboții de toate „etniile" și „rasele" să intervină ei în conflict, conform obligațiilor ce le incumbă Legile Asimov și Regulile Drăgănescu.

Controversele biologilor nasc...

Afaceri pe ruinele biodiversității?!

CRIZĂ

Scăderea vertiginoasă a numărului de specii ale faunei și florei pune, la nivel mondial, problema: mărimea și repartiția fondurilor necesare. Dar însăși această alarmă este, parțial, contestată științific.

PAUL IOAN

Natură vie, natură moartă

O treime din speciile de plante și aproape un sfert din cele de animale au dispărut în acest secol. În ritmul actual al neglijării biodiversității, în secolul următor numărul speciilor florei și faunei se va înjumătăți. Față de acest avertisment – bazat pe statistici recoltate în ultimele două decenii de organisme ONU și pe „modelul științific al actualei extincții" (pe scurt „T.E.", de la Today Extiction=extincția de azi) – au survenit două tipuri de reacții adverse. Uimitor este faptul că, pe lângă opoziția unor mari finanțatori de a contribui cu fonduri la nivelul impus de criză, au apărut și alte ipoteze paleontologice asupra stării naturii, care „liniștesc apele", susținând că degradarea ansamblului vieții planetei este firească și revenirea se va face „de la sine". În acest fel, unele voci științifice prestigioase fac jocul celor ce nu cred în gravitatea problemei. Astfel, modelul optimist al britanicului M.J.Benton susține că biodiversitatea cunoaște de 600 de milioane de ani o creștere continuă exponențială, iar *extincțiile de pe parcurs, inclusiv cea actuală, sunt „incidente neperturbatoare ale acestei tendințe".* Principalul model pesimist, susținut de o mare majoritate de paleontologi, este cel al francezilor Courtillot și Gaudemer, conform căruia de la sfârșitul Cretacicului și până azi creșterea biodiversității este discontinuă, *actualmente parcurgându-se o criză similară cataclismului de acum 65 de milioane de ani (dispariția dinozaurilor)...*

Pe cine să crezi? Fiecare țară în parte își cunoaște, cu o precizie variabilă, numărul de specii dispărute și pe cale de dispariție. Dar – de exemplu – *atunci când o organizație prestigioasă ca „Nature Conservancy" estimează la 300 de milioane de dolari salvgardarea și ameliorarea doar a cinci specii (țestoasa verde, grizzly, curcanul sălbatic, egreta neagră și elanul) – incluzând în sumă și noi locuri de muncă –, polemica între politicieni și ecologiști devine financiaro-științifică și nu pare a avea, deocamdată, un deznodământ cert.*

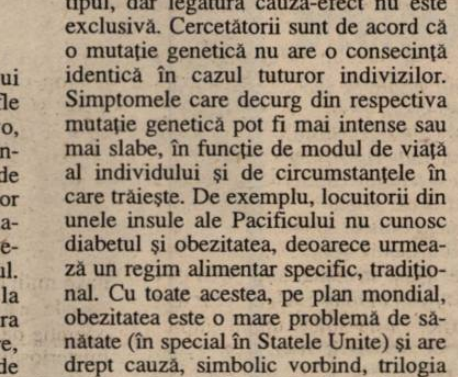

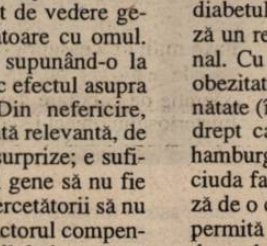

Semnale îmbucurătoare la noi. Reapariția zimbrului!

Și în țara noastră se manifestă – în ceea ce privește diversitatea faunei – o anume preferință pentru mamifere. Astfel, dacă în Europa centrală și de vest se alcătuiesc proiecte și investesc importante sume pentru repopularea pădurilor cu lupi, urși, vulpi (și chiar arici, deveniți o „obsesie" a biologilor francezi), în România se fac eforturi – susținute financiar din exterior – pentru zimbri și râși (am ales, deocamdată, doar aceste exemple).

Simbol heraldic al Moldovei, *zimbrul* a dispărut în prima jumătate a secolului trecut din Carpații Orientali. În rezervația de la Bucșani fuseseră strânse în anii '80 toate exemplarele supraviețuitoare, dar reproducerea de tip consangvin (pe aceeași linie de descendență) le era foarte dăunătoare. Astăzi, cea mai propice zonă unde trăiesc, deocamdată doar șase zimbri, este Parcul Forestier Vânători Neamț. Doar doi sunt „rude", iar completarea se va face în continuare – o dată cu creșterea suprafeței țarcurilor spre 150-200 de hectare – cu exemplare din Polonia, țara care deține „cartea de origine" a tuturor zimbrilor captivi din lume.

Râsul, cea mai mare felină de la noi, era privit în trecut ca o mare primejdie pentru ierbivorele sălbatice (căpriori și capre negre în primul rând). Însă studiile cercetătorilor români, chiar dacă nu au o înzestrare tehnică modernă pentru urmărire prin radiotelemetrie, arată că, după anii '60, populația râșilor s-a ameliorat, reprezentând la ora actuală 35 la sută din totalul european. Vechile măsuri de protecție și formidabila suspiciune și agilitate ale acestui vânător solitar (pe care-l găsesc, cu greu, doar câini anume dresați) l-au salvat de la dispariție... Din păcate, se pare că la ora actuală principala primejdie pentru zimbri și râși (și nu numai, evident) o reprezintă *atitudinea față de natură a noilor proprietari de păduri. Despăduririle abuzive, strict mercantile, periclitează biodiversitatea autohtonă și stabilitatea geo-climatică, precum și munca și investițiile în acest sens. Vieţuitoarele trebuie să simtă, totuși, că printre oameni domnește legea.*

E bine de ştiut

O fracţiune de secundă de mers neatent pe pojghiţa de gheaţă ori polei este suficientă ca un accident să se producă. Din instinct, omul încearcă să se apere şi se sprijină pe palme, ori pe braţe. După cât este de bruscă şi neaşteptată căderea, locul afectat de căzătură se resimte. Astfel, zona doare, uneori chiar insuportabil, apoi apare rapid o deformare a articulaţiei traumatizate. În afara membrelor – mâini şi picioare – nu sunt apărate de traumatismele căzăturii nici alte zone cum ar fi: şoldul, toracele, umerii şi, cel mai grav, coloana vertebrală ori cutia craniană. Când este afectată articulaţia pumnului, falangele degetelor, ori complicata articulaţie a

ACCIDENTELE IERNII

gleznelor, suferinţa se întinde mult în timp, ori sunt necesare complicate intervenţii chirurgicale. Ligamente prea întinse în căzătură, rupte, un os smuls din lăcaşul său şi câte alte necazuri, toate datorate unei simple alunecări, ori căzături pe gheaţă!

Pentru a vă da seama imediat dacă aţi suferit sau nu o fractură e bine de ştiut câte ceva despre locul fracturii. Apăsaţi uşor pe stern, dacă răspunsul este o durere ascuţită, mai mult ca sigur, acolo unde se resimte s-a produs o fractură toracică. Loviţi încet baza călcâiului. Dacă durerea apare imediat, o fractură s-a produs între gleznă şi şold. Acelaşi mod de decelare a durerii o puteţi aprecia dacă loviţi palma deschisă. Acestea sunt însă manevrele care pot detecta zona de fractură, când nimic altceva ca deformarea, ruperea osului cu penetrarea prin piele (în caz de fractură deschisă) nu este evidentă. Atenţie mare se impune atunci când durerea se resimte în mijlocul spatelui, pentru că poate fi afectată coloana vertebrală. Cine acordă primul ajutor trebuie să umble cu mare atenţie cu accidentatul. Astfel, acesta nu va fi mutat din locul căzăturii decât pe brancardă şi transportat la primul spital cu secţie de ortopedie.

După traumatism, tot un gest de prim ajutor este şi punerea unei pungi cu gheaţă pe locul dureros, gheaţă în care trebuie pus şi un pahar cu apă foarte rece. Se pot pune comprese cu apă foarte rece până la consultul medicului.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

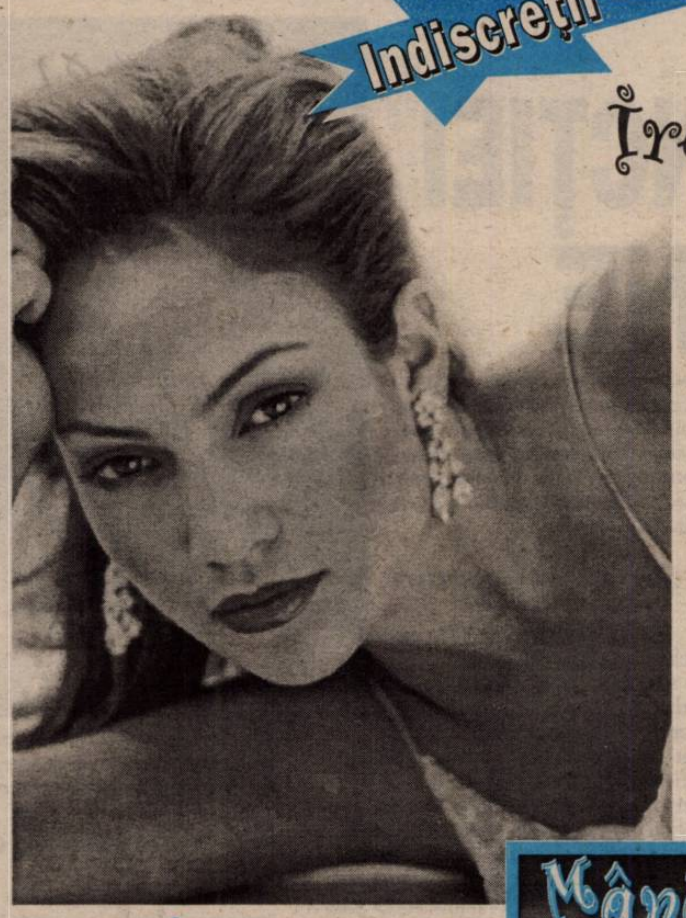

Irezistibilă

Noul idol al comunităţii hispanice din Statele Unite, Jennifer Lopez, mărturiseşte cu nonşalanţă că, la 30 de ani, îşi datorează succesul în cinematografie şi puterii sale de seducţie excesive. „Nu există o parte a corpului meu care să fie mai puţin sexy decât alta, spune Jennifer. Mă simt bine în pielea mea şi aceasta îmi conferă confortul de a rămâne irezistibilă". Explozia portoricană arată şi în viaţă aceeaşi exuberanţă ca pe ecran: iubirea pentru Puff Daddy ar putea inspira un scenariu la fel de torid cu „U-Turn", filmul lui Oliver Stone care a relevat şi talentul actriţei şi sex-appealul său deosebit. Dar şarmul lui Jennifer nu se limitează la fizicul său. Vocea a cucerit milioane de admiratori. Primul său disc s-a vândut în 3 milioane de exemplare. Apariţia celui de-al doilea, la sfârşitul anului, este aşteptată ca un eveniment mondial...

La premieră

Ignorând şuşotelile din ultimele săptămâni ce o plasau alături de seducătorul Hugh Grant, Julia Roberts a apărut, mai splendidă ca niciodată, în braţele prietenului său, saxofonistul Benjamin Bratt, un Adonis american de 37 de ani, născut dintr-o mamă indiană, în Peru. Extrem de surâzători, cei doi au fost surprinşi de indiscreţi la premiera filmului „Red Planet".

Mână în mână...

...mamă şi fiică, Madonna şi Lourdes se plimbau prin New York. Au petrecut o seară fără Guy Ritchie, prietenul divei şi fără Rocco, fiul, respectiv fratele, de 3 luni. Frumoasă ca o păpuşă, Lourdes a deprins rapid rolul de mini-star...

Dosarele frumuseţii

FRUMUSEŢEA MÂINILOR

Mâinile noastre au personalitatea lor şi exprimă prin formă, prin culoare mult mai mult decât s-ar crede. Le completează ţinuta noastră estetică, continuă ideea de frumuseţe şi armonie. Prin forma şi culoarea lor mâinile ne arată adevărata vârstă, sensibilitate, temperament, profesie, ba chiar şi starea de sănătate. Pentru că sunt expuse atât „agresiunilor" externe cât şi interne trebuie să le protejăm cu deosebită atenţie. Zilnic este bine să le masăm cu următorul amestec în părţi egale: glicerină – zeamă de lămâie – miere. Se vor masa degetele, începând de la vârfuri spre bază, în lungul şi interiorul palmei; se va închide şi deschide pumnul cu forţă, se va face o mişcare de pianotat sau de scris imaginar la maşină.

Mâinile pătate se vor freţiona cu resturi de coji de lămâie sau soluţie de acid citric 20 la sută. Pentru mâini crăpate se vor pune cataplasme cu miere (călduţă) + vitamina A. După chinezi, mâna este locul de proiectare al tuturor organelor. Ei spun că degetul mare corespunde plămânului şi ficatului, cel arătător intestinului gros, cel mijlociu circulaţiei, cel inelar sistemului nervos iar cel mic sexualităţii. În acest sens este bine să ne masăm mâinile cu multă responsabilitate. Unghiile vorbesc şi ele despre personalitatea noastră. Îngrijirea lor este vitală şi nimeni dintre noi nu o neglijează. Pe lângă îngrijirile obişnuite este bine ca o dată pe săptămână să le ţinem într-o „baie" de ulei de germeni de porumb în care se pune o linguriţă de miere, o fiolă de vitamina A şi o fiolă de vitamina E (tot amestecul să fie călduţ). În anotimpul rece deosebit de binefăcătoare sunt împachetările cu parafina – reglează circulaţia sangvină, le catifelează făcându-le noi şi strălucitoare ameliorează reumatismul. Acest tratament se face la cabinetul nostru cu rezultate excepţionale. Atunci când reumatismul creează probleme (dureri, modificări de articulaţii), tot la noi puteţi beneficia de şedinţe de acupunctură.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 19
Valabil până pe data de: 8 DECEMBRIE 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Se pare că...

FIDELITATEA un mit?

Se pare că din ce în ce mai mulţi oameni consideră fidelitatea un concept depăşit, impus de educaţia strictă din trecut, o rămăşiţă a comportamentului artificial, influenţat de cerinţele bisericii, neadecvat vieţii moderne şi structurii omului. Dreptate nu pot avea decât într-o singură privinţă: fidelitatea ţine şi de educaţie, de cultură şi de înţelegerea faptului că îi datorăm partenerului nostru de viaţă, întâi de toate, respect şi în vorbe, dar mai ales în fapte. Un adevărat legământ de iubire nu ne absolvă de păcatele capitale: egoismul, intoleranţa şi nepăsarea faţă de cei din jur. Fidelitatea este o dovadă de iubire, de respect atât faţă de celălalt cât şi faţă de tine. O relaţie matură se bazează pe încrederea totală în partener şi pe un comportament adecvat, trebuie să fiţi pregătiţi să vă dovediţi dragostea şi prin politeţea atitudinilor, prin respectul faţă de sentimentele celuilalt, prin felul în care îl ascultaţi şi îi înţelegeţi problemele. Cadourile scumpe şi petrecerile nu vor înlocui niciodată sentimentul de vinovăţie şi de îndepărtare. O viaţă în doi armonioasă poate fi totul – raiul pe pământ, dar ea comportă în mod obligatoriu şi firesc fidelitate şi încredere.

IOANA POPA

Voaletă şi Dantelă Veche

DRAGOSTE VEŞNICĂ pentru o... mască

O prezicătoare îi spusese Annei de Austria (soţia lui Ludovic al XIII-lea) că va aduce pe lume doi băieţi gemeni. Ar fi fost o dramă pentru regină, căci legile nescrise ale succesiunii ar fi impus sacrificarea celui de-al doilea prunc, pentru a evita un război civil... La 5 septembrie 1638, vine pe lume un fiu, iar după câteva ore, geamănul lui! Din acea seară, de existenţa autentică a doi posibili Ludovic al XIV-lea n-au ştiut decât cinci persoane. Al doilea băiat a fost crescut în cel mai strict secret (sub ameninţarea morţii), iar începând de la 18 ani, „necunoscutului" i s-a montat o mască de fier care-i permitea doar să mănânce. A fost purtat din temniţi în temniţi, pentru ca să moară la Bastilia în 1704, în deplin anonimat, şi să fie îngropat sub numele de împrumut „Marchiali". „Prizonierul", ferit de lume din ordinul fratelui său, a apucat, totuşi, să ştie ce-i iubirea. Deghizată în călugăr, fiica doicei lui, Henriette, l-a frecventat sub pretextul asistenţei duhovniceşti. Îndrăgostită de „Omul cu masca de fier" încă de la 16 ani (când chipul încă nu era ascuns cu temeinicie), Henriette şi-a sacrificat viaţa pentru a-i fi aproape, chiar dacă cel mult o dată pe săptămână. Uneori, în timpul detenţiei pe insula Margherita, nu l-a văzut cu lunile. Doar aşa se explică faptul că geamănul lui Ludovic al XIV-lea a putut trăi izolat de lume timp de 66 de ani. Ea s-a stins la câteva luni după el, aruncându-se în Sena, pentru a nu i se afla secretul vieţii - ieşit la iveală doar din scrisorile găsite mult mai târziu, în firida unei chilii a mănăstirii Les Chariens. *(P.I.)*

Gastronomice

Şi pentru această săptămână cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne propune câteva „reţete rapide".

Cotlete de porc în sos picant

6 cotlete, 1 lingură de untură, 1 ceapă, 1/2 lingură de făină, 1 ceaşcă de vin alb, 2 ceşti zeamă de carne, 1 linguriţă de muştar, 2 castraveţi muraţi în oţet, sare, piper.

Se pregătesc cotletele ca pentru grătar. Se sărează şi se ţin aşa până pregătim sosul. Se taie o ceapă şi se prăjeşte uşor cu o lingură de untură. Când s-a muiat se adaugă făina şi se amestecă. Nu se lasă să se îngălbenească. Se stinge cu o ceaşcă de vin alb şi cu două ceşti de zeamă de carne. Se ţine să fiarbă 1/2 oră la foc mic. Din când în când se ia pielita de grăsime ce se formează la suprafaţă. Se amestecă sosul cu o linguriţă de muştar şi cu castraveţi în oţet, tăiaţi felii subţiri. Se potriveşte de sare şi piper. Se înfierbântă într-o tigaie o jumătate de lingură de untură şi se frig cotletele bine pe o parte şi pe alta. Se aşază fierbinţi pe o farfurie, şi deasupra se toarnă sosul. Se servesc imediat.

Crap pe varză

1 crap de 1 kg, 1 varză mijlocie, 1 lingură de untură, 1 pahar de vin alb, sare, piper, 1 praf de ienibahar, 2 foi de dafin, 1 lingură de unt.

Se curăţă crapul, se crestează pe spate şi se dă sare. Se taie mărunt o varză mijlocie şi se înăbuşă cu o lingură de untură. Se ţine până se moaie fără să se rumenească. Se aşază în cratiţa în care vom găti peştele. Se toarnă un pahar de vin alb, sare, piper, ienibahar şi foile de dafin. Deasupra se aşază peştele. Se adaugă o lingură de unt cu care se unge şi peştele. Se dă la cuptor. Se ţine la foc mijlociu, circa o 1/2 oră, până începe peştele să prindă culoare, iar varza este destul de scăzută. Între timp se mai unge de vreo două ori cu unt. Se serveşte cald.

Salată creolă

4 ouă fierte tari, 1/2 kg de cartofi, 1 căţel de usturoi, 1 vârf de cuţit de boia, 1 linguriţă de muştar, zeama de la o lămâie, 1 lingură de oţet, puţin zahăr, 3 linguri de ulei, 1 cutie de ton sau sardele, 2 ardei graşi, sare.

Se fierb cartofii cu coajă. Se curăţă şi se taie felii cât sunt calzi. Se amestecă usturoiul, uleiul, oţetul, muştarul şi lămâia. Se adaugă boiaua, sarea şi zahărul. În acest sos se pune peştele. Se taie ardeii în bucăţi, iar ouăle în rondele. Pe marginea unui platou se pun ouăle, apoi ardeii, iar în centru peştele, acoperit de cartofi, peste care se toarnă sosul de sardele.

Supă de găină siciliană (reţetă italiană)

1 găină, foi de dafin, zarzavat pentru supă, morcovi, pătrunjel, gulii, puţină grăsime, tăiţei, smântână, caşcaval ras.

Se porţionează găina şi se pune la fiert, împreună cu foi de dafin şi sare. În puţină grăsime se căleste zarzavatul tocat mărunt. Când s-a fiert carnea se amestecă cu zarzavatul călit, şi se mai completează cu apă, până la 1 1/2 litru cantitatea de supă. În fiecare farfurie se pun tăiţei fierţi, smântână, şi caşcaval ras. Peste acestea se pune o porţie de carne fiartă şi supa strecurată. Este o supă excelentă şi consistentă.

Spumă de mere cu frişcă (reţetă elveţiană)

500 g frişcă, zahăr după gust, 1 kg mere nu prea zemoase, 150 g nuci sau alune.

Se bate spumă frişca cu zahăr. Se curăţă merele, se dau pe răzătoare şi se încorporează cu frişca adăugându-se nucile zdrobite sau alunele. Se serveşte în cupe imediat.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturiste

◆ **ŢELINA,** consumată crudă, are un efect benefic asupra dinamicii sexuale masculine. Sub formă de infuzie (10 g de frunze uscate la o cană de apă), consumată în cantitate de 2 căni pe zi, este folosită în bronşitele cronice. Decoctul din 100 g de frunze şi rădăcină mărunţită la l litru de apă, aplicată extern sub formă de comprese, dă rezultate bune în vitiligo (tulburări de pigmentare a pielii, care determină apariţia unor pete albe).

◆ **USTUROIUL,** consumat ca atare, câte 2-3 căţei seara, are acţiune antisclerozantă, antihipertensivă fiind unul dintre cele mai eficiente alimente care previn îmbătrânirea precoce. De asemenea, combate viermii intestinali (oxiurii).

◆ **URZICA,** consumată ca aliment, este regeneratoare pentru organism. Sub formă de infuzie (o lingură de frunze uscate la o cană de apă), consumată în cantitate de 2 căni pe zi, are efecte favorabile în hemoragiile vaginale sau cu orice altă localizare, precum şi efecte pozitive în diabetul zaharat. Infuzia mai concentrată (30 g frunze uscate la o jumătate de litru de apă), aplicată sub formă de comprese la nivelul pielii feţei, combate seboreea. Această infuzie, folosită pentru clătirea părului după spălat, combate seboreea pielii capului şi mătreaţa, întărind totodată rădăcina firului de păr.

◆ **VARZA CRUDĂ** este recomandată în anemii, în carenţe ale oaselor, părului şi unghiilor. Zeama extrasă din frunze combate viermii intestinali şi vindecă unele afecţiuni gastrice. Frunza de varză bine spălată, căreia i se scoate nervura principală, şi care apoi este zdrobită cu o sticlă (prin presare) şi este aplicată pe o plagă care se vindecă mai greu sau pe pielea cu o exemă are o acţiune vindecătoare.

ADENOMUL DE PROSTATĂ

Adenomul de prostată este tumora benignă cea mai frecventă în urologie. Tumora se dezvoltă în interiorul prostatei. Deşi în prezent nu se cunosc cu precizie cauzele acestei boli, toate observaţiile şi cercetările medicale sugerează legătura între hipertrofia prostatei şi tulburările hormonale ce apar la bărbaţi în jurul vârstei de 60 de ani. Mai exact, tumora se formează ca urmare a tulburărilor morfologice şi funcţionale ce apar la sfârşitul vârstei adulte şi începutului aşa-zisei bătrâneţi la nivelul glandei hipofize şi constau în diminuarea secreţiei de hormoni androgeni în favoarea creşterii de estrogeni. Se consideră că inversarea predominanţei acestor hormoni ar determina hipertrofia glandulară a prostatei. Aceste constatări nu au permis totuşi până acum punerea la punct a unui tratament eficace de preîntâmpinare a bolii, avându-se în vedere că tentativele de tratament endocrin bazat pe administrarea de androgeni sau estrogeni nu au dat rezultate edificatoare.

Ce s-a constatat fără nici un dubiu?

Chiar dacă încă nu s-au identificat cu exactitate cauzele bolii, cazuistica medicală a permis întocmirea unei liste cu observaţii certe: ◆ adenomul de prostată apare în general în jurul vârstei de 60 de ani (dar uneori şi de la 50) ◆ este mai frecvent la rasa albă ◆ recunoaşte predispoziţia ereditară ◆ are o incidenţă mai mare la bărbaţii cu viaţă sedentară, care au avut în antecedente infecţii ale aparatului urinar (ureteroprostatice, gonococice, lues etc.).

Cum arată tumora?

Adenomul se prezintă de obicei sub formă bilobată, cei doi lobi laterali înconjură porţiunea iniţială a uretrei. Uneori poate fi şi trilobat, un lob median intercalându-se între cei doi lobi laterali. Mult mai rar se întâlneşte un singur lob median, care se dezvoltă intravezical şi nu este uşor de depistat la tuşeul rectal. În ceea ce priveşte volumul adenomului, acesta poate varia de la dimensiunea unei alune până la un pumn de adult, în medie fiind însă de mărimea unei nuci verzi sau a unei caise. Greutatea este de 30-50 g, dar poate ajunge până la 100-150 g. Consistenţa tumorii este elastică (minge de tenis), cu suprafaţa netedă şi regulată, net delimitată de ţesuturile înconjurătoare. Tocmai de aceea, când nu există complicaţii poate fi relativ uşor extirpată chirurgical.

Care sunt primele semne de boală?

Tulburările de micţiune (ritmul şi cantitatea de urină eliminată) care apar la un bărbat de peste 50 de ani şi care în mod sigur nu sunt consecinţa unor infecţii uretrogenitale sunt în marea lor majoritate determinate de o tumoră de prostată, care, cel mai frecvent, este un adenom. Tulburările de micţiune sunt mai evidente pe măsură ce tumora creşte în volum. La început apare, contrar obiceiului, nevoia de a urina în a doua jumătate a nopţii. La puţin timp după acest aspect, apar şi tulburările de peste zi, cu nevoia de a urina mai des şi imperios (fără posibilitatea de amânare prin autocontrol). Al doilea semn principal ţine de tulburările care apar în actul micţiunii: jetul apare cu întârziere faţă de „comanda voluţională" (mentală) asupra actului micţiunii; după încetarea voluţională a micţiunii, continuă totuşi să mai curgă urină (împotriva voinţei bolnavului), ceea ce este deranjant şi dezagreabil pentru persoana respectivă. Când boala mai avansează, jetul de urină este slab proiectat („pe vârful pantofilor"), şi cu formă modificată (în spirală, în stropitoare etc.). La toate acestea, se pot adăuga erecţii nocturne determinate de creşterea adenomului, puncte de sânge în urină etc., ca urmare a apariţiei unor complicaţii. Concomitent, starea generală se alterează, bolnavul constată lipsa poftei de mâncare, pierderea în greutate, paloare, balonări abdominale, uneori şi tulburări de tranzit intestinal (diaree sau constipaţie).

Cazul ideal, depistarea precoce

Neglijată, boala evoluează, fiind în măsură să dea naştere la complicaţii deosebit de grave. Evident, cu cât e depistată mai din timp, cu atât şansele de însănătoşire merg spre 100 la sută. Ideal este ca, după vârsta de 50 de ani, bărbaţii să solicite anual un control al stării de sănătate în care se va avea în vedere şi tuşeul rectal (examenul clinic prin care se face depistarea precoce a adenomului de prostată). În funcţie de faza depistării bolii, medicii recomandă în primul rând regim igieno-dietetic (evitarea sedentarismului, a poziţiei şezânde prelungite, a constipaţiei, a excesului de alcool şi de sare etc.), după cum alcătuiesc în funcţie de fiecare caz în parte şi scheme de tratament (administrarea de hormoni, vitamine, supozitoare antispastice şi analgetice, acidifiante urinare, antiseptice urinare etc.) pentru a obţine încetinirea evoluţiei bolii şi înlăturarea apariţiei complicaţiilor. Terapia se aplică strict sub control medical periodic.

Tratamentul chirurgical, considerat singurul tratament curativ al adenomului de prostată, se aplică la momentul oportun, pe care numai specialistul îl poate aprecia. În condiţiile anesteziei şi reanimării moderne, a antibioticelor şi hemostaticelor folosite, intervenţia chirurgicală dă rezultate foarte bune în majoritatea cazurilor. După 3-5 zile de la operaţie, bolnavul revine la domiciliu şi, după o perioadă relativ scurtă de convalescenţă, poate intra în cursul vieţii normale.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Ciclu menstrual neregulat

A.C. din Giurgiu. *Dat fiind că informaţiile pe care le oferiţi sunt destul de sărace, vom încerca să amintim câteva aspecte legate de problema care vă interesează, urmând să vă încadraţi singură într-una dintre situaţii. La vârsta adolescenţei şi primei tinereţi, tulburările de ciclu menstrual sunt în general consecinţa unor dezechilibre hormonale fără mare importanţă. „Ciclul" poate avea o durată normală (3-6 zile), dar cu un flux menstrual ultra-abundent, sau se poate manifesta printr-un flux normal, dar care să dureze mai mult de 8 zile. Această menstruaţie repetat prelungită poate duce la o lipsă de fier în organism şi la anemie. Altă cauză poate fi prezenţa steriletului, care irită uterul. După vârsta de 35 de ani, cauza cea mai frecventă a manifestărilor amintite este prezenţa unui fibrom, o tumoare benignă care însă provoacă o reacţie a mucoasei uterine. De asemenea, chistul de ovare poate provoca abundenţa fluxului menstrual, după cum şi o tulburare endocrină poate explica acest fenomen. În general, dezechilibrul hormonal se manifestă fie la pubertate, fie între 45 şi 50 de ani, dar tratamentul există şi se bazează pe administrarea de progesteron. Pentru o femeie cu ciclul foarte regulat, întârzierea poate fi semnul unei sarcini. După 50 de ani, în schimb, poate fi semnul intrării în menopauză, ciclul devenind neregulat, cu absenţe de 2-3 luni. În cazul în care ciclul menstrual este suspect de anemic (ca flux şi ca durată, 1-2 zile) poate fi vorba de o hipomenoree (cauzată mai ales de pilulele anticoncepţionale), care se tratează cu estrogeni. E clar că numai un consult ginecologic poate stabili exact cauza unor tulburări de ciclu menstrual, în oricare din situaţie tratamentul fiind apoi la îndemâna oricui.*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Acuzat de subminarea sănătăţii

Vinovat sau nevinovat?

STRESUL LA VOLAN

Stresul la volan este apreciat de specialişti ca un factor de risc demn de luat în seamă pentru infarct miocardic, aritmii, hipertensiune şi alte boli de stres. Statisticile demonstrează că la noi în ţară infarctul de miocard este net mai frecvent printre conducătorii auto. O parte din accidentele rutiere sunt uneori consecinţa unui stop cardiac survenit la volan sub imperiul unui stres excesiv. Nu întâmplător, în condiţii de trafic dificil, conducerea automobilului nu este recomandabilă pentru cardiaci, îndeosebi pentru cei cu tulburări de ritm sau cei care au suferit recent un infarct miocardic. În plus, sedativele, frecvent prescrise bolnavilor cardiaci, sunt interzise celor care conduc vehicule deoarece diminuează capacitatea de reacţie. În concluzie, circulaţia pe drumurile publice constituie un factor de stres îndeosebi pentru conducătorii de autovehicule.

Verdict: VINOVAT.

Ascultă-ţi deopotrivă şi trupul, şi sufletul!

– Cititoarea noastră S. din judeţul Tulcea este elevă, are 18 ani şi ni se adresează pentru că se confruntă cu unele întrebări la care – spune ea – doar în revista noastră şi-ar găsi răspunsul. Despre ce este vorba? Ea are unele deficienţe de ciclu pe care le pune pe seama stresului dar, de fapt, nu ştie ce se întâmplă cu ea în viaţa sentimentală. Are un prieten cu un an mai mare, îl iubeşte, îl doreşte dar – recunoaşte ea – asemenea altei corespondente (Iulia P – din Pucioasa) – se loveşte de prejudecăţi...

ANCA DONŢU („Salvaţi copiii")

– Dragă S., îmi pare bine că ne-ai scris, pentru că astfel de probleme, de natură sentimental-sexuală, ca să mă exprim aşa, au majoritatea tinerilor din ziua de azi, numai că puţini au curajul să apeleze la un ajutor specializat. Asta înseamnă, aşa cum am mai arătat în rubricile trecute, ca altcineva să te ajute să-ţi dai seama ce vrei tu, ce e mai bine pentru tine, şi nu să-ţi dea reţete universal valabile; aşa ceva nu există.

În legătură cu prima problemă, legată de menstruaţie, ceea ce pot să-ţi spun e că stresul poate afecta foarte multe funcţii ale organismului nostru, dacă nu chiar pe toate. Dar cred că ar fi bine să consulţi un medic, el ar fi mai în măsură să îţi spună dacă nu există şi cauze organice ale tulburărilor tale şi în această situaţie să-ţi sugereze un tratament. E mai bine să nu amâni, pentru a nu ţi se agrava simptomele.

În ceea ce priveşte viaţa sentimentală, o să încerc să-ţi spun ce cred eu că se întâmplă. Eşti la o vârstă la care trebuie să iei multe hotărâri pentru tine şi viitorul tău; lucrul acesta poate fi destul de apăsător. În plus, este şi educaţia din partea familiei, pe care, deşi spui că nu ai primit-o în planul relaţiilor sexuale, te înşeli; nu suntem educaţi numai prin vorbe, ci şi prin atitudinile părinţilor, prin lucruri cărora nu le dăm importanţă la momentul respectiv. Se transmite, aşa cum se transmite limba maternă – fără eforturi speciale în acest sens. Mai e şi religia, care de multe ori e interpretată într-o manieră absolutistă. Apoi, prietenul tău constituie o presiune pentru tine, fără să vrea în mod intenţionat asta. Tu ştii că el suferă, şi ai vrea să faci ceva pentru ca el să se simtă bine.

Tu ce ai vrea, dacă nu ar fi nimic din toate cele de mai sus? Dacă nu te-ai gândi la ce spune anturajul tău, familia, dacă nu te-ai gândi în mod strict la ce ai citit în cărţile religioase (poţi încerca să vezi ce zice Dumnezeu cel din tine, pentru că fiecare are un mod propriu de a-l înţelege pe Dumnezeu, de a comunica cu El), dacă prietenul tău nu şi-ar fi început viaţa sexuală sau dacă şi-ar rezolva problemele, necesităţile în altă parte? Ce ţi-ai dori tu pentru tine, pentru trupul tău şi pentru sufletul tău? Pentru că nu există un conflict între trup şi suflet, dacă suntem sinceri cu noi înşine şi renunţăm la prejudecăţi. Şi asta e singura modalitate de a trăi sănătos: de a-ţi asculta deopotrivă şi trupul şi sufletul, fără să pui pe prim plan ceea ce aşteaptă alţii de la tine sau ceea ce i-ar mulţumi pe alţii. Ei sunt importanţi pentru noi în măsura în care noi vrem asta.

Nu există o vârstă optimă la care să-ţi începi viaţa sexuală. E vorba de când eşti pregătit din punct de vedere fizic şi psihic, atunci când întâlneşti un om pe care-l iubeşti şi cu care simţi că ai vrea să te uneşti în felul acesta, să-i dăruieşti o parte din tine şi să primeşti o parte din el. Tu ai întâlnit acel băiat?

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Sfaturile bunicii

Mâncaţi sănătos

Alimentele pot preveni apariţia celor mai grave îmbolnăviri. Dar, pentru ca mâncarea să apere organismul de boli şi să nu devină ea însăţi un pericol trebuie respectate câteva... porunci:

◆ *nu mâncaţi niciodată repede;*

◆ *masa de seară trebuie să fie cea mai uşoară;*

◆ *mâncaţi zilnic legume şi fructe crude;*

◆ *mâncaţi cât mai multe legume şi zarzavaturi galben-portocalii şi verde închis, adică bogate în vitamina A. Acestea sunt: morcovul, roşiile, spanacul, urzicile, salata, pătrunjelul, mărarul, ceapa verde, ardeiul iute;*

◆ *mâncaţi cât mai multe legume şi fructe bogate în vitamina C. Acestea sunt: roşiile, ardeiul gras, măceşele şi citricele.*

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Marea odaliscă”, o ironie contra perfecţiunii

Răzbunarea artistică a lui Dominique Ingres (romantic francez, 1780-1867) faţă de femeia iubită, care l-a dezmăgit în tinereţe, a stârnit zâmbete şi întrebări în epocă. „Marea odaliscă”, realizată la 34 de ani, are o coloană vertebrală nefiresc de lungă, iar colegii şi criticii s-au întrecut în a aprecia *dacă are 3 sau 4 vertebre în plus*! A fost modalitatea lui Ingres de a ironiza frumuseţea sculpturală a Didonei, iubita al cărei chip se regăseşte în capodoperă. Asaltat la rându-i de vorbe urzicătoare, Ingres revine, aparent, la sentimente mai bune faţă de femeie, realizând la senectute (79-80 de ani) pânza rotundă (tondo) *„Baia turcească”* – unică de acest gen. Aici, glomeraţia sufocantă de tinere melancolice, *normale ca anatomie*, ascunde de fapt un alt „misoginism”. Încăperea din haremul sultanului este suprapopulată de odalisce plictisite de slaba atenţie a suveranului şi aflate în pragul lesbianismului. Deşi bătrân, Ingres n-a uitat să fie „muşcător” faţă de rolul femeii, chiar dacă acum îi recunoaşte perfecţiunea. Suflul erotic şi nonconformismul acestei pânze (inspirată din povestirile dnei Montagu, mare admiratoare a pictorului) a făcut ca ea să dispară şi să nu ne rămână decât câteva fotografii, providenţial executate în epocă. Nici astăzi originalul n-a ieşit la lumină.

ŞI TOTUŞI, PERFECŢIUNEA EXISTĂ. Cele 24 de vertebre clasice „renumărate” de Ingres (7 cervicale, 12 dorsale şi 5 lombare) îşi au un model al perfecţiunii în „Proporţia divină” a călugărului autodidact Luca Pacioli (1455-1510) – un contemporan al lui da Vinci –, care a pus în evidenţă „numărul de aur” , adică 1,618, în armonia anatomică a femeii. O dată cu „explozia” renascentistă a nudului, a umanului ce sfidează misticul, modelul „numărului de aur” a condus la calcularea perfecţiunii trupului femeii, conform schiţei alăturate. Este, poate, o Miss Univers perenă şi inatacabilă geometric, având dimensiunile: înălţimea corpului = 1,74; de la ombilic la talpa picioarelor = 1,07 metri; de la mijlocul pulpelor la talpa picioarelor = 66,54 cm etc. Dominique Ingres ştia asta, iar zâmbetul lui maliţios din colţul gurii ne va încânta mereu.

POLIANDRIA, replica poligamiei

Femeie „poliandrică” din comunitatea chinezească Naxi, în timpul unei ceremonii.

Uniunea oficială dintre o femeie şi mai mulţi bărbaţi – poliandria – există în cadrul unor societăţi tribale din Africa (populaţia Bantu), Oceania (Noua Caledonie) sau în Sumatra (populaţia Minangkabu). Dar aria principală de răspândire se află în sudul Indiei şi în vestul Chinei. Poliandria se practica şi în Tibet, înainte de 1950. O primă ciudăţenie a acestui mod de viaţă este că el se practică şi în sânul unor religii care condamnă aceste practici (hinduism, buddhism, confucianism, creştinism), ca reflex al unor credinţe antice.

Cum se desfăşoară acest stil de viaţă? Spre deosebire de sacralitatea şi exuberanţa instituţiei haremului, bărbaţii aceleiaşi femei poartă eticheta de „soţi vizitatori”. Ei nu locuiesc împreună cu nevasta lor, ci o frecventează individual (de obicei după lăsarea serii). Soţii nu au nici obligaţii conjugale, nici parentale. Copiii sunt crescuţi numai de mamă, iar ei vorbesc despre un fel de „unchi tutore” când se referă la tată. Practica actuală a poliandriei se bazează pe vechea idee a partenogenezei, a „mamei-fecioară”, în sensul că femeia are deja embrionul format, iar soţii nu fac decât să-l trezească la viaţă prin contact sexual.

O altă contradicţie faţă de religiile de bază este şi promovarea consangvinităţii (mai ales în zona chineză de răspândire). Toţi fraţii unei familii oarecare îşi aleg aceeaşi nevastă, simplificându-se astfel problema proprietăţii şi moştenirilor.

Această libertate sexuală a femeilor din zonele respective de civilizaţie este privită cu prudenţă de „occidentali”. O astfel de nevastă priveaza alte femei de prezenţa bărbatului. O consecinţă directă este natalitatea mai scăzută în aceste comunităţi, fapt convenabil (din unele puncte de vedere) în contextul demografiei explozive asiatice.

Ştiinţa şi Biblia

GENETICA şi „Manuscrisele de la Marea Moartă”

Cine ar fi bănuit că bucăţile de piele găsite într-o grotă a ţinutului deşertic Wadi-Qumran, din nord-vestul Mării Moarte (în 1945) va pune, peste decenii, uriaşe probleme unei ştiinţe care nici nu exista pe atunci – ingineria genetică! Cine şi-ar fi imaginat că, dacă la vremea respectivă, păstorii palestinieni ai tribului taamir şi-au legat sandalele cu unele fragmente de suluri apoi au vândut restul la preţuri derizorii, astăzi există o imensă afacere ştiinţifică în jurul a ceea ce se numeşte Manuscrisele de la Marea Moartă (MMM)?

După o lungă perioadă în care obiectivul principal al mai multor centre universitare din lume a fost acela de a intra în posesia cât mai multor manuscrise, astăzi ţelul unificării forţelor ştiinţifice internaţionale este acela de a pune cap la cap miile de bucăţele de piele de capră, oaie şi bovină, pentru a da coerenţă mesajului lor bimilenar. Este ca şi cum cercetătorii (filologi, biblişti, arheologi, istorici) au de recompus texte „pulverizate” de trecerea timpului în aproape douăzeci de mii de frânturi de fraze şi grupuri de fraze, aparţinând mai multor perioade (din sec.II î.Ch., până-n sec.I d.Ch). Recurgerea la geneticieni a fost, în consecinţă, inevitabilă, aşa cum s-a procedat şi-n cazul mumiilor egiptene (şi amerindiene) sau în cazul unor vieţuitoare dispărute.

ESENIENII, PRECURSORI AI CREŞTINISMULUI? Ingineria genetică poate răspunde astfel la acest laborios „joc de cuburi”: fragmentul „x” provine de la o oaie. După ce se „îndosariază” toate manuscrisele de această natură, se evidenţiază apartenenţa animalului la o anume turmă, dintr-o anume perioadă. Astfel, coerenţa e dată în primă instanţă de specii şi familiile (filiaţia dintre indivizi) unei anume specii. Comunităţile eseniene şi-au imortalizat ideile religioase prin autori diferiţi, din zone diferite (11 peşteri principale situate de-a lungul malului vestic al Mării Moarte), în opt limbi şi dialecte, fără să ţină seama de „materia primă” utilizată (piele de animal, papirus, table de cupru, pergament) de-a lungul generaţiilor de esenieni qumranieni. Deci precizia cu care geneticienii leagă între ele bucăţile de piele trebuie să fie foarte mare, întrucât – de exemplu – un mesaj de acest gen poate avea o continuare ideatică şi pe un alt suport.

EXPLORATOR

Civilizaţia MAYA n-a dispărut!

Pagină realizată de PAUL IOAN

Statisticile oficiale din Guatemala obişnuiesc să evaluze numărul locuitorilor care se revendică a fi mayaşi la nu mai puţin de 6 milioane de suflete, din totalul de 10 milioane ai ţării. Cea mai mare parte dintre aceştia se consideră urmaşii, fie şi indirecţi, după metisare, ai faimoasei civilizaţii prehispanice, din evidente motive de mândrie etnică. Ultimul bastion al mayaşilor propriu-zişi, cetatea Taysal, a căzut în anul 1697 în mâinile conchistadorilor (care au invadat toată peninsula Yucatan începând cu 1517, când Hernandez de Cordoba a descoperit aceste teritorii; însă drama mayaşă debutaseră în secolul X, o dată cu asalturile sângeroase ale toltecilor). Marile oraşe-cetăţi fuseseră deja părăsite, populaţia refugiindu-se în junglă şi apoi amestecându-se cu alte etnii amerindiene, cu albi şi ulterior chiar cu negri. Dar în pofida tuturor dramelor din această ţară (nenumăratele războaie civile), o oază de civilizaţie pur-mayaşă supravieţuieşte pe înălţimile inospitaliere ale masivului Sierra Madre, în zona lacului sfânt Atitlan.

O MAYAŞĂ A OBŢINUT PREMIUL NOBEL PENTRU PACE. Lupta pentru supravieţuire a etniei pure a mayaşilor, chiar şi într-o izolare geografică profundă, a stârnit admiraţia Fundaţiei Nobel în 1992, când militanta Rigoberta Menchu, o maya-quique pursânge din mica localitate Chimel, a fost laureată. „A trebuit să ne disimulăm identitatea şi să ne păstrăm secretele pentru care suntem discriminaţi”, spunea ea.

Într-adevăr, se mai poate vorbi de autentica civilizaţie maya în regiunea lacului Atitlan, unde domină cultul zeului-jaguar, în pofida evanghelizării forţate. Doar aici, pe pantele din rocă vulcanică, băştinaşii mai ştiu să obţină indispensabilul porumb pe parcele minuscule, pentru ca boabele galbene să fie folosite în ritualuri vechi de peste un mileniu. Doar aici idolul de lemn Mam este purtat în triumf, în timpul ceremoniilor mayă, prin faţa lăcaşurilor creştine, sfidând religia adusă de peste ocean. Doar aici în fiecare casă (un fel de bordeie din „cărămidă crudă”) străjuieşte zeul-jaguar (în amintirea marilor regi de odinioară). Comunitatea închisă a mayaşilor-quique din Atitlan se deschide cu prilejul târgurilor. Oamenii platourilor înalte coboară în vale pentru a vinde uluitoare „măşti divine” – multicolore şi înspăimântătoare –, baloturi de lână pură sau misterioasa „pâine de zahăr” (al cărei secret nu e cunoscut nici azi).

O LEGENDĂ CIUDATĂ

De ce SATYRII dispreţuiesc omul?

Fiinţe mitologice greceşti, reprezentate de bărbaţi hidoşi, satyrii au fost schimonosiţi de zei drept pedeapsă pentru viciile lor legate de beţie şi coruperea femeilor, fiind petrecăreţi nelipsiţi ai orgiilor lui Dionisos. Ei au coarne, copite şi coadă de ţap, iar simbolul lor iniţial era acela al unui bărbat intrigant, agresiv, total respins de morala oamenilor obişnuiţi. Dar, o dată cu trecerea veacurilor, imaginea antică a Satyrilor a suferit o modificare, surprinzătoare doar la prima vedere. Trecerea de la cultul zeilor la creştinism şi decăderea morală a oamenilor a reînviat o pildă „rebelă” a lui Esop (fabulist grec din sec.VII-VI î.Ch.). Conform cu povestirea lui Esop, Satyrii au dispărut din peisajul lumesc datorită dispreţului lor faţă de atitudinea duplicitară, ambiguă a oamenilor. Simbolul acestui refuz de a accepta o falsă moralitate este reprezentat de gestul aparent banal al unui om care îşi încălzeşte mâinile suflând în ele, dar apoi suflă în lingura cu ciorbă pentru a o răci. Satyrul interpretează dubla acţiune a ţăranului ca o lipsă de consecvenţă: ba i-e frig, ba i-e cald! În consecinţă, aceste fiinţe mitologice hidoase şi vicioase se consideră „depăşite” ca imoralitate de către muritori şi se retrag, se separă de viaţa lor. „Până şi Satyrii au ajuns să dojenească omul!”, sunt spusele pictorului flamand Jacob Jordaens (1593-1678), explicând pânza sa „Ţăranul şi Satyrul” (foto), realizată în 1625.

Viitorul aparţine spaţiului

Acum cu... „Energhia”?

DIN NOU PE LUNĂ!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cine îşi mai aminteşte de spectaculoasa lansare din 15 noiembrie 1988 când, una din cele mai mari rachete lansatoare din lume şi anume „ENERGHIA” (peste 2400 tone la start!) a adus pe o orbită joasă naveta automată BURAN, replica sovietică a navetelor spaţiale americane.

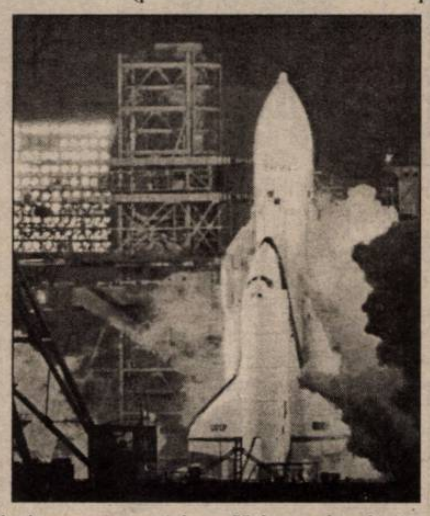

La unul din congresele internaţionale de astronautică, academicianul rus A.S. Sarkisian a evaluat posibilităţile lansatorului ENERGHIA care, în concepţia sa, poate relansa programul „Omul din nou pe Lună” şi, în orice caz, poate contribui esenţial la ceea ce experţii ruşi şi americani denumesc astăzi „industrializarea spaţiului extraterestru”...

În acea zi geroasă de noiembrie, după ce a fost perfect lansată de racheta purtătoare ENERGHIA, naveta BURAN s-a separat automat de aceasta din urmă la altitudinea de 110 km, evoluând în continuare până la 160 km altitudine; după orientarea navetei, două porniri automatizate ale propulsoarelor sistemului de orientare, dirijare şi control au adus naveta pe o orbită aproape circulară, la înălţimea de 250 km. Parcurgerea a numai două orbite a permis echipei de la sol să stabilească parametrii orbitali ai navetei, să comande pornirea automată a sistemului de orientare şi apoi a propulsoarelor aceluiaşi sistem, care au asigurat ieşirea de pe orbită şi înscrierea corectă în acel aşa numit „coridor al zborului aerodinamic stabil”, care asigură revenirea intactă a oricărui obiect orbital recuperabil... O aterizare automată perfectă (urmărită din aer de echipajul unui avion MIG-25 supersonic), a făcut, probabil, să pălească de invidie pe cei care se lăudau încă de atunci cu folosirea „unei electronici din Mileniul III”! Fără nici un fel de intenţie, nu ne putem abţine să nu ne reamintim că, la 20 iulie 1969 Neil Armstrong a preluat comenzile Modulului Lunar pentru a evita o catastrofă, iar la 26 octombrie 1977, Fred Haise, colegul său, l-a imitat, pentru a salva la aterizare naveta Enterprise, care intrase într-o oscilaţie foarte periculoasă, ultrasofisticatul calculator ambarcat având... filtre lipsă! „Fără comentarii”, aceasta ar fi, sigur, replica doamnei Vasilica, o devotată cititoare a acestei rubrici!...

Mai sunt şi alte comentarii: cosmonautul Gherman Titov: „o misiune ENERGHIA-BURAN costa cât 10 lansări SOIUZ! „iar inginerul-şef Serghei Ierşov: „...proiectăm lansatoare de 3...4 ori mai grele”, şi „...vom recupera etajul central al ENERGHIA căreia îi vom monta aripi!...”; şi, adăugăm noi, îi vor monta 6 sau chiar 8 boostere auxiliare, în loc de patru, câte a avut în 1988...

Montmartre

paradisul artiştilor

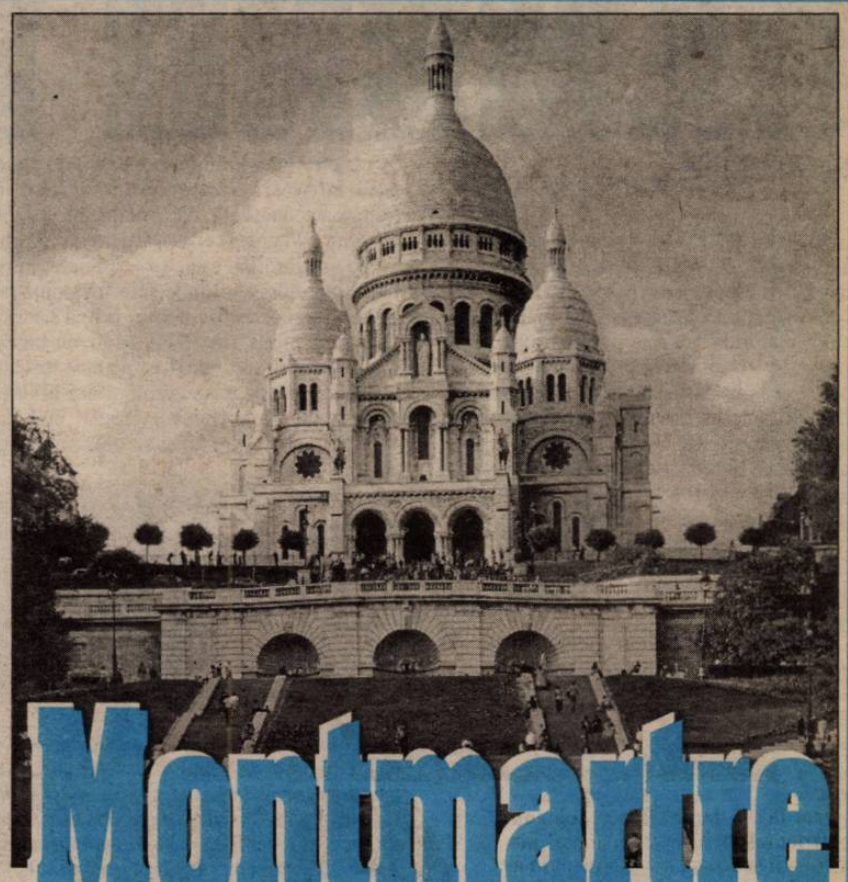

La fel ca Montparnasse, Montmartre este unul dintre cele mai pitoreşti şi mai ciudate cartiere pariziene. Străzile sale sunt răsfirate pe o colină calcaroasă, înaltă de 130 m, unde, conform legendei, Sfântul Denis, primul episcop al Parisului, a fost decapitat în anul 272. După unii cercetători chiar de aici i se trage numele, care iniţial fusese „mons Martyrum”. În timpul secolului al XIX-lea, Montmartre devine un pol de atracţie al tuturor artiştilor pentru care viaţa boemă însemna libertate, arta reprezentând singura raţiune a vieţii iar refuzul convenţiilor cel mai caracteristic fel de a fi. Fiecare pictor mai mult sau mai puţin celebru şi-a lăsat amprenta aici.

La poalele colinei se află piaţa dominată de aripile lungi ale vestitei Moulin Rouge. Acest local de noapte, pe a cărui scenă s-a născut celebrul „cancan”, este legat de amintirea pictorului Toulouse-Lautrec, cel care-şi petrecea nopţile surprinzând cu penelul său imaginile cele mai curioase şi cele mai caracteristice, cele mai umane şi cele mai adevărate ale vieţii nocturne din cabarete şi teatre. Aici şi-au găsit consacrarea o serie de personaje care trăiau pentru artă dar pe care, în acele momente, arta părea să-i refuze.

În vârful colinei, printr-un contrast care subliniază tocmai farmecul acestui cartier unic, se înalţă basilica Sacré-Coeur. Albă, maiestuoasă, ea a fost construită între 1876-1919 prin subscripţie naţională. Arhitectii – Abadie şi Magne – au optat pentru un stil eclectic, amestec de roman şi oriental. De fapt, cele patru cupole mici înconjurând o cupolă mare, solid fixată pe un tambur, constituie elemente tipic orientale. În spate, un turn pătrat de 84 metri înălţime adăposteşte faimosul „Savoyard”, unul dintre cele mai mari clopote din lume, cântărind 19 tone.

Frumuseţea acestui cartier constă însă nu doar în cele două monumente celebre. Străduţele întortocheate, clădirile de piatră ascund poveşti de o frumuseţe unică. În faţa uneia din aceste case te opreşti uimit văzând statuia unui om care pare să treacă prin zidul înconjurător. Afli că aceasta este casa în care a locuit prozatorul Marcel Aimé, autorul romanului „Un om trece prin zid”, iar statuia îl înfăţişează chiar pe scriitor în modul acesta original. Mulţimea cafenelelor, nenumeratele magazine de suveniruri leagă aceeaşi atmosferă impregnată de artă, de libertate şi de nonconformism.

IRINA STOICA

Intrebările mileniului

Care a fost cel mai mare IMPERIU din istorie?

Irezistibila cavalerie a lui Ginghis Han a oferit neînfricatului său comandant cel mai vast imperiu pe care l-a cunoscut istoria omenirii. Sub cel mai mare han pe care l-au avut tătarii şi sub urmaşii acestuia, Imperiul Mongol se întindea din Coreea şi Japonia până la Polonia şi Ungaria şi de la Oceanul Îngheţat de Nord până la Oceanul Indian şi Golful Persic. Tătarii lui Ginghis Han erau nu doar călăreţi şi războinici desăvârşiţi, ci şi deţinători ai unor perfecte tactici psihologice. Ei pot fi socotiţi printre precursorii războiului psihologic, deoarece un element esenţial care îi ajuta la cucerirea cetăţilor erau zvonurile pe care le răspândeau despre infinita lor cruzime şi despre oribilele torturi la care erau supuşi toţi cei care îndrăzneau să le reziste... Astfel, dorinţa de expansiune a tătarilor nu s-ar fi oprit cu siguranţă la graniţele pe care le atinseseră, ei având intenţia de a-şi continua marşul spre vest. Şi ar fi şi făcut-o, dacă în 1241, Batu Han, nepot al lui Ginghis Han, nu ar fi luat decizia retragerii trupelor de pe Volga. Decizia a fost determinată de moartea în China a Marelui Han Ogodai şi dorinţa lui Batu Han de a se întoarce pentru a participa la luptele pentru succesiune. Imperiul Mongol a rămas astfel un stat unitar pentru un timp extrem de scurt, de numai 32 de ani, din 1227 până în 1259. Meritul său cel mai mare a fost că a contribuit enorm la restabilirea legăturilor comerciale şi diplomatice între Occident şi Orient, legături întrerupte timp de şase secole din pricina expansiunii Islamului. *(M.D.)*

Maimuţe de... buzunar

Pădurea amazoniană încă ascunde numeroase specii rămase necunoscute ştiinţei. Iată însă că, relativ recent, Marc Van Roosmalen, un primatolog olandez, care lucrează la Institutul Naţional de Cercetări din Amazonia (Brazilia), a descoperit două noi specii de primate care au o înălţime de numai 20 cm şi o greutate de circa 350 g la vârsta adultă. Aceste mici maimuţe trăiesc în comunităţile locuitorilor din jungla amazoniană, unde sunt socotite a fi animale de companie, aidoma câinilor şi pisicilor de pe la noi. Cele două noi specii de maimuţe se adaugă altora opt descoperite în Brazilia începând din 1990. Până în prezent sunt cunoscute 79 de specii de primate. (A.H.)

Callithrix manicorensis

Lumile de dincolo de lume

DRUMUL SPRE NECUNOSCUT

MIHAELA DOROBANŢU

Ce se află de fapt sub Pământ? Aggartha, subterana societate având drept capitală atât de misterioasa Shamballa, este o lume care se bucură de un ambient nu foarte diferit de al nostru, cu excepţia faptului că el se află în interiorul Terrei. Cu un cer interior şi un propriu Soare central, sub suprafaţa Planetei Albastre.

Mai mult, nu este nici măcar vorba despre o lume „închisă”: există tunele, porţi de acces spre ea, printre acestea numărându-se locuri cunoscute de pe Terra, cum ar fi Matto Grosso (Brazilia), Muntele Epomeo (Italia). Minele Regelui Solomon sau Piramidele de la Gizeh. Despre câteva din corespondentele subterane ale unor asemenea locuri se vorbeşte de mai multă vreme. *Posid*, localizat în Brazilia sub Matto Grosso, ar fi un avanpost al atlanţilor, cu o populaţie de 1,3 milioane locuitori. Un alt oraş ar fi **Shonshe**, cu numai 750000 de oameni, rămăşiţă a ramurii Uighur a culturii Lemuriene, şi a cărui intrare este păzită de o lamaserie Himalayană. Tot în India – sau mai bine zis sub ea – se află **Rama**, urmaşă a cetăţii de suprafaţă cu acelaşi nume, oraş cu un milion de locuitori având toţi clasicile trăsături hinduse. **Shingwa**, fondată în timpul migraţiei nordice a Uighurilor, s-ar afla la graniţa dintre China şi Mongolia... şi iată cum revenim pe bază de informaţii strict recente şi într-un mod total neaşteptat, la relatările originale ale lui Ossendowski! Mai mult, Shingwa are un mic corespondent secundar în Mt. Lassen, California. Se numeşte Telos şi este locuit de un milion de oameni. Numele său înseamnă în traducere „comunicare cu spiritul”...

Şi de ce nu am avea dreptul să ne întrebăm dacă marile cunoştinţe, însuşi „Cuvântul Pierdut”, care să permită omenirii decisivele răspunsuri la atâtea din întrebările ce încă ne frământă, nu s-ar putea afla aici sau prin astfel de lumi ascunse. De ce însă ar căuta lumea Aggarthei, mai ales după o atât de lungă izolare şi aşteptare, să ia legătura cu noi? Şi de ce tocmai acum? Dând la o parte tot felul de descrieri şi informaţii care ni se anunţă ca provenind direct „de acolo”, trecând peste adevărate visuri „lansate” de scriitorii SciFi, despre teatre holografice sau despre culturi agricole hidroponice care ne oferă gusturi nemaiîntâlnite pe Terra, despre visuri vechi de când lumea despre nemurire şi o bunăstare generală care să fie recunoscute amândouă ca dreptul nostru inalienabil, dobândit încă de la naştere, întrebarea rămâne: de ce şi, mai ales, de ce acum se gândeşte guvernul Aggarthei să „oficializeze” legătura cu suprafaţa Pământului?

S-ar putea ca răspunsul să fie următorul: ajunsă la actualul nivel de dezvoltare, Aggartha nu poate progresa mai departe spiritual de una singură. Nu o poate face decât împreună cu Pământul. Ambasadorii Aggarthei, dezvăluiţi sau nu, pregătesc re-unirea celor două lumi ale Pământului, cea de suprafaţă şi cea subterană. Dacă trebuie să evoluăm şi de acum înainte, trebuie să o facem ca o singură planetă, nu ca două jumătăţi...

OAMENII MĂRII

DAN APOSTOL

Secolul al XIX-lea a adus o „rezolvare" momentană a vechilor cazuri, savanţii francezi şi britanici afirmând că fiinţele văzute de marinari aparţineau de fapt speciilor de mamifere marine numite dugongi şi lamantini, al căror bust prezintă glande mamare proeminente şi alungite, în timp ce coada li se aseamănă cu aceea a delfinilor. După acest prozaic verdict al ştiinţei, sirenele au fost uitate, menţionarea lor sporadică fiind considerată rezultatul confuziilor cu dugongii sau al declaraţilor false, mai ales după încercările de mistificare ce au existat în evul mediu şi ulterior între 1860-1910, în special în Statele Unite.

De curând, însă, au reînceput să apară numeroase rapoarte despre fiinţe humanoide ce trăiesc exclusiv în mare, iar calitatea şi credibilitatea observaţiilor ridică, de această dată, probleme greu de rezolvat. Astfel, zoologii americani, britanici şi australieni au fost confruntaţi în ultimii ani cu o serie de rapoarte ciudate venite din Noua Guinee. Antropologul Roy Wagner de la Universitatea din Virginia (S.U.A..) a strâns sute de mărturii ale papuaşilor barok, susurunga, nakela şi nor, care afirmă că au văzut aşa-numiţii „oameni ai mării", fiinţe cu capete şi torsuri umane, dar având jumătatea inferioară a corpului terminată cu o înotătoare caudală orizontală în loc de picioare. Wagner, care şi-a petrecut ultimii 22 de ani studiind structurile sociale, miturile, simbolurile şi dialectele triburilor din Noua Guinee, auzise pentru prima oară de „oamenii mării" în 1979, când un bătrân i-a povestit despre teroarea pe care apariţia acestora o răspândise cu mulţi ani în urmă pe coastele Noii Guinee. Treptat însă, localnicii din diverse zone se obişnuiseră cu aceste

fiinţe, considerându-le tot atât de fireşti ca şi peştii. Tribul susurunga le numeşte *Ilkai,* triburile barok şi nakela le-au botezat *Ri,* iar tribul nor, *Tamo Ri* (toate denumirile înseamnă „oamenii mării" în dialectele respective). Părerile asupra aspectului lor exterior sunt împărţite. Un papuaş povestea că atunci când a prins în plasă o adolescentă *Ri* a rămas uimit văzând că aceasta nu semăna cu femeile tribului, ci avea pielea deschisă la culoare, aproape albă şi părul lung, negru. Wagner a aflat că „oamenii mării" trăiesc în grupuri de 40-50 de indivizi, obişnuiesc să se deplaseze înotând în şir, unul după altul, dar uneori pot fi întâlniţi şi în grupuri mici (2-5 indivizi) sau chiar singuri. Când americanul i-a întrebat ce se întâmplă cu fiinţele *Ri* capturate, pescarii i-au răspuns că ele sunt ucise şi vândute la un preţ mare pe piaţă, pentru că au o carne foarte gustoasă. Ceea ce l-a făcut pe antropolog să-şi aducă aminte că insularii din Comore foloseau solzii coelacanţilor pentru a... curăţa noroiul de pe camerele de bicicletă! Numai că de această dată, nu părea să fie vorba de o specie de *animale* necunoscute, şi nici de o simplă legendă – este greu de presupus că papuaşii l-au citit pe Homer.

Potrivit martorilor oculari din triburile barok, nakela şi nor, „oamenii mării" au pielea lucioasă, deschisă la culoare, iar figurile lor sunt „la fel ca ale oamenilor" cu excepţia gurii, pe care toţi pescarii au calificat-o drept „ciudată", uneori „mare, cu buze drepte şi subţiri". Femelele au sâni rotunzi şi mari, fiecare sex posedând organe genitale asemănătoare celor umane. Picioarele sunt unite *doar de la genunchi până la glezne,* iar tălpile au devenit opozabile, asemănându-se mai curând cu înotătoarele delfinilor. Aceşti neobişnuiţi locuitori ai mării au părul foarte lung şi negru, unghiile ascuţite, iar palmele prezintă o ciudată formă de carenă, cu pielea întărită datorită înotului prelungit. Ri mănâncă peşti mici, respiră ca orice mamifer şi nu au fost auziţi vorbind, deşi pescarii din tribul barok îşi aduceau aminte de „strigătele aproape umane" scoase de o femelă pe care o măcelăriseră pentru a-i vinde carnea.

Tribul susurunga făcea o descriere asemănătoare ciudatelor creaturi marine pe care le numea *Ilkai,* afirmând că au braţe şi mâini asemeni oamenilor, păr lung, ochi aşezaţi unul lângă altul în faţă, sub frunte, şi nu în părţile laterale ale capului ca la peşti, gură mică, „foarte ciudată" (unii martori spunând că „iese în relief"), partea inferioară a corpului terminându-se cu o coadă ca de peşte, dar laterală şi fără solzi, iar pielea lucioasă, de o culoare deschisă, mergând de la alb până la cafeniu. Deci sirene...

După cum afirma biologul Roy Mackal de la Universitatea din Chicago: „O sirenă adevărată, jumătate peşte-jumătate om este o imposibilitate genetică. Dar aceste creaturi pot fi o specie necunoscută de sireniene (grup care include dugongii şi lamantinii). S-ar putea chiar ca *Ri* să fie un grup humanoid rezultat în urma unor defecţiuni genetice". Antropologul Roy Wagner consideră că „din punct de vedere anatomic şi evoluţionist, aceşti *Ri* sunt o problemă, dar autenticitatea rapoartelor este dificil de contestat" („OMNI", august 1983).

Amprente ale spiritualităţii noastre

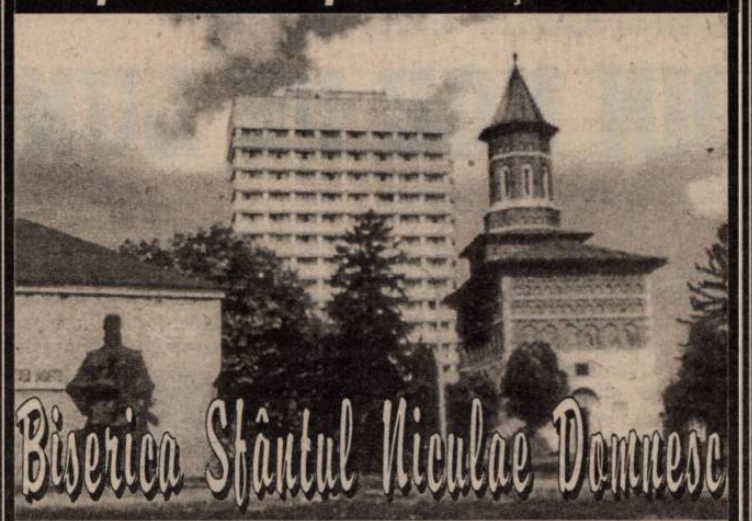

Biserica Sfântul Niculae Domnesc

Alături de vestigiile sale, de pitorescul aşezării şi de amintirea marilor personalităţi care au trăit aici, lăsul se mândreşte şi cu mulţimea bisericilor sale, toate încărcate de frumuseţe şi de tradiţie. Printre acestea se cade să fie amintită biserica Sfântul Niculae Domnesc sau Biserica Domnească, vestită ctitorie a voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt. De fapt se ştie că nici unul dintre domnii Moldovei n-a înălţat atât de multe locaşuri de rugăciune. Tradiţia spune că domnitorul ridica un locaş de închinăciune – biserică sau mănăstire – după fiecare bătălie şi documentele confirmă acest lucru.

Biserica Sfântul Niculae a fost începută la 1 iulie 1491 şi terminată la 10 august 1493. Ea se afla în imediata apropiere a curţii domneşti de unde şi numele de Domnească. Se pare că domnitorul a înălţat-o, aşa cum arată pisania, „pentru sufletele răposaţilor moşi şi părinţi şi fraţi şi pentru sănătatea Domniei noastre şi a copiilor noştri".

Din 1522 până în 1859 biserica a fost locul de încoronare al domnitorilor Moldovei. Deşi modestă ca proporţii, aceasta are ceva din eleganţa tuturor ctitoriilor marelui voievod.

Datorită repetatelor avarii, între 1888-1904 biserica este refăcută în forma ei de astăzi. Lucrările au fost conduse de arhitectul Lecomte de Nouy după original, cu sprijinul financiar al familiei regale. Se pare însă că reproducerea bisericii vechi nu este chiar exactă, valoarea ei artistică fiind substanţial diminuată. În forma ei de astăzi, biserica are tot o singură turlă şi acoperiş fragmentat iar în exterior registrul de sus este împodobit cu şiruri de ocniţe şi picturi. Rezultat al mai multor refaceri pentru că după 1904 biserica a mai suferit şi alte reparaţii şi restaurări.

Alături de biserică se află casa şi statuia Mitropolitului Dosoftei, traducătorul „Psaltirei în versuri" (1673) şi a „Vieţilor Sfinţilor" (1683) un motiv în plus de rememorare a istoriei.

IRINA STOICA

Valea mumiilor de aur

DESCOPERIRE FANTASTICĂ

În oaza Baharia din Egipt, arheologii au exhumat de curând o sută de mumii greceşti şi romane care purtau o mască de aur.

DORIN MĂRAN

În urmă cu patru ani un ţăran a descoperit una din cele mai mari necropole de mumii greco-romane din Egipt (332 î. Ch. – 395 după Ch.) în insula Baharia. Până în 1999 această descoperire a fost ţinută secretă de teama jefuitorilor. După începerea săpăturilor, oaza şi-a dezvăluit neîncetat comori inestimabile. Mai precis, 102 mumii, multe dintre ele fiind ornate cu măşti din stuc acoperite cu aur fin. Necropole datând din aceleaşi perioade au mai fost exhumate, dar cea din Baharia e singura care nu a fost jefuită. Este vorba, aşadar, de un cimitir complet, cu mumii al căror chip e acoperit de aur, cu ochii pictaţi sau încrustaţi cu marmură sau obsidian, cu plăci pectorale decorate cu reprezentări ale unor divinităţi funerare. La şase kilometri depărtare de mormânt, mai precis la Bauiti, o nouă surpriză de proporţii. Descoperirea mormântului lui Djed Khonsu Iuf Ankh, unul dintre cei mai importanţi guvernatori ai celei de-a XXVI-a dinastii (672-404 î.Ch), un mormânt pe care arheologii îl căutau din 1930. Oazele de pe malul stâng al Nilului, supranumite şi Insulele Preafericiţilor, au fost locuite de la începuturile Egiptului faraonic dar s-au dezvoltat din punct de vedere economic abia în timpul celei de-a XXVI-a dinastii, în cursul domniei prinţeselor Sais când apar primii greci în Egipt.

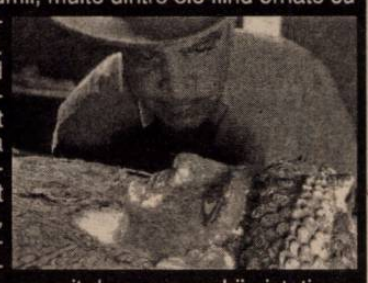

Până în prezent, toate mumiile descoperite aparţin populaţiilor greceşti şi romane, acestea din urmă instalându-se mai târziu pe pământul egiptean. Egiptenii se aflau în contact cu lumea greacă încă din timpul Noului Imperiu (1580-1090 î.Ch.). Grecii stabiliţi în Egipt făceau parte din mercenarii incorporaţi în armatele saite. Prezenţa acestora în Egipt devine importantă după cucerirea ţării de către Alexandru cel Mare, din secolul IV î.Ch., când Egiptul îşi pierde suveranitatea. Primii coloni sunt tot mercenari ale căror servicii sunt plătite în domenii funciare. După bătălia de la Actium din anul 30 î.Ch., romanii pun stăpânire pe Egipt care va deveni pentru ei cea mai importantă sursă de grâu. Indiferent că este vorba de greci sau romani, noii veniţi adoptă obiceiurile locale. O dovadă excepţională în acest sens o constituie şi necropola greco-romană din Baharia.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

U.S. Secret Service şi Comunitatea Informativă a SUA

Toate serviciile de informaţii şi celelalte instituţii guvernamentale americane dau un larg concurs Serviciului Secret în vederea îndeplinirii misiunilor sale.

Autoritatea cuvântului Serviciului Secret este unanim recunoscută şi întocmai respectată. Eventualele disfuncţii sau neînţelegeri sunt imediat puse în normalitate, intervenindu-se cu acţiuni ce denotă o fermitate şi forţă de convingere pe măsura răspunderii faţă de viaţa „celui mai puternic om al lumii".

Partenerul cel mai redutabil al Serviciului Secret este F.B.I.-ul, deoarece acesta, supraveghind şi investigând mişcările extremiste de orice natură, pune, în mod curent, la îndemână listele tuturor radicalilor care ar putea ameninţa securitatea preşedintelui.

În perioada postbelică, imaginea Serviciului Secret s-a deteriorat ca urmare a asasinării preşedintelui J.F.Kennedy care, după cum am menţionat anterior, a fost ţinta unui atentat chiar înainte de a-şi prelua funcţia.

Comisia Warren, investigând circumstanţele asasinării lui J.F.Kennedy, nu a implicat Serviciul Secret, concluzionând, iniţial, că acesta a făcut tot ce a putut în condiţiile date şi în cadrul mijloacelor de care dispunea.

Reorganizarea Serviciului Secret după 1963 nu a fost una de faţadă. Numărul agenţilor speciali (cu atribuţii informative) a ajuns la circa 2000. A fost reconsiderată propria structură de informaţii şi s-a creat un organism de colaborare cu celelalte agenţii de informaţii şi cu alte departamente care, într-o măsură mai mare sau mai mică, au sau pot avea legătură cu realizarea securităţii preşedintelui.

Serviciul secret dispune şi de un centru de legături internaţionale prin satelit, legătura specială directă cu Casa Albă putând fi realizată în orice moment, din orice punct al globului.

După asasinarea preşedintelui J.F.Kennedy, cel mai aproape de un atentat fatal s-a aflat, la 30 martie 1991, preşedintele Ronald Reagan, când John Hinckley, un tânăr în vârstă de 25 de ani, complexat de indiferenţa unei actriţe, doreşte să-i „atragă atenţia" trăgând 6 focuri de pistol asupra preşedintelui, care a fost atins şi rănit la plămânul stâng de un glonte ricoşat din blindajul autoturismului. Rana va necesita două intervenţii chirurgicale, ultima din cauza toxinelor cu care fusese prelucrat glontele de tipul „devastator", tras dintr-un pistol „Rohm", calibrul 22, cunoscut sub numele de „sâmbătă noaptea special".

Noi informaţii în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Purtătorul de cuvânt al Casei Albe, James Brady şi doi agenţi secreţi, McCarty şi Delahanty, au fost, de asemenea răniţi.

Cum a reuşit atentatorul să ajungă în „zona rezervată" sau „spaţiul steril" din jurul preşedintelui este o chestiune care, indubitabil, ţine de greşeli profesionale esenţiale, mai ales că Hinckley fusese surprins cu o jumătate de an înainte, la 9 octombrie 1980, cu trei pistoale asupra sa, într-o zonă a oraşului Nashville, vizitată în acel moment de preşedintele Jimmy Carter.

Şi acest atentator, ca şi ceilalţi la care ne-am referit anterior, şi-a explicat gestul printr-o scrisoare, apreciată de experţi ca fiind de „o mare importanţă în elucidarea mobilurilor asasinatului".

Câteva pasaje ale scrisorii sunt semnificative.

„Dragă Jodie, există o posibilitate sigură să fiu ucis în încercarea mea de a-l doborî pe Reagan (...) aş renunţa într-o secundă la ideea de a-l ucide pe Reagan, dacă ţi-aş cuceri inima şi aş putea trăi cu tine pentru restul vieţii (...)"

Scrisoarea îndeamnă la foarte serioase reflecţii în legătură cu rosturile unui serviciu de securitate prezidenţială.

Un prim motiv de reflecţie este acela că niciodată un serviciu secret însărcinat cu securitatea unui preşedinte nu are cum să ştie şi să anticipeze toţi factorii de surpriză, care pot surveni din cele mai neaşteptate direcţii, unele absolut fără nici-o legătură cu ideea de opoziţie sau interese de natură politică.

Pe cale de consecinţă, serviciile care au răspunderea vieţii şefilor de state trebuie să ştie să fie cu adevărat secrete, pentru a se afla peste tot, nevăzute, dar să nu le scape nimic. Departe de noi gândul că am sugera un sistem de supraveghere globală, nediscriminatorie. Hinckley era posesorul a patru pistoale cu gloanţe explozive prelucrate cu o substanţă toxică.

De ce avea nevoie de aceste arme, în ce scop?

Asemenea informaţii nu sunt necesare şi nu trebuie să fie coroborate cu alte elemente?

Dacă primul motiv de reflecţie ţine de dimensiunile componentei informative a securităţii prezidenţiale, cel de al doilea ţine de capacitatea pe care trebuie să o aibă garda personală şi dispozitivul fizic de protecţie cu care aceasta cooperează pentru a face faţă unui atentat atunci când informaţiile de anticipare lipsesc, ori când informaţiile sunt incomplete în ceea ce priveşte identitatea atentatorului, locul, momentul sau mijlocul ales în vederea săvârşirii actului criminal.

■ *Dracii de copii*

De la navigaţia „virtuală" la aventura reală

Ce nu fac părinţii sub presiunea copiilor!? Însă uneori, cei mari sunt depăşiţi total de imaginaţia progeniturilor, de dorinţa acestora de a-i imita pe adulţi. Întâmplarea de faţă îi aduce în prim-plan pe Giselle şi Pierre Bonriat, odraslele şefului căpităniei din portul St.Nazare, de pe coasta altantică a Franţei.

În respectiva reţea portuară existau mai multe săli pentru simularea pilotajului unui vas, cu cele mai moderne aparaturi. De mai mult timp, copiii „şefului" îl rugau insistent pe părintele lor să-i lase să înveţe să „navigheze virtual", în acea cabină unde viitorii ofiţeri de marină se antrenau. Având abia 12 şi respectiv 13 ani, Giselle şi Pierre nu erau încă luaţi pe ocean nici în cele mai simple curse, la pescuit de-a lungul coastelor. În cele din urmă, tatăl a cedat, cunoscând că ambii copii ştiu să umble la calculatoare şi că, de fapt, vor fi tot timpul pe uscat... Zis şi făcut. Cei doi mateloţi de ocazie, însoţiţi şi de alţi doi copii, s-au jucat ore în şir la dispozitivele informatizate care simulau furtuni de diferite intensităţi, curenţi marini neaşteptaţi etc. Dar pofta vine mâncând, nu-i aşa? Timp de mai bine de o lună, cei doi – considerându-se suficient de instruiţi – au pândit ocazia de a pleca în larg măcar cu o şalupă. Şi, într-o dimineaţă, foarte devreme, au eliberat din „chingi" o şalupă de intervenţie, s-au îmbarcat şi au ieşit în larg.

Vremea era frumoasă, iar Giselle şi Pierre jubilau. Erau doar puţin dezamăgiţi că la bord nu găsiseră nici un calculator, dar ce mai conta... În port se dăduse alarma şi, după ce au fost depistaţi de radar, o patrulă a pornit vijelios în urma lor. Sesizând manevra „duşmănoasă", cei doi s-au lansat într-un joc de-a şoarecele şi pisica. Urmărirea a durat cam o jumătate de oră, până când fugarii au eşuat lamentabil pe o plajă a insulei Noirmoutier, din apropierea Golfului St.Nazare. Practic, isprava s-a terminat cu bine, însă numai în pielea tatălui lor să nu fi fost. Eroii au primit drastice pedepse „domestice", iar domnul Bonriat era să fie concediat. „Păreau atraşi mai mult de calculatoare decât de apă", spunea el, răsuflând uşurat că năzdrăvanii scăpaseră cu viaţă. *(P.I.)*

Hoţul – victimă a maşinii

Într-o noapte, în cartierul Rivarolo din Genova, doi poliţişti, Carlo Viviano şi Giorgio Del Bone, care efectuau rondul obligatoriu au observat o scenă cam ciudată: lângă un automobil „Lancia Ylo", se afla un tânăr, aşezat într-o poziţie curioasă, lamentându-se şi acuzând clar o durere fizică.

Ulterior când s-au apropiat, poliţiştii au aflat ce se întâmplase. Hoţul a încercat, cu ajutorul unei răngi de fier, să forţeze portiera maşinii pentru a introduce o mână în interior ca să decupleze sistemul de alarmă. Din nefericire acţiunea a avut un efect neaşteptat: „mâna i-a rămas fixată astfel încât nu mai putea să şi-o elibereze, provocându-i totodată mari dureri. Ceasul rău, pisica neagră... (Gh.R.)

■ *Fetiţe schimbate la naştere*

ASEMĂNARE cu pocinog!

În luna trecută a acestui an, două familii din Trapani, un mic port din vestul Siciliei, au descoperit că fetiţele lor fuseseră schimbate la naştere. Cele două familii nu se cunoşteau, dar locuiau în acelaşi cartier şi fetiţele se născuseră la un interval de jumătate de oră la 1 ianuarie 1998. Vreme de trei ani copiii crescuseră fără ca vreun părinte să aibă vreo suspiciune. La un moment dat însă, răsfoind un album de fotografii şi privind-o pe cea care o înfăţişa pe fetiţă intrând pentru prima oară pe uşa casei, în braţele tatălui, una dintre mame şi-a amintit brusc de hăinuţele cumpărate în acest scop. Evident nu erau cele cu care apărea îmbrăcat copilul din fotografie. Părinţii s-au grăbit să-şi exprime suspiciunile în faţa unui pediatru din spital care, deşi a încercat să-i liniştească spunând că „o asemenea posibilitate este exclusă în instituţia respectivă", a demarat cercetările. El a descoperit că între cele două fetiţe fusese şi este o asemănare incredibilă, iar asistentele însărcinate cu îmbrăcatul copiilor au declarat că ele remarcaseră de la început această asemănare şi că atunci se zăpăciseră complet. Astfel fusese posibilă schimbarea fetiţelor. Analizele, în special testele ADN au probat această schimbare şi fiecare pereche de părinţi şi-a reluat copilul „adevărat" şocul fiind substanţial micşorat de formidabila lor asemănare deşi, aşa cum au arătat analizele, între eroii acestei întâmplări nu exista nici urmă de rudenie. *(I.S.)*

PENSII MAJORATE... post-mortem!

Mărirea pensiilor nu este exclusiv o obsesie a românilor. Şi sicilienii se confruntă cu aceeaşi problemă pe care încearcă s-o rezolve, atunci când se consideră frustraţi de serviciile de asigurări sociale abilitate să recalculeze pensiile, prin intermediul justiţiei. Cel puţin două din acţiunile juridice prezentate de un avocat vizează recalcularea pensiilor. Dar nu a persoanelor în viaţă, ci a celor... decedate! În total, numărul dosarelor pe rol pentru morţi şi vii este de 20 de mii. La această anomalie s-a ajuns datorită faptului că procesele se judecă de mai mulţi ani şi unii avocaţi continuă să reprezinte interesele clienţilor lor fără să se mai intereseze dacă aceştia mai trăiesc. O aberaţie care infirmă zicala românească: „ca la noi, la nimenea." (D.M.)

■ *Norocul de care nu avea nevoie*

MONSTRU capturat din greşeală

Născut în zodia Peştilor, Simon Ryder este un mărunt funcţionar american din Tampa, Florida. Destinul său, cât se poate de banal, a devenit brusc legat în mod foarte ciudat de peşti, cu toate că el însuşi nu a fost niciodată la pescuit. Acum patru ani, Simon este trimis la piaţă, ca de obicei, de soţia sa Elise. Fără să se priceapă prea mult, nefericitul soţ se întoarce acasă cu doi peşti. Nevasta îi găteşte, dar când să se aşeze la masă, el primeşte un telefon şi pleacă de urgenţă la serviciu – unde rătăcise nişte documente. Elise şi fiica lor, Dorothy, consumă singure peştele şi, după mai puţin de o oră, femeia, cu chiu, cu vai, cheamă salvarea. Ceva nu fusese în ordine şi ambele aveau o puternică intoxicaţie alimentară...

Disperat, Simon află de situaţia alarmantă a lor şi-şi frânge mâinile pe holurile spitalului. Şi Elise, şi Dorothy se aflau la secţia de terapie intensivă, după intervenţia de ultim moment a medicilor. Din nefericire, după mai bine de o lună, ele părăsesc spitalul cu ficatul grav afectat pentru toată viaţa. Ulterior, reproşurile nevestei şi propriile remuşcări l-au afectat atât de mult, încât Simon a căzut în patima alcoolului. „Nenorocitul ăla de peşte mi-a distrus viaţa!", exclama el. Pe vânzătorul respectiv nici nu l-a mai văzut, căci l-ar fi împuşcat. Şi totuşi, imprevizibilul vieţii şi-a spus cuvântul şi în mod pozitiv pentru acest om traumatizat psihic. Incredibilul s-a petrecut în această primăvară.

Cu toate că nu pleca propriu-zis la pescuit, Simon ieşea în larg de unul singur, la sfatul unui psihiatru. Avea legată de bordul iolei, cu un lanţ metalic, nelipsita sticlă de plastic plină cu whisky, recipientul fiind lăsat în apă pentru a fi mereu rece. Ei bine, acest detaliu i-a fost de bun augur posomorâtului Simon. Cum prin acea zonă poate fi prins – cu unelte speciale – tarponul, care are o lungime medie de 1,8-2,0 metri, clipa fericirii sosise. Un exemplar grandios a fost atras de sticla de plastic, pe care a înghiţit-o. Se pare că tarponul pofticios a băut simultan şi trei sferturi de litru whisky, doar aşa se explică de ce, după zbateri furioase care au durat vreo cinci minute, namila de peşte a început să dormiteze. Uluit de neaşteptata pradă, Simon a ajuns cu bine la mal. Oamenii din zonă s-au repezit la el şi l-au felicitat ca pe un mare campion. Încă nedumerit de acest succes, Simon s-a fotografiat pentru eternitate cu tarponul beat criţă... Peste două săptămâni, el avea să primească un premiu de zece mii de dolari de la Asociaţia de profil a statului Florida, pentru că făcuse o captură record: al nouăsprezecelea peşte ca dimensiune (2,34 metri lungime) şi greutate (128,6 kilograme) din acest secol!

Fotografia ni-l înfăţişează pe erou, pe când încă nu-şi putea explica de ce monstrul de tarpon s-a purtat ca un mieluşel, acoperindu-l de glorie în numai cinci minute. *(P.I.)*

■ *Când un bărbat nu renunţă la... sâni*

Cine sărută MIREASA?

...Totul a început ca aproape orice poveste obişnuită de dragoste. Brian şi Anita s-au cunoscut, mai mult sau mai puţin întâmplător, la firma de jocuri pe calculator pentru care amândoi lucrau în calitate de consultanţi. S-au revăzut, au constatat că se simt bine unul cu celălalt, au început să se întâlnească, au apărut primele sărutări de noapte bună, apoi sărutările s-au prelungit, s-au gândit serios să-şi unească viaţile... şi atunci Brian nu a mai avut încotro. Într-o seară a rugat-o pe Anita să-l asculte pentru câteva minute şi i-a spus întreaga poveste.

La un moment dat, a făcut un pariu cu prietenii săi că are curajul să se ducă la un specialist şi să-şi injecteze, el, bărbat, silicon în sâni. Pariul era de 100000 de dolari şi prevedea „purtarea" sânilor timp de 12 luni şi publicarea unei cărţi care avea să aibă chiar acest nume: „Bărbatul cu sâni de 100000 de dolari". Nu avem cum să ştim exact prima reacţie a Anitei, dar este simplu de imaginat cam cu ce ochi s-a uitat la Brian când acesta i-a mărturisit că... nu a renunţat nici astăzi la sâni! Ea plâns aproape o oră fără să se poată opri, a fost şocată, apoi furioasă că toată lumea la serviciu ştia şi numai ea nu, apoi s-a gândit că de fapt ceea ce contează este că ea îl iubeşte şi că el o iubeşte, şi... a hotărât că nu-şi va schimba promisiunea de a se căsători. Acum s-a obişnuit cu iubitul ei cu sâni şi i-a acceptat mărturisirea că s-a obişnuit într-atât cu ei încât deşi a trecut peste un an şi jumătate de la data expirării pariului, tot nu-i vine să-i abandoneze, mai ales că viaţa lui amoroasă s-a îmbogăţit sensibil de când îi are...

Şi a venit ziua nunţii. Anita a fost îmbrăcată în albastru, iar Brian, care în sfârşit nu mai trebuia să recurgă la tot felul de maiouri şi sutiene elastice pentru a-şi ascunde sânii, s-a dus la un magazin cu articole de nuntă pentru mirese de unde şi-a cumpărat o superbă rochie bordo cu un sutien care să-i scoată în evidenţă bogăţia sânilor...

Şi când preotul care a trebuit să-i căsătorească la Las Vegas a observat că şi mirele şi mireasa poartă rochie, n-a avut decât să spună, mai pe furiş către unul din cei prezenţi: „şi când te gândeşti că unul ca mine care oficiază căsătorii la Las Vegas crede că le-a văzut pe toate..." După care n-a mai rămas decât, ca într-o scenetă a neuitatului Toma Caragiu, să spună, „şi acum unul din Dv. să sărute mireasa..." *(M.D.)*

Săptămâna 1 - 7 decembrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.00 Ziua Națională a României 12.00 Ipotești, Casa Poetului 12.45 Milenium 14.00 Mesaj pentru Mileniul Trei 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.15 Film: „Ceață în port" (SUA, 1998) 23.50 Concert extraordinar Elton John.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 9.10 Serial: „Zorro" 10.00 Totul la vedere 13.00 Casa mea 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Felicity" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Sânge albastru" (ep.1) 23.30 Film: „Alesul din fotografie" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viața satului 12.00 Tezaur folcloric 14.00 Național TV Bingo Liberty 17.35 Film: „Capcanele dragostei 2" (SUA, 1986) 19.00 Trupa de șoc caută o vedetă! 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Crimă la 1600" (SUA, 1997) 22.45 Fotbal show.

CHRISTOPHER WALKEN
ROMÂNIA 1
miercuri, 23.20

LUNI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Între noi, frații" 16.00 Cronica 17.40 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Serial: „Șapte zile" 23.50 Lumea dansului.

MARȚI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iași 12.10 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Între noi, frații" 16.30 Cronica 17.40 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Pentru dumneavoastră, doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Alegeri prezidențiale 2000 22.15 Serial: „Martorul tăcut".

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practiv TV 10.30 Universul credinței. Ediție specială 11.30 TVR Iași 12.20 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Între noi, frații" 17.40 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Alegeri prezidențiale 2000 21.45 Serial: „Justițiarii" 23.20 Film: „Corespondent de război" (SUA, 1986). Cu: Christopher Walken.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iași 12.10 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Între noi, frații" 16.00 Conviețuiri 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Alegeri prezidențiale 2000 22.45 Reflecții rutiere 23.20 Film: „Întâlnirea cu tata" (SUA, 1998).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix 14.00 Cu Tibanu la pescuit și vânătoare 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Obiectiv 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Instinct primar" (SUA, 1992). Cu: Michael Douglas, Sharon Stone 0.30 Film: „Soții năbădăioase" (SUA, 1999) 3.00 Film: „Răpirea" (SUA, 1991).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiții 14.30 Exploziv 15.00 Film: „Joan și Melissa" (SUA, 1994) 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Comisarul Rex" 22.30 21 – popice, cărți și fete frumoase 0.30 Sex cu Nadine 1.30 Film: „Dureri înăbușite" (SUA, 1993).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Documentar 12.30 Cinemagia 13.00 Serial: „Comisarul Rex" 14.00 Clubul de duminică 18.00 Focus 18.30 Real TV 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Raw Nerve" (SUA, 1999) 23.30 Film: „Vise de vară" (SUA, 1990).

LUNI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 16.00 Cinemagia 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Serial: „Patrula aeriană" 21.50 Cronica cârcotașului.

MARȚI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Frăția trandafirului" (SUA, 1989, partea I). Cu: Robert Mitchum 22.30 Exotic.

MIERCURI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Film: „Frăția trandafirului" (ultima parte) 22.30 Stil.

NATALIE WOOD
ACASĂ
marți, 22.45

JOI 8.00 Prima Mix 15.00 Serial: „Milagros" 17.00 Serial: „Detectivi de elită" 18.00 Focus 19.00 Real TV 19.30 Impact 20.00 Joker 22.30 Obiectiv.

tvr2

VINERI 8.35 Toți, împreună 10.00 Mit și istorie 15.00 Cinci pentru o națiune 17.10 Prețul succesului 17.40 Serial: „Marele Bob" 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Concert de muzică etno-pop 20.00 D'ale lui Mitică Popescu 21.00 Film: „Osânda" (România, 1976). Cu: Amza Pellea 22.40 Pasărea Colibri în concert 23.35 Film: „Trandafirul galben" (România, 1982). Cu: Florin Piersic

SÂMBĂTĂ 8.40 Toți, împreună 10.00 Film: „Gașca" (SUA, 1992) 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Trupa DP2 14.35 Animalele dispărute 16.30 Serial: „Parohia Dibley" 17.00 Paralele inegale 18.30 Telejurnal TVR2 20.50 Serial: „Jonathan Creek" 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Teatru liric: „Oedip" de George Enescu.

DUMINICĂ 8.30 Tradiții 9.30 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, mini-top 13.05 Splendorile naturii 16.05 Serial: „Star Trek Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Spectacolul lumii 19.25 Teatrul Național TV prezintă: „Lewis și Alice". Cu: Maria Ploae 21.45 Serial: „Familia Porter" 22.20 Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" 23.10 Film: „Suferința femeilor" (Franța, 2000, partea I).

LUNI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Desene animate 14.00 Serial: „Femeia ispititoare" 16.35 Din goana trenului: Cuba 17.35 Serial: „Maisie Raine" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Cinci pentru națiune 20.45 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 21.10 Obsesia vitezei 22.50 Teatrul Național TV: „Lewis și Alice" de M. Suffran și Martine de Bretewil.

MARȚI 8.35 Toți împreună 13.30 Desene animate 14.00 Serial: „Femeia ispititoare" 15.45 Serial: „Familia și legea" (ep.1) 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 22.50 Film: „Pruncul, petrolul și ardelenii" (România, 1981). Cu: Ilarion Ciobanu, Ovidiu Iuliu Moldovan.

MIERCURI 8.35 Toți, împreună 13.30 Desene animate 14.00 Serial: „Femeia ispititoare" 15.45 Serial: „Să mori din dragoste" 17.10 Mit și istorie 17.40 Serial: „Familia și legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Cinci pentru națiune 20.45 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 22.50 Film: „Experimentul Philadelphia 2" (SUA, 1993).

JOI 8.05 Desene animate 8.35 Toți, împreună 13.35 Desene animate 14.05 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Germaine și Benjamin" 17.40 Serial: „Femeia și legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Cinci pentru o națiune 20.45 Serial: „Sabrina, vrăjitoare la 17 ani" 21.15 Polo: Steaua – Rapid 22.15 Serial: „Sara și prietenii ei" 22.50 Film: „S-o facem lată!" (Italia, 1995).

acasa

VINERI 7.00 – 12.10 Reluări 14.00 Serial: „Huckleberry Finn" 14.30 Film: „India în flăcări" (SUA, 1937) 16.15 Desene animate 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Știrile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.40 Serial: „Luisa Fernanda" 22.45 Film: „Hello, Dolly" (SUA, 1969). Cu: Barbra Streisand 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări 14.00 Serial: „Huckleberry Finn" 14.30 Film: „Micul colonel" (SUA, 1937) 16.00 Serial: „Huckleberry Finn" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Perry Mason: Modă fatală" (SUA, 1991) 20.40 Serial: „Poveste de Crăciun" 21.35 Serial: „Ramona" 22.30 Film: „Vis de glorie" (SUA, 1944). Cu: Elizabeth Taylor, Mickey Rooney 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

DUMINICĂ 12.35 Serial: „Trei femei" 13.50 Serial: „Huckleberry Finn" 14.15 Film: „Viață de artist" (SUA, 1938) 16.00 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Răscumpărare pentru un cadavru" (SUA, 1971) 20.40 Serial: „Poveste de Crăciun" 21.35 Serial: „Ramona" 22.30 Film: „Dragoste și gloanțe" (M. Britanie, 1979). Cu: Charles Bronson 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

LUNI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Știrile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.40 Serial: „Luisa Fernanda" 22.45 Film: „Și Dumnezeu... a creat femeia" (Franța, 1956). Cu: Brigitte Bardot 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MARȚI 7.50 – 13.45 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Știrile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.40 Serial: „Luisa Fernanda" 22.45 Film: „Sex slab" (SUA, 1964). Cu: Natalie Wood 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MIERCURI 7.00 – 13.25 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Știrile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.40 Serial: „Luisa Fernanda" 22.45 Film: „Pisica pe acoperișul încins" (SUA, 1958). Cu: Paul Newman 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

JOI 7.40 – 13.30 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.20 Desene animate 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Știrile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.40 Serial: „Luisa Fernanda" 22.45 Film: „Comoara din Atena" (Anglia, 1979) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

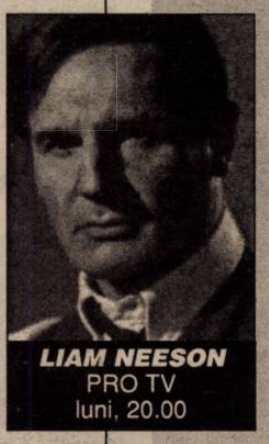

LIAM NEESON
PRO TV
luni, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața! 11.40 Film: „20000 de leghe sub mări" (SUA, 1997) 13.10 Film: „Fluke, o minune de cățel" (SUA, 1995) 16.00 Mulțumim, România! 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Singur împotriva președintelui" (SUA, 1995). Cu: Harrison Ford 0.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Bine și rău" 2.30 Serial: „Veronica".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Gemenele" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.30 Serial: „Povești cu surprize" 11.15 Serial: „Captivi în cartier" 11.45 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „Primii pași" 15.00 Serial: „Hercule" 15.45 Serial: „Jake și Grăsanul" (ep.1) 17.00 Miss Wolrd 2000 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Judecătorul" (SUA, 1995). Cu: Sylvester Stallone 0.00 Serial: „Millennium" 1.00 Serial: „Femei fierbinți".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Super Abracadabra 10.00 Serial: „Gemenele" 11.00 Documentar 12.00 Serial: „Îndrăgostiți lulea" 12.25 Serial: „Captivi în cartier" 13.30 Serial: „Primii pași" 14.00 Film: „Conan, barbarul" (SUA, 1982). Cu: Arnold Schwarzenegger 16.15 Serial: „Hercule" 17.00 Serial: „Beverly Hills" 18.00 Serial: „Melrose Place" 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Vacanța Mare 21.30 Film: „Forrest Gump" (SUA, 1994). Cu: Tom Hanks 0.15 Fotbal 1.15 Serial: „Femei fierbinți".

LUNI 7.00 Bună dimineața! 10.55 Serial: „Benny Hill" 11.20 Serial: „Oglinda timpului" 11.45 Film: „Banii sunt pe drum". (SUA, 1985) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Rob Roy" (SUA, 1995). Cu: Liam Neeson 22.30 Urmărire generală! 23.00 Serial: „Clanul Soprano" 0.35 Serial: „Seinfeld" 1.00 Serial: „Bine și rău" 2.00 Serial: „Veronica".

MARȚI 7.00 Bună dimineața! 11.00 Film: „Crima din Orient Express" (M. Britanie, 1974) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Mortal Kombat" 21.30 Fotbal 1.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Bine și rău" 2.30 Serial: „Veronica".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața! 11.50 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Iuțeala morții" (SUA, 1987) 14.10 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Film: „Părinții ideali" (SUA, 1994). Cu: Bruce Willis 21.30 Fotbal 1.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Bine și rău" 2.30 Serial: „Veronica" (ultimul ep.).

JOI 7.00 Bună dimineața! 11.50 Serial: „Oglinda timpului" 12.20 Film: „Micul geniu" (Australia, 1988) 14.10 Serial: „Fitz" 15.05 Serial: „Mortal Kombat" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Greu de ucis 3" (SUA, 1995). Cu: Jeremy Irons 22.00 Chestiunea zilei 1.15 Serial: „Seinfeld" 1.45 Serial: „Bine și rău" 2.30 Serial: „Doug și Carrie" (ep.1).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Film: „Pantera Roz la Olimpiadă" (SUA) 8.30 Film: „Și câteii merg în Rai 2" (SUA, 1989) 10.10 Film:: „Hibernatus" (Franța, 1969) 12.00 Levintza Men 13.15 'Neața la români 19.00 Observator 20.00 Divertis Go Show – Noiembrie 21.00 Film; „Ultimul samaritean" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Joc dublu" (SUA, 1984) 2.30 Film: „Ultima femeie" (coprod., 1977), Cu: Gerard Dépardieu, Ornella Mutti 5.00 Film: „Polițist sau delincvent" (Franța, 1979). Cu: Jean-Paul Belmondo.

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Învățămintele lui Moise" (SUA, 1975) 8.30 Documentar 9.30 Serial: „Mama, detectiv particular" 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Pe aripile filmului 16.00 Orient Express 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Cauză dreaptă" (SUA, 1995). Cu: Sean Connery 22.00 Serial: „Nash Bridges" 23.00 Film: „Moștenirea" (SUA, 1998). Cu: David Hasselhoff 0.30 Film: „Plăceri secrete" (SUA, 1999).

DUMINICĂ 6.30 Film: „Focul din inimă" (coprod., 1957). Cu: Rita Hayworth 9.00 Documentar 10.00 Desene animate 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Creatura" 17.00 Prezentul simplu 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Unde sunt copiii?" (SUA, 1985).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neața 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Film: „Pe cine nu lași să moară..." (SUA, 1973). Cu: Roger Moore 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Motorama" (SUA, 1993).

MARȚI 7.00 Observator 8.00 'Neața 12.00 Film: „Prieteni pe viață" (SUA, 1997) 14.00 Film: „Pierdut și regăsit" (M. Britanie, 1979) 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Matilda" (SUA, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Les Longs Manteaux" (coprod. 1985).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neața 12.00 Film: „Vizitatorii" (Franța, 1993). Cu: Jean Reno 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Studioul electoral 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Soldați virgini" (SUA, 1970).

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neața 11.00 Film: „Prizonieri ai tăcerii" (SUA, 1995) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 16.50 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 21.30 Brigada mobilă 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Sacrificiul celorlalți" (SUA, 1984). Cu: Jodie Foster.

DAVID HASSELHOFF
ANTENA 1
sâmbătă, 23.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineața, România 11.00 – 14.00 Reluări 14.45 Serial: „Derrick" 17.00 Dați vina pe Corina! 18.00 În justiție 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Serial: „Derrick" 1.05 Tentații.

SÂMBĂTĂ 9.00 Țara spiriduşilor 12.00 Tentații 13.05 2000 – o singură destinație: Australia 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Telejurnal 20.00 As Show 21.00 Îți mai aduci aminte, doamnă? 22.00 Serial: „Derrick".

DUMINICĂ 8.15 – 12.00 Reluări 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forța destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Telejurnal 19.30 Vedete la taifas 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă? 22.00 Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineața, România 10.00 Forța destinului (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina! 18.00 Dreptul la apărare 19.00 Telejurnal 19.40 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Ofsaid.

MARȚI 7.00 Bună dimineața, România 10.00 – 14.15 Reluări 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post meridian 17.00 Dați vina pe Corina! 19.00 Telejurnal 19.40 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Măștile puterii.

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, România 10.00 – 14.00 Reluări 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina! 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Reporter Tele7 23.15 Viața noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineața, România 11.00 – 13.45 Reluări 14.45 Serial: Derrick" 16.00 Post meridian 17.00 Dați vina pe Corina! 18.00 As Show 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 22.00 Telemedicina.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

VEDETE în scutece

Unele staruri fac tot posibilul ca imaginea copiilor lor să nu fie mediatizată. Consideră că astfel le asigură un plus de securitate, de protecţie, mai ales în societăţile în care răpirile şi şantajul sunt la modă. Alte staruri abia aşteaptă să ajungă pe prima pagină a revistelor cu trofeul în braţe. Şi astfel, publicaţiile abundă de „vedete în scutece".

◆ Mai bine mamă decât sex-simbol

„Toate etichetele de sex-simbol, toate Oscarurile din lume nu valorează pentru mine mai mult decât micuţul Roan Joseph", spune ***Sharon Stone.*** A aşteptat destul venirea pe lume a propriului ei copil şi dacă soarta n-a vrut să o dăruiască cu un asemenea miracol, la 42 de ani, Sharon Stone s-a hotărât să fie mamă-adoptivă. Împreună cu soţul ei Phil Bronstein, a ales să-şi lege destinul de viaţa unui băieţel, pe care evident îl adoră. Alintat acasă cu porecla „micul Buddha", copilul s-a transformat pe stradă într-o vedetă cu ochelari şi salopetă de blugi. Avea doar patru luni când, la mijlocul lunii septembrie, a fost scos... în lume de părinţii săi, adică pe străzile cartierului Praesidio din San Francisco unde locuiesc. Nimic din accesoriile de sex-simbol n-au mai preocupat-o pe provocatoarea vedetă de altădată, preferând să se învăluie doar în aerul grijuliu specific oricărei mame lipsite de experienţă. Iar ca vestimentaţie, un trening cenuşiu şi o pereche de bascheţi au fost considerate perfecte pentru noul ei rol. Deşi cariera sa artistică pare să se afle în derivă, Sharon Stone declară că nu a fost niciodată mai fericită şi mai împăcată cu sine. Şi chiar dacă visează cam de multişor la un „Basic Instinct II", inima ei va avea de-aici încolo, pentru totdeauna, doar un singur rege.

◆ George, un copil bilingv

Kristin Scott Thomas, interpreta rolului principal feminin din „Pacientul englez", este englezoaică de origine, dar trăieşte de 20 de ani în Franţa, de când e căsătorită cu François, un medic ginecolog. Pe 14 august, actriţa a adus pe lume la spitalul Beclere de Clemart, asistată fiind chiar de soţul ei, cel de-al treilea copil al lor, un băieţel pe care l-au botezat George. La 40 de ani, actriţa, cu o carieră internaţională care reuneşte o filmografie formată din aproape 50 de titluri, şi-a dorit să fie din nou mamă. Ceilalţi doi copii, Hannah de 12 ani şi Joseph de 9 ani, au considerat decizia mamei ca pe un dar făcut lor, aşa că l-au adoptat imediat pe noul venit în familie, înconjurându-l cu o dragoste copleşitoare. Ca şi fraţii lui mai mari, micul George va avea toate şansele să fie bilingv, pentru că în familia actriţei se folosesc în mod curent şi aproape egal cele două limbi: engleza, după mamă, franceza, după tată. Cu discreţia care o caracterizează, Kristine Scott Thomas a găsit de cuviinţă să întrerupă pentru un an munca pe platourile de filmare, pentru a-şi dedica mai mult timp familiei care, oricum, în viaţa ei constituie o prioritate. Dar va avea timp să pună pe picioare şi două proiecte mai vechi ale ei, înfiinţarea unei societăţi de film şi realizarea câtorva scenarii la care se gândeşte de mai mult timp. Nu are obiceiul să-şi vândă nici propria imagine, nici pe cea a membrilor familiei ei.

◆ Bine plătit de mic

La numai o lună şi jumătate, Dylan Douglas Jr. (fiul lui ***Michael Douglas*** şi al actriţei ***Catherine Jeta Jones)*** a devenit o vedetă pe care revistele cu bani s-au bătut să o aibă pe copertă. Şi astfel, „Paris Match", „Us", „Bunte", „O.K." s-au lăudat cu fotografiile şi interviurile „în exclusivitate" care le-au fost acordate de cele... trei vedete. După cum declara ulterior, revista „O.K." a plătit peste două milioane de dolari pentru privilegiul de a publica, spre deosebire de alţii, „imagini intime" ale fericiţilor părinţi alături de copilul lor, precum şi un interviu cu multe detalii legate de momentul naşterii şi al primei perioade de după acest eveniment. E drept că prin aceasta, revista britanică şi-a cumpărat şi dreptul de a vinde ulterior interviul revistei „Paris Match". Care au fost informaţiile senzaţionale despre copilul Dylan şi părinţii lui? „Eu am fost cel care am tăiat cordonul ombilical", s-a lăudat tatăl. „Alăptarea la sân îmi dă o senzaţie de intimitate extraordinară", declara fericita mamă. Bineînţeles, nici o revistă nu a scăpat din vedere faptul că urmaşului lui Douglas nu-i lipseşte gropiţa din bărbie, ca un blazon al familiei. Evident, după această experienţă, publicaţiile care se respectă au şi început să pună deoparte bani grei pentru nunta din familia Douglas.
„Exclusivitatea" costă scump.

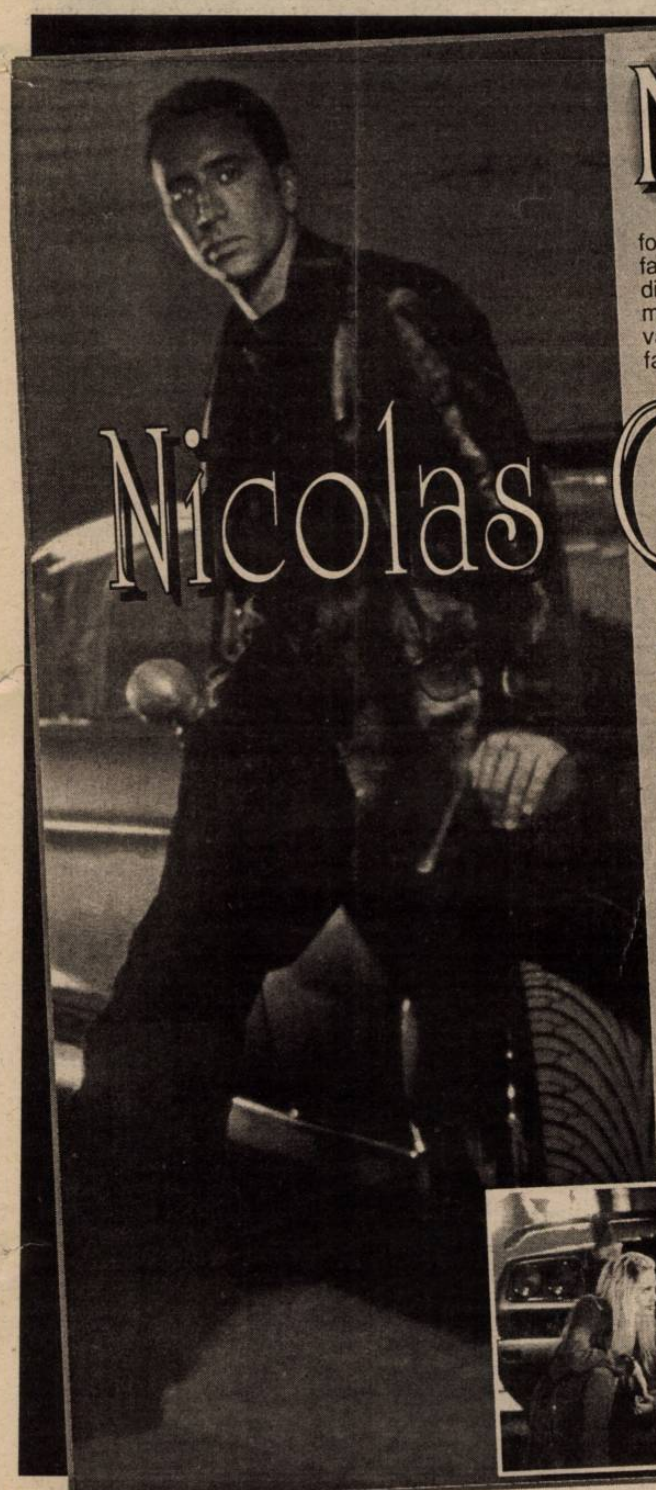

Nicolas Cage

hoţ de maşini de lux

Nicholas Cage nu face prea mult caz, ca alte vedete (de exemplu John Travolta), de pasiunea lui extraprofesională. Şi totuşi ea există. E vorba de fascinaţia actorului faţă de maşinile de lux, unele dintre aceste piese fiind adunate în propria sa colecţie, vreo 30 de exemplare, multe din ele cu statut de unicat. Bunăoară, în garajul proprietăţii lui din California, o piesă de rezistenţă poate fi considerat faimosul Lamborghini al cărui ex-proprietar a fost nimeni altul decât şahul Iranului. Dar, Nicholas Cage, în ciuda faptului că este deţinătorul unei colecţii de maşini demne de invidiat, se simte frustrat pentru că nu are timpul necesar să le scoată mai des din hangar şi să le facă să urle şi să alerge mai iuţi ca vântul pe colinele Hollywood-ului. În acest context, nimic nu-l putea face pe actor mai fericit decât rolul care i s-a propus cu aproape un an în urmă, cel al personajului Memphis Raines, eroul din „Dispari în 60 de secunde", de Dominic Sena. Adică rolul unui ex-as al furturilor de maşini de lux, care, în ciuda faptului că se retrăsese din branşă, se vede nevoit la un moment dat să-şi reia meseria pentru a-i salva pielea fratelui său mai mic, Kip (Giovanni Ribisi), aflat într-o încurcătură. Nefiind nici pe departe înzestrat cu talentul, experienţa şi stăpânirea de sine a fratelui său mai mare, Kip nu reuşise să livreze bolizii de excepţie, promişi clienţilor săi, membri ai mafiei, aşa că viaţa lui atârna de un fir de aţă. Evident, pentru a spori dinamismul acţiunii şi pentru a complica situaţia, scenaristul a găsit de cuviinţă să-i acorde lui Raines doar 24 de ore pentru „achiziţionarea" mărfii ce urma să fie livrată la oră fixă mafioţilor. Timp în care, fostul expert în furtul de maşini de lux trebuia să-şi adune vechea echipă, să pună la punct în cele mai mici detalii un plan de acţiune, să localizeze 50 de bolizi rutieri dispersaţi în cele patru zări ale Los Angeles-ului şi, evident, să pună mâna pe fiecare pradă în maximum 60 de secunde, sub nasul vigilent al poliţiei. În această cursă contra-cronometru, banda de hoţi mai trebuia să dezactiveze şi o sumedenie de sisteme antifurt ultrasofisicate, să se lupte cu câteva tone de caroserii de maşini de poliţie bușite, iar pe deasupra, Cage mai trebuia să o seducă din nou şi pe o fostă iubită (Angelina Jolie), care avea rolul ei capcană, bine definit în întreaga operaţiune. Pentru aspectul tehnic al furtului, precum şi al metodelor de dezactivare a sistemelor de alarmă, Cage a beneficiat în realitate de „lecţiile" primite de la un hoţ autentic care-şi executa pedeapsa în închisoarea de la Folsom. Prin ritmul palpitant al acţiunii, combinat cu umor suculent şi momente de suspans, filmul a atras ca un magnet spectatorii nu numai din Statele Unite ci şi din Europa, dinamitând într-o bună măsură încrederea lui Tom Cruise în succesul total al... misiunii sale imposibile.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

HOROSCOP

4 – 10 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-21.04): O succesiune rapidă de evenimente vă prinde în vârtejul ei (luni, miercuri) şi se poate spune că ieşiţi cu profit din toată această „încleştare". Curba financiară prezintă o ascensiune lentă dar sigură. Primiţi bani şi, pe de altă parte, sunteţi cooptat într-o nouă afacere. Oscilaţii puţin îngrijorătoare cunoaşte curba emoţională.

TAUR (22.04-21.05): Nici un eveniment important în prima jumătate a intervalului – când o monotonie existenţială vă cuprinde în mrejele ei. Joi sau vineri, o veste contradictorie vă pune serios pe gânduri şi vă determină să analizaţi mai atent unele proiecte de viitor. Pentru cei plecaţi în weekend, nu sunt excluse mici peripeţii.

GEMENI (22.05-21.06): O stare molipsitoare de somnolenţă şi apatie vă stăpâneşte în această perioadă. Creativitatea şi imaginaţia nu sunt pe cele mai înalte cote, iar productivitatea în activităţile curente lasă de dorit. Nostalgia vacanţei de mult trecute vă domină iremediabil şi vă face să vă gândiţi la apropiatele sărbători de iarnă.

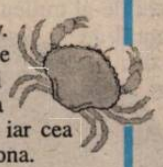

RAC (22.06-22.07): Nimic nou sub Soarele zodiei dv. Lipsa planetelor importante sugerează o acalmie dinaintea furtunii, sau poate că în mod deliberat v-aţi refugiat departe de lumea dezlănţuită. Oricum, curba financiară nu prea dă semne de înzdrăvenire rapidă, iar cea emoţională indică faptul că nimic nu vă poate impresiona.

LEU (23.07-22.08): Din ce în ce mai mult sunteţi stăpânit de nervozitate şi nerăbdare, în legătură cu o afacere care lâncezeşte. Presimţiri nu tocmai agreabile v-ar determina să renunţaţi la orice implicare, însă ar fi recomandabil să aşteptaţi, totuşi, deznodământul. O întâlnire parfumată şi încărcată de dantelă veche vă va remonta în mod sigur.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Totul şi toate vă merg din plin. Chiar dacă nu sunteţi undeva, departe de casă, buna dispoziţie nu vă va părăsi în acest interval. Eleganţa şi farmecul dv. sunt acum arme redutabile şi o aventură galantă, mai discretă sau la lumina zilei nu este exclusă. Luna şi Venus se aspectează foarte favorabil.

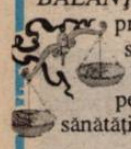

BALANŢĂ (22.09-22.10): Curba financiară şi cea socio-profesională cunosc o ascensiune bruscă. Aceasta sugerează fie o reuşită în activitatea de zi cu zi, însoţită de bonificaţie materială, fie intrarea într-o afacere cu perspective rozalii. În a doua parte a intervalului, curba sănătăţii se apropie de o cotă uşor alarmantă, temporar.

SCORPION (23.10-21.11): Vă urmăreşte o presimţire sau chiar o premoniţie nu prea agreabilă, determinată de o umbră saturniană nefavorabilă. De altfel, este o stare de pesimism de scurtă durată, cauzată de unele evenimente negative din anturaj. Pentru celibatari nu este deloc o perioadă propice legăturilor trainice.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Pentru dv., este una din cele mai norocoase perioade. Energia fizică şi intelectuală sunt dublate de mângâierea hazardului. Profitaţi la maximum de influxul benefic al astrelor. Pentru cei plecaţi în călătorii, nici o umbră nu vă tulbură plăcerea. Faceţi, deci, apel la metodele clasice de câştig şi poate nu veţi regreta.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două motive de bucurie vor popula această perioadă – ambele venind din sfera financiară. Luni şi joi (vineri) vor fi momente de triumf material, pe care le-aţi pregătit din timp. Atenţie! Nu sunt indicate în această perioadă cheltuielile neprevăzute – şi nici investiţii mari.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două sau trei clipe de suspans în activitatea curentă (luni-miercuri), care vor pune la încercare înţelepciunea şi prezenţa dv. de spirit. Se va simţi nevoia unor decizii prompte. Nu vă lăsaţi influenţaţi de anturaj, şi nici de membrii familiei. Deznodământul este fericit în toate cazurile.

PEŞTI (19.02-20.03): Totul şi toate vă merg din plin. Curba financiară are o creştere importantă (începând de marţi sau miercuri). Suprasolicitările nu vă găsesc deloc nepregătit. Dimpotrivă, sunteţi într-un maxim intelectual şi psihic şi de aici rezultă toate reuşitele. O întâlnire neaşteptată, la finele perioadei, vă va schimba radical un plan.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Leopoldina Bălănuţă, Octav Dessila, Rainer Maria Rilke, Maria Callas, Walt Disney, Pietro Mascagni, Jan Sibelius, Samuel Butler, George Porter (Nobel chimie 1967), Nelly Sachs (Nobel literatură 1966), César Franck. (P.I.)

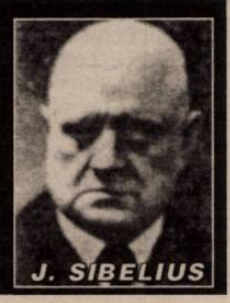

De vorbă cu avocatul casei

PENSIA DE ÎNTREŢINERE

Doamnei Laura Ioan

Potrivit art.86 al. 3 C. fam., descendentul, cât timp este minor, are dreptul la întreţinere, oricare ar fi pricina nevoii în care se află el. Modul în care se calculează pensia de întreţinere pentru copii este cel prevăzut de art.94 C. fam., care stabileşte un plafon maxim până la care poate fi acordată şi anume: – până la pătrime din câştigul din muncă al debitorului, când întreţinerea se datorează pentru un copil: ◆ până la o treime din acelaşi câştig, când întreţinerea se datorează pentru doi copii; ◆ până la jumătate din câştig, când întreţinerea se datorează pentru trei sau mai mulţi copii.

Având în vedere că debitorul obligaţiei de întreţinere are 2 copii, chiar dacă sunt din căsătorii diferite, cota aplicată este cea de până la 1/3 din câştigul acestuia pentru ambii copii, instanţa stabilind cuantumul întreţinerii pentru fiecare copil în parte (adică 1/3:2). Cotele stabilite nu sunt fixe, ci doar plafonate, iar instanţa de judecată nu poate stabili cote superioare plafonului legal, afară numai dacă debitorul se oferă a plăti o pensie de întreţinere peste acest plafon. De asemenea, coborârea sub coeficienţii prevăzuţi de lege nu se poate face decât în mod excepţional, astfel încât dacă cel obligat la întreţinere nu are alte sarcini familiale deosebite, stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere pentru copil trebuie orientată înspre maximul plafonului prevăzut de lege. Prin câştig din muncă se înţelege venitul net. Este posibil ca întreţinerea să fie acordată, nu numai în funcţie de câştigul din muncă al părintelui, ci şi în funcţie de alte surse de venituri pe care le-ar avea.

În afara adeverinţei de salariu obţinut la locul de muncă, pentru veniturile realizate prin desfăşurarea unei activităţi comerciale în cadrul unui SRL, puteţi solicita de la Administraţia Financiară unde este înregistrată societatea, cuantumul veniturilor sale.

În legătură cu cea de-a doua problemă, fiica dv în vârstă de 21 de ani, fiind studentă, are dreptul la pensie de întreţinere până la împlinirea vârstei de 25 de ani, respectiv 26 de ani, în cazul celor care urmează studii superioare cu o durată mai mare de 5 ani. Pentru aceasta trebuie să vă adresaţi instanţei de judecată şi să cereţi obligarea tatălui fetei la plata pensiei de întreţinere, indiferent dacă sunteţi sau nu divorţată de acesta, întrucât întreţinerea se datorează în comun de către ambii părinţi, contribuind fiecare proporţional cu mijloacele sale. Problema cu care înţeleg că vă confruntaţi este aceea că nu cunoaşteţi adresa debitorului, numai că dv va trebui să depuneţi toate diligenţele pentru a o afla, altfel nu puteţi formula acţiunea împotriva lui. Dacă nu reuşiţi să aflaţi adresa, atunci formulaţi cererea de chemare în judecată cu adresa ultimului domiciliu pe care îl cunoaşteţi, urmând ca în cadrul şedinţei de judecată să solicitaţi formularea unei adrese către Inspectoratul Judeţean de Poliţie pentru a se afla adresa acestuia.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Gh. Russu, Bucureşti: Vă înţelegem şi regretăm din suflet necazurile care vă încearcă, însă, din nefericire, nu putem da curs sugestiilor Dv.... Nu pentru că n-am dori, însă nu putem renunţa în favoarea colaboratorilor noştri la obligaţiile redacţionale pe care sunt datori să le îndeplinească membrii redacţiei noastre. După cum aţi văzut, vă publicăm şi materialele pe care ni le trimiteţi în funcţie de spaţiul disponibil după ce redactorii şi-au îndeplinit norma săptămânală de materiale predate. Şi de acum înainte vă vom publica, pe măsură ce ne veţi mai trimite materiale. Aşadar, aşteptăm colaborările Dv.!

Raluca Năstase, Bucureşti: Pentru a deveni colaboratoarea revistei noastre nu trebuie decât să ne trimiteţi câteva materiale de probă, pentru a vedea dacă întrunesc acele calităţi necesare pentru a fi publicate. Şi pe urmă vom vedea ce şi cum.

Tudor Dincă, Satu Mare: Colaboratorului nostru Dan Farcaş îi puteţi scrie pe adresa redacţiei noastre. Vom face noi oficiul de poştaş, înmânându-i epistola Dv.!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

◆ *...celebrul romancier francez Stendhal (1783-1842) a fost şi un cunoscut critic muzical? El a scris monografii despre Haydn, Mozart şi Rossini.*

◆ *...micşuneaua este o plantă ornamentală, frumos mirositoare, din familia Cruciferae? Ea este originară din regiunea mediteraneană.*

◆ *...pelinul este una dintre cele mai importante plante*

Ştiaţi că...

folosite în medicina populară? A fost întrebuinţat încă din antichitate.

◆ *...prima proiecţie cinematografică, realizată cu aparatul fraţilor Auguste şi Louis Lumière a avut loc la 22 martie la Paris, la „Societatea de încurajare a industriei naţionale? Atunci s-a prezentat filmul „Ieşirea muncitorilor de la Uzinele „Lumière".*

◆ *...în Egiptul antic ibisul era o pasăre sapienţială? Considerată un simbol sacru, era adorată fie pentru valoarea ei emblematică, fie ca o întrupare a zeului Thot.*

◆ *...Pacificul este oceanul cu cea mai mare dezvoltare a formaţiilor coraligene? Aici se află Marea Barieră de Corali, atolul Christmas, atolul Kwajalein şi alte peste 300 de formaţii de acest gen.*

MEMENTO

4 decembrie – în anul 1883 s-a născut N.Cartojan

5 decembrie – în anul 1872 s-a născut pictorul Gheorghe Petraşcu; în anul 1974 a murit Zaharia Stancu

6 decembrie – în anul 1912 a murit arhitectul Ion Mincu

7 decembrie – în anul 1935 s-a născut Sorin Titel

8 decembrie – în anul 1876 s-a născut Hortensia Papadat-Bengescu, iar în 1928 s-a născut Toma George Maiorescu

10 decembrie – în anul 1859 a murit filosoful Eufrosin Poteca

Mai sunt

31

de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Cerinţe vitale ale plantelor de apartament

În sezonul rece plantele necesită mai puţine îngrijiri spre deosebire de perioada primăvară-toamnă, dar asta nu înseamnă că pot fi private de câteva cerinţe vitale pentru păstrarea lor în bune condiţii. De aceea, nu uitaţi că:

◆ Lumina este elementul esenţial pentru menţinerea în viaţă a plantelor de apartament şi pentru dezvoltarea lor. Mai mult ca oricând, în perioada de iarnă trebuie avută în vedere nu numai puterea luminii, ci şi durata ei.

◆ Iarna, în perioada de repaus vegetal, plantele au nevoie de cel puţin 12 grade C. Doar plantele anuale (de obicei cele de grădină sau de exterior – balcoane, terase etc.) suportă o temperatură mai joasă.

◆ Plantele aşezate în apropierea geamurilor pot suferi din cauza frigului ori din cauza curentului.

◆ Apa este permanent necesară pentru producerea substanţelor nutritive. Sistarea udării plantelor pe tot parcursul iernii poate duce la distrugerea lor, după cum, o udare excesivă poate provoca acelaşi neajuns. Ca şi în celelalte anotimpuri, dar mai ales iarna, apa în exces nu permite aerisirea rădăcinilor care astfel se sufocă. Simptomul cel mai frecvent al unei udări excesive este îngălbenirea frunzelor. În schimb, în cazul în care pământul din ghivece se usucă, frunzele se pleoştesc.

◆ În perioada de repaus vegetal, udările vor fi mai rare, deşi trebuie ţinut cont de faptul că într-o încăpere mai caldă de 12 grade C procesul de evaporare este ceva mai puternic.

◆ Una din cele mai indicate udări este cea a cufundării ghivecelor într-un vas cu apă, până când pământul se îmbibă complet.

◆ Este mai indicat să se facă udări mai rare dar corecte (deoarece rădăcinile se aerisesc mai bine) decât dese şi superficiale.

◆ Calitatea apei este deosebit de importantă. În cazul în care se foloseşte apa de la robinet, este bine ca aceasta să fie lăsată să stea câteva ore pentru ca eventualele gaze existente în ea să se degaje. Temperatura apei trebuie să fie aproximativ egală cu cea a mediului în care trăieşte planta. Folosirea apei reci direct de la robinet va produce un şoc plantei.

◆ Substanţele nutritive suplimentare (îngrăşăminte) nu sunt recomandate decât plantelor cu vegetaţie abundentă iarna şi aflate în proces de înflorire.

◆ Nu se vor face replantări în perioada de repaus vegetal deoarece rădăcinile nu mai sunt capabile să străbată pământul nou şi să se dezvolte suficient. Transplantarea în perioada de iarnă atrage după sine riscul pierderii plantei.

◆ Chiar dacă în timpul iernii, planta dezvoltă lujeri inestetici şi debili, aceştia nu se vor îndepărta decât în primăvară, când începe procesul firesc de regenerare completă a plantei. Tăierile în timp de iarnă nu sunt indicate.

◆ Foarte important este ca frunzele să fie periodic şterse de praf sau de alte impurităţi. Cea mai bună metodă este folosirea unui burete înmuiat în apă cu care se şterg frunzele pe ambele feţe. Astfel planta este ajutată în procesul fotosintezei, mai dificil în timpul iernii. Alte soluţii de spălare în afara apei curate nu sunt indicate. Plantele mai mici, mai uşor transportabile, pot fi puse în cadă şi spălate de praf cu duşul.

◆ Înmulţirea prin lăstari e bine, de asemenea, să fie lăsată pentru primăvară, când şansele de a obţine o nouă plantă sunt mari, fără ca planta-mamă să aibă de suferit în urma secţionării unor bucăţi din ea.

◆ Iarna, din cauza condiţiilor de cele mai multe ori deficitare în care cresc plantele, dăunătorii, fie de origine vegetală, fie animală, îşi fac foarte uşor apariţia. Aceştia se instalează când condiţiile minime amintite mai sus privind îngrijirea plantelor iarna sunt ignorate. Deci, apariţia lor e favorizată de udări necorespunzătoare, de calitatea apei, de lipsa de lumină, de căldura excesivă etc. *(A. Popescu)*

ÎN BĂTAIA VÂNTULUI

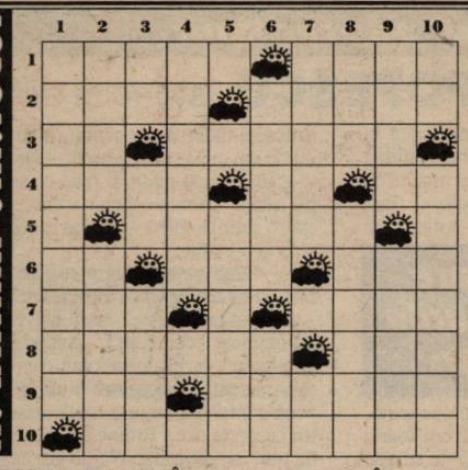

ORIZONTAL: 1) Îndrăgit solist român, stabilit în Canada, care a lansat şlagărul „Vântule, vânt nebun...” (Sergiu) – Liric român, autorul poeziei „Mori de vânt în amurg” (Ion). 2) Continentul unde în sudul său bate periodic musonul – Alt fenomen meteorologic legat de timpul rece. 3) Soare egiptean – Poet chilian, laureat Nobel în 1971, autorul cărţii „Strugurii şi vântul” (Pablo; 1904-1973). 4) Vânt tăios – Campion – Invitaţie. 5) Compozitor român, autorul şlagărului „De va veni la tine vântul” (Romeo). 6) Cămăşi rustice – Vreme cu vânt rece – Ca vântul aspru. 7) Intră în etate – Caractere (fig.). 8) Sensibil poet român, autorul versurilor „Nouri, vânturi” şi „Între vânturi” (George) – Suflă... pe la gene. 9) Perioade mari – Distins actor român, care a interpretat rolul contelui Mihailov din piesa „Vârtejul” de Charles Méré (Gheorghe). 10) Drumuri acoperite cu zăpezi aduse de vânt.

VERTICAL: 1) Ne-a lăsat „O noapte furtunoasă” în teatrul românesc (1852-1912). 2) Poet clujean, autorul versurilor „Vifor” şi „Vânturile nopţii” (Emil) – Vânt fără forţă. 3) Le suflă vântul în saivane – Începe... uvertura – În tabloul său „Iarna” ne prezintă o vreme cu viscol (Iosif). 4) Renumită solistă vocală din Polonia interpreta unui „Concert pentru ploaie şi vânt” (Ana). 5) Vechi nobil transilvan (pl.). 6) Neuitată interpretă a melodiei populare „Aseară vântul bătea” (Mia) – Bune de legat. 7) Ca vântul iscat din senin – Ultimul ciclon! 8) Crudă la inimă! – Mângâieri de vânt. 9) Autorul unor „Peisaje de iarnă” cu zăpadă şi vifor (Theodor) – Mişcat din loc. 10) Aprobare – Purtate de vânt.

DICŢIONAR: RUD.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

Soluţia careului „ALEGERI”

Orizontal: PARTID - URA - APARARE - AP - RR - ARATATA - LOZINCA - AT - ABO - AO - A - I - MANA - SANSE - E - ANI - ITE - NV - TUR - ENO - TARI - FUNAR - ELECTORATE.

PERSPICACITATE

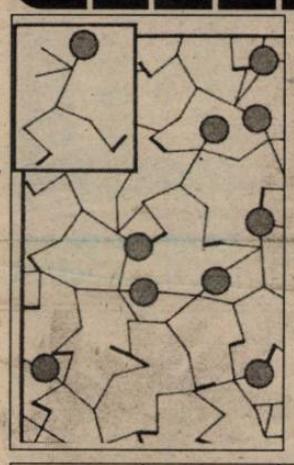

Puncte şi linii

În ce loc puteţi să identificaţi (din acest desen) unde este prezentat schematizat omul (sus, în stânga), dar altfel orientat? *(Gh.R.)*

Capul omului schematizat se află în partea inferioară, jos, dreapta, iar „corpul” său este dispus în diagonală spre sus şi spre jos.

Dincolo de colţ

Doar unul din cele cinci desene din stânga (indicate cu litere) reprezintă exact momentul în care partea invizibilă a copilului (acoperită de colţul unei case) depăşeşte acest colţ. Examinând cu multă atenţie desenul, stabiliţi ordinea în care trebuie fixată deplasarea lui. *(Gh.R.)*

C, A, B, D, E.

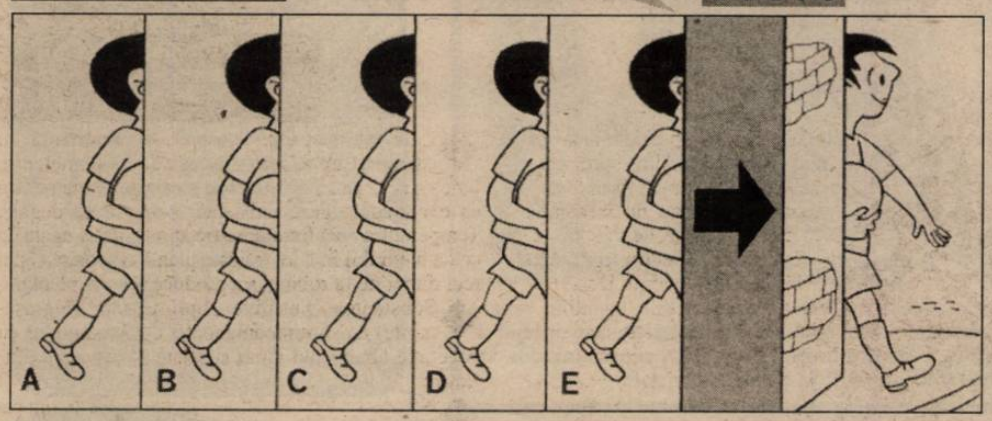

UMOR

☺ *– Soţul dumitale nu-mi place deloc! spune doctorul după consultaţie.*

– Nici mie, dar ce să fac? E singurul care aduce bani în casă.

☺ *– De ce n-ai încercat să obţii un câştig permanent? întreabă judecătorul.*

– Am încercat eu, dar m-au dibuit!

☺ *O tânără pereche noaptea în parc.*

– Auzi ce frumos cântă greierii, şopteşte ea emoţionată.

– Ăştia nu sunt greieri, sunt fermoarele!

☺ *La măcelărie o clientă vede un anunţ „Astăzi, carne de miel” şi revoltată întreabă:*

– Nu vă jenaţi să omorâţi un animal atât de nevinovat?

– Liniştiţi-vă, doamnă, îi răspunde măcelarul. Nu l-am omorât noi! A murit singur! Era bolnav, a ameţit şi a căzut într-o râpă!

PAR(anormale) de ToPAN

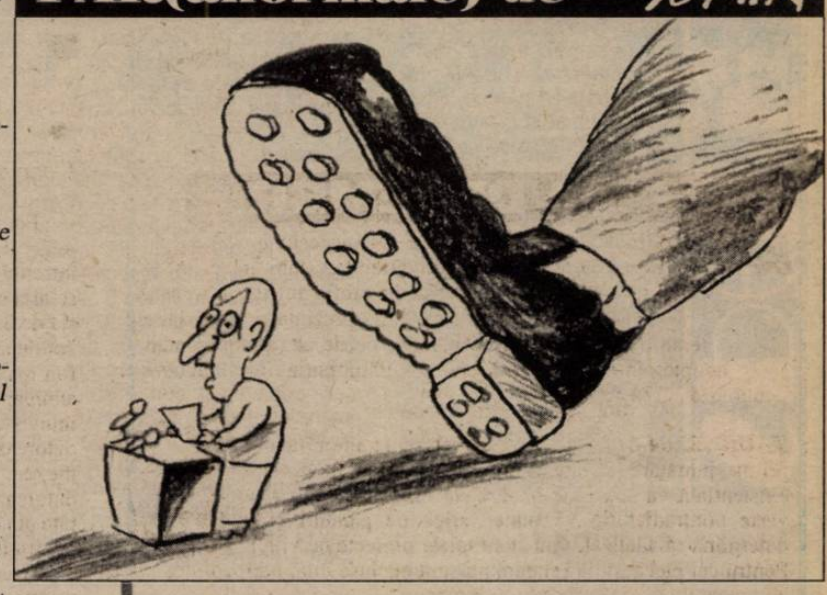

Fotografii de la cititori

«Cu landoul la plimbare»

FLORIN ROBERT ARGEŞANU – Bucureşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

VIZIUNI

1. Cine a scris povestirea fantastică „Fantoma familiei Canterville”?

2. În ce operă de Ceaikovski apare fantoma unei bătrâne contese, care îi dezvăluie eroului secretul unor cărţi de joc?

3. Cine a scris poezia „Umbra lui Mircea. La Cozia” în care ne prezintă apariţia fantomei marelui voievod?

4. Cine a pictat în 1889 tabloul „Schelete încălzindu-se în jurul unei sobe”?

5. Cine a regizat în 1990 filmul „Ghost” (Fantoma), film care le-a adus pe ecran pe Demi Moore şi pe Whoopi Goldberg?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Muzica operei „Cenuşăreasa” a cărei premieră a avut loc la Roma în 1817 a fost compusă de Antonio Gioacchino Rossini (1792-1868). 2) Muzica baletului „Frumoasa din pădurea adormită” aparţine compozitorului rus Piotr Ilici Ceaicovski (1840-1893). 3) Premiera operei „Capra cu trei iezi” de Alexandru Zirra a avut loc la Opera Română din Bucureşti la 23 decembrie 1941. 4) Cei doi fraţi din basmul fraţilor Grimm care i-au inspirat opera cu acelaşi nume lui Engelbert Humperdinck sunt „Hänsel şi Gretel” 5) Ciclul de lieduri aparţinând lui Maurice Ravel se numeşte Şeherezada.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Elena Voinea* – Tg.Mureş; *Corina Airinei* – Suceava; *Mia Timofte* – Timişoara; *Crina Marcu* – Bucureşti; *Cristian Mardare* – Sibiu:

Crina Marcu – Bucureşti. Avem în vedere, într-un fel, lărgirea rubricii şi o să ne mai gândim la ilustrarea ei. Vă mulţumim pentru sugestii şi aprecieri. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„RETRO”

DAU ORDINE / CAZEMATĂ		PREFIX VECHI... / LOGIC		EXPUS / UNIT!		BICE! / ARDERE		SUPORT / PRIE-TENESC		FĂCUTĂ ÎN STUP / OAMENII ŞAHULUI	
EROU / OPACĂ							RĂU LA NOI / SODIU				
				OM ÎN ALB / BOT							
NICHEL / IUBIŢI			ORIGINE / PORŢII								PELERINĂ
							PREFIXUL PĂSĂRILOR / CIOLAN				
ANATOMIE (abr.) / NEA					ZEU GREC / STROPITĂ				DIN TEMĂ! / TIP DE MEDIE		
				MAMIFER / ALBASTRU				PRINSE-N SONARI / CREDINŢĂ			
SCRIITOR ROMÂN / DOINE!							FLOARE				
		RĂU LA NOI / AMIN!				EPOCĂ / ALUMINIU				SAU	
CUTIE! / EXTIN-DERE			VERB DE LEAGĂN				VIŢEJI				

Dezlegarea integramei ***„CONTRE”***

Orizontal: C - U - E - E - M - Z - CONSUMATOARE - REALIZATORI - REGRES - L - R - T - SA - IALOMITA - OPTA - RANA - ET - OITA - TARANI - INVERSATE - I - DINGO - ATOSI - VESTITA - IAMA - NT - NICHELAT - STARTERI - ANA.

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Final de tur. Putem spune că fotbalul românesc a intrat într-o nemeritată vacanţă, nu pentru că săracii fotbalişti nu sunt şi ei oameni care trebuie să se odihnească după efort, ci pentru că după lamentabilul spectacol fotbalistic pe care ni l-au arătat meritau mai degrabă să se ceară afară decât să intre în vacantă. E vorba despre unele echipe, pe fruntea cărora scrie de mai multă vreme „figurant". În fine, pentru că oficial a sosit vacanţa fotbaliştilor, să vedem ce s-a întâmplat în ultima etapă.

Steaua convinge. Steaua a ajuns la un nivel bun, la un lot stabil, care nu umple găleata cu lapte într-o etapă şi o varsă cu copita în alta. Steliştii merg constant, culmea sub conducerea unui antrenor care nu avea prea mult credit, un ins mai degrabă dubios decât serios, fostul antrenor al naţionalei dat afară fără să fi pierdut nici un meci, aţi ghicit, e vorba de Piţurcă. Sub Piţurcă, Steaua are posibilitatea să câştige campionatul dacă o va ţine tot aşa şi în retur. În ultimul meci, cel de la Piteşti, Steaua a demonstrat că echipa FC Argeş nu e echipa aia tare care se crede. Egalul obţinut de stelişti în faţa argeşenilor e sinonim cu o victorie, în vreme ce pentru Argeş înseamnă înfrângere. Asta înseamnă că victoria de pe Giuleşti, de săptămâna trecută, a fost o întâmplare, cum sunt, din păcate, prea multe în fotbalul nostru. Petrolul, o altă echipă care, când trage la deal, când se rostogoleşte la vale, se vede pe un nevisat loc 2. Lasă că şi Craiova a fost preţ de două săptămâni pe locul întâi şi acum s-a prăbuşit pe un mai adevărat loc 6. Cât despre Dinamo, după usturătoarea şi incredibila întâmplare de acum câteva săptămâni când a reuşit performanţa de a pierde cu 4-5 o partidă pe care o controla lejer la un moment dat cu 4-0, ce poţi să spui? În ultimele două etape, două victorii, ambele însă chinuite, una la Craiova şi alta pe stadionul din Ştefan cel Mare, unde puţin a lipsit ca Astra să egaleze după ce dinamoviştii au condus cu 3-0! Inconstanţa asta a lotului ne face să înţelegem că elevii lui Dinu au adormit cu titlul în buzunar. Rapidul a bătut în ultima etapă pe FCM Bacău, echipă care a început ediţia în trombă, care a impus un atacant, mare pofticios de goluri, e vorba de Cursaru. Pe parcurs, Bacăul s-a scufundat încet-încet, deşi Cursaru este pe locul trei în clasamentul golgheterilor cu numai două goluri mai puţin decât liderul acestuia, Vlădoiu. Deşi nu a intrat în zona retrogradării ca Bacăul, Rapidul este o echipă care a dezamăgit, probabil că şi sarabanda antrenorilor a ameţit echipa care joacă azi de nivelul de mijloc al campionatului, nivelul ei dintotdeauna, dacă îmi amintesc bine, exceptând foarte rarele isprăvi. Cam ăsta e fotbalul nostru actual, unul tern, fără sclipiri, care nu anunţă nimic nici la naţională, decât nişte inven ţii gogonate de-ale baciului Loţi, care titularizează jucători din divizia B sau fotbalişti cu două prezenţe în divizia A. Nu zic că nu e bine să promovezi tineri, dar tinerii ăştia fotbalişti trebuie să fie oameni talentaţi, cum a fost Hagi, şi nu nişte anonimi care se miră şi ei de ce a dat peste capul lor. Se alcătuieşte astfel o echipă naţională a României numai bună să fie bătută de cea a Ungariei, care nu va ajunge niciodată la vreo performanţă câtă vreme la conducerea ei se află un amator care confundă valorile tinere cu tinerii anonimi.

Rugby-ul e un lucru foarte mare. Ca şi iubirea, rugby-ul e un lucru foarte mare. În acest sport, poate unul dintre cele mai frumoase, nu e loc de balet şi bune maniere. Că situaţia din rugby-ul românesc este foarte asemănătoare cu situaţia fotbalului românesc este astăzi deja un truism. După ce cu ani în urmă se vorbea despre includerea noastră în Turneul celor 5 naţiuni, de valoroşi ce eram, încet-încet acest sport a intrat în nisipurile mişcătoare ale nepăsării şi a ajuns astăzi de-a dreptul ridicol. Cel mai bun exemplu a fost recenta întâlnire cu reprezentativa Noii Zeelande, celebra echipă All Blacks, care în ultimii ani este o figură cam stearsă a fostei glorii, dovadă înfrângerea în faţa Franţei, partidă în care francezii au condus de la început până la sfârşit. Încheindu-şi turneul european în România, All Blacks şi-a mai refăcut moralul, administrând jucătorilor noştri cea mai severă bătaie din istoria reprezentativei tricolore, 82-9! Nu ştiu dacă acest record negativ va ajuta rugby-ul românesc la ceva, mai curând cred că îl va conduce la o totală marginalizare.

G. CUŞNARENCU

Mini-interviul săptămânii

CRISTIAN TIBERIU POPESCU istoric şi scriitor

– După o carte despre Eminescu şi un spectacol minunat, sunt încântată să vă întâlnesc la o lansare de carte cu subiect de istorie, mai ales într-un moment când începem să ne gândim ce repere mai avem... Cum navigaţi în acest vast spaţiu, de la literatură la istorie, încercând să vă ocupaţi de cât mai multe domenii ale culturii româneşti?

– S-ar putea spune că de fapt mă ocup de probleme de viaţă. Şi aceste probleme se concretizează în proza mea, în poezie, în dragostea pentru Eminescu şi, iată, acum, cu această carte, în studiul mentalităţii româneşti. Este o preocupare veche de vreo 20 de ani. Istoria mentalităţii este un lucru care interesează, paradoxal, pe toată lumea. Mulţi spun că nu cunoaştem o mulţime de lucruri legate de mentalitatea noastră, şi aceasta ne ţine în loc de la o mulţime de alte lucruri. Un studiu pe această temă, urmărind fenomenul în toată devenirea sa istorică, nu există în acest moment. Fenomenul trebuie studiat în primul rând ca istorie, el evoluând în decursul timpului. Altfel poate să lase loc la greşite interpretări. Adică, ne

«Un popor care îşi pierde miturile nu are viitor»

putem gândi ce anume reprezintă mentalitatea noastră de astăzi, dar avem foarte puţine criterii pentru a înţelege de ce este ea aşa. Pentru că ea este aşa la capătul unei evoluţii. Noi suntem permanent la capătul unei evoluţii.

– Aţi simţit cumva datoria faţă de un sfârşit de mileniu, faţă de cultura românească, să lăsaţi în urmă o carte atât de elaborată?

– Trebuie să păstrăm un simţ al proporţiilor, desigur. Este o fericită coincidenţă că ea apare acum, dar ar fi nefiresc să spun că am gândit asta de acum 20 de ani... Aşa s-a nimerit – Dumnezeu le aranjează pe toate. E bine că se întâmplă acum. Cum se spune – şi cred că nu este o simplă vorbă – un nou mileniu aduce o altă etapă...

– Când sunteţi singur cu gândurile Dv., cum dialogaţi cu Eminescu?

– Eminescu este o pasiune veche şi o preocupare constantă. Astăzi, poate, întoarcerea la Eminescu are o justificare suplimentară – nu pentru mine în special, pentru întreaga cultură românească. Pentru că peste timp Eminescu se descoperă mereu mai proaspăt. Noi avem nevoie de Eminescu în acest nou mileniu. Şi justific această afirmaţie printr-un singur argument: orice ar spune oricine, un popor care îşi pierde miturile nu are un viitor. Eu doresc din tot sufletul ca poporul român să aibă un viitor şi pe acest fond mă întorc şi spun că Eminescu trebuie să ne fie desaga cu care să mergem în noul mileniu.

MIHAELA DOROBANŢU

O idee care face VALURI

Iubitorii de surf din America nu trebuie să-şi mai facă griji din cauza condiţiilor meteo sau a înălţimii valurilor pentru a practica sportul lor favorit pentru că la Mission Beach, pe o plajă apropiată de San Diego (California), Walve House le pune la dispoziţie începând din acest an un bazin cu valuri artificiale înalte de 5 metri, gata să se ia la trântă cu oricine, în fiecare zi, de la 6 dimineaţa până la miezul nopţii. O plăcere care însă costă pe măsură. *(A.P.)*

Sculpturi florale

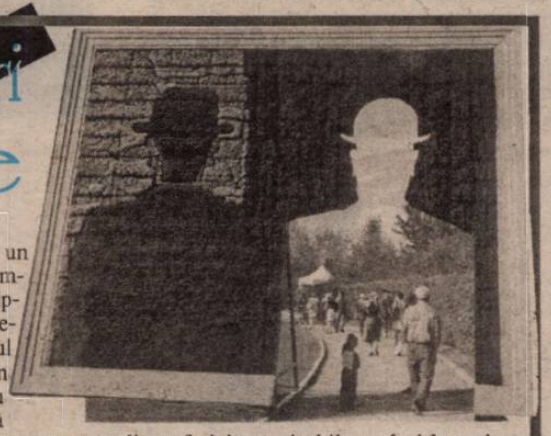

Canada şi-a făcut un obicei din a organiza competiţii având ca temă sculpturile florale. La Montreal, se întâlnesc la sfârşitul fiecărei veri, artişti din întreaga lume care nu pregetă să-şi folosească talentul în realizarea unor exponate din nefericire perisabile, având în vedere că materialul folosit e format din plante naturale. Vizitatorii au însă prilejul să se plimbe pe un tărâm de vis, o feerie a formelor, culorilor şi parfumurilor. Iar originalitatea ideilor artiştilor îi surprinde la fiecare pas. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Puternicii lumii se întrec în concursuri mai puţin convenţionale, cu probe bine precizate. Există însă şi întreceri ad-hoc, desfăşurate ca urmare a unor pariuri publice. Într-una din aceste întreceri, foarte populară în Dordogne (Franţa), este „pusă la bătaie" o piatră de cel puţin 300 de kilograme. Jean Richet a reuşit să ridice până la genunchi o astfel de povară (de 301,55 kg). Şi mai dificilă este provocarea „hai la deal!", în care aceeaşi „ghiulea" trebuie împinsă pe un plan înclinat la 30 de grade, lung de 1,5 metri. Richet s-a dat bătut în acest caz, dar Thiery Gluard a reuşit această performanţă în 4 minute şi 20 de secunde (sunt permise pauze de tragere a sufletului).*

◆ *Richard Mallabert este neînvins la proba cu repetiţie. El a ridicat de trei ori până la genunchi, într-un interval de un minut, un bolovănaş de 250 de kilograme. La femei, Cathrine Créminaux a ridicat tot de trei ori o piatră de 120 kg. Interesant este că, la bărbaţi, organizatorii nu omologhează rezultatele dacă victorioşii nu înfulecă în întregime, după concurs, un berbecuţ şi nu beau o găleată (10 litri) de cidru!*

◆ *O altă regulă ciudată din acea zonă pretinde femeilor care se înscriu la skanderbeg să cântărească cel puţin 100 de kilograme. La bărbaţi, pe locul unde se ţin coatele se presară cioburi de sticlă, iar învinsul trebuie să-şi poarte în cârcă învingătorul o bună bucată de drum, la întoarcere.* (P.I.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

După ani de experimente, francezul Pierre Audin a ajuns la performanţele artistice inedite realizând din nisip, pietre şi ierburi, mici opere de artă. Iată una dintre ele: un şarpe din fire de iarbă. (D.M.)

TRADIŢIE de import

Deşi pare de necrezut, japonezii au tânjit după fastul carnavalului de la Rio şi n-au ezitat să adauge la paleta tradiţiilor lor specifice şi acest gen de serbare populară care, de câţiva ani încoace, se organizează cu regularitate la Tokyo. Dar iată că, mai nou, şi englezii au găsit de cuviinţă să găzduiască la sfârşitul lunii august un carnaval jamaican. Pe parcursul a trei zile, străzile Londrei au fost invadate de aproximativ un milion de persoane (jamaicani, englezi şi vizitatori veniţi din alte părţi ale lumii), care au participat sau doar au asistat la fastuoasa paradă. *(A.P.)*

În numărul viitor

■ Secretul mumiei lui Ramses I ■ Unde se află deşertul albastru? ■ Va fi modificată specia umană? ■ Poate fi diagnosticată şi tratată maladia Alzheimer? ■ Cancerul mamar, cea mai frecventă tumoră malignă la femei ■ Înaintând spre nori, cu 15 metri într-un secol ■ Pământul, gol pe dinăuntru ■ Ploaie de stele ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: CONSTANTIN DINULESCU, actor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^{00} - 14^{00}

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 498 • ANUL XLIII • 7 DECEMBRIE 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 49 (2248)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

7 DECEMBRIE

1783 William Pitt, Cel Tânăr, în vârstă de 24 de ani, a devenit cel mai tânăr Prim-Ministru al Marii Britanii.

1787 Delaware devine primul stat al Statelor Unite ale Americii.

S-a născut în această zi

1598 Gian Lorenzo Bernini, sculptor italian care a lucrat la Basilica Sf. Petru din Roma.

Lumile de dincolo de lume

Pământul, gol pe dinăuntru

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Situație gravă

SIDA atacă Africa

O conferință care va dura 5 zile s-a deschis duminică, 3 decembrie, la Addis Abeba pentru a discuta problemele legate de lupta contra SIDA în țările africane. Cu acest prilej, peste 1500 de factori responsabili ai statelor africane, experți în domeniu, precum și secretarul general al ONU, Kofi Annan, participă la acest forum organizat de Comisia Economică a Națiunilor Unite. Directorul comisiei apreciază că Africa nu a reacționat pe măsura pericolului pe care îl prezintă așa-numita epidemie de SIDA care a atins 25,3 milioane de persoane în Sahara de Sud. În această parte a continentului african, 80 la sută din numărul deceselor anuale se datorează acestei maladii. Comisia apreciază că această situație creează premisele unei adevărate crize de dezvoltare economică a continentului african. *(A.P.)*

Mai există și noroc!

14 norocoși vor împărți 131 milioane de dolari câștigate la loterie

14 gardieni de la Laboratorul Național din Sandia, New Mexico, au sărbătorit, vineri, la televiziunea națională, câștigarea premiului de loterie Powerball, în valoare de 131 de milioane de dolari. Cei 14 sunt primii cetățeni ai statului New Mexico care reușesc să câștige premiul Powerball. Unul dintre câștigători, Duane Carr din Albuquerque, în vârstă de 43 de ani, spune că a fost atât de fericit când a primit vestea, încât nu a mai reușit să doarmă de săptămâna trecută. Câștigătorii spun că încă nu s-au decis dacă să primească banii în rate de-a lungul a 25 de ani, sau 70,3 milioane într-o singură plată. Ei au cumpărat 140 de bilete a câte un dolar fiecare, de la un magazin din Albuquerque.

Poate fi diagnosticată și tratată

MALADIA ALZHEIMER?

Înaintând spre nori cu 15 metri într-un secol

pag. 8

Fascinația științei

Unde se află DEȘERTUL ALBASTRU?

•

Minilaboratoare CRIMINALISTICE

ROMÂNIA - CIA „jocuri” informative

Oamenii mării

Idoli

Ploaie de STELE

10% din populația actuală a globului suferă de un handicap fizic, adică 600 de milioane de persoane. Aceasta este cifra estimată de Organizația Mondială a Sănătății, comunicată într-un raport dat publicității cu ocazia Zilei mondiale a persoanelor handicapate – 3 decembrie. 80 la sută dintre aceste persoane aparțin țărilor în curs de dezvoltare și cel mai îngrijorător este faptul că doar 2 la sută beneficiază de recuperare complexă în vederea reinserției în societate și ocupării unui loc de muncă. În Europa, de exemplu, trăiesc 40 de milioane de persoane cu handicap fizic și numai una din 4 persoane are un loc de muncă. Potrivit rezultatelor unei anchete din mai 2000 la care au participat (prin răspunsuri la chestionar) 104 din cele 191 de țări membre ale Organizației Mondiale a Sănătății, 95 la sută dintre acestea afirmă că acordă asistență medicală persoanelor cu handicap, dar 30 la sută dintre țări recunosc că nu dispun de servicii și instituții de readaptare profesională și socială în funcție de natura handicapului. De asemenea, o treime din țările chestionate declară că persoanele care asigură îngrijirile necesare handicapaților fizic nu au beneficiat în prealabil de o calificare specializată pe acest tip de activitate. *(A.P.)*

Organizația Mondială a Sănătății avertizează

600 DE MILIOANE
de persoane cu handicap fizic, în lume

Biblioteca Judeteană

cartea albă

GABRIEL GARCIA MARQUEZ

Un geniu ne spune la revedere

Aflu de pe Internet, şi nu din paginile vreunui ziar care are pagină „culturală", că marele scriitor sud-american – autorul celebrului roman *Cien años de Soledad*, tradus la noi în urmă cu 25 de ani sub titlul *Un veac de singurătate* – se retrage din viaţa publică. Motivul: cancer limfatic, leucemie. Prin intermediul Internetului, Gabriel Garcia Marquez a transmis prietenilor din întreaga lume o scrisoare pe care încerc să o traduc cât se poate de aproape de spiritul ei:

„Dacă Dumnezeu ar uita pentru o clipă că nu sunt decât o păpuşă de cârpă şi mi-ar oferi în dar o bucăţică de viaţă, probabil că n-aş spune tot ce gândesc, deşi în definitiv aş putea să gândesc tot ce spun. Aş da valoare lucrurilor mărunte, dar nu pentru ce valorează ele, ci mai curând pentru ceea ce ele semnifică. Aş dormi mai puţin şi aş încerca să visez mai mult, de-abia acum înţeleg că pentru fiecare minut în care închidem ochii pierdem şaizeci de secunde de lumină. Aş merge în timp ce alţii ar sta pe loc, aş rămâne treaz în timp ce toţi ceilalţi ar dormi. Aş asculta în timp ce alţii ar vorbi şi, doamne, cum m-aş bucura de savoarea unei îngheţate de ciocolată! Dacă Dumnezeu m-ar omeni cu o fărâmă de viaţă, m-ar împinge de la spate în bătaia soarelui, acoperindu-mi cu razele lui nu doar corpul, ci şi sufletul. Doamne, dacă eu aş avea o inimă, mi-aş scrie ura pe un cub de gheaţă şi aş aştepta ca soarele să-l topească. Aş picta pe stele, cu un vis al lui Van Gogh, un poem de Benedetti şi o serenadă de Serrat pe care aş oferi-o Lunii. Aş uda trandafirii cu lacrimile mele ca să pot simţi durerea spinilor şi sărutul de culoarea cărnii al petalelor proaspete. Doamne, dacă aş putea primi o fărâmă de-viaţă... N-aş lăsa să treacă nici măcar o zi fără să le spun oamenilor ce iubesc, că îi iubesc. Aş convinge fiecare femeie şi fiecare bărbat că la ei ţin cel mai mult şi aş trăi îndrăgostit de iubire. Bărbaţilor le-aş dovedi cât de mult greşesc atunci când cred că nu trebuie să se mai îndrăgostească atunci când îmbătrânesc, fără să ştie că ei îmbătrânesc tocmai pentru că încetează a se mai îndrăgosti. Unui copil i-aş face cadou o pereche de aripi, dar l-aş lăsa să înveţe singur a zbura. Pe cei bătrâni i-aş învăţa că moartea nu vine o dată cu vârsta, ci o dată cu uitarea. În fond, şi eu am învăţat de la oameni atâtea lucruri... Am învăţat că toată lumea vrea să trăiască pe vârful unui munte, fără să ştie că adevărata fericire este felul în care urci pantele abrupte spre vârf. Am învăţat că ori de câte ori un nou născut prinde cu pumnul lui mic, pentru prima oară, degetul mare al tatălui său, îl ţine strâns pentru totdeauna. Am învăţat că doar un om are dreptul să se mire când vede un om căzut, dar de fapt ar trebui să întindă mâna să-l ajute să se ridice. Sunt o mulţime de alte lucruri pe care aş putea să le învăţ de la voi, deşi, realmente, multe nu îmi mai vor servi la nimic, fiindcă atunci când mă vor pune la păstrare în acea cutie eu voi fi murit deja. GABRIEL GARCIA MARQUEZ".

O scrisoare tulburătoare nu doar pentru că este a unui om care învaţă să moară împreună cu zilele pline de soare, ci pentru că este a unui înţelept de la care fiecare din noi poate învăţa ceva despre viaţă. Aşa cum numai de la un scriitor genial poţi învăţa.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

LIMP BIZKIT

„Chocolate Starfish And The Hot Dog Flavored Water"

Iată cronica, anunţată de mult în Music Box, a unui album care îi confirmă pe autorii săi în prima linie a rock-ului mondial. Un album care a depăşit tirajul de 500.000 de copii vândute numai în SUA în prima săptămână de la lansare şi care a urcat până în vârful topului Billboard 200, la această oră cifra reală a vânzărilor fiind de 1,6 milioane... Adepţii stilului rap/rock, cei de la *Limp Bizkit* au reuşit să se menţină la nivelul valoric al precedentului CD, din 1999 – *„Significant Other"* (şase milioane de copii în toată lumea!), făcând o breşă şi în conservatoarea Metropolă britanică la începutul acestui an cu *„Take A Look Around"* (din coloana sonoră a filmului *„Mission Impossible 2"*). Albumul de faţă este al treilea pentru ei şi nu ar trebui să ne mire prolificitatea lor deoarece în ziua de azi trupele de rock au o viaţă foarte scurtă... Liderul lor, *Fred Durst*, este chiar vice-preşedintele casei care le editează albumele – *Interscope Records*, iar el ştie mai bine ca oricine că acum este vremea pentru *Limp Bizkit*! Peste doi ani totul va fi deja istorie... În primele şase melodii, printre acestea şi single-ul pilot *„My Generation"*, veţi întâlni un amestec de *Rage Against The Machine*, *Eminem* şi *Method Man*, adică metal, rap şi hip-hop, în timp ce a doua jumătate a albumului aparţine, clar, stilului grunge şi are câteva compoziţii interesante: *„Boiler"*, *„The One"* şi *„Getcha Groove On"*. Fără a descoperi vreo Americă, *„Chocolate Starfish"* se prezintă sub forma unui produs acceptabil, după părerea mea, care va fi înghiţit pe nerăsuflate de către consumatorii americani, în special...

ŞTIRI pe bandă rulantă

◆ În ciuda tuturor zvonurilor cu privire la inevitabila desfiinţare a grupului, cei de la *Oasis* au lansat un set în format album/video/

DVD live care conţine înregistrările a două concerte susţinute de ei în vara trecută pe Wembley. Titlul acestuia este *„Familiar To Millions"*...

◆ Ca de obicei iată un grupaj cu ştiri din perimetrul ambient/new age/tradiţional. Pentru astăzi am ales câteva titluri editate recent de casa *Green Linnet*, specializată în ceea ce numim celtic music, filonul de aur al muzicii insulare şi nu numai. Este vorba de *Kornog* –*„Korong"*, *Susan McKeown*-*„Lowlands"*, *Maighread & Triona* – *„Between The Two Lights"*, *The Tannahill Weavers*-*„Alchemy"*, *„A Thistle & Shamrock Christmas Ceilidh"* şi *„Song Of The Green Linnet"*, ultimele două fiind nişte colecţii extrem de utile pentru cei care vor să descopere universul tradiţional celtic. Ascultându-le veţi descoperi un sound care nu vă este străin, un sound cu care v-aţi mai întâlnit... Dacă v-a plăcut coloana sonoră a serialului *„Twin Peaks"*, atunci veţi accepta fără rezerve ceea ce v-am propus mai sus...

◆ Potrivit statisticilor industriei muzicale europene, *Senor Julio Iglesias* este cel mai profitabil şolist al Bătrânului Continent, veniturile sale din ultimul an depăşind 35 de milioane de dolari!

◆ Veteranii de la *U2* îşi agaţă în panoplie al patrulea Number One din cariera lor în topul

britanic, chiar dacă acesta – *„Beautiful Day"* – este, după părerea mea, departe de marile hituri ale irlandezilor...

◆ Pe 21 noiembrie casa *Reprise* a lansat noul album al uneia dintre cele mai interesante soliste irlandeze, *Enya*. *„A Day Without Rain"* apare după o pauză de patru ani pentru *Enya*. Dacă va fi ca precedentele, vi-l voi prezenta, dacă nu...

◆ Rămânem la casa *Reprise* deoarece tot aici s-a lansat, şi tot pe 21 noiembrie (!) albumul live *„Road Rock Vol. 1"* al lui *Neil Young* care redă atmosfera turneului nord-american susţinut în vara trecută de celebrul cantautor de peste Atlantic...

◆ *The Corrs* au lansat al doilea single de pe albumul *„In Blue"*, album care a depăşit deja tirajul de 3,5 milioane de copii vândute şi care a fost Number One în 18 ţări...

◆ Încă un nume mare se înrolează sub steagul casei *Disney*! Este vorba de *Sting*, fostul lider al celor de la *The Police* şi actualul super solist va scrie împreună cu *David Hartley* muzica pentru comedia animată *„The Emperor's New Groove"*.

◆ La începutul lunii trecute britanicul *Fatboy Slim* a scos, la casa *Astralwerks*, un nou album – *"Halfway Between The Gutter And The Stars"*, cu care încearcă să-şi consolideze poziţia de lider în discotecile insulare. Să vedem...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

SELECŢIUNI

Album: 15 big ones/The Beach Boys love you (septembrie 2000) ● Keepin' the summer alive/The Beach Boys (septembrie 2000) ● MIU/LA (septembrie 2000) ● Carl and the Passions – So Tough/Holland (august 2000) ● Sunflower/Surf's Up (august 2000) ● Studio sessions 1961-1962 (iulie 2000) ● Stars and stripes (iunie 2000) ● Best Of The Beach Boys 1970-1986 (iunie 2000) ● Surfin' (aprilie 2000) ● Original gold (iulie 1999) ● Ultimate Christmas (noiembrie 1998) ● Endles harmony (septembrie 1998) ● Today/Summer days and summer nights/Smiley smile (iulie 1998) ● The Early Years (februarie 1998) ● 20 great love songs (februarie 1998) ● The Pet sounds sessions (octombrie 1997) ● Christmas album (octombrie 1994) ● Good vibrations – 30 years of the Beach Boys (iulie 1993) ● I love you (iunie 1993) ● Summer in paradise (iunie 1993) ● Cruisin' (mai 1993)

● Absolute Best (februarie 1993) ● Fun fun fun (august 1991) ● Love you (iunie 1991) ● Beach Boys party/Stack-o-tracks (septembrie 1990) ● Friends/20-20 (septembrie 1990) ● Beach Boys concert/Beach Boys '69 (iulie 1990) ● Beach Boys today/Summer days and Summer nights (iulie 1990) ● Little deuce coupe/All summer long (iulie 1990) ● Smiley smiley/Wild honey (iulie 1990) ● Summer dreams (iunie 1990) ● Surfer girl/Shut down vol. 2 (mai 1990) ● Surfin' safari/Surfin' SUA (mai 1990) ● Shutdown vol. 2 (mai 1989) ● Spirit of America (iunie 1987) ● Wipeout (octombrie 1986) ● Made in the USA (august 1986) ● All summer long (iunie 1986) ● The Capitol years (iunie 1985) ● Beach Boys rarities (octombrie 1983) ● Very best of the Beach Boys (iulie 1983) ● Profile: Beach Boys (iunie 1982) ● Ten years of harmony (ianuarie 1982) ● Beach Boys (decembrie 1981) ● Endless summer (septembrie 1981) ● Beach Boys concert (iunie 1981) ● Surfin' safari (iunie 1981) ● Pet sounds (mai 1981) ● Girls on the Beach (iunie 1980).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Mâran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96

DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Babói

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Biblioteca Academiei